

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

Número 89

I Legislatura

Any 1987

Presidència
del Molt Il·lustre Sr. Antoni Cirerol i Thomàs
i Il·lustre Sr. Pere Gonçal Aguiló i Fuster

Continuació
de la
Sessió celebrada els dies 24 de Març del 1987,
a les 17 hores i següents

Lloc de celebració: Seu del Parlament

Continuació

EL SR. PRESIDENT:

Per replicar, té la paraula el Sr. Antoni Costa.
Té cinc minuts.

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sres. i Srs. Diputats. Bé, en primer lloc, una reflexió, efectivament, hi ha moltes de les actuacions a què hem fet referència que no tenen una partida pressupostària, però que sí que tenen, i també n'hi ha, que vostè fa, que no tenen partida pressupostària, que tenen almanco una indicació a la memòria d'activitats que pensa dur a terme la Conselleria. I a la memòria de la Conselleria, no hem trobat alguna de les actuacions a què jo he fet referència.

Comença dient que els municipis no haurien de tenir competència per decidir el que haurien de fer amb el seu territori, i que això, el Govern ho ha arreglat amb una Llei d'Ordenació Territorial, una Llei d'Ordenació Territorial que, curiosament, ens presenten als darrers mesos de Legislatura. Resulta que tots els mals d'aquesta Comunitat Autònoma poden quedar arreglats en els tres darrers mesos de quatre anys de gestió de govern. És casual o és una actuació ben predeterminada, sabent que estam davant d'unes eleccions, sabent que no s'han fet unes actuacions correctes, sabent que no s'estan arreglant els problemes fonamentals de la nostra Comunitat i que, a més, no és només aquest el problema, sinó que els ciutadans s'han adonat que aquests problemes no s'arreglen i que el que hi ha, és molta parauleria buida. I aquest és un problema de tot el Govern, no és un problema de la seva Conselleria, vostè, a la seva Conselleria, haurà tengut una certa voluntat d'arreglar algun problema, però el fet real, avui, el fet amb què ens trobam, és que es continuen construint apartaments ilegals, és que continua creixent l'oferta turística indiscriminadament i que, a més, el que s'ha fet és accelerar el procés, perquè s'ha estat dient, des de fa dos anys, que vendran, que vendrà el llop, que vendran les lleis dures i que el que no construeixi ara, no podrà construir en el futur, quan arribin els socialistes, que en realitat són el llop que vostès ensenyen.

Jo puc estar d'acord que hi ha hagut una sèrie d'actuacions en l'oferta existent, una sèrie de noves actuacions que han millorat l'oferta, però aquest no és el problema, el problema és que continua havent-hi una oferta que no és actualitzada, una oferta que no és digna, en aquests moments, de ser una oferta turística dins el context de les Illes Balears, continua havent-hi molts d'establiments turístics que no compleixen les mesures mínimes d'higiene, de seguretat, ni tan sols de dignitat que requereix una Comunitat turística com la nostra, i vostè ho sap tan bé com jo, perquè coneix el sector, i això és una cosa que no se li pot negar.

I jo no faré judicis desqualificatoris d'altres persones, perquè crec que aquí, qui més qui manco coneix bé el sector, i el Partit Socialista el coneix molt bé, abans que vostè fos Conseller, estava a altres responsabilitats, el Partit Socialista tenia un programa d'actuació en aquest sector bastant millor i bastant més progressista i amb moltes de les mesures que vos-

tè va intentar aplicar i que vostè les coneixia i que sabia que existien, perquè hi havia un diàleg també amb les institucions que vostè presidia en aquells moments, i que tenia un programa d'actuació que, substancialment, el programa, no les actuacions, no era tan diferent del que vostè ens va presentar, i que ara diu que si no el tenguéssim no sabríem què dir. Vostè sap que això no és cert, i no està bé utilitzar trucs dialèctics amb coses que vostè mateix sap que no són certes, i a vostè li consta que no és cert. Que el Partit Socialista havia estat l'organitzador de congressos de municipis turístics, a vostè li consta això, per arribar a un diàleg, per arribar que el turisme fos un fet de tota la Comunitat, que tothom se sentís implicat amb els seus problemes i amb la resolució d'aquests problemes, vostè això no ho ha sabut continuar, i ho mantenim i creim que és un fet molt important per a la conscienciació de tots els que vivim pràcticament d'això.

Prec al President que em deixi un poquet de temps. Acabaré tot d'una.

EL SR. PRESIDENT:

Té un minut, només.

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. President. Vostè m'ha dit que hi havia hagut millores en els temes sanitaris a alguns dels establiments, és que aquesta no és la qüestió, Sr. Conseller, la qüestió és que hi ha d'haver unes mesures d'higiene a tots els establiments del sector, i que vostès tenen el control d'aquestes mesures, conjuntament amb la Conselleria de Sanitat, aquest és el problema. Jo estic d'acord que sí hi ha hagut millores, amb el que no estic d'acord és que hi continuï havent situacions que sanitàriament no són correctes, que estan fora d'ordenació, que estan fora de llei, i això a establiments i a un sector que no té problemes de liquidesa, que genera beneficis bastant considerables i que, per tant, no existeix l'excusa que això seria arruïnar el sector, s'ha d'obligar-lo a complir estrictament la Llei en mesures sanitàries. I també en mesures de seguretat que curiosament vostè no hi ha fet referència, també en mesures de seguretat que suposin un greu problema per a molts d'establiments per la seva pròpia estructura.

En promoció turística, no hi tenc res a dir, ja li ho he dit abans, vostès han fet el millor que es podia fer en aquests moments, hi estic completament d'acord i, a més, m'ha dit que aquesta política era correcta, era una política que nosaltres no només compartim, sinó que li vàrem dir que era la correcta, a vostè. Per tant, qualsevol cosa que pugui dir sobre això serà supèrflua. Però, quin és el grau de satisfacció d'aquests turistes que vénen ara, aquí, a les Illes, una vegada que hagin vengut, que no és una imatge de cartell, quin és el grau de satisfacció, és tan gran com abans o resulta que és considerablement inferior? Ens donaria això la raó, tal vegada, que el que fa falta és una actuació seriosa, una actuació forta damunt l'oferta turística a l'interior i no tant a l'exterior? O tal vegada creu que és equivocat això? Perquè aquí és el que estam discutint i això sí que hi és al Pressupost i després ho veurem, i, per això, no hi vull consumir torns, després ho haurem de discutir puntualment.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, per favor.

EL SR. COSTA COSTA:

Acabo tot d'una, Sr. President. Els interessos és evident que existeixen, els interessos de conjunt els defensam tots els grups, el que passa és que, efectivament, nosaltres intentam defensar els interessos del conjunt de la societat. I els interessos del conjunt de la societat no són que la Conselleria de Turisme tenguí, des de fa tres anys, dins les seves dependències, dins els seus arxius, entrades de documents d'apartaments que no pot legalitzar, perquè no compleixen les condicions i que no faci res per tancar-los o perquè no facin una oferta turística que és desleal i que no entra, a més, dins les condicions marcades per la nostra Conselleria. Que nosaltres podem estar d'acord que siguin suficients o no, però, almanco, amb el que hem d'estar tots d'acord és que aquestes, com a mínim, s'han de complir. I això vostè sap que no és un cas únic.

Per tant, els interessos, no dic que defensin, però de fet, és així, que hi ha són interessos personals i no interessos de tots els ciutadans d'aquestes illes, de tota la comunitat.

I respecte del ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, per favor, vol acabar?

EL SR. COSTA COSTA:

Acabo tot d'una.

EL SR. PRESIDENT:

Du nou minuts. Per favor.

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per contrareplicar, té la paraula el Conseller Sr. Jaume Cladera.

EL SR. CLADERA CLADERA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. La Llei d'Ordre del Territori s'ha dut aquí quan s'ha comprovat que no hi havia més alternativa per ordenar el territori que aquesta. Miri, aquí dins hi ha hagut un munt, un munt de debats sobre ordenació del territori, i vostès han tengut vetlladors de la defensa de l'autonomia municipal a ultrança, a ultrança, el que passa és que també han comprès que a unes illes com aquestes, on la interdependència dels municipis és tan grossa, al final no queda més remei que fer una Llei d'Ordenació que substitueixi el Pla Provincial que hi ha vigent ara. I això, vostès, aquí dins, ho han manifestat una sèrie successiva de vegades. I si la Constitució xerra que l'autonomia municipal és plena, i tothom vol respectar aquests punts, després l'experiència diu que hi ha coses d'ordre superior que fan que respectant aquests punts, els municipis turístics s'hagin de subordinar a unes certes directrius, i a això no queda altre remei, si és que volem fer o volem crear una oferta, ja no només turística, sinó d'ordenació global de les Illes.

Jo en cap moment no li he insinuat o he volgut dir que els socialistes, quan venguin, no deixaran fer, això no ho he dit mai, mai en la vida, perquè, endemés, els socialistes, quan arriben a qualque lloc, normalment fan el que necessiten fer i el que necessiten

fer normalment és el continuïsmes del que han iniciat els altres. I tenen vostès una gran experiència en això, i si un dia arriben a guanyar les eleccions, molt poques coses canviaran de la política que ha fet aquest Govern, molt poques coses, i, si no, ...

Mesures de seguretat. Les mesures de seguretat me les havia botades perquè m'ha fuit, però el que li vull dir és que no hi ha cap Comunitat Autònoma que hagi tret un decret de mesures de seguretat contra incendis, ni una, i que curiosament, l'hostaleria ha respost d'una forma, jo diria que formidable, perquè s'han presentat més de 650 projectes a la Conselleria, i en aquests moments el que té el problema, no és el sector, sinó que és la Conselleria que ha d'informar cadascun d'aquests projectes i la informació per un tècnic dura aproximadament dos dies, per informar cadascun d'aquests projectes. Per tant, no és el sector que tenguí la culpa que no s'hagi actualitzat amb les mesures de seguretat, com s'ha dit, sinó que és la Conselleria que no ha pogut donar resposta continuada a aquests 650 projectes que han entrat.

El grau de satisfacció, des de fa molts d'anys en aquesta Comunitat, es fan unes enquestes anuals als aeroports, allà on s'estudia i damunt una mostra dels distints mercats es fan enquestes damunt el grau de satisfacció, i el grau de satisfacció es manté en una línia bastant estable, bastant estable, i si vostè està interessat en el tema, aquestes enquestes són públiques i les tenen moltes institucions i les pot consultar.

I ja hem tornat als interessos, que si dins la Conselleria hi ha apartaments que es guarden dins calaixos i tal, jo, escolti, Sr. Costa, arribarem al final de la Legislatura, i vostè i jo, en aquests temes no acabarem de posar-nos d'acord, per què és que em diu aquestes coses?, per què no diu, dins la seva Conselleria Apartaments Ponent estan aficats dins un calaix? No ho dirà això, perquè vostè fa el de sempre, aixecar falsos testimonis, ho digui, però no em digui que dins la Conselleria fan i desfan, dugui proves, que no les ha dutes mai, les dugui.

Res més, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Srs. Consellers.

Grups que vulguin intervenir?

Com que no n'hi ha, passarem a la votació d'aquesta esmena.

Les Sres. i els Srs. Diputats que voten a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Les Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Vots a favor d'aquesta esmena, 17; vots en contra, 24; abstencions, no n'hi ha.

Passam a debatre les esmenes 235 i 236 en conjunt. Per defensar aquestes esmenes, té la paraula el Sr. Josep Alfonso.

Sí, a petició del Sr. Josep Alfonso, també vol agrupar l'esmena 237.

Té vostè deu minuts.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. He agrupat l'esmena perquè és el tema de personal, crec que se-

paradament els altres dies ja les hem defensades amb bastant extensió, i pens que, per agilitar un poc aquest debat, crec que val la pena agrupar-les.

Estam discutint ara unes reduccions que proposa el Grup Socialista al tema del Capítol I, despeses de personal. Si em permet el Sr. Conseller de Turisme li faré un poquet d'història, perquè ell no ha tengut ocasió, ja que no era aquí, d'escoltar les argumentacions que s'han donat aquests dies, sobre el perquè el Grup Socialista fa aquestes esmenes.

Conseller de Turisme, vostè, la seva Conselleria proposa en aquest Parlament un increment de les despeses de personal, de la despesa del personal, que pugui un 25 % sobre el pressupostat l'any 1985. Un 25 % ens pareix una quantitat suficientment important com perquè, analitzada, entrem a estudiar per on es podria reduir i amb quines quantitats es podria reduir. Hi ha dues parts on creim que es pot reduir d'una manera seriosa deixant-ho a uns nivells d'increment que, pel que li explicaré, són, en la nostra opinió, els lògics. Primer tema, el que diríem la despesa normal de personal, que proposa aquest augment del 25 %, i nosaltres li demanem una reducció de 10.300.000 Pts., fonamentalment centrada en dos programes, 1201 i 1202: La Direcció General i empreses i activitats turístiques. Per què li deim aquests dos programes, agrupats, a més? Bé, perquè vostè ha fet una reestructuració de la Conselleria, almanco de distribució de personal d'aquesta Conselleria, i òbviament era, no podíem dedicar-ho a un programa determinat, perquè comparativament no sabíem a quin. L'any passat vostè tenia a la Direcció General o als serveis generals, 15 treballadors enguany n'hi col·loca 27, l'any passat tenia 46 treballadors a les empreses d'activitats turístiques, enguany n'hi posa 36; els hem agrupat tots dos, perquè creim que hi ha hagut intercanvi. I en aquests dos programes ens proposa un increment de, si agafàssim un programa seria el 119 %, si els agafem tots dos, aproximadament un 60 % del cost de personal. Es produeix aquest increment perquè ens proposa augment de plantilles? No. No hi ha augment de plantilles, és a dir, l'augment és petitíssim, 36 i 27, globalment parlant, 36 i 27 dona 63, vostè l'any passat en tenia 54, 15, després ho va reduir, 46, 12, però en tenia manco a altres programes, i globalment, vostès ens proposen una plantilla de 123 treballadors, i l'any passat ens en proposava una de 130 treballadors. Per tant, l'explicació del 25 % no ve òbviament per ampliació de plantilla, sinó al contrari, la disminució de plantilla ens hauria de disminuir, lògicament, el Pressupost.

Per tant, per què ve, i m'estendré un poquet més, per què ve, en la nostra opinió, aquest increment de cost? Nosaltres hem aplicat el que diuen els Pressuposts, increment del 5 %, i no l'hem aplicat damunt massa, perquè creim que no l'hem d'aplicar damunt massa, sinó que l'hem aplicat damunt el que es diu taula global, del 5 %, i uns reliscaments d'un punt i mig, que és un reliscament normal dins aquesta Comunitat Autònoma. Això ens donaria un 6 i mig per cent d'augment de base, una homologació del 5 al 7 %, podem agafar el 7 %, i ens donaria un 14 % global d'increment, despreciam, no és que sigui despreciable, però despreciam el tema de la reducció de plantilla i ens dona, gran total, aquesta Conselleria hauria d'augmentar, s'hauria de convertir el seu Pressupost en un 113 %, si és un 125 %, li hem de proposar reducció per deixar-ho al 113, que és el que feim.

Per altra part, Sr. Conseller, vostè l'any passat ens proposava un increment de places de vacants, una variació de places quant a cobertura de vacants de, primer 35, després, 26, quan dic primer, vull dir al primer pressupost en presentaren 35, en el segon pressupost en presentaren 26. Enguany, amb coneixement les ha passades a 18, però, on es produeixen aquestes vacants? Es produeixen allà on nosaltres manco ens esperàvem que es produïssin. Es produeixen a serveis generals i a empreses i activitats turístiques fonamentalment, a residències només presenta una vacant, quan l'any passat ens en presentava 8. Nosaltres creim que vostè té certes necessitats d'increments de plantilla, nosaltres creim que vostè té certes necessitats de cobrir vacants, i que aquestes necessitats se centren, fonamentalment, no precisarem a topar a la inspecció. Deia fa un moment el company Diputat Sr. Costa que s'han d'incrementar les inspeccions, que s'ha de fer molta més inspecció, nosaltres creim que ha de cobrir aquestes vacants que té previstes d'inspector, que han d'actuar aquests inspectors, i aquestes sí que les deixam i no les tocam.

Nosaltres permetem, en el bon sentit, dins la discussió de pressuposts, permetem que es cobreixin 11 vacants, però considerem que 18 és un poquet exagerat, i li proposam també, en aquest aspecte, una reducció de 10 milions, 11.920.000 Pts. per no cobertura de vacants, el càlcul, perdoni que ho torni a explicar, el càlcul està fet sobre el salari mitjà de tota la Conselleria. Sabem que a residències es produeix una distorsió, però dins un pressupost de 205 milions de pessetes, aquesta distorsió, quant a salari mitjà, pot ser de 100.000 Pts. o 200.000 Pts. que amb 7 vacants es converteix en 1 milió i busques, no és —perdó— significativa aquesta distorsió.

Per tant, Sr. Conseller, nosaltres li feim una proposta de reducció, que creim que és absolutament lògica, perquè pensam que es dispari el cost de personal no és bo per a aquesta Comunitat Autònoma, pensam que incrementar les plantilles de la Comunitat Autònoma és dolent, i aquí ja no deim bo, és dolent, mentre no s'hagin estudiat seriosament les necessitats que té, li proposam una reducció d'aquests 11.900.000 Pts. i d'aquests 10.300.000 Pts., que donen 30 milions i busques de pessetes, que proposam també lògicament utilitzar en activitats molt més productives, en activitats que el Govern, no només la seva Conselleria o no només a la seva Conselleria, això és a part, que el Govern podria donar als ciutadans per millorar els serveis públics.

Li vull, idò, en aquest aspecte, i encara que no contesti al final que vostè ha donat a l'anterior intervenció, que nosaltres sí que tenim molt clar, que amb un tema, no molt polític, però d'un indubtable pes econòmic i polític, en definitiva, sí que farem un canvi fonamental de política, fonamental en el sentit que anirem a la reducció d'aquestes despeses corrents en funció, no d'uns increments estudiat a Conselleries així com paregui, que és el que en la nostra opinió ha passat en aquests Pressuposts, sinó en funció d'un estudi de racionalització del personal de la Comunitat Autònoma, en funció d'un estudi de reorganització de plantilles, en funció d'una cosa que en quatre anys, el Govern, no vostè, el Govern de la Comunitat Autònoma no ha estat capaç de dur endavant, que és crear la plantilla orgànica de la Comunitat Autònoma, i en funció d'aquesta plantilla cobrir vacants, cobrir places i distribuir el personal. I en això i en mol-

tes altres coses, pot estar segur que si dia x del mes de juny, els electors, que són els importants, són, en definitiva els que jutgen les polítiques, ens donen la seva confiança, sí que hi haurà canvis importants de la política d'un govern d'aquesta comunitat socialista i començaran a posar-se pel manco important políticament, però el més important de cara als serveis públics i a l'Administració, que és la racionalització de la despesa pública, la racionalització i organització dels llocs de treball d'aquesta Comunitat Autònoma.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Govern, té la paraula el Sr. Jaume Cladera.

EL SR. CLADERA CLADERA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Per explicar, per donar una resposta a aquestes esmenes, explicaré la proposta que va fer la Conselleria de Turisme per justificar l'augment aquest que vostè diu i que tot és segons com s'analitzi des d'un punt de vista comptable. Nosaltres deïem que l'any 86, el Capítol I que teníem, no era, no és comparable al Capítol I de l'any 87, perquè s'havia de tenir present que dins aquesta quantitat, només es cobria el 50 % de les vacants, perquè començaven, segons es va acordar a aquest Parlament, a partir del mes de juny. Llavors, nosaltres el que hem fet per confeccionar el Pressupost d'enguany, ha estat actualitzar el pressupost teòric de l'any 86, i actualitzant aquest pressupost, els resultats no donen els augments que vostè explica. Miri, el pressupost de l'any 86, eren 163 milions, el 5 % d'augment d'aquest pressupost són 8 milions i mig, la qual cosa fa un total de 172 milions; la Seguretat Social dels alts càrrecs, que és un tema important que s'ha introduït, són 4 milions de pessetes, que suma 176 milions de pessetes; les homologacions i la Seguretat Social de les homologacions són 17 milions de pessetes, que sumat a l'anterior fan 193 milions de pessetes; i el pressupost que presentem són 205 milions de pessetes, la qual cosa fa una diferència de 12 milions que aquests 12 milions són les places per a mig any presentades de nova creació. Això, en línies generals, és la diferència d'interpretació que vostès fan i que fa el pressupost general presentat per la Comunitat. Per tant, no hi ha un increment com el que vostè explica, sinó que hi ha unes novetats importants que es posen per primera vegada dins el pressupost, com poden ser determinades homologacions i la Seguretat Social d'alts càrrecs. Però, sobretot, jo crec que la diferència més notable és que als Pressuposts de l'any passat hi havia les vacants, nombroses, només comptades per cinc mesos, i enguany, evidentment, com que estan cobertes, totes les que estan cobertes es comptabilitzen per un any.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Per replicar, té la paraula el Sr. Josep Alfonso.

Té vostè cinc minuts.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Jo comprenc, Sr. Conseller, que a vostè li resulta realment difícil entrar dins aquests temes, ho entenc. I ho entenc perquè la seva

feina és política i no han pensat que una part de la política, també és el Capítol I. Bé, vostè ens explica la proposta que va fer la Conselleria i el perquè d'aquest Capítol I. El Capítol I sempre és comparable, això és el primer que li hem de dir, sempre és comparable, i vostè m'ha fet una comparació, jo n'hi he fet una altra. Jo li explicaré perquè aquesta comparació que vostè m'ha fet pràcticament em dona la raó. I ara li ho diré.

I vaig al final, vostè em diu, hi ha una diferència de 12 milions de pessetes, a part de vacants, que és un altre tema que ve a conte en el sentit que nosaltres deïm que no s'han de cobrir vacants, la gran majoria de vacants, no totes, fins que el Govern no hagi complert la promesa dels quatre anys de les plantilles orgàniques, fins que no hi hagi un estudi de racionalització dels llocs de feina, que fins a llavors no es cobreixin les vacants i, entre d'altres coses, això serviria perquè el Govern, en lloc de tardar quatre anys, hagués tardat un mig, si s'hagués aprovat el primer any, un i mig. Nosaltres, fins que no estiguin aquestes plantilles, si governam, estigui segur que no aprovarem vacants.

Però li dic que em dona la raó, perquè em diu que les vacants de l'any passat només es varen pagar amb el 50 %, admet això i li dic, el 50 % de les vacants de l'any passat eren 17 persones i mitja, 17, és el total de les vacants que ens proposa avui, a posta no té justificació que encara que pagui totes les vacants enguany superin aquestes, totes les vacants, el cost de la meitat de les 35 vacants de l'any passat, és a dir, em dona la raó, els números en això són clars. No crec que hagi de tornar enrera, 35 vacants, la meitat, 17 i mitja, si n'ha pagat mig any, és igual que si n'hagués pagat 17 tot l'any, enguany en paga 17 tot l'any, per tant, és la mateixa quantitat, manco els augments.

I després m'ha sorprès, com a anècdota, però li agrairia si m'ho pot explicar, 4 milions d'alt càrrecs, d'alts càrrecs, Seguretat Social, és una quantitat seriosa, quants d'alts càrrecs té la seva Conselleria? Perquè hem de capitalitzar aquests 4 milions en funció del que es cotitza per a Seguretat Social. Vostè paga a la seva Conselleria, de 12 a 15 milions de pessetes per a alts càrrecs? No he mirat els Pressuposts, ara ho puc mirar. Del que es diu exactament alts càrrecs, Conseller i Directors Generals. No ho sé, si és així, ara jo no ho miraré, no he tengut temps, però si és així, crec que, és a dir, no no tenim notícies que, a part del Secretari General Tècnic, tengués tres Directors Generals més, per tant, és molt mal de fer que, si no té, com a mínim 5 alts càrrecs, la Seguretat Social li costi 4 milions, i és anècdota, perquè en aquest aspecte no discutim aquí mig milió o 1 milió o 2 milions de pessetes de diferència.

Jo crec que els comptes del Capítol I seran molt males de fer i estic absolutament convençut d'una cosa, quan es liquidi el Pressupost del 87, el Capítol I s'haurà desviat més que els altres anys, i els altres anys, les desviacions, fins aquí on les coneixem, coneixem el 84 i coneixem el 85, les desviacions han estat de més d'un 11 % a la baixa, és a dir, que s'ha pressupostat molt més, més d'un 11 % més, del que realment s'ha pagat per Capítol I. No sé per què aquesta tècnica de pressupostació, i m'agradaria que qualcú m'ho explicàs, i aquí encara no m'ho ha explicat ningú.

Gràcies.

EL SR. PRÉSIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Per contrareplicar, té la paraula el Sr. Jaume Cladera.

EL SR. CLADERA CLADERA:

Sr. President. Torno a repetir que el tema està basat damunt la valoració de les vacants per mig any, però si vostè ho explica d'una manera, i jo ho explico de l'altra, tot vol dir que el pressupost del 86 era un, però que si s'actualitzaven totes les rectificacions que necessiten per poder-lo incrementar l'any 87, és un altre. No perquè es canviï, sinó per tenir-lo de referència teòrica. I vostè, que més o manco els números, els entén, sap que això, més o manco, és així.

I quant al tema dels alts càrrecs, no és que ens hàgim inventat cap Director General, jo li explicaré com va això, hi ha un Conseller, hi ha el Secretari General Tècnic, però és desitjable per a aquesta Comunitat que qualche vegada hi hagi un Director General o dos. I, per tant, dins els pressupostos de la Comunitat està valorada l'existència, en el futur, almanco, d'un Director General. Aquests tres sous pugen, aproximadament a devers 12 milions de pessetes, i el 30 i busques per cent de Seguretat Social són els 4 milions de pessetes, no és que el Director General hi sigui, però és de suposar que hi serà. Això és tot.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Grups que volen intervenir?

Com que no n'hi ha, passarem a la votació d'aquestes esmenes.

Les Sres. i els Srs. Diputats que voten a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Les Sres. i els Srs. Diputats que voten en contra d'aquestes esmenes, es volen aixecar, per favor?

Les Sres. i els Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Vots a favor de les esmenes, 17; vots en contra de les esmenes, 24; abstencions, no n'hi ha.

Passam a debatre les esmenes 238, 239 i 240. Per defensar aquestes esmenes, té la paraula el Sr. Josep Alfonso.

Té vostè deu minuts.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Conseller, encara que li hagi presentat al Capítol II dues esmenes que pugen 2 milions de pessetes, li he de dir que potser hagi estat el Conseller després del d'Agricultura més prudent quant a la proposta d'increment de despeses corrents. M'he equivocat, he dit després del d'Agricultura, i després de Treball i Transports. Vostè ens fa una proposta que, realment, no és excessivament exagerada, està 21 punts per sota de la mitjana d'increment proposat del Capítol I, 21 punts per sota de la mitjana, ens proposa, però, 15 punts, no 21, 15 punts, ens proposa un increment del 25 % de Capítol II. I un increment que curiosament excepte en dos capítols, està bastant justificat, encara que no ens ho hagi explicat a la memòria, però analitzat, està bastant justificat.

Vostè ens proposa un increment de 3 milions, quasi 4 milions, 3 milions i mig, en activitats específiques, i aquestes, com que té dues residències, és necessari in-

crementar-les, i no les hi tocam. Vostè ens proposa increments mitjans de mig milió, 1 milió, excepte en dos articles. I tal vegada tenen explicació, que és l'article 23 i és l'article 24.

A mi m'agradaria que m'ho explicàs, perquè tal vegada tenen explicació i tampoc no tendria inconvenient en retirar les dues esmenes, però no s'explica que aquests dos articles augmentin el 60 % cadascun, no s'explica dins el conjunt. I, per tant, li hem volgut posar les dues esmenes, perquè, com vostè recorda, el seu Secretari General Tècnic, com quasi tots, na vegava, no sabia bé de què anava el dia de la compareixença, i clar, jo esper, sempre esperam, en els Plens, que quan no s'explica en Comissió, s'expliqui en Ple. I això és pràcticament tot, de vegades hem de dir, Sr. Conseller, bé, perquè no s'ha passat, l'altra vegada li haviem de dir, Sr. Conseller, no tan bé, perquè crèiem que s'havia passat, aquesta vegada no s'ha passat de més, sobre la mitjana que al Conseller d'Economia tant li agrada, d'equilibris globals i tota aquesta història, que ja en parlarem, damunt aquesta mitjana vostè va per davall quant a despeses corrents, això és clar. Si em podria explicar el de l'article 23 i el de l'article 24, podríem reconsiderar l'esmena, perquè, tanmateix, nosaltres, la nostra política, com vaig explicar ahir, era intentar reduir la despesa corrent, intentar reduir la despesa comsumptiu, intentar reduir, com es diu, la despesa no productiva i passar-la a activitats, transferència de capital, inversions, i certes transferències corrents que consideram interessants, transferències corrents perquè aquesta Comunitat Autònoma reviscolàs el benestar dels nostres ciutadans, 2 milions no ajuden de més, encara que sempre són una ajuda, i, de totes maneres, les esmenes d'addició que s'han aprovades, de veritat que només que s'aprovàs una de les nostres esmenes de qüestió de personal, ja bastaven per cobrir això, per tant, voldrem escoltar el que ens digui respecte d'aquests dos articles, i li agrairíem que ens convencés.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Pel Govern, té la paraula el Sr. Jaume Cladera.

EL SR. CLADERA CLADERA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. L'esmena 238, a la partida 1201, s'ha incrementat a causa de la implanació de l'IVA. A la partida 1204, s'ha incrementat a Residències a causa de l'augment de l'IPC damunt les mercaderies i a causa de l'IVA, conseqüència final, damunt aquestes mercaderies.

A l'esmena 239, el milió de pessetes s'incrementa a causa dels telèfons, que tenen un increment del 12 % i a causa del combustible d'un cotxe de la Conselleria de Turisme que abans no tenia i ara té.

I a la partida, l'esmena 240, de reduir 1 milió de pessetes l'increment és a causa de les despeses de desplaçament i al pagament d'IVA al consum de dietes dels inspectors i als hotels.

Aquests són els motius que les quantitats siguin petites i estan justificades per aquest detall.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Per replicar, té la paraula el Sr. Josep Alfonso.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. Conseller, gràcies per l'explicació, només em queda una pregunta, és que l'any 86, que es pagava IVA no estava previst, s'ha hagut de suplementar el tema de l'IVA de l'any 86? Només deman això.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Té la paraula el Sr. Jaume Cladera.

EL SR. CLADERA CLADERA:

No, el que succeeix és que quan xerram de l'IVA, xerram de l'IVA damunt l'increment de l'IPC que després hi ha. I durant l'any 86, era la primera introducció que amb l'augment de preus que ha correspost a l'any 87, hi ha un petit augment i, a posta, les xifres són tan delimitades, d'1 milió de pessetes, si no, això serien xifres molt més elevades.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Altres Grups que vulguin intervenir?

Com que no n'hi ha, passam a la votació de les esmenes 238, 239 i 240.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Vots a favor de les esmenes, 18; en contra, 22; abstencions, no n'hi ha.

A continuació, passam a debatre l'esmena 242. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Sr. Antoni Costa.

Té vostè deu minuts.

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sres. i Srs. Diputats. Bé, l'esmena que tractam en aquests moments, és la de promoció exterior, que el Govern té pressupostats 325 milions de pessetes, i nosaltres consideram que aquesta promoció exterior seria més rendible duent-ne una part important a promoció interior. Promoció interior que nosaltres entenem que és millorar la infraestructura turística.

Volia dir que en els temes turístics, s'ha intentat, des de l'oposició, des del Grup Socialista, que hi hagués un diàleg, per què? Perquè creiem que era una política d'interès general per a la Comunitat, allà on no és possible que hi hagi grans canvis, grans bandades en cas que hi hagués un canvi de govern. I vull dir que aquesta política, també, ha estat respectada, en gran part, per les dues parts, tant pel Govern com per l'oposició, amb una cura especial a plantejar temes que poguessin afectar la imatge del sector. L'any passat, a la primera elaboració del pressupost i dins aquest diàleg, es va creure convenient pel grup majoritari o pel grup que dona suport al Govern, a través del seu Conseller, i pel Grup Socialista, el fet que es dedicàs una part d'aquest pressupost a promoció interior, cosa que després no es va reflectir en el segon pressupost, almanco no es va reflectir pressupostàriament al segon pressupost, i es va dur una partida global, com es fa enguany, per a promoció exterior, en què tenim notícia que una part d'aquesta quantitat va anar dirigida, finalment, a promoció interior, malgrat

que d'una manera desviada en gran part del diàleg que hi havia hagut entre el Conseller i aquest Diputat que els parla. Perquè nosaltres consideram que promoció interior és millorar la infraestructura, però no subvencionar policies municipals. Creim que aquest és un altre tema que no entra dins l'àmbit de la Conselleria de Turisme i que, per tant, hauria d'estar fora d'aquestes actuacions.

Com dèiem abans, nosaltres no consideram que s'hagi, el Sr. Conseller ens ha dit que estava estancat el grau de satisfacció dels nostres visitants, però crec que està estancat a la baixa, no molt substancial, però a la baixa, i, per tant, creim que l'actuació prioritària hauria de ser incidir damunt l'oferta interior, i que no s'hi està incidint prou. Hi hauria d'haver una sèrie de revulsius que fessin que els municipis, els Consells Insulars dedicassin part del seu pressupost a aquesta millora de la infraestructura, a aquesta millora integral de les zones turístiques. Això només pot dur-se a terme amb una política incentivadora per part del Govern de la Comunitat Autònoma, no només d'aquesta Conselleria, però, allà on aquesta Conselleria i en aquesta partida, hi pot posar també el seu gra d'arena.

Per tant, nosaltres consideram que en promoció exterior, allà on la imatge en aquests moments és bona, allà on hi ha uns canals de comercialització correctes, allà on, en aquests moments, estam bastant ben considerats a tots els mercats, podria reduir-se substancialment i dedicar una partida important a aquesta infraestructura que tots, que crec que, tots lluitam per aconseguir que millori, per aconseguir que aquesta oferta interior i que aquest grau de satisfacció dels nostres visitants es mantengui estable o a la puja i, per tant, puguem tenir un sector turístic consolidat i segur per al futur.

Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Pel Govern, té la paraula el Sr. Jaume Cladera.

EL SR. CLADERA CLADERA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo, en línies generals, ja li vaig dir l'any passat que estava d'acord amb això, el que succeeix és que tenim unes prioritats que és cobrir la demanda que necessitam de la promoció exterior i, segons l'evolució que tenen els mercats, de vegades, s'han d'incentivar campanyes amb una disposició monetària, molt més grossa. Per tant, jo estic d'acord amb el que vostè proposa, però el que no puc admetre és que em xerri de destinar determinades quantitats. Perquè, a priori, no es pot fer això, la dinàmica inversora en les campanyes de publicitat fa que a un determinat moment, s'hagi de fer un esforç molt més gros a un mercat perquè té una recepció, fins i tot, que no té res a veure en qüestions econòmiques, sinó que poden ser coses de notícies que es necessiten combatre a través dels mitjans de comunicació, a través de campanyes.

L'any passat ja li vaig dir que es faria un esforç per si era possible, diguem, estalviar diners de la promoció feta a l'exterior, invertir-la als Ajuntaments, i això s'ha fet a l'any 86, això ja s'ha fet a distints municipis. Tenim problemes, perquè no sempre és fàcil, perquè si les inversions de millora d'infraestructura dels municipis turístics, normalment, no els paga al 100 % la Comunitat Autònoma, moltes vegades els municipis no

tenen partida pressupostària per col·laborar amb una part, i això fa que les negociacions, de vegades, no siguin senzilles.

Jo el que crec que s'hauria de fer és una cosa distinta, i és un pla global d'inversions en els municipis turístics, igual que, per exemple, hi ha el pla de sanejament. I que tots els Ajuntaments sabessin que es poden acollir a aquest pla, que aquest pla tingués unes determinades condicions, que es poguessin firmar convenis amb els Ajuntaments i que, per tant, no hi hagués els problemes aquests de les partides pressupostàries. Ara, dins el tema de promoció general, fer una quantitat fixa i determinada, jo li dic que no és pràctic, perquè després, a la llarga, no es podria complir, i no es podria complir per les raons que li deia abans, i també perquè moltes de vegades no hi hauria el dinamisme suficient per poder arribar a acords amb els Ajuntaments.

De totes formes, hi ha temes candents que s'han de solventar i que, de qualque manera, de vegades, no queda més remei que emprendre. Hi ha un tema candent, per exemple, a Eivissa, que és l'avinguda Pedro Matutes Noguera, que allò és un tema que és més important arreglar aquella avinguda que anar a gastar-se 80 milions en una campanya de promoció a Anglaterra. I aquella avinguda s'ha d'arreglar, perquè s'està fent un problema etern. Jo, amb aquestes coses, estic d'acord, i, segurament, crec que fent una anàlisi de problemes acucians, grossos, com aquest que li explicava, a determinats municipis, seria molt interessant fer-ho. Ara, mai fer una quantitat per aquests arguments que li he donat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Per replicar, té la paraula el Sr. Antoni Costa.
Té vostè cinc minuts.

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. President. Bé, això és una sèrie de problemes, podem estar d'acord o no que sigui convenient tenir disponibilitat per fer campanyes a l'exterior. S'ha de reconèixer que per poder fer una actuació planificada damunt la infraestructura, damunt els municipis, també és necessari comptar amb quantitats determinades per actuar-hi, perquè si no, al final, passa el que ha passat en el 86. Que s'ha fet una sèrie d'actuacions que en cap cas no eren prioritàries, i vostè les repassi, que les coneix, i veurà com no hi ha cap obra que fos prioritària a les que s'han fet, conjuntament amb la Conselleria de Turisme, el 1986. Nosaltres, el que voldríem, és que hi hagués aquesta partida i que, a més, es pogués predeterminar amb obres com la que vostè ha esmentat que, efectivament, és una vergonya pitjor, que les institucions públiques no hagin sabut donar solució a aquest problema, que s'està convertint en etern, i que em consta que els seus operadors continuament estan recordant aquest problema, és una vergonya, és una vergonya que s'hagi de tractar aquí, perquè pertany a altres administracions que haurien d'haver ja solucionat aquest problema.

Dir-li només que estam d'acord amb la filosofia de fer un pla d'actuacions a les zones turístiques, hi ha en aquests moments o s'està elaborant una enquesta d'infraestructura per part del Ministeri d'Administracions Públiques que, de fet, ens donaria aquest pla de

necessitats, aquesta enquesta d'infraestructura ens permetria determinar allà on hi ha aquestes manques, perquè hi estaran incloses, i que és precisament per una actuació als plans d'obres i serveis dels Consells Insulars o de les Diputacions.

Per tant, nosaltres defensam aquesta esmena en aquest sentit, ens pareix bé que es dediqui alguna cosa a tot el que sigui promoció interior, però creim que seria molt més correcte poder-ho dedicar ja predeterminadament, és a dir, nosaltres pressupostam X milions, en aquest cas, pareix que deim, 180 per a promoció interior, i aquests 180 milions, a més, els anam a destinar a aquestes obres que són obres que les administracions locals han estat incapaces de solucionar i que afecten la imatge turística d'alguna de les Illes. Aquesta creim que seria la solució correcta, i per a això presentam aquesta esmena, i ens pareix, vull dir, ens pareix bé que el Conseller estigui obert a aquesta suggerència, malgrat no accepti l'esmena. La nostra obligació és intentar fer-ho el millor possible, i això és el que intentam amb aquesta esmena.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Per contrareplicar té la paraula, pel Govern, el Sr. Jaume Cladera.

EL SR. CLADERA CLADERA:

Sr. President. Els acords que es varen fer l'any passat amb diversos Ajuntaments de les Illes varen ser les propostes concretes que varen presentar els Ajuntaments i que varen considerar prioritàries per als seus municipis, no som nosaltres els que varem triar, sinó que varem demanar als Ajuntaments que ens les proposassin. I tornant a distintes, però no treure-ho de la promoció exterior perquè és delicat, una campanya de promoció important, com per exemple la que ara sortirà a Espanya, val 66 milions de pessetes, vull dir que se'n van els diners aviat amb les campanyes de publicitat. I els més adequats en tot cas seria que en el futur es plantejassin dos pressupostos, un pressupost de promoció exterior, així de clar, i un pla d'inversions als municipis turístics amb els corresponents convenis, però mai llevant doblers que, tal vegada, a un moment determinat són molt necessaris per a la promoció exterior.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Altres Grups que vulguin intervenir?

Com que no n'hi ha, passarem a la votació de l'esmena 242.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta esmena?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Vots a favor de l'esmena, 16; vots en contra d'aquesta esmena, 23; abstencions, no n'hi ha.

Com que aquesta era la darrera esmena de la Secció 12, ara passarem a la votació d'aquesta Secció.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de la Secció 12, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta Secció, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Vots a favor d'aquesta Secció, 23; vots en contra d'aquesta Secció, no n'hi ha; abstencions, 16. Per tant, queda aprovada aquesta Secció.

Aquesta Presidència decreta un descans de deu minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a debatre la Secció 14 i començam per l'esmena 278, que és una esmena de totalitat. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Sr. Josep Alfonso.

Té vostè deu minuts.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President, Sres. i Srs. Consellers. Srs. Consellers. Srs. Diputats. No hi ha senyores.

Per què presentam avui una esmena de totalitat a la Secció 14, a la Secció d'Economia i Hisenda? Per què presentam una esmena que implica rebutjar el Pressupost, rebutjar la Secció 14 que implica rebutjar el pressupost de la Conselleria d'Economia i Hisenda? Hi ha dos motius fonamentals que ens han dut a la presentació d'aquesta esmena, dues raons que intentarem, d'una forma breu, explicar. En primer lloc, Sr. Conseller, a aquests Pressuposts, ho hem dit al llarg de moltes esmenes, en la nostra opinió, els falten la coordinació global, ens preocupa que la Conselleria d'Economia hagi estat incapaç d'aconseguir que les diverses Conselleries d'aquest Govern presentassin a aquesta Cambra una documentació mínimament admissible, un pressupost mínimament coordinat. Cercar, com ens ha dit vostè alguna vegada, els equilibris de capítols, els equilibris amb el que podríem dir distribució de masses dins el conjunt del pressupost crec que, donat de quin pressupost parlem, ens diu molt poques coses, i intentarem entrar-hi.

Quin increment de despesa hi ha hagut per capítols en aquest pressupost, jo no crec que al Conseller faci falta que li expliquem aquest increment de capítols, però crec que per a la resta de la Cambra, potser que sigui interessant veure-ho. Hi ha un increment global de despesa del pressupost, d'un 30 %, hi ha un increment global d'ingrés en aquest pressupost d'un 30 % amb la variació fonamental respecte d'altres anys, manco l'any passat que per les raons de tots conegudes no va poder ser, amb la variació important que enguany no se'ns presenta cap tipus de deute públic, per tant, l'increment d'ingrés d'aquest pressupost és un increment net, d'un 30 % sense recórrer a l'endeutament. I com es distribueix la despesa? Quin increment hi ha quant a la distribució de despesa? Miri, quant a la despesa de personal s'incrementa per sota la mitjana, no podia ser manco, perquè hagués estat gros que sense uns increments molt considerables de plantilla, s'hagués augmentat per damunt d'un 30 %, s'augmenta un 26'19 %. Aquí on el tema es dispara i es dispara molt és en la compra de béns corrents, Capítol II, Augmenta 13'36 punts per damunt de la mitja, un 43 i busques per cent d'increment d'aquestes despeses corrents, i ens hi hem d'aturar un poquet.

Ens hi hem d'aturar un poc, perquè ara és el moment de no fer un apunt, sinó d'entrar-hi, per què es produeix això, en l'opinió del Grup Socialista. Per què

el Govern, l'any 1986, presenta a aquests pressuposts, presenta a aquest Parlament un increment d'un 43 % de la despesa corrent, no hi ha cap raó lògica que permeti veure que si els pressuposts de l'any 1986, Capítol II, eren correctes, i nosaltres creim que quan el grup majoritari i el grup que li dona suport, que l'any passat no va ser suport, sinó que va ser una altra cosa el que li va donar, no precisament suport, encara que el votàs, diu que l'any 1986 el Capítol II és correcte, l'any 1987, l'increment ha d'anar en funció del pressupost del 86. Si qualcú s'atrevis a dir aquí, que no ho dirà, que el Capítol II de l'any 1986 estava minusvalorat per les raons que sigui, i nosaltres diríem que aquestes són pels pactes amb el Grup Regionalista o per les exigències del Grup Regionalista perquè vostès no s'endeutassin, i varen fer una retallada del 20 % a totes les partides i a totes les seccions en el Capítol II, si qualcú digués això, l'haurien d'acusar de falta de seriositat política, perquè està bé reduir un pressupost, el que no està bé és reduir-lo fins al punt que la despesa de funcionament de cadascuna de les Conselleries no basti per funcionar les Conselleries, perquè després el que passa és que s'atura. És aquell cas de les famílies que a un cert moment tenen necessitat de reduir les seves despeses i s'ho lleven de menjar, i clar, quan s'ho lleven de menjar, el que sol passar és que, per molt que aguantin, se solen morir. Per tant, una Conselleria que no té despesa de funcionament per funcionar el que fa és no funcionar, i aquest seria un tema molt greu. Per tant, no creim que hagi estat per això, i nosaltres confiats com som i pensant que el Govern és seriós políticament, almanco ho deim aquí, creim que la veritat és que l'any passat estaven bé els pressuposts i enguany el que estan, són inflats.

Les transferències corrents augmenten un 35 %, no hi tenim molta cosa a dir, en el tema de les transferències corrents, perquè han fet una cosa tirant a bé, que és fer un poc d'acció social, a través de subvenció, però, en definitiva, ajudes socials dins la gran nòmina, i aquesta gran nòmina ha incrementat un poc més, nosaltres creim que hi ha molts de col·lectius que via transferència corrent haguessin pogut actuar damunt ells, però, com sempre, les limitacions pressupostàries posen condicionants, encara que un increment d'un 35 %, 500 milions de pessetes, no és poca cosa, i hi ha accions que hem dut a aquest Parlament, en via d'esmena, que haguessin pogut fer.

Les inversions, d'una forma curiosa, d'una forma curiosa, no augmenten més que el normal en aquest Pressupost, i nosaltres creim que és un greu error del Govern, quan el Govern té més de 4.000 milions de pessetes de pressupost en excés, que no suposa, que aquestes 4.000 milions no són precisament per increment de serveis, no són per increment de competències, una excepció, l'Hospital Joan March, bàsicament tot l'increment pressupostari havia d'haver anat, quasi tot, com a mínim 3.000 milions, havien d'haver anat a inversions i no hi han anat. Les inversions pugen pràcticament el mateix que la resta del pressupost d'ingressos.

Les transferències de capital també pugen de paregut, però una altra acció positiva del Govern, baixen encara dos punts.

Nosaltres creim, per tant, que l'anàlisi de massa patrimonial no està ben distribuïda, que s'han disparat les despeses corrents, i que les accions de ver del Govern, les accions d'inversió i de transferències de

capital han quedat més baixes o al mateix nivell, i això no és un bon equilibri pressupostari.

Per tant, vostè, Sr. Conseller, que era, en la nostra opinió, el responsable d'aconseguir aquesta actuació coordinada, nosaltres creim que no ho ha fet, no sé si perquè no té mitjans, no sé si perquè no té voluntat, no sé si perquè no té ja, il·lusió, per dur-ho endavant.

Però encara és més greu si aquesta anàlisi la feim per Conselleries. I només entraré a dues Conselleries, però dues Conselleries que tenen, en la nostra opinió, una gran importància: La Conselleria de Cultura, Sr. Conseller, el Conseller de Cultura ahir ho va comprovar, perquè li vàrem dir bastants de vegades, té un increment només del 12'23 %, resulta que en aquest Parlament, aquest Govern de Coalició Popular creu que les necessitats culturals d'aquestes illes han d'anar 18 punts per davall del que s'incrementa el pressupost. Jo crec que és bastant definitiu aquest tema. I anirem a una altra, la Conselleria d'Agricultura, té un increment del 51 %, possiblement necessari, no ho sé, però es podria haver equilibrat almenys amb la Conselleria de Cultura i donar a la cultura els fons necessaris, la cobertura pressupostària necessària perquè, encara que no ho vulgui fer, estigüés obligat, per Pressupost, a fer accions que des d'aquest Parlament li hem reclamat un dia darrera l'altre: normalització lingüística, arqueologia, museus, etc., etc., etc. No hi vull insistir perquè ahir ja hi va haver insistència suficient.

El segon punt, Sr. Conseller, pel qual nosaltres demanem que se li tornin els pressuposts, és perquè vostè enguany, més que altres anys, ha renunciat a ser el coordinador de la política econòmica, a fer el que la Constitució i el nostre Estatut li diu a aquest Govern que ha de fer. L'Estatut d'Autonomia estableix, com vostè sap a l'article 10.17 que és competència del Govern de la Comunitat Autònoma el foment del desenvolupament econòmic dins el territori de la Comunitat Autònoma, d'acord amb les bases i la coordinació de l'Estat. No diu el foment i el desenvolupament de la indústria, no diu el desenvolupament i el foment de tres o quatre sectors industrials, diu el desenvolupament de l'economia, i desenvolupar l'economia passa, necessàriament, per una acció coordinada completa del Govern de la Comunitat Autònoma que hauria d'estar dins la seva memòria i hauria d'estar, encara que es gestioni per altres Conselleries, dins la concepció global de l'economia del Conseller. I passa que enguany ja no arriba ni als 71 milions de pessetes que vostè tenia per a actuació econòmica que vostè tenia per a ajuda a la liquidesa de les empreses l'any 1986, sinó que damunt les redueix en 20 milions de pessetes. Vostè, Sr. Conseller, ha renunciat, des del primer any, i enguany més a aquesta activitat. Però hi ha una cosa més. En la nostra opinió, la Conselleria d'Economia i Hisenda, en aquests Pressuposts ens demostra que té una missió, important, però petita, important perquè el maneig dels fons públics és una funció molt important, però és petita, només és una part del que hauria de fer la Conselleria que és el control i el maneig dels fons públics, i això i tot ho fa d'una forma, pel que hem vist en aquest Parlament, encara bastant regular, que nosaltres creim que no és culpa de la Conselleria d'Economia, sinó que és culpa del poc interès que la resta de les Conselleries tenen per presentar les documentacions que l'Administració Pública requereix per fer despeses i per adquirir compromisos.

I ja com a guinda a aquest pastís, ahir vàrem quedar realment estranyats que un Conseller del seu Govern anunciés en aquesta Cambra que per un decret de la Conselleria s'havia romput la unitat de caixa. El Conseller de Cultura ens va dir que havia romput la unitat de caixa, que els ingressos d'una determinada activitat d'una Conselleria anaven a cobrir les despeses d'aquesta Conselleria i no anaven al pressupost general. Això, nosaltres creiem, Sr. Conseller, que s'havia acabat l'any 84. Si un Conseller és capaç de fer això, vostè és que ha renunciat a moltes més coses de les que nosaltres creiem.

I ja acabo, Sr. President, ja acabo. Com a darrer tema, no hem sabut res d'instituts al pressupost, d'instituts com IFEBAL, no hem sabut res al pressupost de GESTUR, tal vegada no hi ténim participació suficient, no hem sabut res de la societat de garanties recíproques, i no hem sabut res d'IBAVI. Pot ser, pot ser que o hem de saber res, però la Llei de Finances, creim que diu una altra cosa, i pot ser també, Sr. Conseller, que hi pot haver altres instituts, empreses públiques o empreses de participació pública on aquest Parlament havia de tenir coses.

Per tot això, Sr. Conseller d'Economia, nosaltres li rebutjam els seus pressuposts, demanem que s'aprovi aquesta esmena de totalitat i si els quedassin més anys de govern, que no ho creim, demanaríem que aquests errors no es produïssin pus mai més.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Pel Govern, té la paraula el Sr. Cristòfol Soler.

EL SR. SOLER CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors. Per què han presentat aquesta esmena de totalitat? Per què? No, a mi no em convencen els dos motius que vostè ha donat, falta de coordinació pressupostària i renúncia a la coordinació de la política econòmica. I per què no em convencen? Senzillament, perquè a cada pressupost feien les mateixes objeccions i no es presentaven esmenes de totalitat. Però jo li donaré l'explicació que vostè no vol entendre, no només d'aquesta esmena, sinó de totes les esmenes de totalitat que s'han posat a les seccions pressupostàries. Per un motiu, Sr. Alfonso, molt senzill, molt senzill, i crec que a aquestes altures del debat, ja és hora de dir qualche veritat en aquest sentit. Les eleccions són davant, aviat es dissoldrà aquesta Cambra, ha coincidit que els Pressuposts, pel que sigui, han vingut en retard, cauen a un moment oportú, i anem a fer un debat, Conselleria per Conselleria, és a dir, els mateixos arguments que cada any, a cada debat pressupostari exposàvem aïlladament, a través d'esmenes, anem a fer un petit debat, Conselleria per Conselleria, per la tècnica de posar esmenes de totalitat. Fins i tot, no sé, el que m'ha estranyat és veure que en aquesta esmena de totalitat, dins Comissió, que, com que jo hi era, hi va haver un cert debat en aquesta esmena, pràcticament es va agrupar amb l'esmena següent, amb l'esmena del programa de política econòmica, hi va haver una agrupació, si no, podem anar a veure les cintes de la Comissió, a vostè li consta que hi va haver una esmena, què es varen agrupar les dues esmenes. Però no, ara, en aquest moment, anem a usar altres termes, anem a la coordinació pressupostària i donem una pinzelladeta, una pinzelladeta al tema de coordinació de política econòmica, perquè queda com

a plat fort per a la segona intervenció. Però és que, a més, encara hi ha una altra cosa, varen sotmetre el pressupost d'aquesta Comunitat Autònoma a un debat de totalitat, on, des del meu punt de vista, pot ser que estigui equivocada, però des del meu punt de vista, s'havia d'haver entrat en aquesta història de falta de coordinació pressupostària, en aquesta anàlisi tan ben detallada que ha fet de la despesa de capítol, per Conselleries, etc., que això enlloc, que també ho va intentar fer, era el debat de totalitat. Jo en aquell moment li vaig entrar en les rèpliques oportunes en aquest sentit, però no basta, anem a intentar a veure si reproduïm un poc més aquest debat en estudiar els pressuposts concrets de la Conselleria d'Economia i Hisenda, que li he de dir que de la Conselleria m'ha dit molt poques coses, és a dir, jo, en aquests moments, he pensat que la Conselleria que tenia en aquests moments escoltant-lo devia tenir una Direcció General de Pressuposts i llavors mitja Direcció General d'Economia, és a dir, de la intervenció que ha tengut vostè aquí, pràcticament tota la projecció que ha donat a la Conselleria d'Hisenda, vostè que vol que sigui la gran coordinadora, però amb el bessó del que ha dit, pràcticament ho reduïm a una Direcció General de Pressuposts i a mitja Direcció General d'Economia.

En fi, hi ha coses que de vegades no s'entenen. Tot això, acompanyat de temes de manca de seriositat política, etc., en fi, crec que ha estat una intervenció bastant desordenada, des del meu punt de vista, Sr. Alfonso.

No entraré, no entraré en els temes concrets, de si aquest capítol puja un tant per cent, de si aquest capítol davalla un tant per cent, de si la inversió davalla, de si la despesa corrent puja, perquè vaig donar una detallada explicació al debat de totalitat i crec que en aquests moments no es tracta de reproduir el debat de totalitat, encara que sé que llavors en contestarà, en tornar a pujar a la tarima, que no he entrat en els punts que vostè havia exposat. Potser, però no hi entraré.

Una cosa sí que li vull dir, es poden cercar arguments de vegades per veure com creix la despesa corrent, indubtablement, ha pensat vostè, per exemple, ho ha pensat, que enguany el Fons de Compensació s'ha dividit en dos trams, un d'ells, precisament, per aquesta despesa corrent que generaven les inversions, ho ha pensat? Ha pensat que enguany també hi ha una, una partida petita, per cert, crec que són 40 milions de pessetes, que també va a despesa corrent, enguany, per primera vegada, però l'any 86 ni això, tenim 40 milions de pessetes, com a conseqüència dels defectes de l'IVA? I deia al Conseller de Turisme, què és que l'IVA del 86 no estava ben calculat, no, un dels problemes que hi havia és que l'IVA del 86 se'l va haver de beure tot la Comunitat Autònoma, estàvem esperant aquest famós decret que havia de sortir, de modificar que l'IVA no fos aplicable a les Comunitats Autònomes, i al final, en el 87, s'ha liquidat aquest tema amb 40 milions de pessetes que se'ns dona com a subvenció a les Comunitats Autònomes, com a conseqüència del de l'IVA, i això, supòs que no és equivocació si ho duc a despesa corrent, no ho he de dur a inversió.

Ha pensat, s'ha estudiat tots els decrets, perquè crec que almanco és una pauta, almanco, tots els decrets de transferències que té la Comunitat Autònoma, ha estudiat la composició de Capítol I, de Capítol II, de Capítol VI, ha sumat les partides que tenen con-

signació per a Capítol VI, provinents de l'estructura pressupostària antiga, com a conseqüència del Fons de Compensació Interterritorial, etc.? Idò, anem, en base al que rep la Comunitat Autònoma, anem a mirar a veure si això ho destina, més o manco, als Capítols oportuns d'acord amb la finançació. I no em digui, que sé que m'ho dirà, però no és necessari que m'ho digui, perquè jo ho sé, que amb el nou sistema de finançació el que és Capítol II es pot passar a Capítol VI, etc., això és una cosa que es pot fer, però, anem a mirar l'origen d'aquests fons, i l'origen d'aquests fons està bàsicament dins la massa de finançació que rep la Comunitat Autònoma.

Nosaltres pensam, Sr. Alfonso, que aquests Pressuposts són correctes. La tècnica de la pressupostació per programes és laboriosa, vostè ho sap això. De vegades és mal de fer comprendre les distintes sessions pressupostàries que s'afinin tant com sigui possible a aquesta tècnica. Hi ha la tendència, a vegades, a pressupostar més en base a l'estructura orgànica de cada departament, que en base als programes concrets, vostè ho sap, ara, jo pens que aquests Pressuposts del 87 són perfectament comparables als del 86, que no varen tenir tantes esmenes de totalitat parcials i perfectament comparables als del 85.

Que la compensació que hi ha entre tots els capítols pressupostaris, Capítol I, II, IV, VI, VII, no sé perquè li dic això, perquè li he dit tantes vegades i no em vol escoltar, és una proporció equilibrada que es manté, endemés, amb la mateixa proporció que es mantenia el 86 i que es manté amb la mateixa proporció que es mantenia en el 85. Per tant, no diguem que aquests pressuposts en relació amb els altres són més xerecs, han davallat, etc., aquests pressuposts per a vostès són xerecs els del 86, són xerecs els del 87, ho varen ser els del 84, ho varen ser els del 83, ho han estat tots sempre, és a dir, que jo, senzillament, Sr. Alfonso, he renunciat, a una cosa sí que he renunciat, a una sí, he renunciat a fer un pressupost que a vostès els agrada, perquè no ho he pretès mai, Sr. Alfonso, crec que és incontestable.

I passant al segon apartat, coordinació de política econòmica, no hi entro perquè hi entrarem a l'esmena següent.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Per replicar, té la paraula el Sr. Josep Alfonso.

Té vostè cinc minuts.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. És curiós, Sr. Conseller, que vostè ens digui que presentam esmenes a quasi cadascuna de les seccions perquè estam a prop d'eleccions. Sr. Conseller, el retard del pressupost és imputable al Govern de la Comunitat Autònoma, no és imputable al Grup Parlamentari Socialista. Si vostès haguessin dut els pressuposts abans de 31 de desembre, com diu la Llei de Finances, abans de 31 d'octubre, i s'haguessin discutit dins novembre i desembre, aquesta acusació d'electoralisme, i haguéssim fet les mateixes esmenes, no s'hagués pogut posar. Vostè sap que el Reglament de la Cambra, enguany, sense discussió, permet fer esmenes a seccions i a l'antic Reglament era molt discutible. Era molt discutible. Per tant, Sr. Conseller, que el Govern, de forma habitual, es retardi en la presen-

lació de pressuposts, i enguany, aquest retard hagi estat de quatre mesos i discutim a finals de març el tema de pressuposts, quan les eleccions són al juny, la culpa, seva, no nostra.

Dins l'anàlisi de debat de totalitat, vàrem fer un debat polític, Sr. Conseller, no vàrem intentar entrar en els temes dels capítols més que de passada perquè ho ves, per una simple raó, molt clar, perquè l'any passat que hi entràrem, a manco d'un quart del que pensava dir-los, el Sr. President del Parlament, amb molt bon criteri, va dir que acabàs, i enguany m'ho va dir quan acabava, no acabava, però quan acabava. I teníem ocasió, n'hem tenguda i en tendrem encara, d'anar debatent cadascuna d'aquestes anàlisis.

Em diu que les partides, quant a Capítol II, s'han disparades respecte de l'IVA. Jo tenc dues preguntes a fer-li: les partides que venien de les transferències, són o no les mateixes que les de l'any passat? Perquè els Consellers, els deu Consellers a les seves compareixences, ens varen dir que no hi havia hagut, excepte una petita excepció, transferències de noves competències, no n'hi havia hagudes. Per tant, si vostès han reestructurat, cosa que dubto, que no m'ho crec, perquè no ho he trobat, el que havien d'haver fet era explicar-ho. Igual que no han explicat quan hi ha hagut reestructuració de programa dins les memòries de la Conselleria, no han explicat el perquè d'aquestes reestructuracions ni quines reestructuracions s'havien fetes, i posaria exemples a Agricultura i en posaria al mateix Turisme, que ja li he dit avui matí, etc., amb la qual cosa la possibilitat de comparació la fèiem pràcticament impossible. He dit pràcticament impossible i no impossible, perquè sempre existeix la possibilitat de comparació. Per tant, quan facin, qualche Govern faci un canvi en una Conselleria o en uns programes d'estructura de programes, el mínim que pot fer és a les seves memòries explicar-ho. I tampoc no ho han fet.

És ver que l'estructura de programes és difícil, però vostè ha dit una de les veritats que li volia sentir dir en aquest Parlament, i és que hi ha una tendència molt grossa de cada Conselleria a distribuir en funció dels departaments interns de la Conselleria i posar-li el nom de programes, no ho ha dit així, però així crec que ho he entès, i ho he entès bé. Això és un error de tècnica pressupostària, i vostè ho sap. No es pot dir que hi ha pressupost de programes si es fa el que vostè ha dit, i enguany, en la nostra opinió, els seus pressuposts són pitjors que els de l'any passat. Enguany, els Pressuposts de la Comunitat Autònoma, amb aquesta tècnica de programes són pitjors que els de l'any passat, tenen molta manco informació, per no dir no tenen quasi cap informació en memòries, quasi cap, ahir li ho vaig demostrar, la podríem llegir tota, i tal vegada hi ha qualche Conselleria que qualche programa ha quantificat, en general no, per tant, són millors.

És evident, Sr. Conseller, que vostè fa uns programes de la dreta, sí senyor, de Coalició Popular, sí senyor, és evident, i hem, durant quatre anys, fet esmenes de totalitat i parcials, i no a seccions, i parcials, que indicaven una concepció política distinta, una concepció política que passava, per exemple, per dedicar molts més despesa a Cultura, per dedicar molta més despesa, com es veu enguany, a vivenda social, per dedicar molta més despesa neta a actuacions socials, vostès no ho fan, vostès fan el programa que vostès se-

gurament tenen, perquè encara no ho sabem, que segurament tenen. Nosaltres intentam, a través de les esmenes, proposar, dins els límits que les dificultats tècniques d'un pressupost donen, i la impossibilitat manifesta de qualsevol Diputat d'aquest Parlament, inclosos els de la majoria des de l'oposició, tenen per poder entrar, en detall, dins cada una de les partides, això només ho tenen els tècnics de les Conselleries, com és lògic, intentam donar, dins aquestes limitacions, alternatives clares, en la nostra opinió, a cadascuna de les Conselleries, i és evident que sempre, quan hi ha dues concepcions de la política distintes, com hi ha a aquest Parlament, clarament diferenciades, com hi ha a aquest Parlament, dues polítiques que suposen, una, i només li parlaré de dues Conselleries, una altra vegada de Cultura i parlaré d'Ordenació del Territori, una, una concepció cultural, en la nostra opinió, progressista que arribi a tots els ciutadans, que mantengui i conservi els nostres patrimonis històrics, que doni una visió àmplia del món cultural de les nostres illes i arribi, i en un altre aspecte, una política, en Ordenació del Territori, que pensi en la conservació del medi ambient, que pensi que és tant important o més la millora de la infraestructura sanitària d'aquestes illes, amb programes que tenguin aplicació, no amb partides que després, quan arriba la liquidació del pressupost, no s'han pogut aplicar —perdó—, perquè resulta que els Ajuntaments no col·laboren, i ja ho sabem des del 84, des d'aquesta tribuna, jo. I el Diputat Sr. Triay li va dir clarament al Conseller, això és inaplicable, vostè fracassarà, amb programes d'inversió molt alta que només toquen carreteres, evidentment, Sr. Conseller, que hi ha dues polítiques distintes, i pot estar ben segur, que el Grup Socialista està orgullós, en tots els aspectes, que hi hagi dues polítiques distintes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Per contrareplicar, té la paraula el Conseller Sr. Cristòfol Soler.

EL SR. SOLER CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors. Deia a l'anterior intervenció, a la intervenció seva vostè em deia que havia dit una veritat quant al tema que hi ha tendència a fer la pressupostació de tipus orgànic, que de vegades té tendència aquesta pressupostació de tipus orgànic a assimilar, a infiltrar-se dins la pressupostació per programes, si jo mateix li he reconegut, indubtablement és una veritat. Però també hi ha una altra veritat, Sr. Alfonso, i és que mentre no es presentin en aquesta Cambra per part del seu Grup un pressupost alternatiu, un pressupost alternatiu, sí, perquè és molt bo de fer, Sr. Alfonso, dir, retallam de Capítol I, retallam de Capítol II, volem dur 5 milions aquí, volem dur 10 milions allà deçà, això és molt bo de fer, Sr. Alfonso, però vostè vagi a fer uns pressuposts globals i vagi a executar-los, i veurà com es trobarà amb errors concrets si s'aplicassin els seus pressuposts. És a dir, no només es tracta de dir, a aquesta Conselleria en concret, a veure, què és el que fa, el que fa no ens importa o ens importa poc, això és el menys important, el que hem d'anar a cercar és el que no fa, i el que no fa, en lloc de llevar-li recursos per fer el que no fa, en base als recursos que té per fer el que fa, no, li llevam d'altres conceptes, perquè sempre és més fàcil, és més fàcil, i en això li ho he de reconèi-

xer, Sr. Alfonso, que totes les oposicions ho fan igual. Volem fer aquest programa concret, que té molt bona lectura política, té molt bona venda política, ara, com l'hem de finançar? Clar, no podem llevar els doblers d'aquí per finançar-lo, anem a llevar els doblers, de la despesa corrent, perquè la despesa corrent sempre està inflada, sempre. En base a aquesta premissa, primera premissa de tota oposició pressupostària, això sí que li ho reconec, les coses procur reconèixer-les quan és necessari, en base a aquesta premissa bàsica de política d'oposició pressupostària, anem a llevar partides, dotacions a aquestes partides.

En fi, crec que poques coses s'han afegit en relació amb el que havia dit. Des del nostre punt de vista, aquesta qualificació global que es fa, quant a l'error de tècnica pressupostària, Sr. Alfonso, no és acceptable.

I les alternatives nostres estan plantejades d'una manera clara en aquests pressuposts, són conseqüència de discursos d'Investidura, els discursos d'Investidura que hi va haver, debats globals que hi ha hagut en aquest Parlament, presentació de programes de cada Conselleria, etc.

I, per acabar, una cosa sí que li vull dir, ha fet una referència a les actuacions socials. Miri, hi ha dues maneres de fer les actuacions de tipus social dins uns pressuposts de qualsevol institució. Una manera és posar en marxa centres, posar personal a aquests centres, i que llavors això serveixi senzillament per a una cosa, perquè quan un marginat, drogadicte, etc., aquestes persones que es mouen dins l'entorn d'actuacions socials, tinguin una necessitat, se'n vagin a un centre, i els diguin, no, nosaltres som aquí per orientar-vos on vos heu d'anar a treure el carnet d'identitat, on heu d'anar a demanar això, perquè no hi som per resoldre els problemes reals. Nosaltres, Sr. Alfonso, pensam que la millor manera en tot això, de resoldre aquests tipus de problemes és, precisament, en l'actuació subvencionadora a través dels organismes i institucions que duen a terme aquestes actuacions, més que crear grans mastodons que el que feim, en aquest cas, és gastar uns doblers en inversió i uns doblers en despesa corrent que, en aquest cas, entenem que no tenen sentit.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Grups que volen intervenir?

Pel Grup Mixt, té la paraula el Sr. Damià Pons.

Té vostè deu minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. La motivació de l'esmena del Grup Parlamentari Socialista té dos fonaments ben clars: l'acusació de continuïsmes i la falta d'una programació econòmica global. Crec que no fa falta entrar en la seva discussió, perquè discutiríem una obvietat clara i manifesta.

No hi ha una política econòmica, s'ha parlat de si n'hi ha dues, jo li he de dir, Sr. Conseller, que em conformaria, però, pel que he vist de les actuacions d'aquest Govern, firmaria que senzillament n'hi hagués dues. No hi ha coordinació, i la demostració són, en-

tre altres coses, els pressuposts, i ja no diguem l'acció puntual de cada dia. O ens pensam que el cas de la Conselleria de Turisme i el cas de la Conselleria d'Ordenació del Territori, actuen conjuntament i harmònicament?, o ens pensam que Agricultura, Indústria i Comerç actuen coordinadament?, o ens pensam que realment aquest Govern actua d'acord amb el que diu l'Estatut a l'article 33, apartat 4, que és responsable solidari davant aquest Parlament? Aquí, ha estat gairebé impossible, tant en Pressuposts, com en debats de la Comunitat Autònoma, com discutint determinades polítiques sectorials, de veure una política harmònica, conjunta, global i coordinada. Això, senzillament, és molt difícil de discutir, per què no existeix. És un Govern format per una pluralitat de forces polítiques, això, n'hi ha molts en el món, vostè ho sap, no estam en el cas d'Itàlia, però potser hi arribarem, però, aquí, a part d'haver-hi pluralitat de forces polítiques, no hi ha un programa que les conjunti, això és evidentíssim, perquè les actuacions, en el cas concret de Turisme i d'Ordenació del Territori, ja em diran si no són absolutament contradictòries. Per una part, hem vist que, tantes vegades s'ha dit, hem d'anar alerta, hem d'agradar, l'oferta, etc., etc., i per altra, hem vist una Conselleria impulsora d'urbanitzacions. Per tant, de política econòmica global i responsable, senzillament, no la cerquem, perquè no n'hi ha.

I entenem que l'esmena del Grup Socialista és particularment oportuna, perquè ens dona l'ocasió, en aquest Plenari, de debatre un aspecte fonamental, un dels aspectes, que és la necessitat de coordinació, no perquè això sigui, com deim tantes vegades, un objectiu subjectiu que s'ha de marcar un govern, sinó perquè ja em diran vostès com volen donar compliment a tota una sèrie d'elements estatutaris, dels quals, el Sr. Alfonso, els n'ha recordat un, però se'n podrien recordar moltíssims més. Com volen impulsar vostès el progrés socio-econòmic entre els ciutadans de les Illes, com diu l'article 9 de l'Estatut, sense tenir una actuació realment coordinada i responsable? Com vostès volen donar compliment a l'article 11, apartat 13, que els diu que vostès tenen la responsabilitat d'ordenar i planificar l'activitat econòmica de les Illes Balears? Com ho volen fer, si no hi ha política econòmica global?

Si em permet una mica l'exemple, a mi els exemples m'agraden, perquè a l'escola ens ensenyaven així, perquè aprenguéssim, jo entenc que l'economia, l'activitat d'un govern, global, és, en definitiva, més o menys, com una orquestra, que ha de tenir un director, que és el Sr. President, i ha de tenir uns músics, se suposa que experts i capaços de llegir, cadascun, la seva partitura, en aquest cas, partitura pressupostària, però que han d'anar i han de fer sonar la cosa harmònicament, i francament, em creguin que això no és una orquestra, precisament, no és ni una orquestra modesta de poble, és un autèntic desgavell per la seva notòria descoordinació i manca de política global. Entenem, per tant, que aquesta falta de política, no només és un acte d'incapacitat de programació, sinó que també és, fins i tot, una vulneració clara de l'Estatut, perquè l'Estatut dedica, en el cas de la Hisenda, no només un article, sinó tot el Títol Cinquè, dins el qual hi ha un element fonamental que vostès, amb aquesta falta de coordinació, no estan en condicions de complir, que és, entre d'altres coses, diu que la Comunitat Autònoma té obligació de vetllar pel propi equilibri

territorial, especialment entre les diverses illes. Ja em dirà, sense una política coordinada, interna d'aquest Govern, com vostè vol ordenar tot un país.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Altres Grups?

Com que no n'hi ha, passarem ...

Sí, pel Govern, té la paraula el Sr. Cristòfol Soler.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, no entraré en rèplica, només vull fer una observació, i crec que la puc fer, si el Reglament no ho impideix, tal com ha estructurat el Sr. Alfonso la intervenció que ha tengut, ha estat més un debat sobre política pressupostària, sobre coordinació de política pressupostària, perquè es reserva el tema del debat de política econòmica sobre la darrera esmena, que fa referència al programa econòmic, com que jo crec, potser que jo estigui equivocat, però ho veig així, que vostè, en aquesta intervenció s'ha equivocat de lloc, ja li replicaré quan entrem en el lloc que toca.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

Sí. El Sr. Pons té la paraula.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sí, jo agrairia que a part de la réplica al lloc que toca, que li deix a la seva subjectivitat, també fos una miqueta més llarg i més convincent.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

No havent-hi més intervencions, passarem a la votació.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta esmena es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor d'aquesta esmena, 20; en contra d'aquesta esmena, 21; abstencions, no n'hi ha.

Passam a debatre les esmenes 279, 280, 281 i 282, en conjunt. Per defensar aquestes esmenes, té la paraula, pel Grup Socialista, el Sr. Josep Alfonso.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President, Sres. i Srs. Consellers, Diputats. Com l'altra vegada, també inclourem, si li pareix al Sr. President, l'esmena 283. Inclourem l'esmena 283 per agilitar els debats.

És una esmena clàssica, seré molt curt, perquè en aquest cas, al Conseller no importa li expliqui com he fet els càlculs per reduir dins la seva Conselleria 12.200.000 Pts. de despesa corrent de personal, i 45 milions de pessetes en tema de vacants.

En el tema de vacants li faig la proposta de, en lloc de cobrir les 42 places, cobrir-ne 20. I explic. Perquè l'any passat tenia 23 vacants i va passar d'un nombre de treballadors de 85 a 133, que no hem discutit, senzillament, no hem discutit a fons, senzillament,

perquè va tenir un increment de competències important i per tant no s'havia de discutir, les coses, o sigui intentam dins la línia de fer esmenes serioses i que donin alternatives de ver, no retallar per retallar, sinó retallar en funció del que cada Conselleria pot fer, ha de fer o li han incrementat la feina, i, com veu, de 85 passar a 133, no li hem dit res, però sí li hem dit de passar de 23 vacants a 32. Hem dit moltes vegades que les vacants s'han de cobrir, si és necessari, quan s'hagi fet la plantilla orgànica i quan s'hagi fet la distribució, perquè com vostè sap, Sr. Soler, com vostè sap, és molt probable que una vegada analitzada a fons tota la plantilla de la Comunitat Autònoma, es puguin redistribuir funcionaris, laborals, etc., i aquesta redistribució ens doni com a conseqüència, és possible, no ho sabem, vostès tampoc no ho saben, que funcionaris que hi ha avui a una Conselleria determinada hagin de passar a unes altres, a una altra que qualche Conselleria estigui inflada de funcionaris i continuï demanant vacants, i no li parlo de la seva, parlo en general.

Per tant, tot el tema de vacants, anant-hi amb molta prudència, nosaltres deim que seria molt millor no cobrir-los mentrestant la Conselleria d'Interior no hagués presentat, després de quatre anys, a aquest Parlament, la reorganització administrativa, les plantilles orgàniques i, en funció d'aquestes plantilles orgàniques, actuar. S'han de valorar els llocs de feina, però d'això ja en parlarem a l'esmena de totalitat d'Interior, i no hi vull entrar.

Com veu, la proposta de reducció és petita, com veu, només li reduïm a tres programes, tres programes que creim que creixen un poc massa, la Tresoreria General creix un 53 %, el programa 1409 creix un 27 % i el programa d'anàlisi estructurals creix un 35 %. Creim que això és un poc fort, demanam reducció en aquests programes i, és més, li deim una altra cosa: també en aquesta Conselleria i en el Capítol I ens havia d'haver explicat, Sr. Conseller, per què canvis, a la memòria, bastava un foli i mig, però ho havia d'haver fet, canvis de personal entre un programa i un altre, variacions d'estructura de la mateixa Conselleria, que vostè sap que n'hi ha i que, altra vegada, han confús, seriosament, almanco a aquest Diputat, quan ho ha intentat analitzar. Pensam que la prudència, la prudència estricta ha regit la presentació d'aquestes esmenes, i per això demanam a aquest Parlament que les voti.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Govern, té la paraula el Sr. Cristòfol Soler.

EL SR. SOLER CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors. Sr. Alfonso, no sabia si renunciar ja a intentar explicar-li el Capítol I, perquè pràcticament es van donant a cada Conselleria les justificacions de Capítol I, però no es volen escoltar, o potser que no ens expliquem bé, que també és, pentura és la seva opinió.

Bé, mirem com passam d'aquest Pressupost del 86, és a dir, del pressupost del 86 al pressupost del 87 quant a personal de Capítol I de la Conselleria d'Economia i Hisenda. El 86 teníem 174.308.786 Pts., aquest era el pressupost de Capítol I de la Conselleria d'Economia i Hisenda l'any 86. El personal corresponent a tributs cedits s'incorpora, són 88.153.000 Pts. de Capítol I, la qual cosa suposa un global per homogeneïtzar el pressupost del 86 amb el del 87, un total de 262.461.786

Pts. Aquí li hem d'afegir l'increment del 5 %, i el 5 % de 262.461.786 són 13.123.086. Això ens dona un total, els 262 més els 13, de 275.584.875. Hi hem d'afegir la part corresponent de l'homologació, que l'homologació que hi ha a la Conselleria d'Economia i Hisenda té un muntant global de 14.115.744 Pts., i si sumam a la massa anterior l'homologació, ens anam a 289.700.619 Pts. Hi hem d'afegir també la part corresponent de la Seguretat Social a l'homologació, que són 4.658.195 Pts., la qual cosa ens dona un total de 294.358.814. Hi hem d'afegir també la Seguretat Social dels alts càrrecs, a la Conselleria hi ha la Direcció General, Secretari General Tècnic, Conseller, que la Seguretat Social corresponent als alts càrrecs suposa 6.662.240 Pts., i ja ens anam amb això a 301.021.054, més les places de nova creació, 2.595.297, més llavors una plaça d'auxiliar a la Direcció General d'Economia, que l'any passat va tenir dotació per mig any. Això ens dona o em dona 304.430.289 Pts., que és el que figura al Capítol I de la Conselleria d'Economia i Hisenda.

Per tant, a mi no em dona cap possibilitat de reduir ni una pesseta, d'aquí.

I a les vacants, intentem veure què passa quant a vacants a la Conselleria d'Economia i Hisenda. Serveis Generals, el programa 1401, al 86 hi havia 19 persones i passen a ser 20, per tant s'incrementa una plaça. Política financera, n'hi havia 1 i es manté 1. Assessorament a Corporacions Locals que passa a ser assumit directament per Serveis Generals n'hi havia 2, no n'hi apareix cap, per tant tenim un -2 aquí. Intervenció General, vostè sap que és necessari dotar la Intervenció General, fins i tot part del personal de tributs cedits venia precisament en aquest sentit, és a dir que el Decret de transferència de tributs cedits a la Conselleria d'Economia i Hisenda no només era un decret per a la gestió directa d'aquests tributs que se cedien, sinó al mateix temps, al mateix temps, per a la proporcionalitat d'Intervenció, Tresoreria, etc., com a conseqüència de les competències que havíem assumides, perquè si Obres Públiques havia assumit competències en matèria d'obres hidràuliques i de carreteres, hi havia una part d'Intervenció de l'Estat i d'Intervenció Perifèrica, hi havia una part de la Tresoreria de l'Estat, de la Direcció General del Tresor i de la Delegació d'Hisenda, que ens venia a través d'aquels Decrets. Per tant, a la Intervenció General passam de 30 a 40 persones que, endemés, li vull dir amb tota sinceritat que és un dels departaments d'aquesta Comunitat Autònoma o de les Direccions Generals d'aquesta Comunitat Autònoma, perquè té rang de Direcció General, que proporcionalment, crec que encara s'hauria d'intentar incrementar més el personal, perquè, sobretot, a nivell de tècnics superiors, crec que anam bastant curts i possiblement dins aquestes places hi hagi molt pocs tècnics superiors i tècnics de grau mitjà. La Tresoreria General passa de 12 persones en el 86 a 17 persones en el 87, per tant, tenim un increment net de 5 persones. La MUNPAL que està inordinada dins la Conselleria d'Economia i Hisenda tenia 2 persones en el 86, se'n va jubilar una i feim comptes dur la MUNPAL amb una persona. I així, fins a baix. I arribam que l'increment més gros de places és a la mateixa Direcció General d'Hisenda, i a la mateixa Direcció General d'Hisenda, li puc dir que no s'ha creat cap plaça nova, sinó que senzillament són les places vacants que hi havia damunt el decret.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Per replicar, té la paraula el Sr. Josep Alfonso.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. És la primera vegada, i és lògic que un Conseller dona una explicació detallada d'aquest tema, era lògic. De totes maneres, curiosament, no ha dit que el pas de 85 a 133, nosaltres no n'hem parlat, ho hem considerat lògic, li ho he dit abans, l'hem considerat lògic, 133 seria 101, realment, però és que també en tenia 23 l'any passat, eh?, l'any passat tenia 23 vacants, per tant, tampoc no eren 85. D'aquí, des d'aquesta perspectiva, nosaltres creim que les 20 places vacants que intentam que no les cobreixin, no perquè no siguin necessàries, no ho sabem, però és que vostès tampoc, i aquí està el quid de la qüestió, que es creen vacants, es cobreixen vacants, es fan nous contractes, s'incrementa la plantilla sense saber si és necessari o no ho és. Globalment consideram, no una Conselleria i una altra.

L'explicació que m'ha donat, molt bona, però ha passat per damunt, precisament d'aquells programes que nosaltres els posam esmena, Sr. Conseller, vostè ho sap. No li posam esmena, a la Direcció General de Serveis, no li posam esmena a la Política Financera, no li posam esmena al control d'Intervenció, si li posam esmena a Tresoreria General, no li posam esmena, és que òbviament, a la Direcció de Tributs i li posam una petita esmena a Anàlisis Estructurals i al pressupost 1409. A les altres, no n'hi posam, d'esmena.

I no m'ha explicat aquestes disfuncions de programes, bé, no, retir la paraula disfuncions perquè no és exacta, aquests canvis de programes, excepte el de MUNPAL on s'ha jubilat un senyor i n'ha quedat un. Perquè resulta que Política Financera, amb les mateixes persones, el cost disminueix un 38 %, els deuen pagar d'un altre lloc. Resulta que Recaptació de Tributs amb les mateixes persones, no, sí, exacte, amb 4 persones, el cost disminueix un 34 %. Bé, tot això no ho ha explicat. Jo no li he dit res de l'augment dels 2.184 % d'Hisenda, perquè Hisenda, com em va explicar, com vostè em va explicar, a Hisenda hi ha ficat tot el tema de recaptació de tributs, i no li he dit res, ni li he fet esmena. Sr. Conseller, si és clar, vostè m'explica aquelles coses que jo no he esmenat.

I torno al tema de vacants. Sr. Conseller, senyors del Govern, vostès no saben el personal que necessiten, nosaltres sabem que vostès no ho saben, nosaltres tampoc no ho sabem, per tant, la mesura més política és la prudència.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Pel Govern, per contrareplicar, té la paraula el Sr. Cristòfol Soler.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, gràcies, Sr. President. Sí, jo dins la meua Conselleria, sé el personal que necessit, és indubtable, i precisament per mor d'això vaig a reforçar uns serveis i en llevo d'altres. Per exemple, una de les que si em posa, bé em diu que no me'n posa a Recaptació de Tributs, jo a Tresoreria General li havia contestat que passam de 12 a 17, i crec que encara hauríem de passar a més, Sr. Alfonso. És a dir, em queda molt curt poder tramitar tots els pagaments amb aquest personal

que tenc. I una altra a què vostè hi posa esmena, a Pressuposts, i a Pressuposts, Sr. Alfonso, fins ara estàvem fent els pressuposts amb tres persones, la Direcció General de Pressuposts són tres persones, què té. Com poden tres persones dur a terme tots els Pressuposts Generals de la Comunitat Autònoma, ja no passo a 50, perquè sé que no són necessàries 50, Sr. Alfonso, però passar de 3 a 8, incrementar amb 5 persones la Direcció General de Pressuposts, quan no només té com a funció els Pressuposts, sinó llavors totes les incidències que van sorgint en l'execució pressupostària. Jo, senzillament, crec que en absolut és exagerat dir que increment aquest tema. I llavors, el que ja és massa és dir-me que la Direcció General d'Hisenda, perquè deia que no ho diria, però llavors ho ha acabat dient. Jo li he de contestar, Sr. Alfonso, que s'incrementa un 2.128 %, ni ho havia calculat, ni m'interessava calcular-ho, és que és lògic, és que a la Direcció General d'Hisenda del 86 només hi havia una plaça que era la del Director General per preparar les coses quan vengués la transferència, i passar a 33 perquè vénen les 32 persones que s'incorporen, i és lògic que hi hagi un increment, no del 2.128, sinó que pentura hagués pogut esser del 5.000 o 40.000 %, és totalment lògic. Només ho dic, perquè vostè ho ha dit, i jo vull que en quedi constància.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Per contra ..., no, no, ha acabat el torn. Em sap greu, Sr. Diputat, però vostè ja ha acabat els torns d'intervenció.

Altres Grups que vulguin intervenir?

Havent-se agrupada també, per petició del Sr. Alfonso, l'esmena 283, passarem, en aquests moments, a la votació de les esmenes 279, 280, 281, 282 i 283.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor d'aquestes esmenes, 21 vots; en contra d'aquestes esmenes, 22 vots; abstencions, no n'hi ha.

A continuació, passarem a debatre les esmenes 284, 285 i 286. Per defensar aquestes esmenes, té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Josep Alfonso.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, per no repetir arguments, li diré, al Sr. Conseller, que li deman una reducció del Capítol II, que, amb un increment del 54'71 % no ens pareix, en general, exagerat, precisament per la nova recaptació de tributs, encara que la recaptació de tributs no li ha augmentat el pressupost, com vostè sap, almanco els premis i la recaptació de tributs. I li demanam una explicació i una reducció a l'article 21 que té una variació del 100 i busques per cent, passa de 4 milions a 10 milions, i a l'article 27, que passa de 4.720.000 Pts. a 11.542.000. Creim que dins la línia del Capítol II d'aquesta Conselleria, aquests dos articles es desapareixen i sense una explicació, per a nosaltres, molt lògica, que la dotació de les despeses d'oficina ha d'augmentar, atesa la recaptació de tributs, evident, però que ha de doblar, més que doblar, no ho veim. Que l'article 27 és mobiliari i equip inventariable i ha d'augmentar alguna cosa, tal vegada sí, però que augmenti quasi dues

vegades i busques, exactament passa de 4.700.000 a 11.500.000, ens pareix excessiu. A posta demanam una reducció petita, 2 milions i 3 milions a aquests dos articles.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Per contestar, té la paraula, pel Govern, el Sr. Cristòfol Soler.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, Sr. Alfonso, no puc acceptar aquestes esmenes, jo li diré, no ho sé, potser sigui un procediment equivocat, però jo crec que és el millor. Per fer el Capítol II em vaig assegurar jo amb el Secretari General Tècnic, i li vaig dir, això és el que hi havia de Capítol II en el 86, més tens aquesta part que et ve per decret de transferències, hi sumes un 5 % i t'asseus amb els diferents departaments i estudiau una distribució d'aquesta quantitat i llavors me la presentau. No s'han mogut de dins aquest increment del 5 %, comptant els tributs cedits, s'ha fet una reestructuració del Capítol II entre els departaments, part, com vostè sap, jo tenc tendència a consolidar-la dins serveis generals de la Secretaria General Tècnica es va dur aquí i, precisament, com que jo consider que l'increment global de Capítol II, computat el decret de transferències, la part corresponent, ens ajustam al 5 %, entenc que no és necessària aquesta reducció.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Per replicar, té la paraula el Sr. Josep Alfonso.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Seré molt curt. Jo crec que ... (deficiències tècniques) ... per traslladar directament ...

EL SR. PRESIDENT:

Altres Grups que vulguin intervenir?

No havent-hi altres Grups que volen intervenir, passarem a la votació de les esmenes 284, 285 i 286.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Gràcies

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor d'aquestes esmenes, 20 vots; en contra d'aquestes esmenes, 22 vots; abstencions, no n'hi ha.

Per tant, passam a debatre les esmenes 287, 288, 241 i 393. Per defensar aquestes esmenes, té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Josep Alfonso.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Hem agrupat quatre esmenes, que no són totes de la Conselleria d'Economia i Hisenda, per una raó simple, hem agrupat l'esmena de 41 milions de pessetes, si mal no record, de xifres, de la Conselleria de Turisme, l'esmena de 51 milions de pessetes de la Conselleria d'Economia, l'esmena de 100 milions de pessetes de la Conselleria de Comerç i Indústria. Aquestes esmenes estan agrupades perquè tenen un concepte igual o molt semblant. Deim igual o molt semblant, perquè la primera

de Turisme, la que hem dit primer de Turisme, són subvencions a empreses, per, no sabem gairebé per què; la segona, d'Economia, són subvencions a empreses per a líquidesa; i la tercera, d'Indústria és també de subvencions a empreses per a millores d'estructures comercials i industrials.

L'agrupació d'aquestes esmenes, senyors del Govern, és senzillament perquè vostès continuen actuant, en matèria de política econòmica, sense tenir en compte que la política econòmica requereix una visió global de l'economia i una actuació en els sectors econòmics, i no als sectors directament econòmics del conjunt de la Comunitat Autònoma. I he dit fa un moment que si només serveix l'Autonomia per traslladar el decret de transferències, malament jo creia que servia per a altres coses. En aquest cas, si només serveix l'Autonomia perquè cada Conselleria realitzi, elabori i fermi els seus programes i faci els seus programes, malament anam en matèria econòmica.

Nosaltres plantejam una esmena, i l'hem d'explicar un poc, sense entrar exactament en el detall, sabent dues coses, que hi ha, dins tot govern, i dins aquest, com és lògic, també, limitacions pressupostàries importants, que no hi ha cap govern a cap lloc del món, a la Comunitat Autònoma, tampoc, que pugui disposar dels recursos necessaris per fer tot el que, des d'una òptica política de dretes o d'esquerreres, vulgui fer. Primer tema. I que hi ha unes altres segones limitacions, que són limitacions de posar en marxa un programa econòmic, també sabem que n'hi ha, però han passat quatre anys, aquest és el quart any o el tercer, no ho sé gairebé, quart o tercer, que li deim, en aquest aspecte, paraules semblants, propostes en la mateixa línia. Enguany varien un poc, perquè s'ha donat un fet, un fet que és important en la nostra opinió, i li vàrem dir al Conseller d'Indústria, que ara ha canviat de lloc, li vàrem dir quan vàrem discutir el Pla de Reindustrialització, l'important és que, almanco, a quatre sectors industrials s'havia fet un intent de racionalització i de programació, en contra del que és el liberalisme econòmic, s'ha defensat per certs Diputats, en aquesta tribuna, del Grup de Coalició Popular, el Govern, dins una línia de programació, que és una línia moderna, perquè això del liberalisme a ultrança pareix que està un poc passat, en aquesta matèria, s'havia posat a programar i a fer un cert tipus de planificació, i li vàrem dir que molt bé, vàrem fer propostes, com recordaran, unes es varen aprovar, i les altres, no. Però falta una cosa, a part de quatre sectors, falta la coordinació global de l'economia.

Aquesta coordinació global, nosaltres la plantejam dins l'esmena, no importa llegir-la, amb una sèrie d'actuacions concretes, que hi ha transferències, que hi ha transferències corrents, que hi ha inversió real dins el camp econòmic, que hi ha transferències de capital a empreses, també n'hi ha, i que hi ha una cosa en què vostès no hi pensen mai, però que s'ha de fomentar, que és el foment del cooperativisme industrial i comercial. Però hi ha dues coses més, que vostès en una hi han pensat, però no l'han dotada, en l'altra, no hi han pensat. En la que han pensat és la creació d'una empresa pública de promoció industrial, vostès hi han pensat i ho posen a la Llei, i ens va sorprendre moltíssim, perquè era una proposta nostra, del Pla de Reindustrialització, i vostès la varen votar en contra, però de savis és rectificar, i vostès preveuen, als Pressuposts, almanco a la lletra, que es crearà una empre-

sa pública de promoció industrial. Nosaltres a aquesta empresa pública la dotam ja, perquè es creï, perquè és ràpid, perquè és urgent, la dotam, i creim que amb manco de 50 milions de pessetes per començar, de capital, una empresa pública de promoció industrial, no aniríem enlloc, que la creïn, ja, no només que diguin, la farem o intentarem fer-la, que la creïn.

I una altra en què no hi han pensat. I els ho dèiem fa dos anys i mig, quan aprovàrem la Llei d'Artesania, que va arribar quasi a un consens, els vàrem dir que era molt necessari a aquestes illes crear una empresa d'artesanía pública, amb participació dels sectors artesanals, però una empresa pública o amb participació pública d'artesanía, i per això, per comercialitzar l'artesanía, no per fer artesanía, per comercialitzar l'artesanía. I aquesta empresa pública, nosaltres la dotam amb 30 milions de pessetes. Però hi ha més, i això no està només dins aquesta esmena, aquesta esmena n'hagués pogudes incloure, en filosofia, deu o quinze més.

Jo voldria, Srs. Consellers, senyors del Govern, Sr. President del Govern, si vostès tenguessin temps, que no en tendran, que pensassin que estam encaminats amb dos grans reptes a futur, i aquesta Comunitat Autònoma, les Illes Balears tenen un repte importantíssim a futur, i és senzillament que sabem tots que tenim una estructura econòmica que mira cap endavant, una estructura econòmica que pot donar resposta a les necessitats dels ciutadans d'aquestes illes, en general, però que no tenim unes infraestructures que permetin el desenvolupament racional adequat d'aquesta estructura econòmica, per tant, dins un pla d'actuació econòmica, no es pot oblidar, i això està dins aquest tom d'esmenes, que no és un pressupost alternatiu, però a mí m'agradaria que qualcú em digués on se n'ha fet cap mai de pressupost alternatiu, i m'agradaria que em diguessin, i m'agradaria, Sr. Conseller, bé, vostè no crec que ho pugui fer, no ho sé, però si qualcú d'AP, si van a les eleccions i queden, com és de suposar, a l'oposició, si tenen ocasió de fer aquest Pressupost alternatiu, si s'atreveran a no fer fotocòpies i canviar algunes partides, però això és el mateix que fer esmenes. Un pressupost alternatiu és fer un altre pressupost amb unes altres coses, però aquesta és una discussió que vostès saben que és perdre el temps.

El que jo els voldria dir és que l'actuació en infraestructures, l'actuació per adequar la nostra, els nostres fonaments econòmics, els nostres fonaments de sanejament, etc., estan dins aquest tom, tot i això s'incardina dins un programa de política econòmica. La política econòmica inclou moltes coses, i per això hi ha una partida, que posam una partida, en actuació de matèria econòmica de 80 milions per començar en inversions reals, per millorar la infraestructura d'aquestes illes, per millorar la infraestructura econòmica d'aquestes illes, vostès, en això, tampoc no hi han pensat.

Crec que no hem dit una paraula del que vàrem dir l'any passat en una esmena pareguda, ni una, perquè l'any passat vostès ens feren cas, i un poquet tard, tota l'argumentació nostra, de cara a la millora del sector industrial, la varen dur amb una acció, que ja sé que la tenien pensada i s'estava estudiant, això ja ho sé, no importa m'ho diguin, i si no ho sé, és igual, m'ho diran, que era el Pla de Desenvolupament Industrial o el Pla de Reindustrialització. Enguany no parlam de reindustrialització pràcticament, parlam que posin en marxa el Pla de Reindustrialitza-

ció, no els hem fet cap esmena al Pla de Reindustrialització. Es llevin, deixin estar de subvencions indiscriminades que l'únic que fan és electoralisme, i em diran, si no és electoralisme parlar de 20.000 llocs de treball creats amb això, bé, és graciós, això, més que electoralisme, és graciós. És tan, són tan, bé, ho deixarem estar, perquè això ho diuen per televisió, creats, eh?, no que els vulguin crear, creats. Bé.

Posin en marxa un programa econòmic globalitzat, que es posin en marxa les fites, perquè aquest Pla de Reindustrialització, l'empresa pública dotada, l'empresa de comercialització artesana, dotada, inversions per fer infraestructura comercial, industrial i de serveis, dotades, i després o al mateix temps, facin aquestes transferències corrents o de capital per millorar o ajudar a millorar l'estructura, al mateix temps i dins el mateix programa, actuant, com?, en quatre sectors o cinc, intenta actuar la Conselleria d'Indústria. I no ens hem d'amagar de dir que això, encara que hagi estat a suggerència del PSOE, és una bona idea. La llàstima és que en aquests moments ja s'ha mort una de les grans actuacions discutides i promeses i parlades a aquesta tribuna, el famós Pla de Desenvolupament Econòmic ha passat a millor vida, a la vida del descans etern, no ens pot dur per un camí, per una autopista, millor que no sigui una autopista, una bona carretera de la programació econòmica global, no ens hi pot dur perquè aquest Pla es va fer no sé quan, es va presentar molt tard, molts de mesos o anys després d'haver-se fet, i hem vist que no tenia un bon caminet de cabres per arribar a aquest Parlament. Senyors, ja que no tenim Pla Econòmic Regional, com a mínim actuem, en política econòmica, d'una forma coordinada, i al Sr. Conseller d'Indústria li he de dir que una, dues, tres de les propostes que feim aquí, li anirien extraordinàriament bé per desenvolupar el seu Pla de Reindustrialització.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Pel Govern, té la paraula el Sr. Cristòfol Soler.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, gràcies, Sr. President. Així que va riure molt, Sr. Alfonso, quan va veure l'espot aquell. A vegades, a vostè li toca riure poc, però és que nosaltres, quan posam el telediari, a les tres i a les vuit i mitja del vespre, ens toca haver de riure molt, alguna vegada han de riure vostès.

Autonomia i transferències. Com que vàrem collir el decret de transferències, de tributs cedits tal com estava, i l'han aplicat tal com estava, això vol dir que l'Autonomia, en aquest cas, no ha funcionat. Sr. Alfonso, vostè sap, vostè sap que en relació amb els tributs cedits, que és el decret, l'únic decret que hem assumit la Conselleria d'Economia i Hisenda, no hem assumit cap altra competència en concret, més que el que suposa la Direcció General d'Hisenda avui en dia dins la Conselleria. El que tenim és la gestió, només, encomanada, i alerta a fer reestructuracions amb això, perquè avui tens l'inspector de serveis del Ministeri d'Hisenda, i el primer que m'ha demanat, en bon matí, és com s'ha mantengut aquesta estructura, quins canvis hem fet, perquè alerta amb això, perquè això no és una transferència donada en totalitat a les Comunitats Autònomes, és simplement que se cedeixen els

rendiments dels tributs i s'adscriuen unes persones a dur a terme aquestes activitats i no pot reglamentar res la Comunitat Autònoma, i fins i tot en aquest cas, la capacitat d'autoorganització interna és molt delicada i discutible.

Bé, veig que hem de fer la coordinació de política econòmica d'una manera molt senzilla, i jo en això li faria un resum d'aquesta esmena seva. En primer lloc, posant tots els doblers dins una Conselleria, no em digui, no, és que un programa pot estar coordinat per diverses Conselleries, ho posi a l'esmena, aquest programa es coordinarà, ho posi a l'esmena, però, d'entrada, esmena d'addició a la Secció 14, Conselleria d'Economia i Hisenda, pam, tot el que hi ha, fillet, no hi ha cap vocació en aquest sentit de ser un super-Conseller, sinó que a aquest Govern, sempre s'ha dut el tema quant a política econòmica d'una manera coordinada entre les Conselleries que tenen contingut econòmic. Ara, això, cada vegada que he contestat en aquest sentit, m'ha dit que no s'ho creu, bé, no és qüestió que s'ho cregui, som els Consellers que tenim responsabilitats en matèries econòmiques els que hem d'estar convençuts, si aquest és el millor procediment, nosaltres estam convençuts que sí, i precisament anam en aquesta línia, perquè llavors, quan vostès fan incidència en aquests programes globals de coordinació de política econòmica, l'únic que fan és collir de Turisme, de Comerç i Indústria refegir i ficar dins una Conselleria, pràcticament actuacions molt semblants, actuacions molt semblants que ens les refonen aquí dins, perquè l'oficina de promoció industrial, si el Conseller en el debat sobre el Pla de Reindustrialització, el Conseller de Comerç i Indústria li va explicar d'una manera clara, jo crec que en aquest moment no és necessari crear aquesta empresa, si és necessari, la crearé. Per altra part, hem de tenir en compte que la creació d'una empresa pública ha de venir per llei, i el moment oportú, des del nostre punt de vista, i analitzat pel Conseller de Comerç i Indústria per crear aquesta empresa pública, tenia dues alternatives: o dur una llei de creació d'aquesta empresa pública aquí o ficar-ho dins el pressupost. Hem optat per aquesta alternativa, i vostè sap que quan hi ha alguna cosa que l'hem de reconèixer, la reconeixem, no ens sap greu, no ens costa, Sr. Alfonso, ho reconeixem quan ho hem de reconèixer i ho hem reconegut sempre, que sí, que crear aquesta empresa industrial era necessari, i es fa dins aquests pressuposts.

I llavors vostès a això hi afegixen creació de l'empresa d'artesanía. La Conselleria de Comerç i Indústria entén en això que aquesta activitat de foment i la comercialització de l'artesanía ho pot dur, al nivell que està en aquest moment, ho pot dur des de la mateixa Conselleria de Comerç i Indústria, amb els serveis que té, és a dir, no es planteja la necessitat de crear aquesta empresa, però com que vostès al que van és a crear organismes, primer, creem l'òrgan, després ja veurem per què l'usam. No, nosaltres en això, Sr. Alfonso, no hi entram. I també li vull dir una cosa, si a qualche moment la Conselleria de Comerç i Indústria creu oportú crear aquesta empresa comercialitzadora d'artesanía, no tenguí cap dubte que ho crearà, però en aquests moments, creu que basta amb els mateixos serveis generals de la Conselleria o els mateixos serveis que té la Conselleria en aquest sentit.

En fi, i llavors, doncs, hi ha totes unes subvencions planificades, no feim una política liberalista en

el sentit estricte, si no, no hi hauria subvencions, vist que el primer punt de política econòmica de caire liberal, és precisament, o de caire liberal en el sentit antic, és precisament no tenir ni partides de Capítol IV ni VII dins les Conselleries econòmiques, aquest és un primer apartat, i jo crec que dins totes les Conselleries que tenen contingut econòmic, Turisme, Agricultura, Comerç i Indústria, tenen partides de Capítol IV i VII, vostè ho sap indubtablement, i es va via subvenció, s'actua via subvenció, perquè creim, igual que vostès, que és una bona via per incidir damunt el foment econòmic, perquè a pesar d'aquestes ampuloses paraules, que aquí el Govern de la Comunitat Autònoma ha de coordinar tota la política econòmica, i això va pel Sr. Pons, quins instruments hi ha, Sr. Pons, de política econòmica? Política monetària? Molt poca. Política fiscal? Molt reduïda. L'únic instrument efectiu de política econòmica que té aquest Govern, que tenen les Comunitats Autònomes és el del foment de l'economia, aquest antic instrument que avui en dia precisament no és el més usat, perquè després s'usen o instruments de política de rendes o instruments de política monetària o instruments de política fiscal, que són els que avui en dia estan més en ús, però és que aquí no els podem aplicar per la senzilla raó que no hi ha competències en aquest apartat, que les competències en matèria econòmica que tenen les Comunitats Autònomes és molt poca, que llevat d'aquesta pura actuació de foment i del poc que es pot fer en matèria de política fiscal, que ni tan sols es poden tocar tipus, sinó senzillament intentar millorar recaptació, i jo en aquest aspecte, intentar millorar recaptació no ho entenc com una política fiscal en el sentit estricte, doncs ens reduïm al foment, i això és el que feim, perquè no hi ha cap altra possibilitat. Ara, nosaltres feim el foment via subvenció únicament, i vostès el farien via subvenció i creant grans organismes que centralitzassin això. Doncs, no, no ho entenem, no és la nostra manera de dur a terme aquestes actuacions, creim que per aquí on anam, anam ben encaminats, pensam sempre que l'actuació econòmica ha de ser, com diuen en castellà, «muy pegada al terreno» i pensam que aquesta activitat, aquesta actuació en aquest sentit la poden fer molt més bé les Conselleries sectorials, sempre i quan hi hagi una coordinació que, Sr. Alfonso, Sr. Pons, hi és aquesta coordinació, encara que em diran que no l'han vista enlloc, indubtablement, perquè quan es reuneixen el Conseller de Comerç i Indústria, el de Turisme, el d'Agricultura, és cosa nostra i, senzillament, és quan feim aquestes coordinacions en aquest sentit. És a dir, que en això no exagerem els termes. I, al mateix temps, una política de subvencions totes regulades en Decrets, això sí, decrets, a tots, a tots els decrets de subvenció de les Conselleries d'Agricultura, de Comerç i Indústria, d'Economia i Hisenda, de Turisme i de Treball i Transports, sempre, les cooperatives que, segons vostès, les deixam sempre abandonades, precisament a les cooperatives és allà on més potenciació hi ha d'aquestes subvencions, sempre, tenen més possibilitats de rebaixa de les condicions de la subvenció, en el sentit de més finançació amb els crèdits, per posar un exemple, aquestes cooperatives, fins i tot, que les empreses, perquè sempre dins tots aquests decrets s'ha tengut molt present l'empresa cooperativa, que també ja és un tòpic que ens diuen que no prestam la deguda atenció a les cooperatives, no, no hi entram, no ho entenem.

I llavors, ens afegeixen unes inversions directes dins aquest programa econòmic que nosaltres, indubtablement, i aquí també li he de reconèixer que té raó en això, a nosaltres ens costa molt fer actuacions en matèria de política econòmica, usam molts d'instruments de la inversió directa, perquè pensam que el pes que ha de tenir el sector públic autònom, ha de ser el menor possible. Ara, quan creim que s'ha de fer una actuació com la que es fa a través de l'empresa de promoció industrial, quan ja no ens queda més remei, a posta tenim aquestes reticències, Sr. Alfonso, quan ja veim que és necessari crear-la, la cream, però sempre evitant que sigui la darrera passa i que es puguin estudiar altres instruments abans d'haver de caure en aquests.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Per replicar, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. Conseller, Sres. i Srs. Diputats. Començarem pràcticament pel final. A mi m'ha alegrat que digui que no fan política liberal, segons a qui en aquest Parlament no li deu haver alegrat gaire.

Jo crec, després del que vostè ha dit, la veritat és que l'únic instrument vàlid de política econòmica que tenen és actuacions directes i la coordinació i la planificació coordinada. I no en tenen d'altres, i no les apliquen. Això quasi quasi ens ho ha vengut a dir, actuacions directes en matèria d'inversions en política econòmica, inversions directes en matèria de creació d'empreses públiques o empreses mixtes, actuacions directes en matèria d'actuació d'infraestructura econòmica. Vostès opten per una tècnica que nosaltres no rebutjam en absolut, que és la tècnica de la transferència, transferència reglada, evident, només ens faltaria això, ja n'hi ha bastants que no estan reglades, transferència reglada, però una cosa és transferència reglada, i l'altra és transferència encaminada, planificada, són dues coses distintes. Vostès, excepte, i ho torn a dir, els sectors de reindustrialització, que nosaltres tampoc no ens cauen els anells per dir això ho han fet bé, regular-bé o bé-millor, tampoc no ens cauen els anells, excepte en això, no hi ha transferència planificada.

Ha dit que vostè no té vocació de super-Conseller, jo li demanaria, si em permet la broma, si té vocació de Conseller.

El futur. Jo crec que, la veritat és que no ha entès el que li deim, nosaltres no volem que vostè manegi tots els fons del Pla Econòmic, no, nosaltres volem que vostè plantegi, i dins un programa de la Conselleria d'Economia o un programa inter-Conselleries, que encara no hi hem entrat en aquest Govern, ni en aquests pressuposts ni als altres, però és perfectament possible fer programes interdepartamentals, com vostè sap, dins programes interdepartamentals que s'actui amb una política globalitzada.

I vull acabar aviat, m'ha alegrat el tema que tots reim, i m'ha alegrat molt, perquè record que fa dos dies, el President va dir que una de les característiques, jo no ho sabia, m'ho vaig apuntar i ho recordaré altres vegades, no sol ser habitual això, però és així, una de les característiques del poble d'aquestes illes era l'alegria, va quedar, ens pareix, que molta gent

molt astorada, perquè en tenim moltes de característiques, però aquesta, ningú no l'havia dit mai, si l'ha dita el President de la Comunitat Autònoma, deu ser ver, o no, però deu ser ver, i, per tant, tots reïm. Ara, no em digui que no fa gràcia que, no només als telediaris, nosaltres també reïm, i quan surten programes humorístics per televisió, també reïm, però que aquest espot de creació de 20.000 llocs de feina no sigui gràcies, i deu anar en la línia aquesta, de l'alegria que vol impulsar el President Sr. Cañellas al conjunt del poble d'aquestes illes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alfonso.

Pel Govern, té la paraula el Sr. Soler.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, Sr. President. Senyores i senyors. Sr. Alfonso. Bé, entroncant amb el darrer, amb l'alegria, hi ha vegades que també des d'aquest banc de l'oposició també ens ve alguna dosi d'alegria, encara que un poc forçada, però de vegades ve.

Jo crec que hem centrat el tema, hem centrat avui el debat de política econòmica, crec que ens hem posat d'acord amb una cosa, i és que tots aquests típics instruments, allà hi ha el tom, però crec que poques vegades s'havia manifestat des d'aquesta tribuna, crec que l'àmplia bateria d'instruments lògics i normals de qual-sevol política econòmica, en aquest cas, la Comunitat Autònoma no els pot exercitar, crec que ho hem constatat, cosa que pareixia que el Sr. Pons no constatava, i ens hem centrat en dos instruments: actuacions directes i foment. Clar, en aquests moments, hem arribat al punt de la diferència lògica que hi ha d'haver entre vostès i nosaltres, lògica, vostès voldrien que féssim més actuació directa i manco foment general, i nosaltres ho entenem a l'inrevés. Entenem que l'actuació directa ha de ser la mínima possible, en cas necessari, i que la de foment ha de ser la major possible, és, donat un moment en què les diverses ideologies es van trobant més, en aquests moments, allà on estam és a la dosi, a la dosi de com es distribueix aquesta actuació directa i com es distribueix aquest foment. Nosaltres pensam que la dosi que aplicam és l'adequada, és la que va millor en les nostres idees i, precisament, arribam a un punt, allà on la política econòmica seva i la política econòmica nostra no es poden trobar. Creim que el camí que duim en aquest sentit és bo, que anam per bon camí en matèria de política econòmica i, precisament, per mor d'això, no hi ha per què acceptar aquest programa seu, sinó que basta que duguem a terme totes aquestes actuacions sectorials que tenen les diverses Conselleries econòmiques i que mantenguem aquesta coordinació que hem mantengut fins ara.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Altres Grups que vulguin intervenir?

Pel Grup Mixt, té la paraula el Sr. Damià Pons.

Té vostè deu minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. No pateixin tant que aviat podran anar a fer el vermutet, seré breu, però comprendran que després de les al·lusions

del Conseller era obligat sortir una altra vegada a aquesta tribuna.

Sr. Conseller, en matèria de coordinació econòmica som més conscient que vostè de les limitacions que té, no aquesta Comunitat Autònoma, que és de poques competències, sinó fins i tot una gran autonomia com la catalana, com es va veure no fa molt al debat que hi va haver sobre l'Autonomia Catalana, fins on arribaven les possibilitats d'una autonomia pel famós article 151. Són limitades, això ho sabem, però és que avui en dia, fins i tot les sobirania dels estats europeus són limitades. Ara bé, en matèria econòmica, precisament, en matèria econòmica. Però, això no pot ser una excusa davant una falta de voluntat, ja no diré incapacitat, perquè no s'enfadi, de dur endavant una acció econòmica puntual, dins els límits, certs i evidents que té vostè.

Un polític, a mi m'agraden les cites, un polític més o manco de la seva àrea ideològica, molt més, en tot cas, nacionalista que vostès, que és el Sr. Prat de la Riba, hereus del qual governen actualment a Catalunya i dins els quals hi ha la Unió Democràtica, que és de la seva corda, va dir una vegada que ell, si li donaven un paper encapçalat, ell faria que Catalunya no anàs endavant, i no li varen donar una autonomia com la que té avui el Sr. Jordi Pujol en les seves mans com Executiu, es va haver de conformar amb una Mancomunitat de Diputacions, i va fer una feïna extraordinària que ha marcat la història de Catalunya. Vostè té moltes més competències que la Mancomunitat del Sr. Prat de la Riba, i no dubtam que vostè governa molt més poc i crec que bastant més malament que els seus homònims d'aquella època, quant a idees. Per què? Perquè no hi ha voluntat, no hi ha voluntat, i com que no hi ha voluntat no hi ha programes, no hi ha coordinació, i quan els proposen una sèrie d'accions, la crítica que vostès en fan, jo he apuntat unes quantes frases, perquè crec que són d'aquestes realment històriques, parlar que si vostès fessin una política liberal no tendrien subvencions, és desconèixer com funciona el neo-liberalisme, alerta, el neo-liberalisme avui dins Europa. O vostè es creu que la Sra. Thatcher no subvenciona res? No, no, en tot cas, és igual, la política no es definirà amb l'etiqueta liberal, però se la practica, i a mi m'interessen els fets i no les paraules.

Tampoc no es pot dir que no hi ha Conselleries sense responsabilitat econòmica, totes ho són, fins i tot les que tenen escassíssimes competències, com la famosa ja, de Treball, que sempre esmentam.

I, d'altra banda, no ens digui que les ideologies es van trobant, ens estam acostant, perquè jo em pensava que l'ideòleg del crepuscul de les ideologies era el Sr. Fernández de la Mora que anunciava que les ideologies s'acabaven, i va resultar que el que es va acabar va ser el seu règim i va venir, sortosament, la democràcia.

Però, centram-nos més en el tema. Aquesta esmena 288 és una esmena particularment oportuna, perquè ens recorda, ja que estam a un any, diguem, europeu, que estam dins Europa, que estam dins un Mercat Comú, i que hi ha tota una sèrie d'accions que si no s'emprenen des d'aquesta Autonomia, ja em dirà, a nivell d'Iles Balears, qui les vol emprendre, i, en tot cas, fins i tot, si no els basta la competència i tenen tanta voluntat d'exercir accions econòmiques, no diré jo que es dediquin a emetre moneda, perquè ja aviat, tal vegada, veurem circular la moneda europea, sinó

que les accions que els proposen, promocions industrials, comercialització de l'artesanía, cooperativismes industrials, en tota sèrie de mitjans que al final de l'esmena s'apunten, en prengui bona nota, perquè això és un programa econòmic, limitat a unes accions determinades, però extraordinàriament concret i positiu i, a més a més, està d'acord amb l'hora de la història econòmica i política que vivim, està d'acord amb l'hora d'Europa.

Crec, per tant, Sr. Conseller, que la tàctica que s'ha seguida en tot aquest debat de Pressuposts i en el cas concret d'aquesta Secció 14, és una tàctica tal vegada correcta, vostès s'han tancat en banda, no han volgut admetre res, han volgut exercir la seva majoria en aquest Parlament, lògica i legítima, ningú no els ho discutirà, però creim que el resultat haurà estat realment negatiu, per dues raons: primera, si passen la revàlida del juny, és evident que tendran un Pressupost més dolent que el que hauria sortit si haguessin admès totes aquestes propostes positives, i si no la passen i els que aproven són els altres, una majoria progressista, s'haurà de trobar, amb un Pressupost que li hauran aficat amb calçador i que, en definitiva, haurà de gestionar sense estar-hi d'acord.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Volen intervenir altres Grups?

Sí, pel Govern, té la paraula el Conseller Sr. Cristòfol Soler.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, gràcies, Sr. President. No, només per fer unes observacions al Sr. Pons, que crec que és necessari fer-les. Bé, en coordinació econòmica ja he fet manifestacions anteriors allà on he intentat donar-los un poc de llum en aquest tema, no els he convençuts, ni era la pretensió convèncer-los, i sabia que no els podia convèncer, a més, és a dir que ...

Els instruments. No, aquí no es tracta, Sr. Damià Pons, la política monetària no vol dir emetre moneda, és que vostè pareix que té un concepte de política monetària que és donar a la maquineta, no és això. La política monetària es fa a través de, entre d'altres instruments, a través de coeficients bancaris, que no necessàriament no ha de ser donar a la màquina, és a dir, però també hem de comprendre que en matèria econòmica, de vegades hi ha qualche limitació.

Igualment que la comparació que fa entre la sobirania limitada que tenen avui els països industrialitzats o qualsevol país que viu dins aquest context mundial en general, sí, però si anam a comparar les limitacions que té per condicionants exteriors qualsevol estat europeu d'avui en dia i les limitacions que té una comunitat autònoma per dur a terme una política econòmica, si anam a comparar, és que no es pot comparar, és que no són de la mateixa mesura, és que no sumam quantitats homogènies, estam fent una comparació, com diuen, en bon mallorquí, de mesclar ous amb caragols, és que no té res a veure una cosa amb l'altra. És que, a pesar de les limitacions que tenen els països industrialitzats o qualsevol país avui en dia, per dur a terme una política econòmica, aquest grau de limitacions que té, posat a nivell d'una Comunitat Autònoma, voldria dir que no pot fer política econòmica,

això per donar un poc l'equilibri dins quines dues magnituds ens movem. I vostè, clar, com que de vegades estar al dia en ideologies a vegades costa, però vostè sap que dins la política econòmica des d'una ideologia liberal no és la mateixa, la del liberalsme decimonònic que la ideologia liberal d'avui en dia, en aquest aspecte ha canviat, com també, i pel dels acostaments en aquest sentir, ho deia, que més que res és acostament cap a l'altra part de la retxa, perquè vostè, supòs que vostè a aquestes altures, no està convençut que la política que fa el PSOE, avui en dia des del Govern de la Nació, en matèria de política econòmica és socialista, i no som jo que ho dic. Hi ha un caramull de sindicats, fins i tot seus, que ho diuen. És a dir que amb això es van acostant, el Partit Socialista és que es va acostant cap a l'altra part de la retxa, per qualche cosa ho fan, i això no ho dic jo, ho duen els sindicats, i ho diu UGT que és un sindicat que té unes correlacions amb el PSOE.

En fi, jo crec que així com havia centrat finalment el tema amb el Sr. Alfonso, que al final tot està en com s'administra la dosi entre actuació directa i foment, crec que era el punt adequat, i aquí sí que hi ha una diferència quant a la composició en aquest sentir, que és la diferència que fa, entre altres coses, que la política econòmica que feim nosaltres i la que voldrien fer vostès, almanco, inicialment, no sabem si llavors canviarien, però almanco inicialment, no siguin compatibles, i que hi hagi aquest enfrontament en aquesta matèria, cosa lògica dins un Parlament on hi ha una representació plural.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Vol replicar?

Vol replicar el Sr. Damià Pons.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Certament, el monetarisme no consisteix en donar-li a la maquineta. El monetarisme és una socorreguda fórmula que estan aplicant governs de caire conservador com a suposada solució als problemes socials i econòmics, i acaba generalment amb catàstrofes impressionants, com és el cas conegut entre d'altres, de l'Argentina o de Xile. Per tant, lliçons d'economia, tal vegada sí, però lliçons en qüestions d'ideologies, poques.

El tema de la política que es podria fer, jo només li prec una cosa, Sr. Conseller, com a membre d'un Govern que té solidàriament amb vostè, imagin, que exerceixin les seves competències, aquesta és la idea que els intent donar quan surto a reclamar que facin política econòmica, amb tots uns límits evidents, perquè en aquest Estatut que tenim, des dels seus orígens, des del seu inici, aquest Diputat hi va estar treballant, encara que al final no va ser tan satisfactori com jo mateix voldria. Jo voldria que en poguessin fer molta més, però si la poca que poden fer no la fan, ja em diran quan anam a fer el victimisme tradicional davant Madrid ja arribarem a fer riure, perquè ens diran si el poc que feim no, perdoni, Sr. Diputat, després, si vol, entrarem en debat amb vostè, també. Jo el que intent és que vostès exerceixin l'Autonomia, això és l'únic que li deman, que vostè no està d'acord a exercir-la, perquè la vol fer d'una altra manera, la seva pro-

posta no és la del Grup Socialista, em pareix molt bé, però no es lamenti que no té els mitjans adequats, en té, però no els exerceix plenament.

I quant a política socialista, no seré jo que surti ara en defensa, ja es defensaran si poden, però una cosa els vull dir molt clara, es critica una política socialista des de l'esquerra, s'imaginin vostès, si els socialistes tenen aquest problema, si vostès governassin, com estaria el carrer.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per contrarèplica, té la paraula el Conseller Sr. Cristòfol Soler.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, Sr. President. No volia intervenir, però vull fer aquest aclariment al Sr. Pons, perquè crec que aquesta vegada ha tornat a trabucar el tema. Perquè una cosa, ja no és el de la maquineta, ara hem donat una passa més envant, jo crec que el Sr. Alfonso, Portaveu de reconeguda solvència i experiència en matèria econòmica del Grup Socialista, indubtablement no hagués caigut en aquest error. Sr. Pons, una cosa és l'instrument de política monetària en sentit estricte, i l'altra és la doctrina monetarista, simbolitzada avui en dia per l'Escola de Xicago, però és que no té res a veure una cosa amb l'altra. Parlem de l'instrument de política monetària com un instrument general de política econòmica, que la Comunitat no pot usar, que és el que jo li deia, i vostè em diu, no, és que la doctrina monetarista, no, jo no he dit res de la doctrina monetarista ni he entrat dins cap escola concreta, és que és una escola que no té, que l'únic que té a veure amb aquest instrument de política econòmica és que creu que s'ha d'aplicar tot a través d'aquest, però no té res a veure una cosa amb l'altra. És a dir, una cosa és la doctrina monetarista, i l'altra és l'instrument de política monetària, que l'usen tots els Governos, siguin del color que siguin, però amb distintes dosis, una vegada més i l'altra és la doctrina monetarista que pràcticament ho basa tot en l'ús de l'instrument de política monetària, que avui en dia, hi ha hagut una sèrie d'experiències a qualche país, que la realitat és que han estat bastants nefastes i que pràcticament ja no aplica ningú perquè van a una diversificació quant a l'ús de l'instrument de política econòmica. En fi, una cosa és una cosa i l'altra és l'altra.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

No havent-hi més intervencions, passarem a la votació de les esmenes 287, 288, 241 i 393.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Vots a favor d'aquestes esmenes, 21; vots en contra d'aquestes esmenes, 22; abstencions, no n'hi ha.

Com que hem acabat el torn d'aquestes esmenes, passam a la votació de la Secció 14.

Per favor, el Conseller d'Indústria, vol passar al seu escó, per favor?

Com he dit abans, passam a la votació de la Secció 14.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquesta Secció, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta Secció, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

Gràcies, poden seure.

A favor d'aquesta Secció, 23 vots; en contra d'aquesta Secció, 3 vots; abstencions, 18.

Queda conclòs aquest Plenari fins avui a les cinc manco un quart del capvespre.

Bones tardes.

EL SR. PRESIDENT:

Recomençam la sessió. Passam a debatre, a continuació l'esmena 317, que és una esmena de totalitat, del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar-la, té la paraula el Sr. Francesc Triay.

Té vostè deu minuts.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Aquesta esmena a la totalitat de la Secció de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori es basa en unes consideracions de caràcter general i també en unes crítiques globals a les polítiques concretes de cadascuna de les àrees o Direccions Generals, com es vulgui entendre, que integren la Conselleria. Amb caràcter general s'ha de dir que es manté l'organització administrativa que ja l'any passat vàrem tenir oportunitat de criticar quant a organització, mimètica de l'antiga organització de les Direccions Provincials, i que crec, creim el Grup Socialista que hauria d'haver estat ja replantejada cap a una major eficàcia. Així, els temes de residus sòlids no estan dins l'àrea de medi ambient, sinó dins la Conselleria d'Indústria, igualment passa amb la política d'aigües, dividida entre la Conselleria d'Obres Públiques o la Conselleria d'Indústria o la protecció del patrimoni arquitectònic que es troba també a cavall entre la Conselleria de Cultura i la Conselleria d'Obres Públiques.

Per altra part, hi ha, dins la Conselleria d'Obres Públiques, i a pesar de les seves importants i quantioses inversions, una manca real de planificació, tant en els problemes medi-ambientals, i aquí hem de retreure, una vegada més, l'absència de catalogació definitiva dels espais naturals, com en matèria d'obres hidràuliques, aquí on les actuacions són de caràcter puntual i no responen a plantejaments supramunicipals i de conjunt de la problemàtica de la depuració de les aigües, com en Carreteres, aquí on estam pendants de rebre la rebuda satisfacció, crec que ja no hi serem a temps, tal com està la Legislatura, a una setmana del final, una planificació de les carreteres, per donar satisfacció a una resolució del Ple del Parlament, a proposta del Grup d'Esquerra Nacionalista al debat de la Comunitat Autònoma de 1985, com en matèria, directament, d'ordenació territorial, aquí on les directrius territorials, acabant la Legislatura, es mantenen, tant en expectativa com en projecte, com el primer dia quan el President Cañellas va pujar a la tribuna i va dir que seria una de les primeres actuacions en matèria territorial de la Comunitat.

En matèria de vivenda, continuam desconeixent quines són els déficits, les necessitats reals de vivenda pública, de vivenda subvencionada de la nostra Comunitat.

I quant a la tècnica pressupostària hem de destacar que una Conselleria tan inversora té una nul·la territorialització de les inversions, que no hi ha cap partida que estigui insularitzada, i que, per tant, hi ha totes unes partides globals amb un clar incompliment de la voluntat i de l'esperit de la Llei de Finances.

Per altra part, hi ha uns organismes públics, uns ens públics, com és l'Institut Balear de la Vivenda, creat per la Llei de Pressuposts de l'any 1986, que, creat, autoritzada la creació per la Llei de Pressuposts de l'any 86 i creat, posteriorment, per Decret de la Comunitat Autònoma, que no apareix dins els pressuposts de la Comunitat, amb el seu pressupost diferenciat, com li correspon.

Però, aquestes consideracions genèriques, que ja justificarien, per si mateixes la devolució, la crítica global a la proposta de pressupost de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, hi podem afegir crítiques concretes a les àrees de govern d'aquesta Conselleria.

No insistiré en la política d'espais naturals, ja esmentada, però hem de dir que les partides destinades a la gestió de les àrees naturals són clarament insuficients, que estan plantejades a remolc del Parlament, i de mala gana, que en matèria d'obres hidràuliques es continua amb la política d'inversions a fons perdut, política d'importants recursos que no es recuperen, a pesar que els ciutadans, a través de les tarifes que paguen per l'ús del servei de clavegueram i de depuració, amortitzen diàriament a través dels seus rebuts, i que això, el Govern no ha estat capaç de convertir-ho en un fons circulant que permeti la financiació permanent d'aquestes obres, i no un pou sense fons, en el qual, per molt que s'hi tiri, mai no l'arribarem a omplir.

Que en matèria de carreteres, està clar que hi ha hagut unes desviacions brutals entre el que són les valoracions de les obres en el conveni de carreteres que el Govern va subscriure fa un any i el cost real o les previsions que ja es van tenint dels costos reals del que cadascuna de les obres ha de costar. Vam tenir oportunitat en el Ple del Parlament de debatre, fa pocs mesos, el problema de la carretera Deià-Sóller, i vèiem com 220 milions prevists en el conveni de carreteres en convertien en més de 400 en els pressuposts de les obres que s'havien de realitzar. L'autovia central, de Marratxí a Inca, a 1.100 milions en el conveni de carreteres, s'està especulant o informant, perquè no està tancat el tema, en més de 3.000 milions de pessetes, quasi tres vegades més. I la via de cintura de Palma, el que falta per tancar-la, que hem tingut ocasió de conèixer amb més precisió el seu cost, a causa del conveni de les institucions per resoldre el de CAMPSA, s'està parlant de més de 3.000 milions de pessetes, segurament seran més, i al conveni de carreteres estava valorat per 2.375 milions. Unes desviacions, per tant, a un any i pocs mesos de la firma d'aquest conveni, clarament sorprenents i difícilment explicables.

Quant a la política d'urbanisme i ordenació del territori, creim que són insuficients, tendrem ocasió de veure esmenes parcials, són insuficients les partides de planejament municipal, però claríssimament, el que hi ha és una manca de planificació, a nivell de Comunitat. Avui matí, el Conseller de Turisme feia bandera de

la necessitat d'aquestes directrius territorials, fins i tot semblava que en feia bandera contra els altres Grups d'aquesta Cambra quan, no tan sols hi ha una unanimitat sobre la necessitat de redactar aquest document d'ordenació territorial, sinó que s'ha de recordar, encara que sigui a nivell anecdòtic, completament, que els primers que van parlar d'unes directrius territorials al programa electoral del 1983, va ser el Grup, el Partit Socialista, quan altres Grups, avui al Govern, parlaven d'altres figures que ja estan deixades de banda, que ja no se'ls defensa, que ja es deroguen, clarament, amb la Llei que la pròxima setmana s'aprovarà, i que, per tant, la necessitat de vincular els planejaments municipals al planejament superior, a les ordenacions superiors a nivell de Comunitat, especialment el planejament turístic, especialment quant a superfícies ocupables al litoral i quant als màxims de població, és una iniciativa, una postura que sempre hem mantingut el Grup Parlamentari Socialista i que, la pròxima setmana, tendrem oportunitat de discutir perquè els altres grups no la mantenen.

I, per últim, la política de vivenda, que, per si mateixa, justificaria, per l'escandalós de les xifres que es manegen al Pressupost, per ella mateixa justificaria aquesta esmena a la totalitat de la Conselleria. S'ha de dir que, en matèria de vivenda, no tan sols no hi ha el més mínim esforç inversor per part de la Comunitat, sinó que la política de vivenda és un negoci per a la Comunitat. La Comunitat Autònoma, no sé si els Diputats estan suficientment informats, en els seus pressuposts té per concepte de vivenda uns ingressos de 700 milions, i unes inversions de 662, o sigui que comptant tot junt, la Comunitat Autònoma té un benefici de la política de vivenda que li permet dedicar a subvencions i a altre tipus d'actuacions de lliure disposició d'altres matèries, no tan necessàries, no hi ha cap dubte, i és més, que per tant, com que els ingressos bàsics d'aquesta política de vivenda, són els ingressos que procedeixen dels treballadors que paguen la seva vivenda, aquests ingressos es destinen, no a construir noves vivendes, sinó a altres activitats, almanco en una part, que la Comunitat Autònoma no destina a vivenda ni una pesseta, ni una pesseta, sinó que hi treu un benefici de 39 milions de pessetes, no és que sigui molt, però demostra la despreocupació en aquesta matèria per part del Govern de la Comunitat, cosa que quedaria perfectament clara si en els Pressuposts s'hagués posat, com correspon, d'acord amb la Llei de Finances, un pressupost propi de l'ens públic, Institut Balear de la Vivenda, aquí on s'hagués vist clarament que els ingressos són molt superiors a les inversions. No s'ha fet, però també hi ha els elements suficients en el pressupost, per poder treure aquesta conclusió. Però no tan sols hi ha aquesta conclusió global de dir, és que el que treim de vivenda, el que recuperem ho destinem a altres coses, que, per tant, com diuen els banquers en el seu llenguatge sofisticat, estam davant una clara desinversió en matèria de vivenda, això ja és greu, i endemés és greu, si a més hi afegim que hi ha una clara reducció respecte de l'any 86, que a l'any 86 s'hi van destinar en conjunt o estava pressupostat destinar-hi 586 milions i a l'any 87, 564 en inversions reals, sinó que, a més, la proposta de la Conselleria d'Obres Públiques és, no tan sols gastar manco que l'any passat, no tan sols gastar en altres coses el que es recupera de les amortitzacions de la gent que disposa d'una vivenda pública

en altres usos que no són la matèria de vivenda, a pesar de les importants necessitats que existeixen, sinó que, a més, hi ha una clara i regressiva política en matèria de vivenda, una greu injustícia en matèria de vivenda, perquè el que es rep d'unes vivendes per al nivell més necessitat de la població, de les vivendes dels nivells de l'estrat socio-econòmic més baix, es pretén destinar a vivendes que es diuen de renda limitada, a vivendes que estan per damunt de vivendes que poden ser subvencionades com a promoció oficial, o sigui que, clarament, les vivendes, les amortitzacions per part dels treballadors, de la gent més necessitada, que en els darrers anys, en aquest llarg procés d'amortització, estan tornant a la caixa de la Comunitat Autònoma, se'n van a vivendes d'unes classes socials superiors, se'n van a vivendes d'unes classes que no tenen la mateixa necessitat i urgència. Per tant, és una política claríssimament regressiva, a part de ser una política clarament injusta i una política d'abandó de la vivenda. La Comunitat Autònoma ni una pesseta destina a problemes de vivenda, perquè tota la inversió que fa o procedeix del treball de les inversions, de les amortitzacions dels mateixos usuaris actuals i futurs propietaris de les vivendes públiques o procedeix directament i exclusivament dels convenis de l'Estat en matèria de vivenda.

Crec que aquestes raons justifiquen suficientment aquesta esmena global a la Conselleria d'Obres Públiques.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula pel Govern, el Conseller Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Gracias, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. Evidentemente, no tiene que sorprender que se presente una enmienda a la totalidad de la Conselleria de Obras Públicas y Ordenación del Territorio, como se están presentando enmiendas a la totalidad de todos los presupuestos. Esto es lógico, porque es una táctica presupuestaria habitual y, por otra parte, porque es evidente que las concepciones políticas que podamos tener los dos grupos, mayoritariamente representados en este debate, son absolutamente diferentes. Ciertamente son diferentes, lo que pasa es que en una Conselleria como esa resulta que esta diferencia de criterios, esa diferencia en la concepción que tenemos de la estructuración de la sociedad, entre una ideología fuertemente intervencionista y una ideología liberal, lo que pasa es que esta diferencia, digo, en un debate presupuestario tiene poco reflejo porque en esta Conselleria el debate presupuestario se basa sobre cifras muy reales, sobre las que es difícil hacer elucubraciones, y como consecuentemente estamos en el debate de los Presupuestos y no en un debate de política general, no en un debate de programas, habrá que intentar centrarlo en eso, en los Presupuestos. Y, la verdad, es que, señores del Grupo Socialista, argumentos, creo que para una enmienda de totalidad, han puesto ustedes muy pocos, y la prueba está en que las enmiendas que ustedes van presentando, conceptualmente no tienen ninguna entidad que justifique esta enmienda a la totalidad, tendrá su objeto debatir cada una de ellas, pero no una enmienda a la totalidad.

De todas formas, usted ha hecho mucho hincapié en el tema de viviendas, es en el único punto donde realmente, la verdad, plantean ustedes una alternativa muy distinta, y creo que es el único que vale la pena, y si lo queremos debatir ahora, en lugar de posteriormente, cuando se traten las enmiendas en concreto, yo no tengo ningún inconveniente pero, evidentemente, si usted decía que eso sólo justificaba la enmienda a la totalidad, vamos a discutir esto.

Indudablemente, ustedes proponen unas inversiones muy superiores a las nuestras en materia de vivienda, ciertamente, lo que pasa es que no dicen de dónde se podrían pagar estas superiores inversiones, aunque de alguna manera lo ha dejado dicho, nosotros destinamos dinero a otras inversiones distintas y podríamos rebajarlo y podríamos hacer menos inversiones en saneamiento, por ejemplo, podríamos hacer menos inversiones en carreteras, etc., lo que pasa es que estas otras inversiones, estas cifras muy elevadas, la mayoría de ellas provienen de ingresos finalistas, porque usted se ha cuidado de hablar de los ingresos en vivienda, pero no de los otros ingresos, y se ha olvidado decir de dónde provienen los millones que se gastan en carreteras, provienen de un convenio con el Estado, y de dónde proviene el dinero que se gasta en obras hidráulicas, de distintos convenios y de compromisos de pago por parte del Estado, etc. Claro, escribir cartas a los Reyes Magos a todos nos gusta, y a todos nos gustaría poder destinar más dinero a cualquier cosa, y evidentemente a vivienda que es un problema social, que aquí se ha debatido varias veces, y que nosotros hemos sido los primeros en reconocerlo, y hemos rechazado siempre esa acusación de política regresista en materia de viviendas, cuando realmente se ha hecho una política claramente progresista en materia de ayuda a los estratos sociales más necesitados de vivienda y con menos posibilidades, lo que pasa es que esto no es objeto de Presupuesto, esto es objeto de otras medidas de actuación política que no corresponden al presupuesto, en estos momentos.

Lo que no se puede decir, Sr. Triay, es que se está haciendo un negocio sobre los trabajadores que pagan su vivienda, y eso no se puede decir porque es falso. Y una persona que, con muchas o pocas posibilidades, pero al menos con aspiraciones de acceder a la Presidencia de la Comunidad, tiene que utilizar los datos con corrección y no puede decir cosas que no sean rigurosamente demostrables, y las que usted ha dicho no son demostrables.

Usted sabe perfectamente que los ingresos que proceden de la compra de viviendas, de la mayoría del parque de viviendas que fueron heredadas por la Comunidad Autónoma, no cubren, ni muchísimo menos, los gastos anuales de mantenimiento. Tenemos un par de miles de viviendas, donde los propietarios, en concepto de acceso diferido a la propiedad y en concepto de administración, por lo tanto, no están pagando exclusivamente la vivienda, sino que están pagando unos gastos de administración, están pagando recibos del orden de cientos de pesetas al mes, esto, usted sabe perfectamente que no cubre ni el pago de la electricidad de las escaleras. De modo que, no se puede decir que estamos haciendo negocio sobre esto. Si se puede disponer de unas partidas fuertes de venta de vivienda, son partidas que proceden, en estos momentos, en el presupuesto de este año, de la venta de locales comerciales, en el Polígono, y de la venta de solares, que

constituyen un patrimonio transferido, ni estos locales comerciales ni estos solares los están pagando los trabajadores, como usted dice, no lo está pagando la clase social más necesitada, ni muchísimo menos, y la otra parte fuerte de los ingresos, que están en la partida de ingresos y que se utilizan para realizar viviendas, una gran parte son los ciento y pico de millones de pesetas que se manejan que tenemos en depósito, en concepto de fianzas por alquileres. Y eso tampoco lo están pagando los trabajadores que están comprando viviendas.

Sr. Triay, ésa es la situación. Se está invirtiendo en viviendas todo lo que se puede, se están cumpliendo unos planes de inversión y se están sacando recursos de donde se puede, los que tenemos, los que nos transfirieron, los que podemos conseguir con nuevos convenios y los que nos resultan de las administraciones transferidas del Instituto de Promoción de la Vivienda, del IPPV. Las viviendas que se están construyendo se están adjudicando de acuerdo con una Comisión de Adjudicación, que no es únicamente de la Comunidad Autónoma, se están dedicando, esas viviendas, en su mayor parte a alquiler y no a venta, para que puedan acceder a ellas, los estratos más, con más dificultades económicas, se están adjudicando viviendas a precario, que no se habían adjudicado nunca, era un sistema de adjudicación que no existía. No puede decirse que haya una política regresiva de viviendas, puede decirse que ustedes invertirían más dinero, bueno, no queda claro de dónde lo sacarían, pero es lo único que ha quedado claro. Aparte de esto, no hay esta falta de política.

Yo no sé si vale la pena tocar puntualmente todas las críticas que ha hecho usted, porque van a ser objeto, supongo, después de cada una de las críticas concretas; pero una, que es genérica, que es la falta de la estructura administrativa, ya sé que reiteradamente ustedes proponen una nueva reestructuración administrativa, y nosotros reiteradamente decimos que no lo consideramos oportuno en estos momentos, creo que tiene perfecto derecho todo Gobierno de toda Comunidad, cualquier Ejecutivo a estructurarse administrativamente como le parece que vá a obtener mayor eficacia, y, en estos momentos, está así. Consecuentemente, tampoco creo que sea el momento de presentar en unos presupuestos, no es el momento de cambiar una estructura administrativa, yo diría que, contrariamente, los presupuestos tienen que ajustarse a la estructura administrativa que está existiendo.

Que se ha creado un Instituto Balear de la Vivienda, y está previsto que en el momento en que entre en funcionamiento práctico, que no teórico, se transfieran las partidas correspondientes, pero no tiene por qué haber partidas si no se va a transferir, y, efectivamente, el Instituto este se creó muy al final del ejercicio y no ha habido tiempo de incluirlo como presupuesto propio en los presupuestos, puesto que la creación de él prevé que se haga en el primer trimestre de cada año, tiene que estudiarlo el presupuesto para el ejercicio siguiente. Evidentemente, en el primer trimestre del año 86 no estaba creado y esto no se lo permitiría. Por eso no existe un presupuesto diferenciado, todavía, del Instituto Balear de la Vivienda, sino que se presentará en su momento.

Y, sinceramente, yo creo que como líneas generales, yo no le encuentro más argumentos a toda su intervención, más argumentos de los que se pueda

hablar, más argumentos de carácter general, quiero decir que justifiquen una enmienda a la totalidad y que no puedan ser objeto de discusión concreta en cada una de las partidas que, como veremos después, salvo en el tema de la vivienda, tampoco, la diferente concepción de las mismas tampoco es tan fuerte como usted quiere hacer ver.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Té la paraula, per replicar, el Diputat Sr. Francesc Triay.

Té vostè cinc minuts.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo crec que sí, que sòlidament justifiquen una esmena a la totalitat aquestes diferències entre la proposta que jo feia de més planificació, que no ha merescut comentari, de total insularització de les inversions, que ha passat de llis, de la manca de pressupost dels ens públics, com el cas de l'Institut Balear de la Vivienda, que bé, ha merescut un comentari de circumstàncies, quan aquest Institut ja està creat en els pressuposts de 1986, i, per tant, era perfectament lògic i esperable, jo crec que perfectament legal, que a 1987 tenguéssim el seu pressupost d'ingressos i despeses en els Pressuposts de la Comunitat Autònoma i que, per altra part, hi ha hagut una pèssima valoració de les inversions més importants, les de carreteres, tampoc no sembla que això sigui objecte de comentari, per part del Sr. Conseller.

I quant a la política de vivenda, diu que hi ha una clara diferència entre posicions liberals, intervencionistes. Bé, no em preocupen les etiquetes excessivament, ni em preocupa que vostè s'autoqualifiqui de liberal quan realment només és liberal en segons quines coses, ni em preocupa tampoc excessivament que es compleixi la consigna de qualificar d'intervencionistes totes les propostes socialistes. No hi ha dubte que si intervencionisme és fer vivendes per als sectors més necessitats, i liberal és fer vivendes per als sectors més superiors, abans de resoldre aquests sectors més necessitats, efectivament, estam d'acord. Nosaltres som intervencionistes a favor dels sectors més baixos de l'escala social, vostès són liberals en el sentit de deixar, de moment, els problemes d'aquests sectors i afavorir els problemes d'unes classes mitjanes-altes amb les quals sembla que hi tenen una relació major, de tipus electoral. Sembla que va per aquí.

D'on treurem, per fer aquestes majors inversions, Sr. Conseller? Bé, fa dos dies següents que en parlam, jo em pensava que això estava relativament clar, que hi hagi un desacord, normal, però que l'absència aquí, personal o física del Sr. Conseller no justifica que no hi hagi prous coneixements que nosaltres pensam treure, no de disminuir cap inversió, perquè totes creixen, sinó de disminuir despeses corrents en el conjunt de les partides dels Pressuposts de la Comunitat.

I les cartes als Reis Màgics, efectivament, les cartes als Reis Màgics les escriuen avui vostès a Madrid, ho hem sentit avui migdia per la televisió, aquestes són les cartes als Reis Màgics, no sé quants de mil d'empresaris tendran cada any, i tota una sèrie de coses que realment justifiquen el cant a l'alegria que ens feia el Sr. Cañellas als siurells i que ens feia avui matí, ens recordava el nostre Portaveu, en temes econòmics,

el Sr. Alfonso. Aquesta és l'alegria de la carta als Reis Màgics. No la feim nosaltres. Feim una política efectivament més progressista en matèria de vivenda, no tenguí la menor dubte, vostès dins la política de vivenda fan un negoci, un negoci, la política de vivenda és un negoci, és un d'aquests capítols del Pressupost on hi ha més ingressos que despeses, per tant, hi ha un superàvit per dedicar a altres cosetes. Perquè la vivenda no és el més important, perquè la vivenda, per a vostès, no requereix el més mínim esforç, tant recollim d'aquí, tant venen, i tant ens dóna l'Estat, i encara ens en sobra una mica. Açò és el que passa amb molts d'Ajuntaments en les obres que els paguen determinades institucions públiques, que no tan sols els paguen el 100 % de l'obra, sinó que encara els queda qualque coseta per fer una festa o per fer una torrada. Açò és la política de vivendes de la Conselleria d'Obres Públiques, i aquesta política és regressiva, és evident. Una política que converteix vivendes més modestes, vivendes per als sectors més baixos en vivendes de renda limitada o de protecció limitada, com diuen vostès per a famílies més acomodades, situades per damunt dels sectors més necessitats de la societat, és claríssimament una política regressiva, i vostè diu que és una política liberal. Per a nosaltres, des d'aquest moment, en què la política de vivenda ha de ser una política per resoldre la vivenda, perquè puguin disposar d'una vivenda digna, com diu la Constitució, en aquests articles que crec que ja ens sabem tots molt de memòria, com diu la Constitució que tots els espanyols tenen dret a una vivenda digna i que els poders públics han de fer totes les accions necessàries per fer-ho una realitat, des del moment que vostès drenen aquests fons de les vivendes més baixes per convertir-les en unes altres vivendes per a uns sectors superiors, açò, en termes polítics, no es diu més que una política regressiva, de la mateixa manera que es diu una política fiscal regressiva, que els rics puguin manco que els pobres, açò es diu regressiu, aquesta és la paraula, tècnicament, la podem batiar d'una altra manera, però aquesta és la realitat del Pressupost que vostès presenten en matèria de vivenda, on no hi ha dubte que hi ha una claríssima desinversió de fons públics. D'aquesta manera, sí, no serà realitat, com vostè deia, compartim aquest punt de vista, no serà realitat que després continuïn al front d'aquesta Comunitat, però si hi hagués un govern que continuàs amb aquesta política, en pocs anys hem acabat absolutament en la política de vivenda de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Per contrareplicar, té la paraula el Conseller Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Triay, yo debo de pedirle disculpas, porque, efectivamente, en la réplica se me ha olvidado contestarle a dos puntos, que es el tema de la insularización, bueno, a un punto, el de la insularización, convenio de carreteras, entendía yo que no era objeto, porque los desvíos que puedan tener los presupuestos reales de una obra, no es un problema de presupuesto de la Conselleria, es un problema, en todo caso, de quien hizo los presupuestos, quien hizo los antepresupuestos para realizar el convenio, pero evidentemente, lo que es cierto es que cuando estamos ha-

blando del presupuesto de la Conselleria, no del presupuesto de la obra, hay que recoger las situaciones reales como son. Entonces, creo que no era objeto, pero, de todas formas, yo le di unas razones, unas justificaciones, en la Comisión, se las repetí en el pasillo, y la voy a dar públicamente, porque creo que es justo que todos los Sres. Diputados, si les puede preocupar este tema, aunque creo que no es objeto de debate en el día de hoy, lo sepan.

Primero, el convenio de carreteras, aunque se firmó a un año y medio, estuvo en discusión mucho antes, y cuando ya estuvo terminado, se paralizó, por razones que no eran precisamente problemas de la Comunidad Autónoma, sino problema del Ministerio de Obras Públicas, problemas del Gobierno, de ajuste del Gobierno, etc., y, bueno, eso trajo como consecuencia un gran retraso en la firma de este convenio, cuando ya estaba previsto, aprobado y terminado. Eso supuso que estamos ahora manejando unas cifras que realmente se empezaron a estudiar y a discutir hace dos años o dos años y pico. Por otra parte, se estaba discutiendo a nivel de anteproyecto, naturalmente los proyectos no estaban hechos y, no cabe duda que los técnicos que los hicieron, a pesar del tiempo transcurrido, no justifican algunos de los aumentos y se quedaron por debajo de las necesidades reales de presupuesto. Y bien, y es así. Pero después hay una tercera cuestión, y esa se la dije, y creo que no es justo ni ético que usted la siga manejando, que es el caso de la autovía de Inca. En el convenio de carreteras se estaba manejando la cifra de la primera fase que es lo que siempre estuvo presupuestado en 1.100.000 Ptas., donde se estaba presupuestando, exclusivamente, una primera fase de una sola calzada, llegando hasta antes de Inca. Nosotros, cuando hemos dado información, todavía sin presupuesto definido, hemos dado la información del coste total de la vía hasta Inca, con las dos calzadas y con las dos intersecciones. Lo cual no quiere decir que en una primera fase no pueda realizarse exclusivamente por un valor, quizás no sea 1.100.000, quizás sea un valor superior, y no sabemos exactamente cuál será la primera fase que dentro de la Comisión Mixta de seguimiento de convenio se acuerde que tiene que ser objeto de realización primero. Pero quede perfectamente claro que cuando usted compara los 1.100 millones con más del triple, los 3.000 y pico que se manejaron en la información que se dió, está usted comparando cantidades heterogéneas, está comparando el coste inicial de una primera fase, bueno, que ya es de una segunda, porque la primera ya está hecha, con el coste de la totalidad de lo que faltaba por ejecutar. En este caso, no son cifras comparables y, por lo tanto, no hay esta diferencia grande de presupuesto. Y se le dijo a usted reiteradamente, la primera fase era una sola calzada, y únicamente hasta el Foro de Inca, no llegaba hasta Inca y era una sola calzada. Y ahora estamos hablando del presupuesto que cuesta totalmente, porque el proyecto se hace de la totalidad, aunque después se adjudique, en virtud del convenio que tenemos suscrito, se adjudique una primera parte por el importe previsto.

En cuanto al tema de la insularización, que era realmente el que yo no le había contestado, ciertamente, cierto, en el documento de presupuesto aparecen como indeterminadas las partidas, y aparecen como indeterminadas, porque tal como están planteadas, con la globalidad, que ya ha sido objeto de discusión reiterada,

de si tenían que ser globalizadas o no las partidas o más singularizadas, tal como está planteado no estaban territorializadas, pero, sin embargo, yo di información suficiente, o dimos, todo el equipo de la Conselleria, información suficiente en la Comisión de Hacienda, cuando se discutieron los presupuestos, información sobre todas y cada una de las obras que estaban previstas, y que además no estaban inventadas, porque están contenidas en la Memoria. Entonces, se dio información suficiente como para que se pudieran territorializar. Evidentemente, podía haber estado en el documento, quizás, ya digo, haya sido un defecto de interpretación de si una partida que, como tal, no estaba territorializada, había que dejarla indeterminada, como hizo en el Estado varias provincias o si dentro de ésta engloba varias obras diferentes, como engloba el tema de planeamiento, obras en cada una de las Islas, que están perfectamente definidas y que, consecuentemente, se podrían haber desglosado y se podría haber dado la información de cada una de ellas.

Yo, por si esto le puede servir de orientación, porque ciertamente esto no estaba contemplado, yo creo que aquí hay que decirlo, le diré que en el programa, de acuerdo con la información que di, o sea, la valoración de las obras que ya informé que se realizarían en cada una de las islas, correspondían en el programa de acondicionamiento y mejora de infraestructuras y servicios portuarios, 55 millones a Mallorca, 20 a Menorca y 10 a Ibiza. En el de creación de infraestructura viaria, 1.686 a Mallorca, 154 a Menorca y 259 a Ibiza y Formentera. En conservación y mantenimiento de la red viaria, 365 a Mallorca, 75 a Menorca y 100 a Ibiza-Formentera. En el de nuevas promociones de viviendas, 359 a Mallorca, 40 a Menorca y 108 a Ibiza. Y en abastecimiento, saneamiento y acondicionamiento de cauces, 547 a Mallorca, 344 a Menorca y 475 a Ibiza-Formentera. En total y resumido en porcentajes era un 65'5 % a Mallorca, 13'8 % a Menorca y 20'7 % a Ibiza. Eso creo que es una información que tendría que habérsela dado antes, pero no ha sido por un desprecio a su intervención, sino por un despiste.

Y, por último, una pequeña disquisición en cuanto a nuestra distinta filosofía. Sr. Triay, yo no he dicho que la diferencia de criterios entre nuestras ideologías políticas, estuviera precisamente en materia de viviendas, no lo he dicho así, he dicho que con carácter general, teníamos esta diferencia, y esta diferencia se ha puesto de manifiesto en casi todos los debates que usted y yo hemos mantenido aquí, precisamente en el tema donde tiene su influencia que es en el tema de ordenación del territorio, tema de urbanismo, etc., no precisamente en el tema de viviendas. Y yo le he dicho que en el tema de viviendas coincidíamos en la necesidad de dar vivienda a los estratos sociales más bajos, también le dije en su día que también no había que centrarlo exclusivamente en esto, porque entonces podríamos llegar a un tipo de presupuestos demagógicos, donde todos llegamos a una cierta cantidad, y no sólo de pan vive el hombre, que había que hacer un reparto en función de las distintas necesidades y una de las necesidades que tiene la Comunidad es evidentemente dotar de vivienda a las personas menos capacitadas para ello, pero hay otras muchas necesidades y había que repartirlo y, consecuentemente, nosotros intentábamos hacer un reparto de estas características. Y sobre un total, si nos atenemos a las cifras que figuran en los presupuestos, un total de 517 millones de pesetas des-

tinados a viviendas, a lo que usted dice viviendas sociales, hay exclusivamente 40 millones para ayuda a viviendas de protección limitada. Creo que la diferencia es suficientemente fuerte, para que se vea que nosotros no vamos a ayudar a las viviendas de protección limitada, a los ricos, como les llama usted, en detrimento de las viviendas para las capas más necesitadas. No es así. Se evita una pequeña proporción, pero la mayor parte de la inversión que se dedica es una inversión que se está haciendo, precisamente, en estas viviendas. Y una inversión que, como le decía, en nuestro decreto de adjudicación, previmos una adjudicación fuerte en alquiler, concretamente en Palma van a ser todas en régimen de alquiler, para alcanzar un estrato inferior al habitual que podía comprar la vivienda de promoción oficial, o sea que nos fuimos, por una parte, crecimos el abanico de ayudas, por una parte, hacia arriba, con las viviendas de protección limitada, con escasamente un 6 o un 7 % del presupuesto de la Conselleria en materia de viviendas, pero, al mismo tiempo, también, lo hicimos crecer hacia abajo, con las viviendas en alquiler, y mucho más abajo todavía, con las viviendas a precario. En este sentido es en el que yo he dicho que nuestra política no era regresista si se podía tachar de tal. No porque yo quiera hacer ningún enfrentamiento, porque evidentemente la política liberal no consiste en utilizar el dinero de los trabajadores en hacer viviendas para los ricos, eso no es la política liberal ni, por supuesto, lo estamos haciendo nosotros, que quede claro. Me había referido a otra cosa.

En cuanto a la utilización de Capítulos I y II para eso, bueno yo es que no he entrado, porque al ver que usted tampoco entraba, yo soy consciente de que se habló del tema y de que hay unas enmiendas que después se discutirán, pero creía que había quedado suficientemente claro que sus planteamientos, los planteamientos de su Grupo, en esta materia, son absolutamente demagógicos, absolutamente inviables, y que, consecuentemente, no podía pensar en serio que estas nuevas inversiones las podía hacer en una reducción global de los Capítulos I y II. Si usted lo hubiera dicho, le hubiera contestado antes. No es así. Y, evidentemente, tampoco son las cifras, como usted decía, porque, vuelvo a repetir, usted ha sumado todos los ingresos en concepto de viviendas, pero ha sumado cantidades heterogéneas, aunque sean apartados de viviendas, no todos ellos se gastan en inversiones, porque no todos ellos proceden de inversiones, tampoco.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Altres Grups que vulguin intervenir?

Pel Grup Mixt, té la paraula el Sr. Damià Pons.

Té vostè deu minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Ha dit, si no he entès malament, el Sr. Conseller, que debatem presuposts i no programes, debatem, en concret, la Secció 17, a través d'una esmena a la totalitat. Jo voldria matisar, també ho he dit moltes vegades, no m'importa repetir-ho, que entenc que els pressuposts, en bona lògica, no són més que la traducció, en termes econòmics, d'un determinat programa polític, que encara

que sigui precari o encara que sigui liberal, com diu el Sr. Conseller, és un programa que existeix, i vaja si existeix, i informa tota aquesta Secció dels pressuposts.

Certament, hi ha filosofies polítiques diferents, això ho sabem tots, i mentre el Conseller parlava, he recordat que en el debat d'Investidura del Sr. Gabriel Cañellas, el Sr. Fèlix Pons, aleshores Portaveu del Grup Socialista, referint-se precisament a la qüestió d'ordenació del territori i sortint al pas d'acusacions que es feien que la política d'aquest Govern duria a una certa destrucció d'uns certs elements del nostre territori que, lamentablement, crec que admirant el mapa, ha estat així, li deia que el Sr. Cañellas com a tal, no destruiria cap territori, sinó que, conegudes les seves aficions agrícoles, fins i tot amb les seves mans i amb el seu tractor, ajudaria a conservar un petit espai, però que hi hauria forces econòmiques, forces socials que sí, que l'obligarien, a aquest Govern a dur una determinada política territorial que implicaria, inevitablement, la destrucció d'elements del nostre territori, i ja em dirà vostè, Sr. Conseller d'Ordenació del Territori, a part d'Obres Públiques, quina ordenació ha fet, quins espais ha protegit, quines destruccions ha evitat. Per tant, ja que hem de parlar, també de programes, també de filosofies, no ho plantejo jo, ha estat vostè que ha dit que hi havia una filosofia liberal i hi havia una filosofia intervencionista, aquesta filosofia liberal que vostè mateix confessa que informa aquesta Secció 17 de suposada ordenació territorial i certes obres públiques, i no tan públiques, és una política absolutament negativa i que dona sentit al plantejament d'una esmena a la totalitat que qüestionà globalment i amb elements certs i concrets, la viabilitat, la conveniència per a les Illes Balears de l'aprovació d'aquesta Secció 17. Jo crec que en termes d'ordenació del territori, vostè, Sr. Conseller, sap perfectament, que els Grups que desinteressadament es preocupen perquè aquestes illes no sofreixin ja més agressions dins els seus espais naturals o espais transformats per l'activitat agrícola, que són gairebé tots, per l'activitat agrícola que s'ha produït al llarg dels segles, evitant urbanitzacions descontrolades, en aquesta Conselleria li tenen més por que a una gelada. Aquest liberalisme, pot estar segur que els fa autèntic pànic, perquè, jo sé que vostè és liberal i sé que vostè és un excellent tècnic, però el problema és que l'ordenació territorial no la fa vostè, les urbanitzacions no les fa vostè, a aquestes forces econòmiques i socials que amb motiu de la Investidura del Sr. Cañellas alludia el Sr. Fèlix Pons, els basta que vostè deixi fer, perquè, evidentment, el ciment, els doblers, les inversions, les especulacions i les ganàncies, ja els hi posaran ells. I això és el que qüestiona quan es planteja una esmena a la totalitat de la seva àrea pressupostària. D'això, vostè n'és perfectament conscient, perquè, en definitiva, vostè sap que té una Conselleria d'àmplies competències, competències exclusives, d'acord amb l'article 10, apartat 3, quant a ordenació del territori, urbanisme i habitatge, i apartat 4, quant a obres públiques. No vol fer una actuació planificada? No vol ordenar? Prefereix aferrar-se a l'etiqueta liberal de l'any 1987? Senyors meus, és una etiqueta absolutament regressiva, com s'ha dit aquí, perquè la història no ment. Els liberals fa cent o fa cent cinquanta anys s'enfrontaven amb les forces reaccionàries, amb les forces regressives, perquè volien millores positives per als estats europeus, i vaja si en varen fer, i vaja si varen promulgar lleis, i vaja si varen fer reformes. Però la política de tornar l'any

1987 a abandonar tota una sèrie de conquestes socials i posar la nostra Comunitat Autònoma en mans, en nom del liberalisme, posar-la en mans d'aquests grups econòmics que alludia, fa ja anys, el Sr. Fèlix Pons, és un flac favor que es fa a aquesta Autonomia. Nosaltres, jo particularment no he lluitat perquè vengui l'Autonomia i ens urbanitzi el país, perquè vengui un liberalisme i lliuri el país en mans d'uns sectors econòmics que no estan per defensar res, sinó que estan per especular i destruir. Vostè, en nom del liberalisme ho vol fer, estam evidentment dins filosofies polítiques diferents i no compartim, certament, la seva àrea pressupostària, perquè durant quatre anys ja hem patit la seva desordenació territorial.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Govern, té la paraula el Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Pons, me acaba usted de dar absolutamente la razón en todo lo que había dicho, respecto del contexto de este debate. Usted pretende hacer una enmienda a la totalidad de nuestra política de ordenación del territorio, y a mí me parece perfectamente, y aquí reiteradamente se ha debatido, cada vez que ha habido debates de política general e interpelaciones, etc. Eso me parece muy bien. Lo que yo le estaba diciendo antes al Sr. Triay es que esto no tiene un reflejo presupuestario, o al menos usted no lo ha dado, a este reflejo presupuestario, porque que yo sepa no ha presentado ninguna enmienda tendente a que este presupuesto, tan malo para las Islas, como dice usted, que se plantea, será bueno para las Islas que se apruebe este presupuesto, usted lo critica mucho, pero no ha presentado ninguna enmienda tendente a mejorarlo, o yo no la he visto al menos, ni ahora tampoco en su intervención lo ha dicho, se ha limitado a algunas ideas generales sobre filosofía política, que yo admito que las tenemos diferentes, evidentemente, eso ya lo sabemos, faltaría, me preocuparía que yo tuviera las mismas que usted o que tuviera que aplicarlas, sería francamente preocupante, pero no hay un reflejo presupuestario o al menos usted no ha mencionado para nada el reflejo presupuestario.

Ni siquiera ha concretado sus críticas a la política, porque ha estado hablando de que ya está cansado de tantas destrucciones que se han hecho durante este tiempo, que no ha mencionado ninguna, de las destrucciones que se han hecho durante estos cuatro años; ha hablado de los espacios protegidos, no hemos visto ninguno, usted sabe que sí, que se han protegido espacios; que no ha habido voluntad planificadora, sí la ha habido, está en esta Cámara una Ley de Ordenación Territorial que, si Dios quiere, como decía el Portavoz Socialista, espero que se apruebe la semana que viene, y esa será la base para que se desarrollen las directrices de ordenación territorial. En eso estamos todos de acuerdo. Se sigue la secuencia lógica para que se pueda efectuar esta planificación territorial, nunca ha estado abandonada, la Comisión de urbanismo ha trabajado mucho, la Comisión de Urbanismo ha limitado muchísimo las pretensiones de urbanizar, evidentemente no tenemos el mismo concepto, usted y nosotros, de lo que tiene que ser; usted estaría en un extremo y nosotros estamos en el centro, en el equilibrio, lo hemos dicho

siempre, entre la protecció i el desenvolupament econòmic, no pretendem paralar, pretendem proteger, pero, en cualquier caso, eso no tiene un reflejo presupuestario, es que yo creo que está completamente fuera de lugar en este debate, y, por supuesto, lo que está fuera de lugar, pero que otro día podemos discutir, si usted quiere, es decir que hoy en día la etiqueta liberal representa regresión y que está pasada de moda, decir que en Europa, en estos momentos, la etiqueta liberal está pasada de moda, ¿usted sabe lo que pasa en Europa? Yo creo que no.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Per replicar, té la paraula el Sr. Damià Pons.

Té vostè cinc minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, perdó, Sr. Conseller, Sres. i Srs. Diputats. Volia una esmena a la totalitat? Ja n'hi va haver dues, d'esmenes a la totalitat en els Pressuposts. Volia esmenes parcials a cada capítol? Ja n'hi ha hagut. Volia esmenes pressupostàries? N'hi ha desenes. Quantes n'han admeses? Cap. Exceptuant el moment en què el Sr. Jeroni Albertí, amb bon criteri, els ha obligat, vostès no han admès absolutament res. Per tant, no alludeixi, no es refugii en la manca d'esmenes per rectificar la seva política, la seva política no admet rectificacions, perquè tots la coneixem, vostè s'hi aferra com una pegellida i no admet absolutament res, exceptuant quan el seu aliat ocasional, amb bon criteri, com dic, se'n desmarca.

No he esmentat destruccions? Perdoni, és que, per part de la premsa troben que ja m'allargo en les intervencions, i aquí faríem mitjanit. Vostè sap perfectament, vol que demanem al GOB que faci un catàleg, no d'espais a protegir, d'espais destruïts des que vostè va començar a actuar? Crec que també hi hauria un bon rosari.

Per tant, bé, àrees protegides, que les ha protegides vostè o les hem protegides els grups de l'oposició amb l'anuència del Sr. Jeroni Albertí? Per favor, hem de ser seriosos. Vostè, a aquesta Comunitat Autònoma, és un Conseller que els ecologistes, que no defensen creixement zero, miri, deixi anar això que el creixement zero és un argument recurrent, com la filosofia neo-liberal, pseudo-liberal que vostè es treu quan vol desqualificar els seus adversaris, ni el Grup Socialista, ni Esquerra Nacionalista ni els grups ecologistes defensen creixement zero, volen mantenir un determinat nivell de qualitat de vida, això se li ha de dir, qui volen degradar, no per voluntat política, sinó perquè estan fermats a aquests grups que va alludir, amb molt bon criteri i amb un sentit profètic, perquè era elemental, tothom que coneix les forces socials i econòmiques hegemòniques a aquestes illes sap perfectament a què juguen. Vostè s'ha convertit en servidor d'aquestes forces? El que jo no sabia, m'ha il·lustrat el Sr. Triay, és que a més a més ja hagués arribat a l'extrem de llevar les vivendes socials a les classes desfavorides i posar-les en mans de les classes privilegiades. No sabia que el grau de servilisme del liberalisme arribàs a aquests extrems.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons.

Per tancar aquesta qüestió incidental, té la paraula el Conseller Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Gracias, Sr. Presidente. Mire, Sr. Pons, usted me reta, y yo no le voy a contestar. No le voy a contestar porque creo que los dignísimos miembros de esta Cámara no tienen ninguna culpa para tener que aguantar un debate sobre temas que no hacen absolutamente al caso, en absoluto. No sé usted, exactamente, qué interés tiene en relacionar a D. Félix Pons con los grupos económicos y con su sentido profético. No sé, es que, francamente, no entiendo nada de lo que usted está hablando, sinceramente, no lo entiendo. Pero, por favor, demagogias, no. Demagonias, no, nosotros no quitamos las viviendas a nadie para dárselas a otros ni ninguna de estas cosas, no hemos quitado ninguna vivienda a nadie. No, tampoco lo ha dicho el Sr. Triay, no se escude, el Sr. Triay no lo ha dicho, lo ha dicho usted, el Sr. Triay ha sido bastante más coherente y consecuente en su intervención y ha dicho cosas con las que se pueden estar de acuerdo o no, pero no ha dicho estas cosas, por favor.

Ha seguido sin hacer ningún catálogo de espacios destruidos, es muy cómodo decir, cuando se cuelga un sanbenito a una persona, yo sé que no gozo de las simpatías de los grupos ecologistas, ya lo sé, no es ningún descubrimiento, me dieron a perpetuidad el premio «Ciment», de modo que lo sé perfectamente, pero, de todas formas, quizás sería bueno que se hiciera algún catálogo de todas estas destrucciones que se han hecho, y en cuales de estas destrucciones la culpa ha estado en la actuación de la Conselleria y en cuales la culpa, de nadie de los que estamos en estos momentos, sino que puede venir de épocas anteriores, sería bastante interesante verlo. No se ha hecho, es que siempre se dice que se ha destruido, pero nunca se ha hecho este catálogo. El de los espacios a proteger sí que se ha hecho. Y ustedes han hecho, han forzado la protección de algunos, pero nosotros de algunos otros, y no quiero recordarles algún caso que he tenido que decir aquí, señores, por favor, este espacio está protegido por el Gobierno, por voluntad del Gobierno, no por otro. Se ha protegido, y muchísimo. Y usted también lo sabe, lo sabe, lo que pasa es que es más bonito en estos momentos hablar de los que se han destruido sin decir cuáles son y decir que no se ha protegido ninguno. Sr. Pons, esto está demasiado visto, ya.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Per Esquerra Nacionalista-PSM, té la paraula el Sr. Sebastià Serra.

Té vostè deu minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President, Sr. Conseller, nosaltres, Esquerra Nacionalista-PSM procurarem centrar-nos en cinc grans apartats, cinc àrees en les quals nosaltres creim que hi ha deficiències importants en aquests Pressuposts, i que, en certa manera, s'haurien d'haver corregit per a l'any 87.

Entrarem en el primer apartat, i el primer apartat es refereix a la urgent necessitat que aquests Pressu-

posts fossin mínimament coordinadors, ordenadors o planificadors. I, en aquest sentit, només li donaré dos exemples, el primer, i per a Esquerra Nacionalista el més clar, és que no sabem si és que vostès no estan informats o si vostès estan massa informats. Però, en aquestes illes hi ha qualque Ajuntament que s'ha acollit primer al Pla d'Obres i Serveis del Consell Insular i, per tant, se n'ha dut una quantitat de diners per a unes obres determinades i després acut al Govern de la Comunitat i se'n du una subvenció per a les mateixes obres per les quals ja ha cobrat del Pla d'Obres i Serveis del Consell Insular. Això ens du a nosaltres a plantejar-li que certament fa falta coordinació, ordenació, planificació. Segon exemple del mateix, i que en el Pressupost no trobam, de cap de les maneres, i és la correcció del que ha succeït al llarg d'aquestes anys en torn als doblers que gastam tots per a sanejaments i aigües residuals. Aquests doblers que van per a sanejaments i aigües residuals d'urbanitzacions de la costa, normalment, de deu pics nou, per dir-ho d'una manera molt popular, de deu pics nou, és que dels doblers públics hem de pagar deficiències d'urbanitzacions concretes que tenen problemes infraestructurals, a vegades el problema ve d'abans de vostès al Govern, però de vegades s'ha consumat durant aquesta Legislatura. Per tant, és un segon problema d'ordenació, coordinació i planificació. El tercer cas que li vull retreure és que encara en aquests Pressuposts no està previst fer efectiu el catàleg d'espais naturals a protegir de les Illes Balears, i el Govern té un catàleg i els Grups Parlamentaris disposam de dos catàlegs fets els darrers anys.

Entrant en el segon gran bloc, és el bloc de degradació, netedat, restitució d'espais naturals. Certament, a les Illes Balears, de cada vegada més, ens trobam amb aquesta urgència, l'única campanya que recorda Esquerra Nacionalista-PSM que ha fet la Conselleria i que pareix que l'any 87 no està prevista és d'una certa neteja del litoral i encara molt, molt poca cosa, i fins i tot jo diria que molt rudimentària. Tenim problemes de degradació, de restitució i de netedat.

El tercer gran bloc de temes que notam a faltar en els Pressuposts del 87 és el d'educació mediambiental. Durant aquests anys, aquest problema gravíssim, que és que la població a vegades d'una vegada conscient i inconscient, però embruta, embruta les Illes, el litoral i l'interior de les nostres illes, aquesta educació mediambiental que deim no s'ha exercit per aquesta Conselleria, ni a través de convenis o ajudes amb organitzacions mediambientals o conservacionistes, ni tampoc amb accions directes.

El quart gran apartat, i volem ser breus en la nostra intervenció, és que nosaltres creim que s'està gastant massa, i, a més de gastar massa, pensam que no es fa d'una manera correcta en certs projectes de litoral i en certs projectes de carreteres. Exemples: autopista, via de cintura i, fins i tot, aquest problema que coeja, que és el túnel de Sóller, que no sabem fins a quin punt, tota aquesta polèmica que hi ha haguda no s'hagués pogut evitar en mesures oportunes.

El darrer gran bloc que li volem plantejar de temes és, òbviament, un que ja avui ha dut bastant de minuts en el debat, i és el de vivendes. Per a nosaltres, que crec que varem ser el Grup Parlamentari que plantejàrem l'esmena primera que demanava que es fessin vivendes de lloguer per a la gent més necessitada, hem de dir que notam a faltar, l'any 87, saber les previsions

exactes de les necessitats de vivendes socials en aquestes illes, i també notam a faltar un projecte molt més ampli de vivendes per llogar.

Per això, Sr. Conseller, entengui que per a Esquerra Nacionalista-PSM està clar que aquestes qüestions, aquests cinc grans blocs de qüestions són els que fan que creim que el seu Pressupost no està suficientment dut amb uns termes de modernitat, amb uns termes de coordinació, de planificació i de salvar les deficiències territorials d'aquestes illes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Té la paraula, pel Govern, el Conseller Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Gracias, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. Bien, usted ha sido muy conciso, se lo agradezco, voy a contestarle también con la misma concisión, a los cinco o seis apartados de su intervención.

Dice usted que el presupuesto no es suficientemente ordenador, coordinador y planificador. Yo, sinceramente, estos calificativos no los acabo de entender. No sé qué quiere decir con un presupuesto coordinador, planificador y ordenador. Los presupuestos son ordenadores de gastos, planificadores de gastos, pero, como tales presupuestos, no sé, creo que es una crítica que no la entiendo, pero, como después la ha aplicado a una serie de casos concretos, vamos a discutir los concretos.

Dice usted que hay ayuntamientos que han recibido una doble ayuda. Es posible, nosotros, en nuestro decreto, lo que tenemos es una prohibición de recibir una doble ayuda por parte de la Administración del Estado o de la Comunidad Autónoma para obras, por parte de la Comunidad, que nosotros nos conste no hay ninguna. Además, la aportación que hace el Ayuntamiento a las obras, sabe usted que el régimen normal de aportación es de un 50 %, si el 50 % que aporta el ayuntamiento, que dice simplemente que lo tiene consignado en sus presupuestos y que lo aporta, éste lo ha conseguido de un plan de obras y servicios, bueno, éste es un tema, ni sé si está en contradicción con el decreto, ni nosotros nos enteramos, porque el ayuntamiento no lo dice, en todo caso, puede estar contemplado en el presupuesto. Es decir, si esto es una incorrección que se produce, en cualquier caso, lo que no puede tener nunca es un reflejo presupuestario, es un problema de una mala interpretación de un decreto de ayudas económicas por parte de un ayuntamiento, pero que, claro, el reflejo presupuestario no sé dónde lo puede tener, es que no hay ninguna posibilidad de planificar ni de coordinar nada en este sentido, en el Presupuesto.

Igualmente, cuando dice usted que los dineros se dedican parcialmente a sanear urbanizaciones con defectos infraestructurales que tendrían que haber sido hechos por el propio urbanizador. Bien, evidentemente, el presupuesto a esto no lo distingue, lo que sí lo distingue, igualmente, es el decreto que regula estas ayudas. Y el decreto que regula estas ayudas dice que esto debe hacerse, únicamente vale para suelo urbano, donde la actuación es municipal. Y este suelo urbano puede tener defectos de infraestructura, bien porque en su día, bueno, porque sea un casco antiguo o porque sea una urbanización que en su día se aprobó sin estas infraestructuras porque no eran obligatorias en

aquel tiempo y se hizo así o porque la obligatoriedad no exigía, por ejemplo, la construcción de una depuradora y se admitía que vertiesen al mar, y el ayuntamiento las recibió, no hay figura de urbanizador, son responsabilidad y competencia municipal, y entonces es cuando nosotros entramos. Lo que sí es cierto es que no se entra en ningún saneamiento de ningún sector que sea objeto de una urbanización, sino que únicamente intervenimos en titularidades municipales, y hay alguno, concretamente, por ejemplo, en un sector en Ciudadela, perdón, en Ciudadela, en Villacarlos, donde está detenido un sector que desea el ayuntamiento que se le ayude para el saneamiento, pero que todavía, al no ser aprobadas las normas no tiene todavía la consideración de suelo urbano y, consecuentemente, no rige el decreto, y está detenido. O sea que, en este sentido, nunca se ha ayudado a ninguna urbanización que sea responsabilidad, actual, en estos momentos, del urbanizador, si el ayuntamiento en su día la recibió, no lo sé, pero ahora mismo es obligación del urbanizador, y, consecuentemente, con esta ayuda económica, lo único que se hace es pagar el 50 % de lo que vía contribuciones especiales, vía canon, eso mismo tendría que pagar el particular, los vecinos. Y aprovecho para decir que este tipo de ayudas, que son a fondo perdido, ciertamente, y se sigue el sistema de a fondo perdido, porque tradicionalmente se ha venido empleando en Baleares, y sería injusto que los últimos en recibir ayuda de la Administración del Estado, tuvieran un régimen distinto del que tuvieron los demás. A través del canon de saneamiento, de alcantarillado, de la tarifa, de lo que sea, cualquiera de los procedimientos municipales, el ayuntamiento tiene que resarcirse del mantenimiento y de la amortización del 50 % de inversión que hace el propio Ayuntamiento, nosotros haremos el otro 50. Se podría recuperar todo y no dar ninguna ayuda a fondo perdido, ciertamente, se podría hacer, pero probablemente sería injusto que Palma hubiera tenido esta ayuda del 50 %, por ejemplo, que la hubiera tenido Calviá, que la hubieran tenido algunos municipios muy importantes y que en los momentos en que estamos llegando a otros municipios, con menos posibilidades, que por eso precisamente han tardado mucho más en poner al día su infraestructura, que en estos casos cambiásemos el sistema y nos limitásemos a adelantar el dinero, pero recuperarlo en su totalidad a costa de los ciudadanos. Creemos que sería un agravio comparativo, lo hemos dicho reiteradamente, porque la mayoría de la población de nuestras islas recibió el otro sistema, por eso lo mantenemos.

En cuanto al catálogo de espacios naturales, bueno, es que no tiene por qué tener ningún reflejo presupuestario. El catálogo de espacios naturales no tiene un reflejo presupuestario, tendrá un reflejo de actuación legislativa, de actuación normativa, de ejecución, pero no un reflejo presupuestario.

La restitución de espacios degradados, bien, yo creo que sí se dedica bastante a la restitución de espacios degradados, teniendo en cuenta que todo lo que se dedica al saneamiento del mar litoral es un espacio fuertemente degradado, y eso también es inversión en restitución. Se destinan otras cantidades, pero ésta es un poco fuerte, evidentemente, y de ésta nos olvidamos siempre, porque por cuestiones de ejecución está en el programa del Servicio Hidráulico y no está en el del Medio Ambiente, pero es una inversión puramente medioambiental. En otras Comunidades Autónomas

que andan por ahí publicando sus cuadros comparativos de inversiones y resulta que hay una gran inversión medioambiental, todas estas inversiones de saneamiento figuran en el capítulo de medio ambiente, ésta es la razón, pero es una razón de tipo práctico, no conceptual.

En cuanto a educación medioambiental, bueno, quizás tenga usted razón, que podría destinarse más, yo creo que, efectivamente, a nuestra sociedad le falta mucha educación, pero se viene haciendo, se está haciendo educación medioambiental en distintas campañas, se han hecho las de limpieza del litoral, se están haciendo campañas, se está preparando una en relación con los residuos sólidos, tal como se pidió en el Parlamento, se está preparando una para la sensibilidad hacia la utilización del agua, etc. Es decir, se están preparando campañas y se irán incrementando con el paso del tiempo. Lo que pasa es que estos programas de medio ambiente han tropezado hasta ahora con una falta, una carencia de medios humanos en el servicio de medio ambiente muy fuerte, que esperamos que en breve esté cubierta y que permita ponerlos en marcha, pero esta ha sido la verdad sincera.

Que hay demasiado gasto en carreteras, que en algunas carreteras se gasta demasiado, supongo yo que quiere decir por comparación con otras, y yo aquí quisiera salir al paso, porque es una crítica frecuente que se hace de que aquí la inversión nada más se hace en las grandes carreteras, y eso no es así, lo que pasa es que las grandes carreteras o las de más tráfico, requieren una inversión más fuerte. Pero aquí, cuando sea el momento y discutamos la política de carreteras, le podré dar datos más concretos, creo que será el momento oportuno. Podría decir que en Mallorca, por ejemplo, se ha actuado sobre 245 km. de carretera, lo cual representa el orden de un veintitantos por ciento de la longitud total de nuestra red, que ha sufrido una mejora fuerte o bien en el pavimento o bien en el trazado geométrico o bien en ambas cosas. Es decir, que no es cierto que las inversiones se reduzcan a la autopista o a la vía de cintura, etc., sino que simultáneamente con estas inversiones fuertes para solventar problemas importantes, se está actuando en las carreteras del interior, en las de menos tráfico, en muchas. Ya digo, yo creo que en dos años o dos años y medio, haber actuado sobre un 25 %, aproximadamente, de nuestra longitud total de carreteras, creo que es una cantidad importante. En cuando al túnel de Sóller, bueno, yo creo que esto tampoco tiene ningún reflejo presupuestario, y huelga que entablemos ahora un debate sobre el túnel de Sóller, en estos momentos está planteada la posibilidad de sacar un túnel de peaje, que no va a representar ninguna inversión por parte del Gobierno y, consecuentemente, no tiene ningún reflejo en el presupuesto.

En cuanto a la política de viviendas, creo que se ha dicho ya y sería aburrido reiterar todo lo que hemos hablado en cuanto a viviendas, se están repitiendo los argumentos una y otra vez. Lo único que quería decirle es que en cuanto al estudio de necesidades, lo he dicho muchas veces, los estudios teóricos no sirven para nada, hay una serie de circunstancias que son imponderables en un estudio teórico y que depende mucho la necesidad de la vivienda de la demanda de esta vivienda, es muy diferente la necesidad objetiva de la demanda que hay, la demanda puede variar en función de muchas circunstancias y, de hecho, nos hemos

encontrado sorpresas al convocar la adjudicación de las últimas promociones, han aparecido sorpresas grandes, por ejemplo, en Palma, donde se esperaba una demanda de varios miles, han aparecido escasamente unos cientos, muy pocos más de las viviendas que estaban, etc., es decir, que también depende. Cuando se ha hablado de viviendas a precario, naturalmente, para unas pocas viviendas han salido muchos cientos, cuando se trata de comprarla o alquilarla, muchos menos. En cuanto al alquiler, bien, ustedes reiteradamente piden que se hagan inversiones específicas para alquiler, y yo reitero una vez más que cuando se acuerda la inversión no se acuerda para un régimen determinado de adjudicación. El régimen de adjudicación lo decide la Comisión ad hoc nombrada para eso, y en el caso de Palma, por ejemplo, acordó que la totalidad de las que se están construyendo en el Polígono se destinen a alquiler; en cambio, en Menorca, la proporción fue distinta, se decidieron alternativamente a alquiler, a precario, en venta, y en cada promoción las circunstancias son diferentes y es una Comisión con una fuerte participación ajena a la Conselleria la que en definitiva acuerda en qué proporciones deben de adjudicarse las viviendas.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Per replicar, té la paraula el Sr. Sebastià Serra.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Saiz, no treurem exemples de pobles d'aquestes illes que han burlat parcialment o totalment el Decret, perquè jo crec que és objecte que vostès tinguin els mecanismes apropiats de coordinació perquè sigui inviable que un ajuntament, pel mateix, tenguí una subvenció del Consell Insular, del Pla d'Obres i Serveis, i que després la tenguí pel Govern de la Comunitat. Per molt que els tres Consells Insulars estiguin amb partits polítics distints, jo no crec que això, i per molt que hi hagi, pentura, entre el Consell de Mallorca, el Govern i la Conselleria, pentura, un quilòmetre de distància, no sé si arriba, no crec que sigui motiu que hi pugui haver uns mecanismes de coordinació i de control d'aquestes qüestions, perquè, sobretot, això du a dos problemes, un, que hi ha una terrible desigualtat entre unes poblacions i unes altres, i un segon problema és que s'està avesant, i això és terriblement negatiu, a la picaresca tot un conjunt d'ajuntaments, que assabentats que un altre no li ha demanat al Govern de la Comunitat Autònoma res respecte del Pla d'Obres i Serveis del seu Consell Insular respectiu, després resulta que això es va espargint com una taca d'oli, i estam creant, en definitiva, un problema greu de desigualtats i que pot afectar qualsevol ajuntament, sigui del color polític que sigui, supòs que en això estant d'acord que fa falta una ordenació i una coordinació.

Per altra banda, quant a qüestions de sanejament, tampoc no és de rebut que se'ns pugui dir si un ajuntament dona per rebuda una urbanització, ja després li hem de donar aquest 50 % a fons perdut, nosaltres creim que el Govern de la Comunitat ha d'intervenir mínimament i no és que creguem en l'intervencionisme dels poders públics, perquè la nostra ideologia tampoc no va exactament per aquí, però sí creim que, en definitiva, tampoc no pot ser que un ajuntament doni

per rebudes unes urbanitzacions, i l'exemple pot ser de Santanyí mateix, i a continuació ens trobem amb problemes d'infraestructura gravíssims, que llavors els poders públics els han de resoldre.

Sr. Jeroni Saiz, el catàleg d'espais naturals, vostè diu que no té reflex en els Pressuposts, jo li vull dir que sí, per dues coses simples, en aquest moment, una, perquè hi ha degradació constant dels espais naturals, no degradació en un sentit, pentura, de construccions, d'això n'hi ha algunes, però hi ha una degradació perquè no es cuiden adequadament el que haurien de ser els espais naturals a protegir, i cuidar vol dir una sèrie de mesures, una administració d'aquests espais, a nosaltres ens agrada molt la figura del parc natural, etc., ja sabem que això ha dut problemes legals i polítics, però, en definitiva, el tema de la degradació crec que entra de ple. I, en segon lloc, també el tema d'evitar l'especulació present o futura, perquè si a un espai natural que tots entenen que s'ha de protegir no es declara com a espai a protegir, òbviament, estam subjectes a una dinàmica especulativa que ens pot dur, després a conseqüències molt negatives per als doblers de tots els ciutadans, en cas que el vulguem protegit.

I, per acabar, vostè em diu que certs projectes de carreteres, com els túnels, etc., etc., no tenen reflex pressupostari, perquè poden ser de peatgè, etc., etc., bé, potser sí, però jo em deman, i tots els projectes que es fan, s'encarreguen, etc., no són projectes que, d'alguna manera, també surten dels doblers públics? I, per tant, també creim que en això s'hauria d'haver posat un poc de fre.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

No havent-hi més intervencions, passarem a la votació de l'esmena 317, que ha estat una esmena de totalitat.

Sres. i Srs. Diputats que han votat a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor d'aquesta esmena, 22 vots; en contra d'aquesta esmena, 26 vots; perdó, a favor, 22 vots; en contra, 26 vots; abstencions, no n'hi ha. Per tant, aquesta esmena queda rebutjada.

A continuació, passam a debatre l'esmena 202.31, del Grup Esquerra Nacionalista. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Sr. Sebastià Serra.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies, Sr. President. L'esmena núm. 31 del nostre Grup Parlamentari és una esmena de dotar amb més pressupost una quantitat per a promoció de vivendes socials destinades a lloguer. És a dir, que 40 milions que existeixen, que es dediquin a això.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra.

Per contestar pel Govern, té la paraula el Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sí, Sr. Serra, jo vull repetir la resposta que ja li he donat abans, les vivendes no es construeixen per a lloguer o per a no lloguer ja li dic, es construeixen vivendes

des i, posteriorment, hi ha una Comissió que decideix quin és el sistema d'adjudicació. De fet, en aquests moments, està privant el sistema d'adjudicació de vivendes en pla de lloguer, perquè són les necessitats que hi ha actualment, però això no vol dir que siguin promocions diferents una de l'altra. A més, sociològicament, pareix que no és convenient que ho siguin, i, per altra banda, en el moment en què es promouen les vivendes no se sap quina serà encara, exactament, al cap d'un any, un any i mig o dos anys, posteriorment, quina serà la situació real sociològica. En conseqüència, jo crec que aquesta esmena és innecessària, tota vegada que per a lloguer poden ser totes les vivendes que es construeixen.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Vol replicar?

Altres Grups volen fer ús de la paraula?

No havent-hi més grups, passarem a la votació d'aquesta esmena, 202.31.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor d'aquesta esmena, 18; en contra d'aquesta esmena, 24; abstencions, no n'hi ha.

A continuació, passarem a debatre l'esmena d'Esquerra Nacionalista, la 202.32. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Sr. Sebastià Serra.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí. Sollicitam que es dediquin 3 milions a través de Capítol VI, per fer, d'una vegada per totes, un estudi, ja estam que els estudis teòrics, de vegades, són innecessaris, etc., etc., però nosaltres creim que sobre aquest tema sí que fa falta un estudi, i creim que 3 milions bastaria, i és un estudi sobre necessitats socials, de vivenda social a les Illes Balears. Ho deim perquè, darrerament, hem observat un poc, quan hi ha hagut vivendes, la dinàmica de peticions, la dinàmica de gent que en sollicita, etc., etc., creim que ens fa falta un cens una mica real adequat i, pel que sabem, la documentació existent a les Illes és insuficient. Per tant, ens agradaria que es prevés aquesta despesa, petita despesa, per altra banda, i que, en definitiva, seria útil per al Govern a l'hora de planificar aquesta problemàtica de la vivenda social.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Té la paraula pel Govern, el Conseller Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Bien, yo también lo he dicho antes y, además, creo que lo hemos discutido reiteradamente en este salón. Estos estudios son teóricos, como digo, no es lo mismo el estudio de necesidades de vivienda que el estudio de demanda, es decir, hay que cumplir unas condiciones, hay unas condiciones objetivas de la vivienda, que justifiquen que una persona pueda acceder a una vivienda de protección oficial, de promoción pública y existen condiciones subjetivas del individuo para poderla pedir. Resulta que

a veces hay personas que habitan viviendas de estas que objetivamente la vivienda justificaría una nueva, pero que, en cambio, el usuario o no puede o no quiere destinar el dinero necesario para poderla adquirir o ocupar en alquiler o lo que sea. Y viceversa, también podría ocurrir que haya quien lo desee y, en cambio, la vivienda que ocupa no lo justifique. La conjunción de éstas es tan subjetiva que cualquier estudio de estos, y se han hecho muchos, no nosotros, sino que anteriormente se han hecho muchos, muchísimos, y todos ellos han llegado a la conclusión, pero no por nosotros, sino todas las entidades que han sido responsables sucesivamente que eran unos estudios ficticios, que cubrían un expediente, pero que, en el fondo, no servían absolutamente para nada. La necesidad real se manifiesta, bien por el conducto, por la información que dan y nos están dando tanto organismos públicos, ayuntamientos en los pueblos pequeños, que conocen mejor las necesidades de sus ciudadanos, como distintas entidades de ayuda social, municipios más grandes, como pueda ser Palma, a través de Cáritas o del Hospital de Nit o de estas distintas instituciones que se dedican a ello, y la información que se recibe más la información práctica que resulta de la convocatoria de procedimientos de adjudicación de promociones en concreto. De todas formas, pienso que una de las funciones primeras que tendrá el Instituto Balear de la Vivienda, que tendrá personal adecuado para ello y estructura para poderlo hacer, va a ser intentar acercarse en lo posible a este estudio o, al menos, a una primera evaluación de necesidades, pero que va a ser francamente de una fiabilidad escasa, esta es la verdad. Pero, en cualquier caso, pensamos que eso, está mucho más en disposición de poderlo hacer el personal propio de los servicios, si existe este personal suficiente, y el IBAVI lo tendrá, que no encargarlo a una empresa exterior que normalmente hace un estudio muy teórico pero que en la práctica no sirve para nada. El dinero es poco, el que usted pide realmente, pero la experiencia que tenemos es que sería un dinero tirado y, en consecuencia, pensamos que no vale la pena hacerlo, sino que más vale seguir el otro camino.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per replicar, té la paraula el Sr. Sebastià Serra.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, nosaltres estariem d'acord amb el Conseller si dins la memòria de l'IBAVI, Institut Balear de la Vivenda, certament existís aquest tipus de projecte de feina, però això no ho hem vist, no ho hem vist enlloc. I, per altra banda, recordar al Conseller que això és una de les reivindicacions de la Taula per a la Vivenda, que em sembla que col·labora amb la Conselleria en certs aspectes i on hi ha gent de Cáritas i de barriades, etc. Per tant, en fi, no acabam d'entendre, d'acord que no sigui per Capítol VI, pot ser per Capítol II perfectament, nosaltres hi estariem d'acord, però que quedi concretat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Té la paraula el Sr. Conseller, Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sí. Sr. Serra, bien, no está en la memoria del IBAVI

por las razones que he explicado anteriormente, pero, evidentemente, cuando se presente estará ésta como una de las actuaciones. Y, ciertamente, la Mesa esta que colabora con nosotros, muy activamente, con una colaboración que es de agradecer, no pide precisamente que se encargue un estudio así, lo que pide es que haya algún dinero para, de alguna forma, poder remunerar alguno de los trabajos que se hacen porque, claro, no todo el mundo puede destinar horas y horas de su vida, desinteresadamente, porque son personas que tienen otras obligaciones y, de alguna forma, sería bueno poder contar con personas de estos miembros o de algunos de sus propios colectivos que pudieran tener una cierta remuneración por su trabajo, cosa que nos parece bastante lógica y normal, pero eso es más propio de un Capítulo II, que hay partidas suficientes en el Capítulo II, para poderlo hacer, y no unas de Capítulo VI, que exigiría hacer una contratación a través del sistema normal de contratación, por lo tanto, con unas empresas consultoras, calificadas para la asistencia técnica, etc., que normalmente no podrían acudir a esta contratación las personas que más fácilmente pueden colaborar. Es decir, el sistema de adjudicación de una inversión, de Capítulo VI, es bastante complejo por la Ley de Contratos del Estado, y difícilmente esta gente podría acudir a él precisamente. En cambio, vía Capítulo II hay más posibilidades de poder encargar y pagar estos estudios.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Grups que vulguin intervenir?

Com que no n'hi ha, passarem a la votació de l'esmena 202.32.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Vots a favor d'aquesta esmena, 19; en contra d'aquesta esmena, 24; abstencions, no n'hi ha.

A continuació, passarem a debatre l'esmena 202.33, del Grup Esquerra Nacionalista. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Sr. Sebastià Serra.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies, Sr. President. En aquestes illes, Sres. i Srs. Diputats, és poc freqüent dedicar-se a la defensa i protecció del medi ambient, el més freqüent és el contrari, en conseqüència, les poques persones que lluiten en aquest sentit, de vegades, amb unes idees, de vegades amb unes altres, amb ideologies polítiques, em referesc, això no està massa clar, maldament de vegades s'intenti etiquetar excessivament, jo crec que haurien de ser ajudades, totes aquestes organitzacions, amb un mínim de protecció per part dels poders públics. En definitiva, no demanem més que 5 milions per fomentar les activitats de les organitzacions dedicades a la defensa i protecció del medi ambient, i, a més, volem dir que ens pareixia molt bé fer-ho, a través d'un concert o d'un conveni, no subvencions indiscriminades, sinó amb una certa perspectiva i, sobretot, amb una causa, amb una casuística concreta. Valguí a dir que aquest tipus d'esmena plantejada aquí és una activitat que es planteja a bastants Comunitats Autònomes de l'Estat Espanyol i també, en part, pel Govern de l'Estat

Espanyol. Per tant, com que per a Esquerra Nacionalista-PSM hi ha poca diferència entre les polítiques econòmiques que se segueixen en els distints poders de l'Estat Espanyol, creim que perfectament es pot assumir aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Govern, té la paraula el Conseller Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Bien, en este tema ya es tradicional el desacuerdo que tenemos los dos Grupos. La motivación de la enmienda es que hay que asegurar el carácter institucional de la defensa y protección del medio ambiente. Bien, yo creo que precisamente el carácter institucional de la defensa y protección del medio ambiente no se asegura fomentando a grupos privados, sino que se asegura cuando lo asume la propia Comunidad. Consecuentemente, nosotros pensamos que este dinero es mejor que lo gaste la propia Comunidad que no destinarlo a la subvención de otros grupos.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Té la paraula, per Esquerra Nacionalista, el Sr. Sebastià Serra.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies. Bé, Sr. Jeroni Saiz, si això certament ho hagués fet el Govern de la Comunitat, potser nosaltres ja no ho demanàriem, però és que el Govern de la Comunitat no ho ha fet. I, per altra banda, aquestes organitzacions o, almanco, una part, i jo crec que totes, estan en camí, si ja no ho són, de ser declarades entitats d'interès públic i, per tant, entràriem dins un marc que jo crec que és no només imperatiu constitucional, sinó un marc tremendament positiu. A part, estic segur que si això succeís, pentura aquest premi «Ciment» a perpetuïtat es passaria al purgatori, o una cosa així.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Vol replicar?

Altres Grups que vulguin intervenir?

Com que no n'hi ha, passarem a la votació de l'esmena 202.33.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquesta esmena, per favor, es volen posar drets?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta esmena, per favor, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Vots a favor, 18; vots en contra, 23; abstencions, no n'hi ha.

A continuació passarem a debatre l'esmena 202.34, d'Esquerra Nacionalista. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Sr. Sebastià Serra.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies. Aquesta vegada ens hem atrevit a sol·licitar un conveni amb la Universitat, ja sabem que en fa molts de convenis el Govern de la Comunitat, i la mateixa Conselleria n'ha fet un fa poc, per la Serra de Tramuntana, em pareix que és el darrer que han fet. Aleshores, aquest conveni que nosaltres sol·licitam amb

la Universitat és per a una activitat molt específica i és per promocionar l'educació medioambiental, i ho feim a través d'aquesta Conselleria, atès que, d'acord amb l'Estatut no existeixen competències en matèria educativa, però atès que n'existeixen en matèria cultural i en matèria mediambiental i, a més, competències prou àmplies, d'acord amb l'article 10, em sembla, de l'Estatut, aleshores és lògic que s'intenti promoure un bon programa d'educació mediambiental. A la Universitat de les Illes Balears i concretament al Departament de Pedagogia, no al d'Ecologia, que ja hi ha convenis amb aquest departament per a altres activitats, sinó al de pedagogia, existeixen un bon conjunt de professionals que han fet feina en educació mediambiental fins al punt que un d'ells, vaja, ha sortit la primera tesi doctoral sobre educació mediambiental en aquestes illes i, a part, que és una de les primeres tesis doctorals a nivell d'Estat Espanyol respecte d'aquest tema. Per tant, nosaltres pensam que a partir d'un conveni d'aquestes característiques es podria fer un bon programa d'educació mediambiental fent-lo arribar a tota la població.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per contestar, pel Govern, té la paraula el Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sí, Sr. Presidente. Muchas gracias. Sr. Serra, ciertamente, en el caso de la Universidad, sí somos partidarios de convenios, y, como le he dicho antes, el tema de la educación medioambiental, sí entiendo perfectamente que se le podría destinar más dinero, también lo estamos intentando por otras vías o sea, por vías de campañas de concienciación y con algunas que tenemos en estudio con el Ministerio de Obras Públicas, pero, ciertamente, el grado de satisfacción nuestra de los convenios con la Universidad es elevado, y pensamos que podría ser un buen procedimiento. De modo que, yo, por mi parte estaría dispuesto a proponer que sí se acepte esta enmienda, de destinar esta partida para firma de este convenio y lo que pediría serían dos minutos para preparar una transacción para proponer una disminución de otras partidas de Capítulo II para poder sustituir esto, o bien si esto puede hacerse en el descanso o en algún momento, no sé, yo estaría dispuesto a aceptarlo, aceptar esta enmienda ahora, y luego diríamos en qué partidas propondríamos transaccionalmente al aceptar la disminución.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, jo crec que pot quedar damunt la taula aquesta esmena i en el descans es faria aquesta transacció.

EL SR. SAIZ GOMILA:

De acuerdo, muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

I després ja la votarem.

Per tant, passam a debatre l'esmena 202.47, d'Esquerra Nacionalista. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Sr. Sebastià Serra.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies. Bé, estam aquí davant una esmena de disminució, clarament, i és perquè pensam que tots

aquests projectes a realitzar estan, bé, no estam d'acord amb la quantificació i explicacions que se'ns varien donar.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per contestar a aquesta esmena, pel Govern, té la paraula el Conseller.

EL SR. SAIZ GOMILA:

No he pogut escoltar l'esmena i li pregaria que la repetís, perquè ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Serra, per favor, vol repetir una altra vegada aquesta exposició?

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, no hi ha cap —ara—. Sí, no hi ha cap tipus de problema, Sr. President. Ho faré ràpid perquè, com que estam un poc cansats tots, vull dir, no, aquest Diputat té marxa i no hi ha cap problema. Aleshores, no, que nosaltres entenem que la partida 6176 del subprograma 170301 creim que té unes despeses superiors a les que nosaltres creim que s'han de gastar per a aquest tipus d'obres.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Pel Govern, te la paraula el Conseller Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sí. Bien, Sr. Presidente. Yo creo que este tema ha sido bastante debatido. Yo, en su momento, en la Comisión, creo que justifique ampliamente los proyectos, los compromisos que estaban asumidos, la partida aparece con un incremento muy fuerte, y ya expliqué que esto era debido a la incorporación de la parte de convenio con el Ministerio de Obras Públicas que el año 86 no había transferido y había 650 millones que, por lo tanto, tenían que incrementarse en el año 87. Es una inversión retrasada desde el año anterior, porque el Ministerio tampoco la transfirió. En consecuencia, no se puede introducir una disminución. Y, en cuanto a la aportación de la Comunidad Autónoma, es estrictamente la parte que tiene conveniada con el Ministerio. O sea, este incremento que a usted le puede llamar la atención proviene de una aportación del Ministerio de Obras Públicas y el cumplimiento estricto de las obligaciones de la propia Comunidad. Consecuentemente, entiendo que es imposible reducir estos 200 millones.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Per replicar, ...

Hi ha altre Grup que vulgui intervenir?

Passarem a la votació de l'esmena 202.47.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor d'aquesta esmena, 2; en contra d'aquesta esmena, 40; abstencions, no n'hi ha.

A continuació, passam a debatre l'esmena d'Esquerra Nacionalista, ...

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Una qüestió d'ordre.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Serra.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Aquest Diputat ha comptat tres vots a favor de l'esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni. Es rectificarà.

A favor, 3 vots; en contra, 39; abstencions, no n'hi ha.

Gràcies.

A continuació, passam a debatre l'esmena 202.48, d'Esquerra Nacionalista. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Sr. Sebastià Serra.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies, Sr. President. Som a una esmena molt semblant a l'anterior, aquesta vegada forma part d'un altre tipus d'obres, i, és clar, Esquerra Nacionalista no és que cregui que no s'han de fer aquests tipus d'obres, però sí que creim que la dinàmica que s'ha seguit i, sobretot, que qualche any han quedat moltes d'aquestes obres sense realitzar, és el que ens fa presentar aquesta esmena, també de disminució.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Pel Govern, té la paraula el Conseller Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sí, Sr. Presidente. Sr. Serra, yo quisiera recordarle que en esta enmienda, también había una enmienda presentada por el Grupo Regionalista y se llegó a una transacción para rebajar una cantidad, no recuerdo exactamente, eran noventa y tantos millones de esta partida precisamente en compensación de incrementos habidos en otras partidas presupuestarias. Consecuentemente, yo le rogaría que retirase esta enmienda.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, es pot entendre que si el Grup Regionalista ho ha mantengut, podem entendre que sí.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Podem entendre que queda retirada aquesta esmena. Gràcies.

A continuació, passam a debatre les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, que van agrupades, les núms. 319, 320, 321, 322, 323, 324 i 325. Per defensar aquestes esmenes, té la paraula el Sr. Josep Alfonso.

A petició del Sr. Alfonso, també agrupam la 326. Gràcies.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sres. i Srs. Diputats. Sr. Conseller, fa un ratet, poc temps, vostè ha dit que la proposta de reducció de despesa corrent, i em referiré ara a despesa de personal, era una proposta demagògica. No puc entendre el que

vostè entén per demagògia, perquè, vostè creu que demagògia —perdó— és incrementar en la mateixa plantilla, en les mateixes vacants, un 36 % el cost de personal? Vostè creu que demagògia —perdó, mirarem la gargamella si funciona—, vostè creu que demagògia és augmentar sense augment de plantilla, sense augment de vacants, 254 milions de pessetes en personal? Nosaltres no creim que això sigui demagògia, sinó, Sr. Conseller, creim que el seu pressupost, en aquest capítol, és un globus molt gros que, com cada any, es desinfla a l'hora d'estudiar l'execució dels sis mesos que aquest Govern té de govern l'any 1987.

I entrem a per què ens pareixen absolutament lògiques les esmenes que presentam, a per què creim que vostè en aquest capítol s'ha passat i molt, quant a previsions. Anem al tema. Programa 1701, li donaré detall concret, increment del Capítol I, 67 %, 67 %; nombre de persones de 1986, 44, nombre de persones de 1987, 46. Programa d'Urbanisme, increment, 29 %; nombre de persones 1986, 9, perdó, 12; nombre de persones 1987, 9. Programa Carreteres, increment 22 %, el més prudent de tots els increments, mateix nombre de persones, 235. Programa de Medi ambient, encara que augmentar un 46 % no li feim esmena, era ben hora. Programa de promoció de vivenda, augment, 44 %, nombre de persones, 36, exactament igual. Programa de Serveis hidràulics, augmenta 53 %, 42 %, perdó, persones, exactament les mateixes. Ports i Litoral, augment, 64 %, increment de personal, 1 persona. Suma total: 434, suma total l'any passat: 434. Increment: 36 %. Això, Sr. Conseller, reduir aquí no és demagògia, reduir aquí és administració.

Perquè ja ens han justificat els anteriors Consellers i el d'Economia tot tipus d'increments, des de l'increment del 13 %, fent sumes i restes, a l'increment del 30 %, fent sumes i restes. La veritat és que els barems que s'apliquen cada vegada són diferents, cada vegada són tan diferents que ens hem reafirmat, precisament, en els barems que nosaltres hem calculat, 5 % d'increment de cost salarial, relliscament, 15 %, de 5 a 7 % d'increment per a homologació, i aquest increment donaria, a nivell de tota la Comunitat Autònoma, i el Sr. Conseller d'Interior ens va dir fa tres anys, que això suposava 300 milions, enguany donaria, com a mínim 220 milions, i el Sr. Conseller, si se'n recorda, fa tres anys va dir que això se n'aniria a 300 i busques de milions, i ja han passat tres anys, enguany 200 i busques de milions, l'homologació. Però, comptam aquesta homologació i fins i tot hem comptat a la seva Conselleria que les vacants l'any passat les varen cobrir set mesos o vuit i enguany només les cobriran, dotze no pot ser, amb el mateix principi de l'any passat, dic jo, serien vuit, també, en lloc de sis, vuit, ho hem comptat tot, ni així em surten els comptes. La seva Conselleria en despesa corrent ha estat una Conselleria que ha inflat increïblement els Pressuposts, però hi ha més, Sr. Conseller, encara hi ha més.

Quan va comparèixer, i vostè ho ha esmentat un parell de vegades, aquí, ara fa un poc, quan va comparèixer, no vostè, que jo sé que vostè a la compareixença no tenia per què conèixer-ho, el seu Secretari General Tècnic no va tenir ni la més petita idea del que s'havia produït. Es coneix que va fer els càlculs, no va tenir en compte el que havia passat l'any passat i així li sortiren i així va anar. No ens va donar cap explicació ni del 67, ni del 53, ni del 64, amb el mateix nombre de plantilla, amb les mateixes vacants o

amb manco. Cap explicació ni una, i ningú no la pot donar, perquè vostè tampoc no la podrà donar, em tornarà a fer els números que li va fer la Conselleria d'Hisenda i no em donarà cap explicació lògica, perquè pot ser lògic un augment d'un 40 %, podria ser lògic, pot ser lògic un augment del 60 %, podria ser lògic, no dic que no, el que no pot ser lògic és que amb els mateixos coeficients, amb els mateixos barems, amb el mateix càlcul es justifiqui un augment del 13 i un augment del 36. Això no és lògic per a ningú, per a ningú, quan la seva Conselleria té una retribució mitjana, normal, com la retribució mitjana de la Comunitat Autònoma. Per tant, tampoc no hi ha una disfunció enorme en el tema dels increments. Jo crec que sobre aquest tema, Sr. Conseller, el que passa és que calculen sempre per damunt, això va passar l'any 84, va passar l'any 85, i no sabem si va passar l'any 86, vostè i tots els Consellers. I calculen tant per damunt que a la liquidació de pressupost de Capítol I, sempre l'11, el 10 % no executat, que ningú no ho critica, perquè diuen, no, no han gastat tant, ja es pot començar a criticar, quan fa un dia i mig, la setmana passada, veïem la quantitat de modificacions pressupostàries que amb mesos llargs de retard vostès feien en Capítol I, començam a entendre, Capítol I passa a Capítol II i viceversa, començam a entendre perquè s'inflen els pressuposts de qualque capítol.

I després, també li proposam, això ja és reiteratiu per la nostra part, perquè ja duim tres anys proposant suposaven 300 milions, enguany donaria, com a mínim el mateix, que no cobreixin vacants, que no cobreixin totes les vacants, jo supòs que n'han de cobrir qualcuna. I li deïm, Sr. Conseller, es conformi, vostè, a cobrir 25 vacants, ja que la cobertura de vacants no és una acció que vostès desenvolupin amb molta força, l'any passat no n'havien cobert 96, enguany en tenen 105 de previstes, de fet deuen, pel que hem vist, les cobreixen amb cinc mesos prorrogables i, en certs casos, d'altra manera, Sr. Conseller, el millor és que reorganitzi, en matèria de Capítol I, la seva Conselleria, i no tatxi de demagògiques unes possibilitats de reducció d'una despesa corrent quan l'autèntica demagògia és inflar uns pressuposts fins al punt de pujar un 36 % sobre l'any passat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Pel Govern, té la paraula el Conseller Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Gracias, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. Sr. Alfonso, yo creo que la calificación de demagógica tenía una justificación clarísima, ustedes proponen una disminución total de presupuesto en todas las enmiendas, o sumando las dos globales, porque después a mí las parciales no me suman lo mismo, pero sumando las dos globales, parece ser que 127 más 153, una disminución de 280 millones de pesetas, no, no me he equivocado. Y resulta, sin embargo, que el presupuesto aumenta, sobre el año pasado, únicamente 254, lo cual quiere decir que, de hacer caso a sus enmiendas, el presupuesto de personal, sería inferior al del año pasado. Si esto no es hacer demagogia, Sr. Alfonso, yo creo que esto está más claro que el agua.

Y, como estamos manejando cifras globales, evi-

dentemente yo le voy a dar las cifras del mismo estilo de las que le han dado todos los Consellers, y las que le seguirán dando, porque es que son las únicas, son las justificaciones, usted se hace la cuenta como le conviene, y todos sabemos, y usted entiende mucho de números, y los números son la ciencia más inexacta de todas, y se le puede hacer sacar lo que se quiera, a los números, sobre todo cuando se están sacando medias, conceptos globales, etc., etc. A usted le puede salir absolutamente injustificado, y a nosotros nos sale absolutamente justificado. Le voy a dar las mismas explicaciones que le han dado todos, y usted las querrá entender o no las querrá entender. Hay una cosa que es cierta y es que el año pasado, bueno, antes le voy a decir una cosa. En su información sobre las vacantes, quería decirle que esta información está un poco atrasada, la culpa no es suya, lo que pasa es que el procedimiento de selección de personal está vivo, continúa, y se están haciendo, y en este momento, las vacantes reales que existen no son las que debe tener usted, porque me ha parecido escuchar del orden de 100 o algo así, y en estos momentos, las vacantes que tenemos ahora mismo son 45 o 46, vamos, 45, y hay 15 en tramitación, 10 que pertenecen a cuerpos nacionales, concretamente peones camineros y capataces de camineros que, en consecuencia, las puede convocar en cualquier momento el Ministerio, y otras pertenecen a personal temporal de Puertos, de refuerzo, de los guardamuelleres de puerto durante el verano, o sea, no están cubiertas ahora, pero tienen que cubrirse durante el verano, etc. Bien, yo en el tema de vacantes no voy a entrar, usted siempre propone que no se cubran las vacantes, yo creo que las nuestras son muy reducidas. A mí me llama la atención y me asombra que el Partido Socialista en estos momentos y aquí, en este Parlamento, pida la reducción de plantillas, pida la no cubrición de las vacantes, cuando sabemos lo que está haciendo en otros niveles de la Administración, y no quiero ni hablar de lo que ha pasado, por ejemplo, en la Administración del Estado, Administración Central, donde, a los pocos meses de habernos transferido personal, ya habían aumentado las plantillas sobre las que tenían antes de la transferencia. Si quisiera que empezásemos a discutir las vacantes una por una, podríamos discutir las, parece ser que no es esta la intención, pero me parece mentira que aquí se pida que queden las vacantes pendientes, que sigan pendientes, cuando, constantemente se está reclamando que no se tramitan suficientemente los expedientes de vivienda, que no se tramitan las sanciones, que no se hacen proyectos, que no se hacen estudios de vivienda, que está cerrada la Oficina de Carreteras en Menorca, que no se tramitan los permisos con suficiente antelación, etc., etc., etc. Sr. Alfonso, todo esto requiere personal, y requiere personal toda la tramitación administrativa de las inversiones. No sé si era usted o era el Sr. Triay que decía el otro día que para las inversiones basta dinero, no hace falta personal, bueno, el trámite administrativo de cualquier inversión, el trámite contable, etc., etc., desgraciadamente requiere un personal que es burocracia, pero que es imprescindible. Y la consecuencia es que en la terminología que emplean ustedes, los de Hacienda, de la estructura presupuestaria, los porcentajes siguen manteniéndose sensiblemente los mismos, porque un aumento en las inversiones forzosamente requiere un aumento en gasto corriente, en personal y en Capítulo II.

Costos de personal. Bien, a las cuentas que hace usted y dando por sobreentendido, como yo acepto que deben de cubrirse las vacantes, hay que recordar que muchas de las vacantes existentes en el presupuesto del año 86, estaban presupuestadas únicamente para varios meses, consecuentemente, al presupuestarlas para todo el ejercicio del año 87, alguna de ellas ya están cubiertas en estos momentos, como le decía, otras están en tramitación y otras deben de cubrirse en breve, eso obliga a un aumento del orden de sesenta y tantos millones de pesetas a incrementar a sus cuentas.

Según la información que a mí me han facilitado, la homologación, no es un 5 o un 6 %, sobre un presupuesto de 706 millones de pesetas del año pasado, la homologación representa 88 millones, lo cual quiere decir que se va, bueno, si lo cuenta sobre el presupuesto del año pasado sería un 12 o un 13, si lo cuenta sobre el presupuesto de este año, una vez ya supuestos el aumento del 5 % y el cubrir estas vacantes, se va a ir a un 7 o un 8 % o algo así, pero son ochenta y tantos millones.

Por otra parte, en los presupuestos están previstos algunos aumentos de nivel y unas posibles reclasificaciones, consecuencia del estudio que está haciendo SOFEMASA, y que, evidentemente, tienen que tener una partida presupuestaria prevista para esto. En definitiva, la única partida que queda en el aire, según sus cálculos, son 129 millones de pesetas, y con ésta tienen que cubrir, como le digo, la dotación de las vacantes del 86, los aumentos de niveles y una pequeña partida de 12 o 13 millones de pesetas para eventuales. Yo creo, sinceramente, que la partida no está exagerada, es necesario que existan, y es posible, en eso le doy la razón, muy posiblemente llegue el final del ejercicio y no se haya gastado todo, porque, a lo mejor, el procedimiento de selección de personal sea suficientemente o no sea suficientemente rápido para que dé la oportunidad de haber gastado lo que había en el ejercicio, lo que sí es cierto es que si no está consignado en partida presupuestaria, no puede iniciarse el procedimiento de selección, y ésta es la razón de que tenga que estar consignado en la partida y que al final se quede, pero eso pasa en todas las Administraciones, Sr. Alfonso, es lamentable, pero pasa en todas.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Per replicar, té la paraula el Sr. Josep Alfonso.

Té vostè cinc minuts.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sres. i Srs. Diputats, Sr. Conseller. La veritat és que quan no es vol escoltar, no s'escolta, i vostè va al rotllo normal de tots els Consellers, en aquest mateix tema. Els vaig dir l'any passat i l'any passat l'altre que el tema de vacants a nosaltres ens preocupava mentre no estigués racionalitzada l'administració de la Comunitat Autònoma. I no és que vulguem reduir plantilles, no senyor, el que volem és aturar, va tres anys, ja, la inflació de personal de la Comunitat Autònoma, perquè inflació es pot dir haver augmentat al voltant d'un 45 %, perdó, de quasi un 100 %, no ens hem d'equivocar, les plantilles del transferit al real d'aquest moment. I això em pareix que ja és excessiu. Això ja em pareix greu, i a posta deim, s'aturin, per favor, s'aturin. I jo no dic que la seva Conselleria no en necessi-

ti qualcun, de lloc de feina, tal vegada tots els que vostè diu, tal vegada no, perquè si no els han cobert i han funcionat, malament que bé, però no han funcionat malament perquè no tinguessin personal, el personal que entra a les vuit i surt a les dues i mitja o a les tres i que té mitja hora per berenar, sí senyor, és lògic, han de tenir mitja hora per berenar, ho deia el Sr. Gilet, però no una hora i mitja, i han d'entrar a les vuit i no a les onze o a les vuit i mitja, tot aquest personal, jo crec que ben organitzat funcionaria millor, i vostès també ho creuen. Bé.

Els hem dit clarament, clarament que eren imprescindibles les plantilles orgàniques, però és molt més imprescindible que facin els pressuposts bé, perquè, Sr. Conseller, m'acaba de dir que vostè té 45 vacants enguany, en els Pressuposts figuren, exactament, 105 vacants, i no em digui que jo m'equivoc, no, no ho ha dit, no ho ha dit, s'ha equivocat i ha presentat unes plantilles pressupostàries malament, malament, ja ho hem dit massa vegades que aquests pressuposts estan malament, però és que això és bastant greu, perquè, l'any passat era el mateix? Les 96 vacants que tenia l'any passat tampoc no estaven bé? També eren 40 o 45? Això, com podem fer esmenes i estudiar uns pressuposts seriosament si els documents sobre els que estudiem els Pressuposts no diuen la veritat, jo no ho puc entendre.

L'homologació, Sr. Conseller, ja és, no és el darrer tema que em preocupa, és el segon dels darrers, i ara hi entraré i només li diré una cosa del darrer que em preocupa, aquest estudi de SOFEMASA ja pareix l'estudi del JAI del Consell de Mallorca. La veritat, la veritat, això pareix el conte de «nunca acabar». Les plantilles orgàniques quatre anys de pressuposts, l'any 1984, el Govern presentarà les plantilles orgàniques, l'any 1985, 1986, 1987, cada any, cada any, cada any, encara les esperam i estam segurs que vostès no les presentaran.

I, el darrer tema, l'homologació. Avui he sentit tres càlculs distints, avui, un, dos, tres, tres càlculs distints d'homologació, tres càlculs distints. És evident que hi ha diferències estructurals entre unes Conselleries i unes altres quant als funcionaris i laborals d'on han vingut, etc., això és ver, no hi ha cap dubte, i jo no dubto, no dubto que el 8, el 9 % sigui a la seva Conselleria, però per mitjana, per mitjana, i el Conseller de l'Interior m'haurà de desmentir, que ja amb els càlculs que m'ha fet avui, a l'any 1984, aquesta homologació hagués pujat quasi 700 milions, jo no m'ho crec, ni vostè tampoc. Vostè avui ens ha dit que això pujava 12 milions, perdó, 12 % sobre l'any passat; el Conseller d'Economia ens ha donat la raó amb un 5, un 6 %; el Conseller de Turisme també ens ha donat la raó amb xifres paregudes, un 5 o un 6 %; a la seva Conselleria es coneix que s'havia de justificar un increment més gros i havia de ser més gros, ara, la veritat, el millor que haguessin pogut fer és pressupost específic d'homologació, com li vàrem proposar al Conseller d'Interior fa tres anys, no l'han fet, és el seu problema, i ens està creant problemes a tot el Parlament.

Sr. Conseller, els 254 milions, 36 % d'increment, no queden justificats, i nosaltres continuem mantenint que aquestes vacants que hi havia en els Pressuposts, si ara resulta que estan cobertes, ja no volem treure ningú al carrer, que vagin cobrint-se, no es cobreixin, perquè creim que, de moment, vostès no saben les seves necessitats.

I, en segon lloc, l'increment, en la nostra opinió, és absolutament desproporcionat a les necessitats i a la tònica general de la Conselleria.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Per contrareplicar, té la paraula el Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Gracias, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados, Sr. Alfonso, yo no creo recordar haberle dicho que se hubiese equivocado en el cálculo, no lo recuerdo y, vamos, no me atrevería a decirlo, en todo caso, pensaría que me he equivocado yo.

Yo lo que le decía es que el procedimiento de selección es un procedimiento vivo y está en marcha y en su momento, y la tramitación de los presupuestos también es larga y supongo que cuando se presentó era correcta, y la relación de vacantes que había era las que había en aquel momento, pero en este momento ya es otra, y ahora mismo hay 45 vacantes, nada más. Eso es lo que yo le quería decir. El año pasado, no, el año pasado no, vamos, no sé cuantas había de las 96, porque no sé en qué momento se discutió el presupuesto y cómo estaba. Lo cierto es que esto va en evolución constantemente. Pero las que hay ahora son esas, y yo le puedo dar relación, una por una, individualmente, en cada uno de los programas exactamente que vacantes hay, si es esto lo que le preocupa.

En cuanto a racionalizar la plantilla, ciertamente que hay que racionalizarla, pero mientras tanto no se puede parar la administración. Y es cierto que hemos sobrevivido y hemos pasado un año con todas estas vacantes, con algunas, no todas las que tenemos ahora, quiero decir que algunas se han ido cubriendo, pero, bien, también con notables deficiencias, y yo se las he puesto de manifiesto antes, y se han puesto aquí de manifiesto reiteradamente, y hoy mismo en los debates anteriores. A la Conselleria le está faltando personal para una serie de problemas, o sea, no hay ninguna voluntad de incrementar plantillas, ojalá pudiera destinarse todo a inversiones o a lo que fuese más necesario, lo que no podemos es autoengañarnos y no podemos decir, no, pues que no se cubra ninguna plantilla, porque no es necesaria, porque los funcionarios trabajan poco, usted sabe que eso no se sostiene y usted conoce la administración y la conoce perfectamente, porque ha conocido algunas por dentro.

En cuanto a la homologación, yo no sé los cálculos que han hecho los otros Consellers ni sé la media ni sé si respondemos o no respondemos a la media, yo lo que le puedo decir es que los cálculos hechos en nuestra Conselleria, individualmente, nos dan un total, una previsión, vamos, de 88 millones que representa, aproximadamente, un 10 o un 11 % sobre el costo presupuestario, ¿por qué? Pues no sé, probablemente, porque la proporción que tengamos nosotros de funcionarios sea superior a la que tengan en otras Consellerias, no lo sé, no creo que le hayan hecho cálculos distintos, la homologación se calcula igual, lo que pasa es que resultan porcentajes distintos en una y otra pero porque la estructura de la Conselleria es distinta, yo, qué quiere que le diga. Está bien que se manejen cifras globales y cifras medias para comentarios generales, pero a la hora de puntualizar, no pueden mantenerse las cifras medias, si en mi Conselleria, pues resulta que porque vino más porcentaje de personal fun-

cionario, además de un personal funcionario de bajo nivel, como es el personal de carreteras, lo cual quiere decir que el complemento de homologación es más fuerte que en otros servicios porque el personal sea de niveles superiores, no lo sé, la verdad es que individualmente no he hecho el cálculo comparativo, pero lo cierto es que las cantidades son éstas, y ésta es la realidad.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Altres Grups que vulguin intervenir?

Com que no n'hi ha, passarem a la votació d'aquestes esmenes.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 19 vots; en contra, 24; abstencions, no n'hi ha.

Aquesta Presidència decreta un descans de deu minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a debatre les esmenes del Grup Parlamentari Socialista n.ºs. 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333 i 334. Per defensar aquestes esmenes, té la paraula el Diputat Sr. Josep Alfonso.

Té vostè deu minuts.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Pareix que tots els que estam en aquesta Cambra estam un poquet cansats, jo encara no veig la raó que s'estigui cansat, creim que duim un debat amb una certa velocitat, no més velocitat de com creixen les despeses corrents de la Comunitat Autònoma, que això ja no hi ha qui ho superi, i quan xerram de despeses corrents de la Comunitat Autònoma, Srs. Consellers del Govern, feim una excepció, la Conselleria d'Ordenació del Territori, Obres Públiques, li dic jo, que, no és que creixi aviat, és que ja no la veuen, 146'92 % d'increment de despesa corrent. Jo crec que tots vostès pensen que m'he equivocat, no m'he equivocat, 146 % d'increment de despesa corrent, sobre un pressupost de 8.439.000 ptes., l'any 1986, passam a un pressupost, perdó, jo ara anava malament, sobre un pressupost de 67.740.000 ptes., el 88 era de Sanitat, passam a 167.270.000 ptes., en Capítol II, en despesa corrent. Crec que amb aquestes xifres no fa falta analitzar cadascun dels capítols en què s'incrementa la despesa, perquè hi ha qualcun dels articles en què l'increment ja no és del 145 %, l'increment ja és incalculable, bé, tot és calculable, però ja és tan gros, no m'hi cabia dins els quadrets on feia els números, i ja no ho dic. Però té una explicació, això. I llàstima que aquí, els responsables polítics màxims del Partit Reformista, perquè era l'any passat, Partit Reformista, no hi siguin, perquè el responsable primer, el segon és el Conseller, primer, és el Grup Regionalista. L'any passat, Sr. Conseller, vostè se'n deu recordar, perquè ho va patir, vostè va proposar un pressupost de 83.751.000 ptes., de Capítol II, i per voluntat política del Grup que qualque vegada no els dona suport, però que quasi sempre els en dona, es va quedar reduït a

67.740.000 ptes., l'increment ja no seria tan gros, ja només seria el 96 %, que ja li val, però que només seria el 96 %. Sr. Conseller, li he dit que en despeses de personal vostè s'ha passat, li he dit que es poden treure partides importants per fer inversions o per fer transferències de capital o per fer transferències corrents del seu pressupost de despeses corrents, aquí li proposam una reducció de 50 milions, de la meitat de l'augment, la meitat de l'augment. Li deixam un augment, perquè sabem que vostè s'ha canviat de casa, i a qualsevol família, canviar-se de casa els suposa un increment de despesa, o compren mobles nous, compren, posen calefaccions distintes, llums i la resta, i això s'ha de pagar, com que sabem això, nosaltres mantenim que ha de tenir un increment, aquest increment de 50 milions suposa, 50 sobre 67, suposaria quasi un 70 i busques per cent, quasi un 80 %, creim que és més que suficient. Aquests 50 milions, li suggerim que els dediqui a un programa que té abandonat o bastant abandonat, a la protecció del medi ambient, a la protecció d'aquestes àrees naturals que pareix que és l'error de memòria del Govern de la Comunitat Autònoma, no se'n recorda mai, enguany se n'ha recordat i ha posat una quantitat, que no sabem ni si es gastarà, però nosaltres li deim, Sr. Conseller d'Obres Públiques, aquests 50 milions, que jo no sé si vostè gastarà, però si els gasta els dilapidarà, els dediqui a una cosa millor, com pot ser protegir aquestes àrees naturals que aquest Parlament, una vegada darrera l'altra ha anat aprovant, mitjançant lleis, proposades amb la seva majoria pel Grup Socialista.

Res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Govern, té la paraula el Conseller Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Gracias, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. Sr. Alfonso, bien, yo creo que toda la explicación, usted no lo ha reconocido, pero sería justo que lo reconociese, que fui absolutamente sincero y puse todas las cartas sobre la mesa en la explicación que le di en Comisión, sobre el porqué de este incremento de Capítulo II. Y como es la única justificación que hay, y yo creo que al Parlamento se le tienen que decir las cosas como son, pues la voy a repetir, así de simple.

No basta decir, ha aumentado en un 80, en un 90, en un 100, en un 140, es igual, los aumentos, yo recuerdo hace unos cuantos años, bastantes, cuando yo empecé a trabajar como ingeniero, trabajaba en GESA, resultaba que en Ibiza, cada año, el consumo de energía eléctrica se duplicaba o aumentaba en un 100, un 200 o un 300 % sobre el año anterior, pero claro, estábamos partiendo de una base de unos grupos de 20 megavatios, o sea que los aumentos no tenían, de 2 megavatios, no tenían ningún mérito, porque se partía de unas cantidades bajísimas. Evidentemente, en los cuadros comparativos, cuando se comparaba el crecimiento de Ibiza con Mallorca, era un auténtico boom en Ibiza, y, sin embargo, los aumentos eran pocos en cantidad.

El porcentaje es alto porque reiteradamente el Capítulo II de la Conselleria era ridículo. El año pasado el Capítulo II de la Conselleria me parece que andaba sobre el 1'5 %, aproximadamente, 1'4, algo así, no re-

cuerdo la cifra exacta, sobre el 1'5 %, capítulo absolutamente bajísimo en comparación con cualquier otra Conselleria y con cualquier otra Comunidad Autónoma, como he tenido oportunidad de comprobar recientemente. Esta mañana, con la de Valencia, por ejemplo. Bueno, y ¿por qué? Pues por una serie de razones, primero, el Capítulo II estaba muy bajo porque, al haber un desconocimiento absoluto de cuáles son los costes reales de funcionamiento de los servicios, eso es lo que menos se puede intervenir en una Conselleria como la nuestra, yo no digo, hay otras Consellerias que hacen su política a través de Capítulo II, en nuestra Conselleria el Capítulo II es obligado, es el dinero que forzosamente es necesario gastar para que puedan funcionar los servicios, pero la política se hace a través del Capítulo VI. Y, en principio, fuimos utilizando el Capítulo II que se nos había transferido, pensando que era cierto y que, bueno, esos eran realmente los gastos que tenía. ¿Qué ha pasado? Bueno, primero, que el Ministerio, y yo no sé si pasó en toda la Administración o qué, pero a la hora de hacer sus cálculos, y como las transferencias en Capítulos II y en Servicios se entraba y se hacía con coeficientes globales, no se estudiaban cada una de las Direcciones Provinciales, los servicios periféricos qué capítulo tenían, pues entonces, procuró rebajar lo más posible para que se aplicase un porcentaje sobre cantidades pequeñas y se transfiriese poco dinero de Capítulo II, eso, por una parte. Por otra parte, había unos vicios de imputación, de gastos de Capítulo II, algunos de ellos notabilísimo, como era en Puertos, por ejemplo, donde, dadas las condiciones de organismo autónomo, pues resultaba que se hacía una autoliquidación de servicios y gastos en cuanto a prestación de servicio y tasas por prestación de estos servicios, y resultaba que no figuraban como tales ni los ingresos ni los gastos. Los ingresos son superiores a los que teníamos valorados en el estudio previo a las transferencias, pero también los gastos eran muy superiores. Por otra parte, los servicios centrales eran absolutamente inexistentes y se han tenido que montar de nuevo, por completo, y no estoy hablando ahora del edificio, que también tiene sus gastos y tiene su reflejo, sino los gastos propiamente de servicio, de funcionamiento de servicios centrales no existían. Aquí, las Direcciones Provinciales, al menos las de Obras Públicas, tradicionalmente, había sido el Director Provincial un cargo casi simbólico y de los servicios se pasaba directamente a Madrid.

Bueno, ¿cuál es la consecuencia? Que hemos experimentado en años anteriores unos presupuestos de Capítulo II absolutamente insuficientes, y este año, lo que sí nos hemos planteado es hacer un Capítulo II realista y en el que se prevean realmente los costes que se tienen de Capítulo II, y aunque le parezca que es un incremento muy fuerte, a la hora de la verdad sigue siendo un porcentaje muy reducido sobre el presupuesto general, lo cual quiere decir que es que antes estaban excesivamente bajos.

Y yo creo, sinceramente, Sr. Alfonso, que si ustedes estuviesen tan convencidos como dicen de que van a ganar las próximas elecciones y van a gobernar, lo que tendría que hacer sería agradecernos o agradecerme, en este caso concreto, que le estemos dando un Capítulo II realista y le evitamos el que tenga que subirlo después ustedes. Siempre es muy bonito y queda muy bien en los presupuestos poder hablar de que se disminuye el gasto corriente, que todo se dedica a in-

versión, etc., y realmente creo que es lo que debe de hacerse, pero, oiga, cuando uno se encuentra con la triste realidad de que no basta este dinero y que estamos en una situación falsa, en algún momento hay que decirlo, y dicen que vale más ponerse una vez rojo que ciento amarillo, y eso es lo que estamos haciendo, confesar, y se lo dije, paladinamente que era suficiente por una serie de defectos básicos que tenía el Capítulo II, y ahora los estamos poniendo de manifiesto, y más vale que a partir de ahora hagamos los cálculos sobre unos presupuestos reales, antes no lo eran, y eso, sea quien sea que ocupe la Conselleria, tendrá que reconocer que se ha puesto en su sitio. ¿Dónde están, además, gastos importantes, que había habido? Pues sí, hay una serie de gastos importantes que es el traslado de la Conselleria, ciertamente, en un edificio nuevo que cuesta unos gastos de instalación, que todavía no se han terminado, además de unos fuertes gastos de mantenimiento, no se ha terminado, hay la necesidad de reinstalar el servicio hidráulico que está en unas condiciones precarias y en varios edificios, está prevista una partida fuerte de alquileres para el servicio hidráulico, hay una partida fuerte en la conservación y en la reparación de inversiones en Puertos, por lo que le he dicho, porque resultaba que no se cargaba, o sea, se pagaba directamente con las tasas reguladas por el propio puerto y esto no tenía un reflejo contable, hay un aumento fuerte en arquitectura para dotar al actual laboratorio de Calvià en la edificación que tenemos, que es de una dotación muy insuficiente, que está en condiciones bastante malas y poner en servicio el laboratorio de Mahón, de Menorca, que esperamos que de una vez el Ministerio nos lo entregue, está terminado, no está entregado, calculamos que va a ser este año, esto también representa un incremento. No cabe duda que la creación del Instituto Balear de la Vivienda que va a representar una mayor eficacia en la gestión de los temas de vivienda, también cuesta dinero, porque también tendrá que instalarse, también tendrá unos gastos de oficina, tendrá unos gastos de material técnico, de equipamiento, etc.

Estas son las razones por las que el presupuesto de Capítulo II sube mucho. Unas, porque es actualizar lo que de verdad antiguamente era falso, no respondía a la realidad de los gastos que había de Capítulo II, y las segundas son esos nuevos gastos, que tendrá usted que reconocer que son así. Y que, bueno, yo no entiendo que sea dilapidar, porque ninguno de los gastos, ni el traslado de las oficinas, ni la creación del IBAVI, ni la dotación del laboratorio de Puertos, del laboratorio de Calvià de la edificación, ni la dotación necesaria para la conservación de las dotaciones en puertos, yo creo que ninguna de todas estas cosas sea dilapidar el dinero, eso es situar, en el punto justo lo que debe ser el costo de funcionamiento de una Conselleria que, repito, el Capítulo II se le queda en un 2 y pico por ciento, nada más.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Per replicar, té la paraula el Sr. Josep Alfonso.

Té vostè cinc minuts.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sres. i Srs. Diputats. Jo he utilitzat una paraula, dilapidar, traduint, exactament, les paraules del Molt

Honorable President de la Comunitat Autònoma. El nostre President, perquè també és President del nostre Grup, és President de la Comunitat Autònoma, com a President del Govern, va dir l'any passat que havien reduït despeses innecessàries, gastar despeses innecessàries, el Diccionari de la Reial Acadèmia diu que és dilapidar. Per tant, si l'any passat eren innecessàries, enguany deuen ser necessàries, ja em pareix bé. Això perquè quedi clar que la paraula dilapidar no l'he utilitzada jo, l'he traduïda i he posat en una paraula el que el President va dir en una frase.

Sr. Conseller, per favor, no ens ajudi, no ens ajudi de cara a l'any que ve, ens bastam totsols, ens cregui, nosaltres, ja l'arreglarem nosaltres, el Pressupost, no ens han d'ajudar. El tema que enguany ho arreglen, vol dir que l'any passat, com ha dit vostè, els Pressuposts no estaven bé, sobretot l'any passat, els altres anys, no ho sé, però, de totes maneres, li diré una cosa. La setmana que ve tendrem ocasió, potser no amb vostè, d'entrar-hi si estaven bé o no els pressuposts d'un any, perquè tendrem ocasió de saber si el que s'havia presupostat per al Capítol I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII i IX, és el que s'ha gastat o no és el que s'ha gastat, però no vull entrar en aquest debat, que ja hi entrarem.

Sí, Sr. Conseller, jo li diria que s'ho faci mirar, no vostè, sinó els seus alts càrrecs, l'explicació que vostè ens ha donat, avui és pareguda a la que ens va donar el Secretari General Tècnic quan va comparèixer, i va quedar bastant astorat que pujassin tant, les despeses, jo no sé per què, però va quedar astorat. I, jo m'ho faria mirar això dels alts càrrecs, perquè el que no hi ha dret és que hagin de passar quatre anys, i a part de certs serveis, l'any passat no se'n varen transferir, ens ho varen dir vostès, a part de certs serveis que es transferiren el 85 o el 84, jo crec que l'any passat ja tenien experiència, quan varen fer el pressupost, per saber que el cost efectiu estava mal calculat o que era baix, etc., ja tenien l'experiència, ho haguessin pogut fer l'any passat, no ho pogueren fer, la culpa, seva, de falta de responsabilitat política per dir al Grup Regionalista, no senyor, no basta. Varen ser, com a Govern, i no és vostè, en aquest cas, com a Govern, ho he dit avui matí i ho repetesc, perquè són temes que s'han de repetir, perquè és així, perquè els costos de responsabilitat política s'han de pagar, tots els partits hem pagat, com vostè sap i com nosaltres sabem, tots els partits en paguen i aquí hi va haver una falta de responsabilitat política, i a posta enguany m'ha de permetre que li digui que enguany es passa moltíssim, proposant un pressupost amb un increment del 146 % de les despeses corrents. Em cregui, no m'agrada a mi dir que es passa amb les despeses corrents, no és que sigui una il·lusió, a mi m'agradaria que la seva Conselleria, com inversora, tengués un percentatge molt petit de despeses corrents, és normal, una Conselleria que té 6.000 milions de pressupost, si mal no record, en números rodons, i que en gasta 3.500 en inversió, òbviament que en gasta, que en preveu gastar, òbviament les despeses corrents han de ser un percentatge petit. Això és lògic, hi ha Conselleries on les despeses corrents són molt altes, de percentatge, perquè són de més actuació, com la de Cultura, pareix mentida però sempre ens hem de referir al Conseller de Cultura, però és així, el Conseller de Cultura té molt de personal i moltes despeses corrents, precisament, perquè actua més, la seva no és així.

Sincerament, Sr. Conseller, pens que segurament aquests Pressuposts s'han acostat més al que haurien de ser pressupost de Capítol II enguany que l'any passat, segur que són molt més precisos enguany que l'any passat, però també estic completament segur que aquests pressuposts de Capítol II, enguany, per compensar l'any passat, per compensar-lo, han allargat un poquet el llençol, l'han allargat, s'han tapat bé, perquè l'any passat agafaren una pulmonia.

I li volia fer una altra cosa, no em justifiqui el tema d'IBAVI, de l'Institut Balear de Vivenda, quan en aquest Parlament, vostè no ha estat capaç de presentar-nos el pressupost de l'Institut Balear de Vivendo, IBAVI és el gran desconegut d'aquest Parlament, si vostè em diu que IBAVI li produeix més despeses, nosaltres ho haguéssim sabut si el pressupost d'IBAVI hagués arribat a aquest Parlament.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Té la paraula, pel Govern, el Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Muy brevemente, Sr. Presidente. Muchas gracias. Para tranquilizar al Sr. Alfonso, no tengo ningún interés en ayudarles, si hemos actualizado el Presupuesto es porque creo que es una obligación moral de poner el presupuesto que creemos que el año 87 es necesario, y no tenemos por qué referirnos al año 86, estamos discutiendo el del 87, y creemos que éste es el necesario, ahora, en cualquier caso, reconocerá usted que si en algún hipotético caso, alguna vez, ustedes ganasen las elecciones, no podrían hacer referencia a la difícil situación heredada.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Altres Grups que vulguin intervenir?

Com que no n'hi ha, passarem a la votació d'aquestes esmenes.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 19 vots; en contra, 24; abstencions, no n'hi ha.

Ens havia quedat aparcada l'esmena d'Esquerra Nacionalista 202.34. Com que ha estat acceptada, Sra. Secretària, vol llegir així com queda, per favor?

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

Es produiria una baixa a la partida 1705012800 de 10 milions de pessetes.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Serra.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Per una qüestió d'aclariment. Jo pregaria que quedàs també constància per al Diari de Sessions del text aprovat de l'esmena. Si la Sra. Secretària la té o jo mateix, la puc llegir, és igual.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, la Sra. Secretària en farà lectura.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President.

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

«... subprograma 170501 afegir la partida corresponent al Capítol II, dotada amb 10 milions de pessetes per poder establir amb la Universitat de les Illes Balears un conveni destinat a promocionar l'educació mediambiental.»

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, ...

Sí, Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, el nostre Grup voldria que no només quedàs al Diari de Sessions, sinó que quedàs al document pressupostari.

EL SR. PRESIDENT:

Hi quedarà, Sr. Alfonso.

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

S'aprova per unanimitat.

A continuació, passam a debatre les esmenes 337 i 338, del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquestes esmenes, té la paraula el Sr. Francesc Triay.

Té vostè deu minuts.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Sí, gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. De la crítica global a la política pressupostària i als programes de la Conselleria, que no ha estat acceptada, en termes numèrics parlamentaris, passam a unes propostes molt més possibilistes, unes propostes molt més acceptables una per una i que tenen per objecte millorar aspectes concrets dels Pressuposts, reduir alguns déficits o impulsar algunes accions que es consideren insuficients. Aquestes dues esmenes que agrupadament defensaré, estan relacionades amb urbanisme i corresponen a allò que en el diàleg iniciat ahir pel Conseller Sr. Soler i el Diputat Sr. Alfonso, ells solen dir esmenes clàssiques, són aquestes esmenes de Legislatura que formen part un poc del fons de comerç del Grup Socialista i que no són, normalment, incorporades o suficientment incorporades a les propostes o inicials o finals del debat en Comissió per part del Govern.

En primer lloc, l'esmena relacionada amb el planejament, planejament urbanístic, a la qual el Govern hi proposa, el projecte hi proposa 5 milions de pessetes, i on demanam un increment de 15 milions de pessetes, en primer lloc, perquè 5 milions de pessetes és molt poc per a les obligacions que el Govern ha d'afrontar en documents a nivell de Comunitat o en documents a nivell supramunicipal, ja que el que és el planejament municipal ha estat incorporat a una altra partida diferent, però aquesta partida de 5 milions de pessetes que hi ha als Pressuposts és difícilment suficient per fer plans especials d'àrees naturals que queden o que hi pugui haver de nous, perquè, lògicament, qualche dia, per part de qualche govern, s'haurà d'aprovar qualche catàleg definitiu de parcs naturals i s'hauran de fer alguns estudis tècnics per a la seva protecció, per als seus plans especials, perquè les Directrius Territorials que ja haurien d'estar en marxa, però clar, com que la Llei no està feta no hi poden estar, però clar, la Llei també és

responsabilitat del Govern i de la seva majoria, naturalment, han necessitat el Govern tres anys per dur-la i quatre mesos després per posar-se d'acord amb l'articulat, tampoc no està en aquests moments en condicions, però dins l'any 87, qualsevol govern que sigui haurà de fer, i amb aquests 5 milionets no en tindrà per començar. Això, el Conseller coneix tant bé com jo el que costen els estudis tècnics, per pensar que 5 milions de pessetes li puguin permetre acometre aquest tipus de treballs, així com altres documents que la Llei d'Ordenació Territorial preveu i que és de suposar que s'iniciarà la seva redacció. Per altra part, hi ha una claríssima disminució, respecte de l'any passat, perquè si l'any passat hi va haver 13 milions i mig destinats a aquest fi específic, enguany només se n'hi dediquen 5. Per tant, em sembla estrany que estant en un procés, jo crec que creixent d'elaboració, o, almanco hauria de ser, és necessari que sigui creixent d'elaboració de documents urbanístics, de planejaments tant urbanístic superior, com d'ordenació territorial, com li vulguem dir, per part del Govern de la Comunitat Autònoma, és difícilment comprensible que es vagi cap a una dràstica reducció de la partida pressupuestària.

I quant al tema de la promoció de la gestió urbanística, bé, la problemàtica és similar, si l'any 86 hi va haver 10 milions, no s'explica que ara n'hi hagi 5, quan, com diu la Memòria de la Conselleria, es van destinar bàsicament a l'any 86 a uns cursos per a formació de tècnics i funcionaris i que, a més, van anar molt bé, segons explica la Memòria del Govern i que és necessari continuar impulsant. Difícilment es continuaran impulsant aquests cursos de formació i de gestió urbanística si es redueix a la meitat la partida i si es té en compte que no és suficient, que no cobreix totes les possibilitats d'actuació en matèria de gestió urbanística, la celebració d'aquests cursos d'actualització de coneixements, sinó que és necessari dur la gestió urbanística als municipis, bàsicament, on tenim un problema de planejament que és que hi ha un planejament no de suficient qualitat, en termes genèrics, que no cobreix suficientment encara tot el territori municipal, que té nivells inferiors als òptims, normes subsidiàries on hi hauria d'haver plans generals, etc., però, a part d'açò, el gran dèficit real, a part del planejament es produeix amb la gestió urbanística, i és que els plans s'aproven, i allà queden, llevat de les actuacions estrictament privades, i que, per part dels poders públics, per part dels municipis, no hi ha el procés continuat, no ja de modificació d'aquests planejaments, sinó de desenvolupament a nivell inferior d'aquest planejament amb totes les actuacions públiques que són necessàries, tant a nivell de planejaments especials de reforma interior, com plans parcials, com documents de reparcellació, bé, sempre hi haurà els arguments que les possibilitats pressupostàries no ho han permès, nosaltres creim que és possible fer aquests increments, no hi ha dubte que amb 5 milions per a la gestió urbanística és una partida realment insuficient i que, si se'm permet repetir arguments de Legislatura, també, perquè també són arguments clàssics, crec que demostrin un limitat i molt escàs interès per part de la Conselleria a impulsar, no tan sols a elaborar el planejament propi, que seria la primera esmena, sinó a impulsar, decididament, una bona gestió urbanística, per part dels Ajuntaments. I tots sabem que impulsar és pagar, és proporcionar mitjans, pagar estudis, contractar consul-

tors, és, en una paraula, posar en els Ajuntaments els mitjans adequats, encara que sigui d'una manera inicial, no necessàriament un procés continuat a llarg termini, però sí d'una manera inicial, perquè aquests Ajuntaments que mouen mils i mils de milions anualment en inversions immobiliàries i amb inversions urbanístiques, tenguin un nivell de gestió urbanística, almanco, similar al nivell d'expectatives i d'interessos que es mouen dins el seu terme municipal, per poder fer una bona gestió en aplicació del que és la Llei de Règim del Sòl, com amb aplicació i en convertir en realitat els desitjos dels ciutadans en matèria urbanística.

Per tant, les propostes concretes són d'incrementar el planejament propi de la Comunitat Autònoma de 5 a 15 milions i d'incrementar la gestió urbanística de 5 a 10 milions per arribar aproximadament, en els dos casos, a les partides pressupostàries de l'any passat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Pel Govern, té la paraula el Conseller Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. Ciertamente, esta enmienda es clásica y los argumentos siguen siendo los mismos, y yo creo que no es preciso profundizar excesivamente en ellos. Nosotros estimamos que sí son suficientes, usted estima que no, nosotros ponemos una cifra, usted pone otra, ninguna de las dos tiene una justificación objetiva, y cualquiera piensa que podría gastarse 5 o 3 o 10 o 20, es muy difícil ponerse de acuerdo en cuál es la cifra óptima para gastar en cualquiera de estos procedimientos. No cabe la menor duda que cada uno distribuye el presupuesto como cree que es conveniente para la sociedad o la empresa que está administrando, y los conceptos son diferentes, perfectamente si yo hubiera puesto 10 millones, usted me diría que tenía que gastar 15, si hubiera puesto 15, me diría que tengo que gastar 20, para poder dejar bien claro que usted se gastaría más en planeamiento de lo que yo pienso gastar. Pero no tiene más profundidad ni tiene más enjunción la enmienda que ésta. Yo quisiera decir que el planeamiento de la Comunidad yo entiendo que es suficiente por muchas razones, entre otras porque la situación real del planeamiento, por razones, yo no diría que sean todas responsabilidad del Gobierno, pero es igual, tampoco quiero eludir las responsabilidades, el hecho es que ahora empezarán a redactarse las directrices de ordenación territorial, ahora empezarán, las directrices no afectan sólo a la Conselleria de Obras Públicas, afectan a todas las Consellerias, las directrices se van a llevar, se van a desarrollar desde un equipo de la propia Comunidad porque tienen un contenido político que no permite contratar una asistencia técnica global, para que lo dejen hecho, como se encarga un proyecto, lo que se va a contratar, como es habitual, son estudios concretos y específicos sobre distintos temas de los que es necesario disponer para poder redactar las directrices, y no todos van a gravitar precisamente sobre el presupuesto de la Conselleria de Ordenación del Territorio, puesto que otros muchos, como digo, son competencia de otras Consellerias.

Y, en cuanto a los planes de desarrollo, bueno, la propia Conselleria tiene otros programas, de estudios, de inversiones, en planeamiento que pueden ser los sectoriales dentro de cada específico, el de Puertos, el de Carreteras, etc., incluso algunos de ellos dentro del propio Medio Ambiente, la rehabilitación de espacios naturales degradados, puede incluir la redacción de planes, precisamente, de planes de ordenación y de planes especiales de protección de estos terrenos, y no sólo en el Capítulo de inversiones, sino en la propia actuación del personal de la Dirección General de Medio Ambiente que, por esto, lo he dicho reiteradas veces, se está procurando, porque no está terminado, formar un equipo pluridisciplinar, suficientemente completo como para que puede acometer este tipo de estudios y este tipo de planeamientos sin necesidad de contratarlo fuera, de tal forma que refleje realmente cuál es la voluntad de la Conselleria.

En cuanto a la promoción de la gestión y actuación urbanística, yo quisiera recordarle que impulsar la actuación urbanística de los Ayuntamientos no se hace sólo pagando, esto no es suficiente, y algunos de los problemas que usted ha puesto de manifiesto y Ayuntamientos que se encuentran con algunos planeamientos que no saben o no quieren o no gestionan, simplemente, no quiero decir por qué, pero de hecho es que no los gestionan, muchos de ellos es porque se han encontrado en sus manos con un instrumento de planeamiento que ellos no deseaban, que no es adecuado a sus necesidades, pero sólo porque se les pagaba, se decidieron a hacerlo, simplemente porque se les pagaba, y entonces se lanzaron, lo hicieron y se encuentran ahora con este instrumento de planeamiento que no saben, les quema en las manos, porque no saben qué hacer con él.

Por otra parte, entendemos nosotros que la promoción de la gestión se hace a base de cursos, a base de ayudas para todos los que quieran, eso sí que se hace, lo que pasa es que la experiencia ha demostrado que estos cursos, afortunadamente, no son tan caros y pueden desarrollarse con un coste bastante bajo. Y esa es la realidad, no son necesarios tantos millones para desarrollar estos cursos. Y en cuanto a pagar directamente los estudios e instrumentos de gestión, por favor, usted sabe perfectamente que la Ley del Suelo prevé otros mecanismos para pagar estos estudios, que no es necesario que los pague el Gobierno, hay unos afectados, unos beneficiados por estos estudios, que, dentro de las cargas que les corresponden, dentro del justo recurso de cargas, está también el pagar estos trabajos.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Per replicar, té la paraula el Sr. Francesc Triay.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, açò deu ser la visió liberal, efectivament, que tot es faci tot sol, especialment en aquests temes. Però, la realitat és la realitat, i la gestió urbanística no es fa, perquè aquest liberalisme no funciona, i vostès, supòs, tal vegada és molt de suposar, haurien d'estar interessats que hi hagi una bona gestió urbanística i que, si hi ha casos com els que vostè diu, que segur que n'hi ha, no tan sols perquè els ho van pagar, sinó també perquè

potser tampoc no hi havia, dins els Ajuntaments, un coneixement suficient del que es duïen entre mans i no van aprovar planejaments que fossin resultat de la seva voluntat política. Bé, açò és la necessitat de replantejar-los, d'augmentar la qualitat, que hi hagi molta més integració entre la feina que es fa i s'aprova i el que realment la voluntat popular del municipi vol, però això no resol ni dona resposta a la necessitat d'una vegada aprovat el planejament, haver d'impulsar la gestió urbanística, i jo no estic parlant de la gestió urbanística privada que es mou pel motor del benefici, del lucre, n'hi ha molta d'altra, hi ha molta gestió urbanística pública, necessària, que es mou per les necessitats socials, hi ha molta actuació, vostè, supòs, en té perfecte coneixement i que, a més, com que ningú no se'n preocupa especialment, no es fa, i com que no es fa, els planejaments acaben els seus quadriennis, els seus anys de vigència, i llevat dels edificis que ha fet qui tenia interès d'edificar, interès econòmic, legítim, però estrictament econòmic, i aquells que tenien interès d'urbanitzar, totes les altres actuacions, que exigien un esforç de gestió del municipi, han quedat eternament congelades, com se sap perfectament, i, per tant, jo crec que davant aquesta situació, pensar que la gestió urbanística és simplement fer uns molts ben intencionats i supòs que amb molts bons resultats, cursos per a funcionaris, crec que és una idea absolutament miope de la realitat urbanística que vivim. Per tant, jo crec que, a part dels arguments clàssics i de Legislatura que li he exposat, li voldria donar un altre argument, potser més quantitatiu, reduir a un terç en aquests dos camps la inversió real de l'any 86 a l'any 87, crec que no té justificació en absolut.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Té la paraula per contrareplicar, el Conseller Sr. Jeroni Saiz:

EL SP. SAIZ GOMILA:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Simplemente para decir que si el Gobierno ofrece toda la ayuda a los Ayuntamientos y les ofrece la colaboración técnica y económica, y éstos no la aprovechan, no es culpa del liberalismo del Gobierno.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Altres Grups que vulguin intervenir?

Com que no n'hi ha, passarem a votació de les esmenes 337 i 338.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 18 vots; en contra, 24; abstencions, no n'hi ha.

A continuació, passarem a debatre l'esmena del Grup Parlamentari Socialista, 339. Per defensar-la, té la paraula el Sr. Francesc Triay.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Moltes gràcies. Aquesta esmena és estrictament de definició del contingut. Jo crec que sobre l'esmena no hi deu haver cap divergència. Simplement és demanar

que a la inversió real, en creació de nova infraestructura viària, en carreteres, que, com s'ha dit en Comissió, està més numèricament encaixat, respon a les obligacions, tant les retardades de l'any 86, com les noves de l'any 87, del Conveni de Carreteres subscrit amb l'Administració de l'Estat, simplement que, per a major claredat del pressupost, i, per tant, major definició dels compromisos i dels projectes concrets, i ja que no s'han insularitzat, com s'ha vist amb anterioritat, les inversions, a pesar que la informació verbal es pugui donar, però no s'ha insularitzat la inversió dins el pressupost, que es faci una menció que aquests projectes d'infraestructura viària corresponen als compromisos del Conveni de Carreteres.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Té la paraula, pel Govern, el Conseller Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sí, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados, yo creo que la propuesta que se contiene en esta enmienda es una limitación innecesaria y absurda, limitarse precisamente a las obras que están en el convenio. Evidentemente, esta es una obligación primaria, es el compromiso que tiene el Gobierno y, consecuentemente, debe de cumplirlo, pero no hay por qué limitar, si hubiese alguna posibilidad de una ampliación de crédito por cualquiera de los procedimientos legalmente posibles, que no se pudiesen hacer obras nuevas, aparte de las convenidas. En consecuencia, me parece que es una limitación absolutamente innecesaria.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Té la paraula, per replicar, el Diputat Sr. Francesc Triay.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Bé, jo no puc considerar que sigui absurd establir que els compromisos són els del Conveni de Carreteres si, com s'ha vist amb anterioritat amb una sèrie de vagoroses explicacions que ha donat el Conseller, les obres previstes en el Conveni de Carreteres estan aproximadament a la meitat del seu cost real. Per tant, si els compromisos, a la pràctica, resulta que són, si s'ha de complir el calendari, el doble dels que aquí s'estableixen, perquè estan mal pressupostades o mal valorades inicialment, per raons que no hem sabut agafar bé, les propostes d'obres del Conveni de Carreteres, difícilment es pot considerar absurd pensar que aquests compromisos que existeixen, aquests 2.100 milions es destinin directament a les obres que estan compromeses per l'Estat, per aconseguir simultàniament, naturalment, la finançació complementària.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per contrareplicar, té la paraula el Conseller Sr. Jeroni Saiz.

Per contrareplicar, té la paraula el Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sí, Sr. Presidente. Yo, no es que considere absurdo que se dedique a estas obras, considero absurdo que se limite.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Hi ha altres Grups que vulguin intervenir?

Passarem a la votació de l'esmena 339.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor d'aquesta esmena, 18; en contra de l'esmena, 24; abstencions, no n'hi ha.

A continuació, passarem a debatre les esmenes 340 i 341, del Grup Parlamentari Socialista, per defensar aquestes esmenes, té la paraula el Sr. Antoni Costa.

Té vostè deu minuts.

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Deia el Sr. Conseller d'Obres Públiques que tenia previstes unes inversions, uns percentatges a l'illa d'Eivissa, que no trobam en els pressuposts i a la memòria dels pressuposts que vostè ha dut aquí, a aquest Parlament. Nosaltres li proposam, amb aquestes esmenes, dues actuacions en matèria de carreteres, en manteniment, una que crec que és absolutament necessària, que és la millora del ferm de la carretera d'Eivissa a Sant Joan, carretera que està molt degradada i que sofreix un gran trànsit, atès que va a les costes del municipi de Sant Josep, que és una de les zones de l'illa que té una oferta turística més important i que s'està utilitzant per a transport de passatgers des de l'aeroport a totes aquestes zones. Aquesta carretera està fortament degradada, no entra en el Conveni de Carreteres signat entre la Conselleria i el Ministeri d'Obres Públiques, i creim que és necessària una actuació de manteniment damunt aquesta carretera. Per això li proposam una esmena de 85 milions.

I també, creació d'infraestructura viària, el desdoblament, una xifra simbòlica per començar un programa de desdoblament de la Ronda d'Eivissa.

Creim que són dues actuacions absolutament necessàries a dur a terme per part de la Comunitat Autònoma, són unes actuacions que no hem vist reflectides en els pressuposts d'aquesta Comunitat, que, per altra part, s'ha de recordar que l'illa d'Eivissa, la seva inversió en matèria de carreteres és pràcticament nul·la. Simplement la carretera de Sant Joan-Portinatx, un mal exemple del que hauria de ser la gestió de les institucions públiques respecte de Carreteres, ja que fa dos anys que està començada i encara no sabem si estarà acabada per a aquest estiu, una obra de fàbrica a la carretera d'Eivissa a Sant Josep i un pont a la carretera de Santa Eulàlia a Sant Carles. Creim que aquestes actuacions són clarament insuficients per a les necessitats que té l'illa d'Eivissa en matèria de carreteres i, per tant, li proposam que hi dediqui una atenció més, atencions importants perquè els ciutadans d'aquestes illes també puguin usar els drets que tenen a tenir una infraestructura viària en condicions. Són dues actuacions absolutament pragmàtiques, dues necessitats que estan reconegudes per tots els usuaris d'aquestes carreteres, i dues obres que, a més, tenen un cert interès turístic pel trànsit que tenen i per la necessitat que hi ha d'actuar damunt elles.

Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Govern, té la paraula el Conseller Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Gracias, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. Realmente, en la dinámica que lleva este debate presupuestario, no es de extrañar la defensa que ha hecho el Sr. Costa de estas dos enmiendas. Ustedes han planteado como uno de los factores de la estrategia la defensa de los intereses de Ibiza, aparentemente pisoteados por la actuación del Gobierno, etc., etc., etc. Bien, yo lo comprendo, ustedes están en campaña electoral, como todos, necesitan hacer algo por Ibiza y tienen que compensar, de alguna forma, el no haber luchado a la hora de tener una representación en el Parlamento, y en cambio han estado luchando para tener unas inversiones. Bien, me parece muy bien, yo no voy a entrar, éste es un tema de Grupos Políticos y ya dirán lo que tengan que decir, pero creo que cuando estamos manejando cifras objetivas, y en este caso estamos manejando cifras objetivas, no es fácil hacer elucubraciones y filosofías.

La isla de Ibiza no está abandonada en materia de carreteras, la isla de Ibiza resulta que en calidad de firmes, si contamos firmes buenos y regulares en nuestras islas, la media es de que hay un 76 % de firmes que están en condiciones buenas o regulares, curiosamente, Ibiza está en el 77 %. Y si hablamos de características geométricas, resulta que frente a una media de un 57 % de firmes buenos y regulares, resulta que Ibiza está en el 95 %. Quiere decir que no puede decirse que la situación de las carreteras de Ibiza sea inferior a las demás islas, en las características geométricas está muy por encima, y también le voy a decir la verdad, está por encima porque las condiciones del terreno ayudan, Mallorca está en la media, por debajo de la media, y es la que marca además la media, Mallorca, porque las zonas montañosas tienen malas carreteras, Ibiza tiene menos proporción de zonas montañosas o menos carreteras que vayan por zona montañosa, pero esto es una realidad, y en calidad de firmeza, muy ligeramente, pero está un poco por encima de la media, no hay mucha diferencia, 75, 79, 77, 76, más o menos. Entonces, lo que no se puede decir es que Ibiza está abandonada.

Y en Ibiza, además, están programadas, se están haciendo, se han hecho inversiones, porque usted ha citado únicamente el caso de Portinatx que está a medio hacer, que se está haciendo, pero se ha olvidado de que se ha pavimentado toda la carretera hasta San Juan, se ha pavimentado de San Juan a la Cala de San Vicente, se ha repavimentado la pista de la carretera del aeropuerto, se ha repavimentado la de Santa Eulalia, de Santa Eulalia a San Carlos, etc. Oiga, usted se está olvidando de todas las cosas que se han hecho en Ibiza en materia de Carreteras. Y se ha olvidado, porque ahora, parece ser que en estos momentos le interesa desvincular Formentera de Ibiza, se ha olvidado de que están adjudicadas obras, que se están realizando, a punto de iniciarse, por valor de 220 millones de pesetas, en la isla de Formentera. No me diga usted que están abandonadas.

Proporcionalmente, con independencia, y como ya le he dicho antes, en esta Conselleria la proporción de inversiones, el porcentaje de inversiones para Ibiza es

de un 20'7 %, creo que es bastante justo y supera en mucho el clásico porcentaje del 10 y medio con que se distribuía la aportación estatal, en el caso de carreteras concretamente, está mucha inversión en Ibiza, y prácticamente es que usted me está pidiendo la única carretera que queda en malas condiciones en Ibiza o en relativamente malas condiciones, relativamente malas, porque, aparte de la necesidad de un bacheo coyuntural debido a las inclemencias de este año, y esto pasa en muchísimas carreteras de nuestras islas, no está tan mal, lo que pasa es que no tiene aglomerado como tienen las otras, no está en tan malas condiciones, su reparación se hizo hace relativamente pocos años, lo que pasa es que claro, de cada vez se queda la más antigua y le toca el próximo turno, y está en nuestra previsión, este año se va a ampliar una obra de fábrica que estorba, y evidentemente el año 88 le tocará el turno porque es la que viene después, y si hubiese alguna posibilidad de aumentar las dotaciones en materia de Carreteras, posiblemente le tocaría el año 87. O sea, está así la situación, pero, claro, oiga, si usted después de haber escuchado cuál va a ser nuestra programación de inversiones en Ibiza, me pide las que no hemos incluido porque son necesarias, naturalmente que son necesarias, podría haber cambiado y en lugar de ésta, en lugar de la de Portinatx haber hecho ésta, en lugar de la de Formentera haber hecho ésta, y entonces me pediría la de Formentera, porque es necesaria, pero oiga, esto no es serio. Imagínese usted que cualquiera de los Diputados de Menorca, de los Diputados del Grupo Popular de Menorca que también tienen que hacer méritos para ganar las próximas elecciones hiciese lo mismo, y me hubiese pedido que procediese a la pavimentación de todas las carreteras que quedan en Menorca, que también son necesarias. Y no quiero ni hablar, si hablásemos de Mallorca que todavía tiene un 25 % de carreteras con firme defectuoso, y también pidiesen, el Grupo de Unión Mallorquina, la pavimentación de todas las carreteras de Mallorca. Eso no es serio. Usted sabe perfectamente que todas al mismo tiempo no se pueden hacer, se hace lo que se puede y no hay ningún trato discriminatorio de cara a Ibiza. Ibiza tiene una inversión fuerte en carreteras, la que se ha hecho, la que se está haciendo y la que se va a hacer. Y que evidentemente la próxima que va a tocar es la de San José, evidentemente, a la próxima que le va a tocar es la de San José, lo que pasa es que hay que repartir los dineros de una manera seria. No se pueden hacer agravios comparativos con otras islas ni en un sentido ni en otro, por mucha campaña electoral que estemos haciendo. Y yo le acabo de demostrar que la previsión de inversiones es absolutamente la misma en todas ellas. Es más, en el caso concreto del desdoblamiento de la vía de la Ronda de Ibiza, además de esto hay una razón más, y es que todavía no está decidido, y éste es un tema que se está discutiendo con el Ayuntamiento, y no está decidido y posiblemente no sea la situación a adoptar, el desdoblamiento de la ronda actual, sino el aceptar que esta ronda es una vía urbana y se transforma en una vía urbana, y lo conveniente es hacer una segunda ronda más alejada. Esta es la postura que mantiene el Ayuntamiento, en contra del antiguo Plan de Carreteras que tenía el Servicio de Carreteras, y bueno, cuando el Ayuntamiento acabe su planeamiento, si realmente prevé una franja de reserva diaria para esta segunda ronda, probablemente, yo le digo a título personal, pienso que tiene

razón el Ayuntamiento y que la solución es esta otra, pero en estos momentos no está definido. Consecuentemente, ahora mismo, hacer una previsión de inversiones en un desdoblamiento de una vía que lo más probable es que no se haga, me parece que es completamente absurdo.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Per replicar, té la paraula el Sr. Antoni Costa.

EL SR. COSTA COSTA:

Sr. President. Sr. Conseller, jo li vull llegir només les inversions que ha fet vostè durant 1986 i les que té previstes per a 1987, i veurem si vostè ha actual o no a l'illa d'Eivissa. Al que he fet referència abans eren actuacions, i vostè ho sap molt bé, del Ministeri d'Obres Públiques abans de fer aquestes transferències, i que efectivament va deixar l'illa d'Eivissa en unes condicions bones de les seves carreteres, amb unes bones condicions. En aquests moments, hi ha carreteres que s'han deteriorat i, efectivament, nosaltres, davant la passivitat del Grup Popular, que no aconsegueix que es resolgui ni un sol dels problemes que té l'illa d'Eivissa, hem fet una actuació enèrgica, que vostè li pot dir electoral, vostè li pot dir el que vulgui, d'inversions per valor de 700 milions a l'illa d'Eivissa, i que, el Grup Popular, evidentment, no els dona suport, no ha tengut la força dins el Grup Popular perquè donassin suport a aquestes actuacions, els membres del Grup Popular d'Eivissa.

A les obres que té previstes per a 1987 hi ha, via de cintura, tram 3-A, autovia central, enllaç de la carretera, de la via de cintura amb la carretera de Manacor, carretera d'Esporles a Banyalbufar, carretera Deià-Sóller i carretera Sineu-Ariany. Millora de ferms, només hi ha la de la carretera de Sant Joan a Portinatx que ja fa dos anys que està en obres i que encara no sabem si s'acabarà, suposam que sí, desitjam que sigui així. I no hi ha altra actuació prevista a l'illa d'Eivissa, i vostè pot dir, és que en aquests moments deslligam Formentera. No, no és que deslliguem Formentera, és que Formentera, que també estava dins el pla d'actuació del Ministeri d'Obres Públiques, té una veritable necessitat que es faci la carretera que vostès tenen prevista fer durant l'any 1987 i que, per cert, tampoc no inclouen en el seu programa, és a dir, que es veu que els seus programes no sabem bé com els fan, però no contenen la realitat de les coses que vostès fan.

La carretera de Sant Josep està en mol mal estat, no està només en un estat, com vostè ve a dir, que és una necessitat, és una necessitat real, està molt malament, jo el convid que quan vagi a Eivissa hi passi, té un trànsit molt fort d'autobusos i de camions i necessita d'una reparació i d'una reparació urgent. Vostès, com sempre, no volen fer cas a aquestes peticions del Grup de l'oposició, bé, vostès són molt lliures, naturalment, des del Govern, de fer la política més convenient per a aquestes illes, que vostès creguin més convenient. Nosaltres discrepam, creim que la política més convenient és la que soluciona problemes, i no li demanem que ho faci tot, li demanem una obra que no té un cost grandios i que és possible dins aquests pressuposts, retallant, com deia el company Sr. Alfonso, retallant un poc les despeses corrents d'aquest Govern i

les despeses de personal, que s'ha vist clarament que estaven inflades i que no han pogut demostrar que eren necessàries.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per contrareplicar, té la paraula, pel Govern, el Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Costa, usted, en Ibiza, en el seno de Ibiza, haga usted la campaña electoral como quiera, es libre de hacer lo que quiera y de decir lo que quiera, y si allí se lo creen, bueno, yo no lo creo, creo que los ibicencos no le van a creer, no le van a hacer caso, pero, diga lo que quiera, y nuestro grupo ya se cuidará de darle adecuada respuesta. Pero aquí, por favor, lo he dicho antes y lo repito, el Parlamento merece un mínimo respeto y no se le puede engañar, y perdone la expresión, no se pueden decir cosas falsas, no se puede, las cosas son como son, los números son como son. O sea, usted me está hablando de los planes, que Formentera estaba en el plan del Ministerio, oiga, todo estaba en el plan del Ministerio, antes la Comunidad no existía, las carreteras eran del Ministerio, y claro que estaba en los planes, y en los planes del Ministerio estaba el arreglar todas las carreteras de España, y en los planes nuestros también está arreglar todas las carreteras de Baleares. Todas lo que no estamos hablando es en qué plazo, se hace a medida que se puede. Estaba absolutamente todo.

Ahora, Formentera no cuenta. Cuando usted dice lo que vamos a hacer en Ibiza, Formentera no cuenta, porque es necesario, en qué quedamos, son necesarias todas, yo no he dicho que la de San José no sea necesaria, lo admito, y está en mal estado, claro que sí, se lo estamos diciendo, no la he conceptualizado dentro del concepto de buenas y regulares, lo que pasa es que hay otras que tienen más necesidad, y Formentera, pensamos que tiene más necesidad, y le dimos prioridad a Formentera sobre la de San José, porque tenía prioridad, pero cuando usted haga la cuenta, no se olvide de Formentera, cuéntelo, son 220 millones con cargo al presupuesto de este año, no se puede olvidar de esto, está. Y está además acabar la carretera de San Juan a Portinatx y está una obra de fábrica en el Puente de S'Argentera, en San Carlos y está la obra de fábrica en la carretera de San José. Y estas cosas están, no se olvide.

Y no diga que todo lo que ha hecho lo había hecho el Ministerio de Obras Públicas, porque tampoco es cierto. Con cargo a nuestros presupuestos, el año pasado, se acabó de pavimentar la carretera de acceso a San Juan, que se había quedado detenida en el cruce con Santa Eulalia, y ahí se había quedado parada y la terminamos nosotros. Y con cargo a nuestros presupuestos se dotó de nueva capa de rodadura a la carretera del aeropuerto, y con cargo a nuestros presupuestos se dotó de nueva capa de rodadura a la carretera de San Juan a Cala de San Vicente, y con cargo a nuestros presupuestos y con nuestras brigadas se estuvo repavimentando con riegos asfálticos la carretera de Santa Eulalia a San Carlos. Eso no lo ha hecho el Ministerio, lo hemos hecho nosotros. Está hecho el año pasado, el año 86. Más le diría, hasta la carretera de Ibiza a Santa Eulalia probablemente acabamos pagándola con nuestro presupuesto, por lo menos la

liquidación, porque no está muy dispuesto el Ministerio a pagarla, a pesar que es una obra que la hizo él, y yo, que conste, que no me la he adjudicado, no nos adjudicamos nada que no hayamos hecho, pero oiga, no podemos adjudicarnos las obras de hace tres años, porque en aquel tiempo las competencias las tenía el Ministerio, pero las hechas el año 85 y las hechas el año 86, las hemos hecho nosotros, con el dinero que nos ha venido del Estado, claro, si no, de dónde lo sacamos, no tenemos maquineta, pero las estamos haciendo nosotros, y no diga que no se hacen, y le digo y le repito, hay un 20 % de inversión, se van a gastar en carreteras varios cientos de millones de pesetas en Ibiza-Formentera, y Formentera también cuenta y es necesario. Por favor, no nos engañemos, las cosas son como son.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Hi ha altres Grups que vulguin intervenir?

Sí, pel Grup Popular, té la paraula el Sr. Cosme Vidal.

EL SR. VIDAL JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sense baixar de l'escó, per no allargar massa això, i sense ànim de dar canxa a ningú, que és el que es pretén, perquè crec que des de la perspectiva de Grup, és clar que nosaltres hem de defensar la postura, i més bé en aquest cas concret, la política pressupostària del Govern, i l'oposició, com és molt legítim, objectivament considerant, que nosaltres subjectivament hi vegem estratègies oportunistes, electoralisme, etc., com és molt legítim, també tenen una feina a fer, però, amb ànim de tranquil·litzar consciències i també, sobretot, consciències no només del grup aquest de l'oposició, sense ànim d'ofendre, diríem, frontal, sinó d'alguns que des de postures més o manco circumstancials, polítiques, també han volgut d'alguna manera donar suport i compatir-se d'aquesta illa discriminada o d'aquestes illes pititüses discriminades, i com que ahir se'm va remetre al tom III de la Llei de Pressuposts, jo avui els vull enviar els que m'hi varem remetre, millor dit, remetre'ls, també, al que es va dir ja en Comissió, en primer lloc, pel Sr. Conseller d'Economia i Hisenda, que va reconèixer que dins la Llei de Pressuposts no estava recollida o no es reflectia adequadament la insularització, però sí cadascun dels Consellers, en les seves compareixences ho varen explicar. Però clar, quan no es volen entendre les coses, es tornen a repetir i es tornen a demanar, i el Sr. Conseller ho ha tornat a repetir avui aquí. I el que és inqüestionable és que la Conselleria d'Obres Públiques és la que té més inversions que totalitzen, segons les dades que m'han donat, jo no vaig de toms, però me les faciliten, és de 4.750 milions de pessetes, si m'equivoc, que corregeixin a la mateixa Conselleria. I, com ha explicat ell molt bé, d'aquesta inversió de 4.750 milions de pessetes, hi ha un 65'5 que es destina a Mallorca, hi ha un 13'8 que es destina a Menorca i hi ha un 20'7, un 20'70 % que es destina a les Pitiüses, que són Eivissa i Formentera. Bé, jo no som donat ni arribo a les cites cultes, i ahir, el meu estimat amic i Diputat, Sr. Tir Pons, que, a més, és President del Consell Insular de Menorca, va citar Orwell, sobre allò que els animals són tots iguals o una cosa així, jo no hi arribo molt, a això, però jo el que no vull mai és recórrer o fer meu alguna cosa que està dins la meua especia-

litat, allà on arribo, que són cites populars, i En Joan Mal deia, a Eivissa, En Joan Mal era un personatge popular d'Eivissa, i deia, tenia com a lema, que ha de sembrar la «cizaña», jo no ho vull fer.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Em sap greu. No té rèplica.

En base a què, Sr. Triay?

EL SR. TRIAY LLOPIS:

En nom del Grup Parlamentari, jo no intervindré a l'esmena.

EL SR. PRESIDENT:

No, perdoni, s'ha esgotat el torn incidental entre ...

EL SR. TRIAY LLOPIS:

No, deman la paraula per una qüestió d'ordre.

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

La qüestió d'ordre és que s'ha obert un torn incidental, que s'ha tancat, i després, el Grup Popular ha argumentat contra l'esmena, i per tant, el Grup Socialista té dret a contradiccions. Naturalment.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Té vostè la paraula. Té cinc minuts, Sr. Costa.

EL SR. COSTA COSTA:

Bé, posats a sembrar «cizaña», en sembrarem. La incapacitat que l'illa d'Eivissa hagi vist solució als seus problemes, no pot quedar amagada per una dialèctica més o manco brillant, a la que ens té acostumats el Sr. Conseller d'Obres Públiques i a unes bromes, més bé de circ, a les quals ens tenen acostumats certs Diputats d'aquesta Cambra, jo crec, i això és així, i ho reconeixen, la majoria dels ciutadans de les illes Pitiüses, que aquest Govern ha fet poca inversió i mal feta, no sé, en la memòria del pressupost, no trobam això que ens diu el Sr. Conseller, efectivament s'han dut a terme obres que són obres de millora de ferm, nosaltres creïm que la carretera de Sant Josep és una obra necessària i prioritària en aquests moments, i reconeixem la feina que s'ha fet en el passat, això no té res a veure amb el que nosaltres demanem. El que demanem i volem és que aquesta obra es faci, i el Grup Popular s'hi oposa, ens pareix molt bé. Nosaltres continuarem lluitant perquè Eivissa tenguí el que es mereix, i esperam aconseguir-ho en el futur. No tenguin cap dubte que els ciutadans eivissencs ens donaran suport en això.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam a la votació, no senyor, no, podríem durar tota la vetllada.

Passam a la votació de les esmenes 340 i 341.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

No n'hi ha.

Vots a favor de l'esmena, 20 vots, en contra, 24; abstencions, no n'hi ha.

A continuació, passam a debatre l'esmena 342, del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Sr. Benjamí Carreras.

EL SR. CARRERAS FONT:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Bé, aquesta esmena es tracta o consisteix, bàsicament, a demanar una ampliació de 10 milions a 20 milions respecte de la partida de gestió i desenvolupament d'espais naturals d'interès especial. Bé, la motivació amb què motivam aquest canvi de partida o aquest increment, és que el Parlament, aquest Parlament de les Illes Balears ha aprovat diferents lleis de protecció d'espais específics, com és Es Trenc, S'Albufera des Grao, Ses Salines d'Eivissa, Sa Punta de N'Amer, etc. A part, tenim coneixement per la informació que ens ha arribat, que la Comissió Balear del Medi Ambient redacta o ha de redactar estudis de zones humides, com és S'Albufera d'Alcúdia, S'Albufera des Grao, de Fornells, Ses Salines d'Eivissa, i també aquesta Direcció General del Medi Ambient ha anunciat, per la premsa, dins la campanya aquesta de l'Any Europeu del Medi Ambient, que farà el Pla Especial de Son Bou, a part d'altres plans de protecció d'espais naturals.

Nosaltres pensam que si el Govern té interès de desenvolupar aquests plans, de redactar-los i aprovar-los, com ja es coneix, amb el Pla específic d'Es Trenc hi ha previstes inversions considerables quant a gestió de les directrius i dels objectius dels plans especials aquests, i, per tant, si hi ha aquest interès d'avançar amb aquesta tramitació i aprovació, és lògic i és qüestió de tenir-ho en consideració que serà necessari fixar partides adients, partides que es corresponguin amb les inversions que es puguin haver de preveure.

Sempre parlem de protecció del territori, però sempre creim que ha considerat aquest Parlament que protegir el territori és simplement no deixar urbanitzar, i creim que la protecció del territori ha d'anar molt més enllà, molt més enllà, perquè hi ha moltes actuacions fetes i hi ha molts d'espais degradats i, si bé la Conselleria ja ha previst partides per a espais degradats, és necessari que els espais que es conserven més en bon estat, tinguin una protecció efectiva, no sols manifestada o plasmada damunt uns plànols, sinó que aquesta protecció ha de ser damunt el propi territori. Aquesta protecció ha de ser a partir del coneixement, no hi ha coneixement d'aquestes zones o és molt petit o molt limitat.

Per tant, la cobertura econòmica és prou necessària i es pot fer mitjançant molts d'instruments i mitjançant també, amb la participació de collectius ecologistes que poden fer una tasca molt eficaç, molt eficaç a la qual molt difícilment l'administració podrà arribar al grau de protecció, a poder protegir de forma efectiva amb la col·laboració d'aquests collectius ecologistes, crec que seria molt interessant.

El destí dels doblers, que ja vendrà més o manco fixat dins els plans aquests especials de protecció, s'han de destinar també a programes itinerari, investigació, control i vigilància, informació, plans contra incendis, etc., etc.

Jo li posaré un exemple de la possibilitat d'inversió d'aquesta partida, que nosaltres ja deim que proposam incrementar en 20 milions. Precisament, el Consell Insular de Menorca està, ha concertat un estudi sobre les ... no consolidades de S'Albufera des Grao que val a prop de 3 milions de pessetes, però, clar, aquest estudi, d'on ha sortit la iniciativa? Ha hagut de sortir de professors d'universitats nacionals i estrangeres, o sigui que, realment és preocupant veure que el Govern dedica 10 milions, nosaltres en proposam el doble, o sigui una quantitat més bé petita, mentre que gent que no té res a veure ni amb Menorca ni amb les Illes Balears es preocupen d'invertir doblers en investigació d'aquestes zones humides o d'aquestes zones que s'han de protegir. Per tant, creim que hi ha una justificació prou evident per poder aprovar aquesta esmena.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUÈS):

Sr. Saiz, té la paraula.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sr. Presidente. Bien, aquí le podría decir lo mismo que le he dicho antes a su compañero. Usted pide 20.213.000 Pts. exactamente, pero siuviéramos que desarrollar todo el programa que usted nos ha esbozado, y que yo considero que es interesante, realmente, no bastarían ni 20, ni 200, ni a lo mejor 2.000, no lo sé, las posibilidades son ilimitadas. Efectivamente, estamos de acuerdo, proteger el territorio no es únicamente evitar la urbanización, bueno, el territorio con carácter general, quizás sí, pero cuando estamos hablando de espacios naturales de especial interés, evidentemente, no es sólo declararlos por ley, no es sólo planificarlos, sino que también hay que hacer una cierta gestión, pero usted también es consciente que no toda esta gestión va a recaer sobre el presupuesto de la Comunidad Autónoma, eso es imposible, eso no, ni 20, ni 200, ni 2.000, entre otras cosas, porque la mayoría de estos espacios naturales de los que estamos hablando son de propiedad privada y entonces es muy difícil que se puedan hacer actuaciones directamente por parte de la misma administración, salvo que sean objeto de una declaración que vaya más allá de la declaración de áreas naturales de especial interés, que por las limitaciones legislativas que tenía el Parlamento, se limita a lo que prevé la Ley del Suelo. En la Ley de Ordenación Territorial prevemos algo más que esto, prevemos unos planes de ordenación del medio natural que sí, que permitirán una gestión y, por supuesto, si se llega a declaraciones de parque natural o nacional, o alguna de las figuras de espacios protegidos que prevé la ley estatal, entonces sí que será posible hacer una gestión, pero esta misma ley prevé la constitución de patronatos, de consorcios o de algún tipo de entidades en las que puedan participar otros organismos, sobre el presupuesto de la Comunidad Autónoma no puede recaer todo esto, entonces que dediquemos 10, que dediquemos 20, que dediquemos 30, muy bien, es una teoría como otra cualquiera, nosotros entendemos que dado el grado de realización de los planes especiales y dadas las posibilidades que en estos momentos para el año 87 tiene la Comunidad, 10 millones es cantidad suficiente y pensamos que no es necesario o no procede aprobar la enmienda.

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUÈS):

Gràcies, Sr. Conseller.

Sr. Carreras, té la paraula.

EL SR. CARRERAS FONT:

Moltes gràcies. Bé, cal dir que, clar, 10 milions, 20 milions, 30 milions, clar, és un, jo comprenc que aquesta partida pot resultar sempre un poc abstracta, però que en cert mode demostra la voluntat d'actuació del Govern i de l'oposició, en definitiva, aquests 20 milions es poden gestionar d'una forma perfecta, es tracta que, de fet, dins aquests plans especials de protecció es creï un marc conceptual i jurídic que ajudi a actuar l'administració de crear les fórmules legals adients i, al mateix temps, cercar la cooperació municipal i cercar la col·laboració dels propietaris que jo crec que en general la tendrem, S'Albufera des Grao és pública o serà pública en un futur immediat, segons ..., i, per tant, no hi ha limitacions. I quant a temes d'investigació, temes de vigilància, temes d'incendis, quan hi ha incendis, qui els ha d'anar a apagar? L'Administració. O sigui que no té cap lògica, els propietaris de territoris declarats de protecció especial puguin oposar aquesta reserva d'actuació de l'Administració damunt ells, perquè, sense cap dubte, creim que el marc conceptual i jurídic és adient, és apropiat i no hi ha cap tipus de barrera, no hi pot esser, realment no hi pot esser, i si l'Administració té voluntat d'actuar, no en trobaran cap mai.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUÈS):

Gràcies, Sr. Diputat.

Altres Grups que vulguin intervenir?

El Grup Mixt, el Sr. Pons.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Estiguin tranquils, procurarem ser breus, però és que hem sentit abans unes coses que ens han preocupat profundament, i veim que la intervenció que el Sr. Saiz s'ha remès al que li havia dit abans al Sr. Costa, cosa que ens ha tornat preocupar i, per tant, ens ha obligat a intervenir.

Miri, certament, els Grups de l'oposició, que tenen un caràcter inequívocament progressista, en qüestió d'ordenació del territori volen alguna cosa més que una protecció mecànica, purament defensiva, que consisteixi a agafar un bocí del mapa de les Illes Balears i declarar que allà no es pot urbanitzar. No és aquest el concepte, tornem-ho a repetir que es té de l'ordenació territorial, que es té de la protecció d'unes àrees que tenen un interès especial per al seu caràcter específic pel seu caràcter singular dins les nostres illes. S'ha de fer més. Què s'ha de fer? S'ha de procurar que aquestes àrees compleixin una funció social dins les Illes Balears, encara que siguin de propietat privada, això és una altra qüestió. És evident que dins les mateixes normes de protecció es preveuen actuacions en aquest sentit. El Sr. Conseller diu, és que amb el que vostès proposen necessitariem decenes, no sé quants de centenars de milions, i això, per tant, no ho pot fer la Comunitat Autònoma, que això no és matèria només de la Comunitat Autònoma. Miri, excuses, en aquest Parlament, en matèria de protecció, aquest Diputat n'ha sentides a balquena: respectar l'autonomia dels municipis, respectar la propietat privada, respectar la independència dels Consells Insulars, respectar,

lògicament, els principis de la famosa filosofia liberal, «laissez faire, laissez passer», tothom faci el que vulgui, urbanitzem que vostè defensa.

Això és en contradicció amb les lleis que defineixen aquestes àrees, no diuen només no urbanitzar, preveuen altres accions que són les que el Grup Socialista, amb un criteri moderadíssim, els proposa que incrementin. Comencem a fer altres actuacions, comencem a donar un caràcter no defensiu a aquestes àrees, no són llocs allà on estan marcades per una línia imaginària de protecció, hi ha d'haver accions positives. Els ciutadans, a les zones humides, si són llocs allà on s'han de fer unes determinades excursions perquè es conegui una flora o una fauna, allà on puguin complir una funció educativa en relació amb la població de les Illes, l'han de complir, fins i tot un cert turisme, molt selectiu, molt especial, també se'n pot servir d'aquestes àrees. Tengui una mica d'imaginació, que darrera aquesta esmena, l'únic que hi ha és un criteri de donar un caràcter positiu a aquestes àrees d'especial interès, perquè, entre altres coses, si ens limitam a un criteri purament defensiu de no deixar urbanitzar, podem preveure perfectament què passarà, què passa amb aquestes àrees. En primer lloc, no es respecta ni el caràcter no urbanitzable que tenen. I, tal vegada, amb certes toleràncies que s'han permès en relació amb aquestes àrees, hauríem de parlar de complicitat culpable, però ho deixarem anar.

Pensem que aquesta esmena planteja un fet positiu, un fet de donar aquesta funció de cara a la societat, la volen donar? Aleshores, donin suport a aquesta esmena. Que no la volem donar, com ens anuncia el seu vot negatiu? Ja ens entenem perfectament. Vostè té un concepte que no es tracta d'ordenar el territori, es tracta de deixar fer, i que això són àrees i que, en definitiva, les lleis es deroguen per altres lleis, i que crec que els interessaria més derogar-les que, en definitiva, respectar-les.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUÈS):

Gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Saiz, té la paraula.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Muchas gracias, Sr. Presidente. No pensaba intervenir, pero no me queda más remedio. Yo creo que el Sr. Pons no se ha enterado en absoluto de qué va la enmienda, de nada, de nada, de nada, de lo que hemos hablado antes, quizás sea problema de mi idioma, no lo sé, pero no se ha enterado de nada.

Aquí no estamos discutiendo si es necesario pasar a la acción positiva o no pasar o proteger o defender o cambiar, porque todo esto está contenido en la partida presupuestaria, de lo único que hablamos es de si esta partida, para hacer todas estas cosas que usted dice, que tanto es así, que el Gobierno es consciente de que hay que hacerlas que ha presupuestado una partida específica, si tiene que destinar 10 o 20 millones o 30 millones, nada más que esto, y si hubiera puesto 20, es evidente que habrían pedido que fueran 30; y si hubiera puesto 30, habrían pedido que fueran 40. Pero la partida está, o sea que todo su sermón sobra, sobra, si estamos de acuerdo, lo hemos incluido.

Lo que creo que ya está bien, Sr. Pons, creo que ya está bien, es que haga usted acusaciones sin demostrarlas. Hablar de complicidades culpables, eso tiene

que demostrarse, eso es un asunto grave, y usted no lo demuestra, habla de complicidades culpables, y eso no se demuestra, y ya está bien, y eso es muy cómodo decirlo y ahí queda. Y eso es lo que creo, francamente, que ya está bien, Sr. Pons, ya está bien.

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUES):

Gràcies, Sr. Conseller.
Sr. Pons, té la paraula.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Li contestaré des de l'escó, perquè serà suficient. Vostè, Sr. Saiz, em sol acusar a mi moltes vegades que no m'he assabentat, jo, entre els costums que tenc, tenc el costum de passejar per Mallorca tot el que puc, perquè és una illa que estim i que m'agrada molt, i em preocupa veure que la degradació de cada vegada és més gran, tot i que vostè és Conseller d'una suposada Conselleria d'Ordenació del Territori. Aquestes complicitats culpables, si vostè es pren la molèstia d'anar per una zona molt polèmica, com va ser la zona d'Es Salobrar-Trenc, o el que vostè li vulgui dir, perquè ja m'entén a quina zona em referesc, veurà com des que es va aprovar una determinada llei a aquest Parlament, la destrucció no s'ha aturat i, que jo sàpiga, no hi ha hagut una actuació enèrgica per part d'aquesta Conselleria. Per tant, em permetrà que continuï amb la meva afirmació que, si vol, després, fora d'aquesta Cambra ja la podem documentar més àmpliament.

M'he assabentat, tot i que jo parlo en català, llengua pròpia de les Illes, i vostè parla en castellà, del contingut d'aquesta esmena, el que ha quedat ben clar és el seu criteri que, jo entenc, de falta de generositat, de falta de voluntat de protecció a aquesta relació amb les àrees naturals d'especial interès. Certament, per una qüestió de quantificació, el Grup Socialista demana més, i com que jo veig que aquesta necessitat de gestionar i de desenvolupar aquests espais d'especial interès és necessari, em permetrà que doni suport al Grup Socialista, no per la meva afiliació socialista, sinó perquè com faran Esquerra Nacionalista mateix, som conscient que s'ha de dotar més aquesta partida. I no s'imagui en l'excusa que ja n'hi ha prou, perquè si 200 milions no basten, molt manco basten 10, en tot cas, seria millor donar suport, vostè mateix ho reconeix, a l'esmena del Grup Socialista que és una mica més generosa, tot i que és insuficient.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUES):

Gràcies, Sr. Diputat.
Sr. Saiz, té la paraula.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sí, es una pena que haya guardado los documentos para enseñarlos después, efectivamente, yo creo que lo suyo era aquí, si la acusación la ha hecho aquí dentro, los documentos los enseña aquí dentro, no fuera. Y no sé qué documentos va usted a aportar, porque, reiteradamente, el Grupo al que usted pertenecía antes, reiteradamente, ha denunciado infracciones urbanísticas en la zona del Salobrar i Es Trenc, y reiteradamente les he contestado que la disciplina urbanística no es competencia de la Conselleria. Corresponde a otras instituciones, y reiteradamente ustedes no han hecho absolutamente nada, no han hecho ninguna denuncia en estas

otras instituciones que son las responsables, y siempre, siempre, siempre, cargan contra la Conselleria.

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUES):

Gràcies, Sr. Conseller.

Sr. Serra, vostè vol intervenir, respecte de l'esmena, supòs.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí senyor. De totes maneres, hi ha hagut una ...

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUES):

No és respecte de la qüestió incidental.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí. Bé, Esquerra Nacionalista-PSM, certament, és ver —ara, Sr. President, no anam a l'esmena, sinó a la qüestió incidental.

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUES):

Perdoni, Sr. Serra. Això no ho pot fer, perquè la qüestió incidental era entre el Sr. Pons i el Sr. Conseller.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

És que hi ha hagut una al·lusió al PSM, o no ho he entès bé?

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUES):

Allusions, segur que no. Com vostè sap, el Reglament diu clarament el que és una al·lusió, i una al·lusió en aquest sentit no ha existit.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies. En aquest cas, entrarem a l'esmena. Gràcies, Sr. President.

Bé, nosaltres entenem que, per poc que es vulgui actuar sobre Es Trenc, S'Albufera d'Es Grao, Sa Punta de N'Amer, que, per cert, es va encendre fa poc i està allò amb una situació que el Conseller coneix perfectament, desastrosa, Ses Salines d'Eivissa i Sa Canova d'Artà, que suposam que s'aprovarà la seva protecció en aquesta Legislatura, per poc que s'hi vulgui actuar i per poc que es vulgui complir les directrius que el Parlament ha aprovat respecte de la protecció d'Es Trenc i Es Salobrar, la veritat sigui dita, ni els 10 milions que proposen els pressuposts ni els 20 i busques que proposa el Grup Socialista, certament no basten, en absolut. Per tant, nosaltres li donarem suport com a un mal menor.

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUES):

Gràcies, Sr. Diputat.

No hi ha més paraules demanades, passam, per tant, a sotmetre a votació l'esmena 342. El sistema de votacions en aquesta Cambra és conegut, per tant:

Vots a favor de l'esmena?

Gràcies.

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

Gràcies.

Resultat de la votació: a favor de l'esmena, 17; en contra, 23; abstencions, cap. Queda, per tant, rebutjada l'esmena 342.

Passam a debatre l'esmena 343. Té la paraula, per defensar-la, el Sr. Benjamí Carreras.

EL SR. CARRERAS FONT:

Gràcies, Sr. President. Aquesta esmena l'agruparem amb la 395, que és del Capítol d'Indústria, i la defensarem conjuntament, ja que proposa un canvi de partida, la 395, del Grup Socialista.

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUÈS):

Sí, si el Sr. Diputat considera que són homologables, no hi ha inconvenient.

EL SR. CARRERAS FONT:

Sí, perquè tenen una correspondència, estan en concordança. Bé, perquè la Cambra ho sàpiga, es proposa de parlar d'aquesta esmena agrupadament, de la 395, corresponent al Capítol d'Indústria, ja que tracta del mateix tema que la dels residus sòlids urbans.

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUÈS):

Sr. Diputat, la dificultat que tendrem serà a l'hora de votar, si votam dues esmenes de dues seccions diferents, ens complicarà molt la votació. Jo li demanaria que les defensés separatament.

EL SR. CARRERAS FONT:

Bé, és que, com que es tracta d'una esmena de supressió, ...

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUÈS):

Sí, Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President. No, no hi ha dificultats realment, pareix que n'hem botades ja cinc o sis que eren de distintes seccions, la Cambra ho ha admès perfectament, jo crec que no hi haurà dificultats perquè tots, si el Diputat, supòs que explicarà bé, a què es refereix sabran perfectament què voten. Si el President no hi té res a dir.

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUÈS):

No hi tenc res a dir si es consideren homologables.

EL SR. CARRERAS FONT:

Sí, en definitiva, l'esmena 343, proposa, en concepte d'ajudes a corporacions locals per a actuacions en matèria de gestió de residus sòlids, la incorporació d'una partida de 100 milions de pessetes. I l'esmena de supressió 395 el que proposava anava en contra d'aquests 40 milions de pessetes que passassin de la Conselleria d'Indústria a la Conselleria d'Ordenació del Territori, o sigui que hi ha una concordança que crec que pot fer vàlida aquesta agrupació de les dues esmenes i, de passada, estalviarem un poc de temps.

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUÈS):

Sí, sí, endavant, Sr. Diputat. Té la paraula.

EL SR. CARRERAS FONT:

D'acord.

Bé, consideram, en primer lloc, en concordança del que dèiem fa un moment, que creim que aquest Capítol de residus sòlids urbans hauria d'entrar dins una Conselleria planificadora que hauria de ser, és o hauria de ser planificadora, especialment per la relació que té amb l'ordenació del territori. Creim que el tema d'abocadors de fems, el tema d'instal·lacions d'estacions de transferència, d'incineradors o qualsevol sistema d'e-

liminació de residus sòlids urbans, està íntimament, està fortament relacionat amb el territori, i, per tant, consideram que aquesta activitat correspondria, més correctament, passar-la a aquesta Conselleria que, a part, és una Conselleria eminentment inversora, i creim que està prou justificat.

Bé, cal dir, en primer lloc, que entre les dues Conselleries, que compten amb un pressupost global de 7.000 milions de pessetes, proposen els pressuposts de la Comunitat Autònoma, destinar 40 milions de pessetes per a ajuts per a eliminació, o tractament i eliminació de residus sòlids urbans. Jo no sé, si fixàssim una escala de valors, quant a les necessitats, quant a les urgències, quant a problemes acucians, dins aquesta escala, on fixariem el tema d'eliminació de residus sòlids urbans? Jo crec que estaria o per part nostra consideram que estaria a un Capítol bastant elevat dins aquesta escala, perquè és un problema que realment, en aquests moments, jo crec que té una magnitud i diríem, també, una gravetat molt considerable i creim que les administracions no han estat prou sensibles quan a resoldre i planificar, perquè creim que és gestió i planificació, ha estat realment inexistent, perquè de molt poca cosa ens hem assabentat a partir de l'estudi d'ARO, no hi ha hagut cap tipus o no tenim cap coneixement que hi hagi hagut cap tipus de seguiment, cap tipus de gestió, cap tipus d'informació, simplement es va fer un decret, que el consideram molt positiu i molt interessant, pel qual s'atorguen ajuts fins a un 50 % per a certes inversions per part de les entitats locals en aquesta matèria.

Per què proposam ampliar aquesta partida de 40 a 100 milions de pessetes?, que amb 100 milions de pessetes ja podríem entrar en la mateixa discussió del Capítol anterior, poden ser 100 o poden ser 200 o poden ser 500, perquè, realment, crec que sempre serien insuficients si es tractàs de fer una política ja seriosa de coordinar, d'oferir als ciutadans una xarxa coherent d'eliminació de residus sòlids. Aquesta xarxa, realment, creim que no hi és i, en aquests moments, hi ha una quantitat d'abocadors de fems incontrolats a totes les illes, hi ha Ajuntaments que es troben en situació molt precària, com s'ha vist que era l'Ajuntament d'Eivissa, on se li ha demanat, en cert moment, 36 milions anuals, simplement per abocar i enterrar el fems, creim que són situacions molt preocupants, però la situació més preocupant de tot en aquesta qüestió és la possible contaminació d'aqüífers subterranis que s'està produint a través d'aquests abocadors que sempre s'han situat de forma incontrolada, d'una forma desplanificada, i s'han col·locat damunt terrenys d'una geomorfologia realment inapropiada per la seva permeabilitat, que afavoreix la introducció de matèries tòxiques o en aquest cas, dins els aquífers.

Simplement, per fer una valoració, i per no allargar massa aquest debat, per fer una valoració de la necessitat d'ampliació d'aquesta partida, els puc dir que a Menorca s'estan tramitant, en aquests moments, ja, via butlletí oficial, o sigui, en una situació bastant avançada, tres projectes dels sistemes d'eliminació i tractament, i ofertes complementàries, que pugen a un pressupost de més de 200 milions de pessetes. Per tant, només les necessitats de Menorca ja abracen, ja cobreixen tota aquesta cobertura de 100 milions de pessetes que nosaltres oferim, però creim que Mallorca i Eivissa deuen tenir necessitats i creim que això s'hauria de valorar per part del Govern.

En definitiva, el que feim és proposar que s'ampliï aquesta partida, que creim que dins els 7.000 milions de pessetes de què disposen les dues Conselleries, 100 milions de pessetes tenint en compte la importància, i valorin si és més important asfaltar un tram de carretera o evitar que hi hagi un abocador incontrolat a qualsevol lloc, creim que la qüestió no té massa objeccions, i el Sr. Cosme Vidal, que parla del Milà, bé, pot dir el que vulgui del Milà, però creim que vostè està també en una situació que fa bastant i el Milà no provoca contaminacions als aqüífers subterranis, perquè ho sàpiga, crec que és molt important que ho tenguí en compte.

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUÈS):

Gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Gaspar Oliver, té la paraula.

EL SR. OLIVER MUT:

Sí, gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Per rebutjar la primera esmena, no record el número, em perdonarà, està dins la secció 17, la ...

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUÈS):

La 343.

EL SR. OLIVER MUT:

La 343, només un argument: Vostè ha usat l'argument de dir que era millor que s'aficàs a una Conselleria planificadora, precisament per això jo he de rebutjar aquesta esmena, perquè no s'ha de planificar res. Hi ha un Pla Director de Residus Sòlids aprovat, en temps del Consell General Interinsular, i aprovat també pels tres Consells Insulars, per tant, no s'ha de planificar res, hi ha el Pla aprovat i de l'únic que es tracta és de dur-lo endavant.

40 milions són suficients al pressupost del 87 per acometre el Pla aquest, al qual feim referència. Vostè em parla que hi ha, si hi hagués una escala de valors estaria bastant degradada, però jo podria demanar per qui està degradada aquesta escala de valors? Per què és que entre tots no hem estat capaços de dur aquest Pla endavant, perquè li he de recordar que malament la competència sigui dels Ajuntaments, per la Llei de Fems del 75, les Diputacions, avui Consells Insulars, i l'Administració, avui Govern Autònom, estan subrogats per les competències dels Ajuntaments, per tant, a veure de qui és aquesta escala de valors degradada. Per part nostra, no hi està en absolut.

Primera notícia que tenc, una altra notícia, de l'abocador mancomunat de Menorca. En el 84 ja em demanaven 75 milions de pessetes, el Sr. Alfonso se'n recordarà de la sobressada penjada famosa, bé, idò encara no hi han arribat a aquesta petició, amb 200 milions de pessetes, a més, per a una planta de compost, crec que el preu és més que elevat. I vostè em diu, no sé si fan falta 100, 200 o 500 milions de pessetes, jo li puc aclarir un poc quins doblers fan falta per dur endavant aquest Pla de Reindustrialització. I, en definitiva, crec que d'aquest tema n'hem parlat molt, jo li dic que 40 milions són suficients perquè, no crec que es pugui dur endavant si no hi ha més voluntat política per part dels Ajuntaments de dur aquest tema endavant. I tenim l'exemple claríssim de la Mancomunitat no constituïda, però sí de l'agrupació dels municipis de Manacor, que el 84 ja hi havia el conveni firmat, i que si no s'ha dut endavant, i ho vull deixar clar, molt clar a aquest tema, va ser precisament a

causa del Grup del PSOE i del PSM dins Sant Llorenç, i ara, darrerament, de la política que ha dut a terme, dins l'Ajuntament de Manacor, també el seu Grup Socialista. Li diré les peticions que tenc: 3 milions a l'abocador de Ses Barraques de Calvià per a una maquinària auxiliar; 20 milions, quasi 21, per a Formentera; la Mancomunitat de sud-Mallorca que es va constituir dia 24 de març, fa molt poc, 30 milions; i el pressupost de Manacor, Sant Llorenç, Son Servera, Capdepera que puja a 50 milions, però que no sé si es podrà dur a terme per aquesta falta de voluntat política d'aquests Ajuntaments.

Res més.

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUÈS):

Gràcies, Sr. Conseller.

El Sr. Carreras, té la paraula.

EL SR. CARRERAS FONT:

Moltes gràcies, Sr. President. Srs. Consellers. Bé, quan parlem d'una Conselleria planificadora ens referim, especialment, a planificació del territori o que hauria de planificar el territori, que el planifiqui o que l'hauria de planificar, són dos conceptes un poc diferents, i, per tant, creim que estaria millor integrada, per la incidència que té, damunt el territori.

Quant al Pla d'ARO, vostè diu que està aprovat, però que jo sàpiga no l'ha aprovat cap institució, simplement es va redactar, i ha quedat allà damunt. De plans se n'han redactat moltíssims, però aprovats, quants se n'han aprovat a les corporacions? Jo crec que no en conec cap que s'hagi aprovat.

Quant al Decret 42/75, efectivament, aquest decret, el Decret 42/75, que tracta sobre els residus sòlids urbans i l'ampliació del decret que es va fer el mes de juny del 86, dóna certes atribucions o certes responsabilitats als Consells Insulars, a les Diputacions, i també al Govern que ha de redactar uns plans anuals sobre les gestions dels residus sòlids, i, bé, el del 86 no l'hem vist, no sabem si el del 87 es pensa fer o no.

Quant a la petició del Consell Insular de Menorca de 75 milions de pessetes, la petició s'ha fet i ha arribat, la prova és que vostè en parla i se sap, el que no ha arribat és el projecte, perquè, el que està al Butlletí Oficial en aquests moments és la redacció del projecte que ha de servir definitivament a la seva Conselleria per valorar i per atorgar aquesta subvenció que no dubtam que podrem dissortar, i vull incidir molt especialment en aquest tema. El Govern i els Consells, els que vulguin, poden fer una política de subvencions, una política de concerts, una política d'ajudes determinades, però els asseguro que no hi ha una política d'ajuts i que distribueixi millor la renda per habitants, i que tracti d'una forma igual tots els habitants i també, de passada, al territori que la política de residus sòlids urbans, perquè tots se sentiran beneficiats per igual, els Ajuntaments no tenen recursos, i els Consells tampoc, no tenen recursos econòmics suficients i és molt important, i per aquest motiu hem presentat aquesta esmena que, realment, de 7.000 milions, dedicar 40 milions a residus sòlids urbans, és poc, i estic segur que vostè ho deu reconèixer, el que passa és que sempre deu resultar un poc compromès canviar, sobre la marxa, la composició d'un pressupost, però no tenim inconvenient en tenir dos minuts de recessió i, si vol, ho tocam.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUÈS):

Gràcies, Sr. Diputat.
Sr. Conseller.

EL SR. OLIVER MUT:

Gràcies, Sr. President. Què més voldria jo que poder-hi posar més de 40 milions? Però és que tenc l'absoluta seguretat que els 40 milions, desgraciadament, són suficients.

Un consell, o millor dit, no un consell, no m'agrada donar consells, una sugerència, quan arribi a Menorca, al seu despatx, revisi tot el que té dins el seu despatx, i veurà com realment el Pla Director està aprovat per tots els Consell Insulars, està aprovat, perquè se'ls varen presentar unes alternatives, i el Consell de Menorca va triar una d'aquestes set o vuit alternatives concretes. S'informi, faci el favor.

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUÈS):

Gràcies, Sr. Conseller.
No consten ...
Sí, Sr. Serra, té la paraula.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, l'esmena concreta és una esmena que a nosaltres ens semblava dins Comissió i dins Ponència una mica tímida en tant que els problemes dels residus sòlids tots els Grups Polítics tenim, i dic tots, perquè n'hem parlat en aquest Parlament, jo diria, que almenys tres vegades en debats llargs, i no només pressupostaris, sinó debats llargs, i Esquerra Nacionalista va presentar interpellació al respecte, ja fa dos anys, i deia que el problema dels residus sòlids, és un dels problemes que més ens preocupen a tots els Grups i, és clar, passats tres anys i mig, nosaltres creïem, el PSM creia que el Govern de la Comunitat, i molt concretament a partir de la Conselleria, primer, Indústria, Ordenació del Territori, etc., però creïem que hi havia un pla concret d'actuació, creïem que aquest pla concret d'actuació estava perfectament, perfectament orientat en un sistema de coordinació i, a vegades, fins i tot, de co-adaptació de propostes dels Ajuntaments i dels Consells Insulars, i, per què no dir-ho?, que hauria cercat recursos al Govern de l'Estat, avui en dia en mans del PSOE, perquè em sembla que el Sr. Mancha no ha guanyat avui, aleshores, hem de dir clarament que el que hem presentat aquests tres anys i busques ha estat, Sr. Oliver, una nul·litat per part de la seva Conselleria, perquè no ha estat capaç d'entendre's amb els Ajuntaments, no ha estat capaç de dur cap pla concret i, damunt, té el cinisme de dir avui aquí, perquè això és ..., cinisme, que el PSM, ...

(Murmuris)

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUÈS):

Sr. Serra, Sr. Serra. Perdoni, Sr. Diputat. Li deman que retiri aquesta expressió.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Que és cínic el Conseller?

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUÈS):

Li deman que retiri l'expressió.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Retir la paraula ... Val. Aleshores, aquesta qües-

tió, Sr. Conseller, la tenguí ben clara, perquè ha dit vostè que per culpa no sé del PSOE què ha dit, però del PSM a Sant Llorenç no s'havia solventat el problema, quan vostè sap que l'únic que a Sant Llorenç ha fer el nostre representant, el del PSM, va ser, primer, oposar-se que a la finca del batle es fes una cosa que només beneficiava al batle, i, segon, no admetre que actuàs una empresa on ens semblava que hi havia massa interessos creats. Perdonin un poc el to, però quan el Conseller Oliver, que ja ens avesa a certs tons, a vegades un també s'exalta.

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUÈS):

Gràcies, Sr. Diputat.
Sr. Oliver, té la paraula.

EL SR. OLIVER MUT:

Gràcies, Sr. President. Passaré per damunt els qualificatius del Sr. Serra, per educació i per cortesia. Sé bé el que he dit, sé bé l'actuació del PSM dins Sant Llorenç, al cap d'un any va al·legar desconèixer la ubicació dels terrenys, quan això no és cert, perquè varen aprovar per majoria absoluta, a Ple, la ubicació, perquè a la proposta de l'Ajuntament, hi figuraven a un annex, els plànols i la ubicació exacta d'aquest terreny, i l'únic que vàrem fer, Sr. Serra, va ser traslladar l'abocador uns 300 metres, uns 300 metres, no més, i tot això va suposar un retard d'un any i mig i va suposar també la redacció d'un nou projecte a Sant Llorenç, i l'oposició, i l'oposició del PSM, a Plens, no fa molt, fa sis o set mesos, no fa molt més, també la seva oposició que es fes aquest abocador. I el mateix passa dins Manacor amb el Grup Socialista, i d'això, a més, hi ha retalls de premsa que ho diuen, i a Plens, tant de Sant Llorenç com de Manacor. Em ratifico amb el que he dit, i no vull entrar en les seves qualificacions.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUÈS):

Gràcies, Sr. Conseller.
Sr. Serra.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies.

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUÈS):

Jo li voldria fer notar, només, que estam debatent una esmena al pressupost i que s'ha sortit, en principi, vostè, del tema, i, per tant, no hem d'obrir un debat sobre l'abocador de Sant Llorenç.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

No, però s'hi havia sortit primer el Conseller d'Indústria, eh?

Bé.

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUÈS):

Tampoc no m'agradaria entrar en aquest debat.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies. Ens ratificam estrictament en el que hem dit i demanam al Sr. Oliver que s'informi una mica més en directe, perquè jo no l'he vist mai a cap Plenari, per debatre aquest tema a Sant Llorenç, cosa que ha fet aquest Diputat.

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUÈS):

Gràcies, Sr. Diputat.

No hi ha més, ...

Sí, Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

El Grup Socialista, estam debatent una esmena del Grup Socialista, hi ha hagut un tema accidental, unes contradiccions per part del PSM i una al·lusió. Creim que tenim dret a intervenir.

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUÈS):

No. Al·lusió, repetesc, la interpretació que fa el Reglament de l'al·lusió, no s'ha produïda, en aquest debat.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Com a mínim, qüestió incidental i contradiccions.

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUÈS):

Qüestió incidental que no ha estat amb el Grup Socialista.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

L'esmena és nostra, eh? I el PSM ...

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUÈS):

El que sí pot dir és que hi ha hagut, i en això tendrà raó, és que hi ha hagut una intervenció d'un altre Grup Parlamentari damunt aquesta esmena, i vostè té dret a replicar, això sí. És cert.

Te la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

No anirem a temes puntuals, jo crec que hem d'anar, molt curtet, als temes importants. Crec, Sr. Serra i Sr. Conseller d'Indústria, que no és en temes de Sant Llorenç, Manacor, etc., com s'ha de parlar de residus sòlids. L'any 1984, Sr. Conseller, quan vàrem parlar, vostè ho ha esmentat, jo només la vaig esmentar una vegada, de la sobressada penjada, li vaig dir que si hi havia un bon pla, no li quedaria ni el fil, i, si no hi havia un bon pla, no en tallaria ni un tros, de la sobressada. Resulta que no en talla cap tros, de sobressada, o molt pocs, però no perquè no hi hagi necessitats, sinó perquè el Pla aprovat pel Consell General Interinsular modificà sense coneixement dels Consells, per a vostès, en innumbrables ocasions, i el Diari de Sessions d'aquest Parlament en té constància, aquest pla és un pla que no funciona, és un pla inviable, i la demostració més evident és que no hi ha peticions dels Ajuntaments, comença a ser un desgavell el tema dels abocadors. Sr. Conseller, 40 milions no només no són suficients per a aquesta Comunitat Autònoma, com vostè diu, 40 milions són més que suficients, i vostè ho ha dit, per al Govern de la Comunitat Autònoma, tractar el tema de residus sòlids, per al Govern de Coalició Popular. 40 milions són totalment i absolutament insuficients per als habitants d'aquesta Comunitat Autònoma, en el tema de residus sòlids, si vostè varia, vostè ja no ho pot fer, si el pròxim govern, com farà, varia la concepció global de l'actuació en residus sòlids, no basten 40 milions, evidentment, no basten 100 milions, i els Ajuntaments i els ciutadans d'aquesta Comunitat Autònoma veuran com les necessitats es van cobrint, cosa que, en aquest moment, no passa.

EL SR. PRESIDENT (SR. MOLL MARQUÈS):

Gràcies, Sr. Diputat.

No hi ha més peticions de paraula, passam, per tant, a votació, l'esmena 343 del Grup Socialista, i la 395, això mateix, que han estat agrupades.

Vots a favor?

Gràcies.

Vots en contra?

Abstencions?

Resultat de la votació: a favor de l'esmena, 16 vots; en contra, 22; abstencions, cap. Queda, per tant, rebutjada l'esmena 343.

I passam a debatre l'esmena 344, també del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula el Sr. Carreras.

EL SR. CARRERAS FONT:

Gràcies, Sr. President. Srs. Diputats. Aquí es tracta d'una esmena d'addició, a la qual se sol·liciten subvencions a entitats sense fi de lucre, que tenen per finalitat social la defensa de la naturalesa, 10 milions de pessetes.

Bé, començarem a fer la defensa d'aquesta esmena amb una qüestió que quasi quasi s'ha convertit en un tòpic. Estam iniciant la celebració de l'Any Europeu del Medi Ambient, celebració en què sembla que, en principi, s'ha integrat el Govern de la Comunitat Autònoma, l'Honorable Conseller d'Obres Públiques és membre del Comitè d'Honor, del Comitè Nacional de l'Any Europeu del Medi Ambient, però quan veim plasmes en els pressuposts de la Comunitat Autònoma, les actuacions previstes, que s'ha previst un programa, però que ja era un programa d'inversions més un que vénen d'anys enrera o de qüestions ja iniciades o en marxa, com pot ser el Pla Especial de Son Bou, com pot ser posar en marxa l'estació de llegonatge del migjorn, etc., ja realment un se n'adona que no hi ha unes inversions específiques o creades quasi quasi de nova planta per a la celebració d'aquest Any Europeu del Medi Ambient i que aquesta partida que es proposa no és per a celebració de l'Any Europeu del Medi Ambient, però té una relació molt directa i molt concreta quant als grups realment preocupats per la defensa de la naturalesa.

Crec que no fa falta o crec que no hauria de fer falta fer una defensa d'aquests grups, crec que l'administració, totes les administracions sempre han anat a remolc de les reivindicacions que aquests grups han plantejat sempre enmig del carrer, han plantejat davant l'administració, han plantejat davant els jutjats, sense cap tipus de mitjans econòmics, simplement amb aportació de quotes d'una sèrie de socis que actuen d'una forma activa i d'altres de forma passiva, que han aconseguit que hi hagi un moviment que realment a molts, a mi també, crec que a tots, ens han fet tornar a vegades les galtes vermelles d'empeguement de les dotacions que les administracions ens hem vist, de vegades, obligades a fer, de vegades, per necessitat, però que realment creim que amb açò n'hi ha uns de més iguals que els altres, com s'ha dit ja repetidament aquí.

Aquests grups ecologistes creim que han fet una funció molt meritòria, molt meritòria i que han tengut, per part de les Administracions Públiques, un reconeixement molt, recentment, un grup d'aquí, de les Illes, ha tengut el reconeixement d'utilitat pública, i aquest reconeixement li dona dret a col·laborar amb l'administració i a disposar de fons provinents de les administracions públiques per desenvolupar uns programes que puguin proposar els mateixos grups aquests

ecologistes o la mateixa administració, el catàleg o la possibilitat de programes a ajudar, és realment ampli, començant per la pedagogia i educació ambiental de què s'ha parlat aquí, i crec que, afortunadament, s'ha arribat a aprovar l'esmena, feines d'investigació com fan els grups ecologistes de Menorca, seguiment i control d'espais naturals, estudis de la natura, col·laboració amb entitats oficials per a execució de programes, participació, i creim que aquestes línies de col·laboració amb els grups de defensa de la natura, s'ha de produir, sempre, via concert o via conveni per a programes concrets i específics.

Creim que aquesta partida que es proposa, simplement, és el reconeixement a unes persones que han dedicat esforços molt considerables a la defensa de la natura i que creim que, almanco, per part del Govern d'aquesta Comunitat Autònoma, no han tingut cap tipus de reconeixement.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per contestar, pel Govern, té la paraula el Conseller Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Sr. Carreras, si antes, a propuesta del Grup de Esquerra Nacionalista, por 5 millones, que nada más pedían para estos grupos, no me he quitado el premio «Ciment», no me lo voy a quitar ahora por 10 millones. Sinceramente, yo creo que, vamos, pensaba que habría retirado esta enmienda, puesto que ya la habíamos debatido antes, y ya he expresado mis argumentos. La enmienda es igual a la que había presentado el Grupo del PSM y consecuentemente las razones son las mismas.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Per replicar, té la paraula el Sr. Benjamí Carreras.

EL SR. CARRERAS FONT:

Bé, de vegades, els Diputats no presten l'atenció necessària, però jo he entès que la partida de 5 milions de pessetes que s'ha habilitat, a la qual se li ha fixat una partida pressupostària, anava destinada a campanyes de pedagogia mediambientals, però jo no he entès si aquesta campanya s'havia de fer des dels grups ecologistes, des del Govern, des de la Comissió Balear del Medi Ambient o de la Direcció General del Medi Ambient. Per tant, jo crec que correspon perfectament mantenir aquesta esmena viva, especialment, perquè hi ha un llarg llistat de possibles col·laboracions, un llarg llistat que es pot ampliar considerablement, que es poden tenir en compte i, per tant, donar suport a aquesta petició d'incloure 20 milions de pessetes a aquest Capítol.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Vol contrareplicar? Pel Govern, té la paraula el Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Muchas gracias, Sr. Presidente. No, para aclararle al Sr. Carreras que eran dos enmiendas distintas. En

una pedía una partida de 5 millones de pesetas destinadas al fomento de las actividades de las organizaciones dedicadas a la defensa y protección del medio ambiente, que yo creo que sensiblemente coincide con la que usted acaba de proponer, y la otra, y ésta ha sido rechazada, y la que ha sido aprobada era una que pedía una partida de 10 millones de pesetas para establecer un convenio con la Universidad de las Islas Baleares para un programa de educación medioambiental, que es la que ha sido aceptada. Son dos conceptos absolutamente diferentes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Altres Grups que vulguin intervenir?

Pel Grup Mixt, té la paraula el Sr. Damià Pons.

Té deu minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Estiguin tranquils, estem parlant de coses serioses, els pressuposts s'han de debatre tal com diu el Reglament, etc., etc.

Parlem del tema de les subvencions a entitats sense fi de lucre, curiosament, si fossin de lucre, tal vegada serien més generosos, que tenen com a finalitat social la defensa de la naturalesa. Per què hi ha aquesta resistència a donar suport a les iniciatives socials que tenen un caràcter tan generós i positiu? Perquè la lectura que fan aquestes entitats del que és la naturalesa, de com s'ha de defensar, de com s'ha de protegir el medi ambient, de com s'ha de divulgar entre els ciutadans, etc., etc., xoca frontalment amb la política neo-liberal, certament, de la Conselleria d'Ordenació del Territori. Per tant, el Grup Socialista és coherent, com ho ha estat abans el Grup d'Esquerra Nacionalista, demanant que es doni suport a una gent que treballa d'una forma desinteressada, d'una forma generosa per al nostre país. Ara bé, un Govern que és tan generós, que ha estat tan generós, que fins i tot ha botat quasi quasi la barrera de la llei, jo li deixo el benefici del dubte, en qüestió de subvencions, és tan estret, tan avar, tan refractari a donar suport a aquestes organitzacions, per què? Per les raons que he dit abans. Això és positiu? No. És certament criticable, perquè, com també he tengut ocasió de dir altres vegades, a l'hora de demanar suport per iniciatives nascudes espontàniament, els poders públics, si volen contribuir positivament a la vertebració del nostre país, han de donar suport a les iniciatives d'organització social, i no dubtin, senyors del Govern, que són els titulars d'aquest pressupost al qual s'intenta afegir aquesta esmena de 10 milions de pessetes, no dubtin que haurien d'estar satisfets, haurien d'estar orgullosos que a les Illes Balears, aquests grups no siguin ja un fet minoritari, no siguin un fet marginal de quatre brúscs de la naturalesa, sinó que són unes entitats que tenen un nombre de socis molt important, que estan implantades a totes les Illes, que segueixen puntualment la política que fa el Govern, l'Ajuntament de Palma, el Consell Insular, els Ajuntaments, etc., i ho fan des d'una perspectiva absolutament crítica, no estan casats amb ningú, no són del Partit Socialista ni d'Esquerra Nacionalista, ni Regionalistes ni Populars, són defensors de la naturalesa, i no dubtin que hi ha hagut Ajuntaments de caire socialista que han estat objecte de crítiques per part d'aquestes entitats quan han vist que una determinada majoria municipal, con-

sideraven, que encara que fos socialista no defensava adientment la naturalesa. Això ho saben perfectament vostès.

Per tant, hem d'entendre que el que hi ha és un acte, jo diria i no voldria faltar a la cortesia parlamentària, el Sr. Conseller sap que li tenc un gran respecte, però una miqueta mesquí, políticament, per què no som una mica generosos amb el famós GOB, que tant de premi «Ciment» a perpetuïtat li ha donat, però al qual, Sr. Conseller, vostè, supòs, que reconeix un gran mèrit de labor, absolutament desinteressada de protegir alzines, de protegir boscs, de protegir peixos, de protegir ocells, etc., etc., de divulgar la naturalesa entre els nostres ciutadans i de ser crítics amb vostè, que crec que s'ho mereix, i amb altra gent que no té el seu color polític? Per què no és generós d'una vegada i reconeix que els seus adversaris, certament, perquè tenen un altre concepte de la defensa de la naturalesa, són gent generosa, són gent desinteressada que no ho fa per imperatius econòmics, ho fa perquè estima el seu país?

Per tant, jo crec, Sr. Conseller, i per això he volgut sortir, tot i que ha negat els 5 milions de pessetes que demanava el Sr. Serra per a aquesta mateixa finalitat, he volgut sortir per veure si durant tot aquest debat i aquest temps que ha passat entre el debat de l'esmena d'Esquerra Nacionalista i la que ara debatem, si vostè havia reflexionat i havia optat per la generositat que esper que tindrà d'aquí un moment.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Altres Grup que vulgui intervenir?

Passam a la votació de l'esmena 344.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Vots a favor, 15; en contra, 18; abstencions, no n'hi ha.

A continuació, passam a debatre les esmenes 346, 347, 348, 349, 350 i 351, que van totes agrupades, són del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquestes esmenes, té la paraula el Sr. Francesc Triay.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té vostè deu minuts.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Ara farem via, perquè en veurem sis de juntes i quasi quasi ja serem al final.

Bé, en matèria de vivenda, que és el tema que agrupa, que homogeneïtza aquestes sis esmenes, jo crec que ja no és qüestió de matisos, com alguna de les altres esmenes que hem vist, ja no és qüestió de 5 milions amunt o 5 milions avall, sinó que crec que hi ha una clara diferenciació entre el que proposa el Govern als pressupostos i el que proposam des del Grup Parlamentari Socialista. Una diferenciació no tan sols quantitativa, que hi és, perquè plantejam un increment de 183 milions, sinó també una diferència qualitativa, quant a

l'ús social que s'ha de fer d'aquests milions i dels que el Govern proposa.

Es una realitat que ja posen en evidència els estudis estadístics, que les Illes Balears ocupam un privilegiat, sense que això suposi cap situació il·legítima, un molt bon lloc econòmic, amb recursos econòmics, dins el conjunt de les províncies, de les Comunitats Autònomes espanyoles, però que, en matèria de qualitat de vida, realment, estam bastant endarrerits i que, del primer lloc que tenim en recursos econòmics, passam a l'onze dins el conjunt de les Comunitats Autònomes. I en temes de vivenda, crec que no podem separar-nos, en absolut, d'aquest tema de la qualitat de vida, aquí on hi ha una sèrie de problemes per resoldre, que no es corresponen a la nostra capacitat econòmica, que no es corresponen al nivell que aspiram a tenir amb tots els altres aspectes de la vida familiar i social.

I, davant aquesta realitat, ens trobam amb una reducció real de les inversions des de l'any 86 a l'any 87 en matèria de vivenda, ens trobam que la vivenda, la política de vivenda és una política que dona superàvit, perquè el conjunt dels ingressos és superior al conjunt de les despeses, de les inversions i de les despeses, i ens trobam també que hi ha una política socialment regressiva en el sentit que es volen destinar recursos escassos, limitats, pocs, per a la vivenda pública, es volen dedicar a sectors que jo no dic que no puguin també tenir una necessitat d'ajuda, però que en qualsevol cas, aquesta necessitat sempre hauria d'anar darrera de la resolució d'una política molt més activa i molt més enèrgica quant a la solució de les necessitats molt més prioritàries dels que estan en precari i dels que no poden accedir a altres tipus de vivenda que a les vivendes públiques contemplades al Pla Nacional, amb les seves limitacions.

Per tant, amb aquesta idea, amb aquesta filosofia que no hi ha d'haver reducció, que hi ha d'haver un esforç de la Comunitat, que la caixa dels recursos econòmics destinats a la vivenda ha d'estar de cada vegada més alimentada, perquè hi hagi un parc creixent i no decreixent i perquè, a més, hi ha d'haver una clara intenció d'afavorir, en aquest sentit, de millorar, de donar serveis als sectors socials més necessitats, creim que és necessari replantejar, i nosaltres ho feim des d'aquí, lògicament, és la nostra proposta, és la nostra alternativa, replantejar aquest Capítol de vivenda quant a les inversions reals.

I aquest replantejament passa per la necessitat d'estudiar amb profunditat el dèficit de vivenda, la peculiar ordenació d'aquest debat fa que efectivament una hora o dues hores més tard vegem determinades esmenes que tenen un contingut paregut a les esmenes que ha presentat el Grup d'Esquerra Nacionalista, nosaltres no en tenim la culpa, creim que hi hauria d'haver una ordenació més lògica, on les esmenes de contingut paregut es vessin d'una manera simultània, per evitar aquests tipus de repeticions i de segones voltes. Però, aquesta és la realitat. Nosaltres no veim que hàgim de renunciar a aquesta esmena, creim que és necessari invertir uns 8 milions de pessetes, el Conseller ja deia que tres milions que proposava el PSM eren insuficients, nosaltres estariem d'acord en això, que 3 milions eren insuficients, però, a part d'açò, creim que és necessari fer aquest estudi, creim que és necessari conèixer simultàniament i especialment als municipis majors, als municipis de més de 10.000 habitants, conèixer les realitats socio-econòmiques de les rendes,

perquè a través d'aquestes rendes sabem l'adequació al Pla Nacional de Vivenda, i la realitat física del parc de vivendes que existeix, per també conèixer quines són les vivendes, quines són les famílies que, amb unes condicions objectives, necessiten recuperar, rehabilitar o bé canviar la vivenda actual. I que, per tant, no creim, de cap manera, que açò siguin doblers tirats, ni estudis inútils, perquè crec que aquesta ha estat la qualificació que ha fet el Conseller, davant la proposta del Grup d'Esquerra Nacionalista amb anterioritat, i que és necessari, precisament, per poder planificar cap al futur i per poder parlar de coses en un llenguatge comú. I, precisament, perquè no se'ns pugui acusar, ni vostès a nosaltres ni viceversa, quan sigui la oportunitat, de tirar les xifres al vol, no tractam simplement de pujar les xifres que proposa el contrinçant, sinó per poder parlar sobre realitats comunament acceptades, a base d'uns estudis neutrals, seriosos i professionals.

A partir d'aquí, una esmena menor, en el sentit que les noves promocions que s'indiquen en els pressuposts estan destinades a unes promocions concretes que tenen nom i llinatge, que tenen localització concreta, per poder fer una distinció, que són aquestes promocions de 507 milions de pessetes, per poder fer una distinció en el que nosaltres proposam com a aportacions, a més, diferenciades d'aquestes, a través d'aquestes esmenes, que serien 5 milions de pessetes per a vivendes en precari, que és un dels capítols més difícils, com és sabut, perquè hi ha un sector social insolvent que no pot accedir, que no pot enfrontar, ni tan sols el lloguer i, per suposat, tampoc, l'adquisició a terminis de les vivendes de protecció pública, a pesar del caràcter fortament subvencionat i no lucratiu d'aquestes, i que, per tant, és necessari fer una forta inversió de partida i tant de bo, cada any sigui necessari fer-la menor, però que, de moment, crec que hi ha, com ho demostren les peticions, cada vegada que es treuen a concurs, a adjudicació, vivendes d'aquest tipus, per poder donar una cobertura a aquests sectors més marginats que són els que necessiten aquest tipus de vivenda i que aquest estudi, que consideram una imprescindible permetria, establir una perspectiva d'alguns anys per anar solventant aquest problema més greu.

Per altra part, és necessari fer una promoció pública de vivendes de protecció oficial sense fi de lucre. Amb motiu del debat aquí d'una Proposició no de Llei o d'una Interpel·lació, d'una Interpel·lació, exactament, sobre política de vivendes i de la seva Moció corresponent, parlàvem que hi ha uns escalons als tipus d'ajudes que promou la Comunitat Autònoma i l'Estat, a través del Pla Nacional de Vivenda, que no estan suficientment coberts, que a part d'aquesta necessitat d'unes vivendes en precari, sense contrapartida econòmica, baix de tot de la piràmide social, a més de les vivendes de promoció pública que tenen una reglamentació quant als nivells de renda familiar de les famílies que tenen dret a accedir-hi, dins el que són les vivendes de promoció oficial, entre les vivendes de promoció oficial, lògicament, de promoció privada, i aquestes de promoció pública, hi ha un escaló insatisfet, perquè els promotors privats no solen acudir, no solen acudir, perquè tenen llibertat, lògicament, per elegir les seves promocions, no solen acudir als nivells baixos, als mòduls, als nivells baixos de les promocions i que, per tant, és necessari i és convenient que hi hagi actuacions públiques de vivenda, en règim de promoció ofi-

cial, però sense fi de lucre, la qual cosa significaria posar en marxa uns fons, que l'instrument ja existeix a la Conselleria d'Obres Públiques, el Govern ja l'ha creat, era necessari i ara el que s'ha de fer és omplir-lo de contingut, de vida i de pressupost, també, a través de l'Institut Balear de la Vivenda. Aquestes promocions públiques de protecció oficial, sense fi de lucre, com que lògicament, són en règim de compra, serien un, tendrien el seu retorn com tenen les promocions que fan els particulars, però aquesta diferència entre el benefici que el particular té dret a obtenir i que l'Administració no carregaria i, a més, anant a cobrir els sectors més baixos de la demanda de protecció oficial, permetria resoldre un problema molt més greu, molt més greu, del que pretén resoldre el Govern amb els 40 milions que vol dedicar a aquestes vivendes que diu de promoció limitada, i que llevaríem de les nostres esmenes de supressió aquests 40 milions. I que, per altra part, hi ha un capítol oblidat, un capítol necessari, tenim molts de barris, molts de centres històrics a les nostres illes que requereixen una rehabilitació i que aquesta rehabilitació també ha de tenir les seves aportacions per part del Govern de la Comunitat Autònoma, que aquestes rehabilitacions públiques necessiten aportacions econòmiques i que hi hauria d'haver també un esforç per part de la Comunitat Autònoma per fer convenis amb els Ajuntaments, per col·laborar en aquests programes de rehabilitació i, en aquest sentit, es proposen 75 milions de pessetes per a rehabilitació.

Per tant, en resum, a la vista del llum vermell, en resum, es tracta d'una política quantitativament diferent, 183 milions més dels que el Govern hi pensa dedicar, qualitativament diferent, perquè s'introdueixen aquí, s'elimina el concepte de protecció limitada, que consideram greument injust, mentre les altres necessitats no estiguin cobertes, perquè s'introdueix el concepte de rehabilitació, que aquí no hi és, perquè hi ha vivendes de promoció oficial, però, pública, sense fi de lucre que permeten complementar el sector alt de la promoció pública i perquè hi hauria un esforç molt més intens per als sectors més necessitats i més marginats, que són les vivendes en precari.

Moltes gràcies.

EL Sr. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per contestar, pel Govern, té la paraula el Conseller Sr. Jeroni Saiz.

EL Sr. SAIZ GOMILA:

Sí, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. Yo, seguramente, en una de las pocas cosas en que coincido con el Sr. Triay es que el debate podría haberse organizado de otra forma para hacer, para evitar esta reiteración de los mismos argumentos en el plazo de dos horas. La verdad es que la política de viviendas la hemos debatido de una manera absoluta y total en profundidad, cuando la enmienda a la totalidad y las pocas cosas que no se habían tratado han sido tratadas por enmiendas del Grupo de Esquerra Nacionalista. Yo no tengo nada más que añadir a todo lo que se había dicho antes, y creo que por mi parte huelga dar ningún argumento más.

EL Sr. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Per replicar, vol replicar?

Altres Grups que vulguin?

Com que no n'hi ha, passam a la votació d'aquestes esmenes abans esmentades.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquestes esmenes, es volen posar drets?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 15; en contra, 21; abstencions, cap.

A continuació, passam a debatre l'esmena 352, del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Sr. Francesc Triay.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Sí, gràcies, Sr. President. Aquesta esmena es refereix a la política d'obres hidràuliques i té per objecte incrementar l'esforç, la partida econòmica per a conservació i manteniment de la xarxa hidràulica, bàsicament, per tant, de les estacions depuradores.

És un fet que s'estan invertint quantitats molt importants en estacions depuradores, en instal·lacions cares, instal·lacions a fons perdut, política amb la qual nosaltres no estam d'acord, i que creim que tendria perfecta solució a través d'un fons públic, perquè està perfectament resolt el problema que plantejava el Conseller en el sentit que hi ha uns Ajuntaments que ho han pagat d'una manera, i uns Ajuntaments que ho pagarien d'una altra, això hi ha dins ja el dret i la gestió política comparada, solucions perfectes. Basta anar a Catalunya, a la Junta de Sanejament, o a d'altres Comunitats Autònomes, per veure que hi ha sistemes precisament per tenir en compte aquestes situacions, per tant, nosaltres creim que hi hauria d'haver una entitat pública que fos la que, no tan sols construís, i, a més, ho fes d'una manera planificada i sense altres condicionaments, les estacions depuradores necessàries, sinó que simultàniament, i reutilitzàs les aigües depurades, també, com a Administració Pública, d'acord amb uns plans agrícoles adients, sinó que, a més, fos qui fes directament aquest manteniment imprescindible perquè no s'arruïni, en pocs anys, com han passat els darrers anys, estacions depuradores caríssimes.

Per tant, la nostra esmena, no tan sols és incrementar quantitativament aquesta partida, sinó que hi ha darrera, implícita, perquè és difícil de convertir aquest tipus d'implicite de gestió, en esmena pressupostària, hi ha darrera una idea d'organització administrativa de la construcció i explotació de les depuradores diferent de la que el Govern planteja.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Govern, té la paraula el Conseller Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sí, Sr. President. Sras. y Sres. Diputados. Ciertamente, que no es novedoso el tema de cambiar el sistema de construcción de estaciones depuradoras, y yo aquí también lo he reiterado y, además, hace muy pocos días, muy pocos, que ya le repetí que el día que tengamos, y está preparado y está prácticamente estructurado, un organismo autónomo en lo que nosotros pensamos que tienen que ser estos organismos autóno-

mos si estuviéramos contemplados en la Ley de Aguas, en la que, desgraciadamente, y no por voluntad de este Gobierno, fuimos olvidados, pero hemos preparado, la constitución de un organismo autónomo que podrá asumir en su día las competencias plenas en materia de aguas, las que nos corresponden estatutariamente, y que de momento podría empezar a funcionar.

Bien, cuando se disponga de este organismo autónomo, será el momento en que se puedan empezar a construir directamente por la Comunidad Autónoma y a explotar las estaciones depuradoras. Yo creo que el sistema no es malo, evidentemente, se podrá hacer, pero, bueno, ahora mismo, no podría. No podría, porque la Administración, tal como está estructurada, no está capacitada para llevar a cabo la gestión, la explotación directa de las estaciones depuradoras. Es necesario este organismo autónomo, le doy la razón y yo mismo anuncie su inminente constitución.

Lo que pasa es que no hay ninguna argumentación sólida para pasar de 11 a 20 millones para el mantenimiento de la red hidráulica, que no son sólo las estaciones depuradoras, porque precisamente las estaciones depuradoras tienen el mantenimiento, son, no sé, no entiendo muy bien como a usted le parece mal que apertremos dinero para la construcción, cuando piensa que tendría que pagarse esta construcción a través del canon de saneamiento, del canon por uso del alcantarillado y la depuración y, en cambio, le parece oportuno que se pague la explotación, cuando, precisamente, el mantenimiento de una estación depuradora, es uno de los costos de explotación que directamente deben de estar incluidos precisamente en la tasa, y lo está mientras la exploten los ayuntamientos, la conservación la deben de llevar a cabo los ayuntamientos, directamente, con cargo al presupuesto de explotación.

Por otra parte, el aumento de la partida de 11 a 20 millones, bueno, yo no le he visto ninguna justificación y he de decir lo mismo de antes, no sé exactamente por qué son 20 millones y no son 11.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Per replicar, té la paraula el Sr. Francesc Triay.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Bé, per constituir aquest organisme, jo crec que vostès no estan subordinats, en absolut, a la Llei d'Aigües, que ho poden fer perfectament amb les competències actuals, si és que ho volen fer i que, per tant, aquesta referència de la Llei d'Aigües és una, aprofitant que «el Pisuerga para por Valladolid», però no té relació directa, en absolut, amb l'explotació de les estacions depuradores.

Per altra part, nosaltres, efectivament, plantejam aquest esquema diferenciat, però això no vol dir que, com que vostès no l'han creat, com que no existeix, no considerem que és importantíssim fer aquest manteniment i aquesta conservació i que es faci de la manera que sigui i que 11 milions poden ser pocs, que creim que haurien de ser més, no sabem tampoc quina és la justificació del Govern per haver tret 11 milions i no haver-ne tret 9 o 13, perquè clar, totes aquestes xifres surten d'uns ajuts pressupostaris i d'unes possibilitats i d'uns repartiments i surt el que surt. Com a nosaltres ens ha sortit, a una partida anterior 20.213.000 Pts., i per què eren 20.213.000?, doncs perquè ens en sobraven 213.000 de les sumes per quadrar els pressu-

posts, naturalment, no perquè tenguessin projectes per 213.000 Pts., doncs aquí consideram el mateix, que és necessari incrementar aquesta actuació i que, si efectivament, les depuradores s'estan pagant dues vegades, perquè les paguen els ciutadans a través de la tarifa, aquí on hi ha un capítol d'amortització, i a la vegada les paga la Comunitat Autònoma perquè els paga el 50 % a fons perdut, doncs bé, açò malament està i s'ha de superar i crec que s'ha d'anar a unes amortitzacions úniques del que és la depuradora i que, per tant, no es paguin dues vegades per part dels ciutadans, perquè es paguen per la taxa i les paguen pels pressuposts, per tant, pels impostos generals, i que, per tant, és molt important, també, que aquestes inversions tan grosses es cuidin, es mantinguin i, com que els Ajuntaments, i per això crec que és necessari aquest organisme, els ajuntaments els supera, els petits ajuntaments turístics però amb grans depuradores, els supera totalment, o almanco aquesta és la realitat d'avui, el manteniment tècnic, real, perquè aquesta instal·lació estigui en bon funcionament, crec que és necessari incrementar la partida que bé va que hi sigui, sigui reconegut, però que millor seria més ampli.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per contrareplicar, té la paraula el Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sí, Sr. Presidente. Muchas gracias. Bien, yo aconsejaría al Sr. Triay que estudiase cómo se confeccionan las tarifas o las tasas por uso del alcantarillado. Hay una parte que corresponde a la amortización, pero a la amortización de la inversión que ha hecho el Ayuntamiento, no a la amortización de la inversión que ha hecho la Comunidad Autónoma. Luego, evidentemente, no se paga en dos veces, se paga una vez. Eso, por una parte.

Por otra parte, yo no he dicho que necesitamos la Ley de Aguas para esto, he dicho que estábamos preparando un organismo a imagen y semejanza de los organismos de cuenca que prevé la Ley de Aguas para que, el día que tengamos competencia, podamos asumirla. Esto está preparado y en el próximo período legislativo será uno de los primeros proyectos de Ley que se presentarán en esta Cámara, la constitución de este organismo autónomo. Nada más.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Volen intervenir altres Grups?

Passam a la votació de l'esmena 352.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 16; en contra, 22; abstencions, cap.

A continuació, passam a debatre l'esmena 354 del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Sr. Antoni Costa.

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Aquesta esmena és una esmena que creim que és de justícia social, és una esmena que fa referència a l'illa de For-

mentera i, concretament, a una subvenció per a l'aigua potable a aquesta illa. Com bé saben els Diputats d'aquesta Cambra, l'illa de Formentera no té aigua potable, sinó que es va haver de construir una potabilitzadora que va haver d'assumir el cost l'Ajuntament, i el preu de l'aigua d'aquesta illa és molt superior de qualsevol altra de les Illes Balears. El que proposam és una subvenció de 8 milions que vendria a atracar el preu, el cost de l'aigua per als ciutadans, el cost directe de l'aigua per als ciutadans de l'illa de Formentera, a un cost similar als altres de les illes de Mallorca, Menorca i Eivissa, conjuntament amb una ajuda que ja rep del Ministeri d'Indústria i Comerç d'uns 17 milions de pessetes, per tant, esperam el suport de tots els Diputats d'aquesta Cambra que siguin solidaris amb els ciutadans de Formentera, que, en aquests moments, han de pagar l'aigua a un cost molt superior als altres d'aquestes illes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Govern, té la paraula el Conseller Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sí, Sr. Presidente. Muchas gracias. Yo creo que la enmienda está equivocada. Yo comprendo perfectamente que a Formentera le sale cara el agua por una serie de circunstancias específicas de Formentera, de ser una isla y tener sus características tiene ventajas y tiene sus inconvenientes, y eso pasa en todas las localizaciones geográficas, que todo tiene ventajas y todo tiene inconvenientes. En las otras islas, también hay sitios donde el agua tiene que llevarse en cubas y sale carísima, en otras no se dispone, etc., etc., bueno, son circunstancias.

Yo entiendo, perfectamente, de todas formas, el problema de Formentera, y entiendo el problema de la justicia comparativa, pero la justicia comparativa, por favor, con las Islas Canarias, donde el Estado aporta todo el dinero necesario para que salga a un precio asequible, por muy distintos caminos. Usted dice que ya hay una ayuda del Ministerio de Industria, si es insuficiente, yo creo que a través de esta mayoría parlamentaria de que disponen en Madrid, deberán de pedir que esta ayuda sea suficiente para mantener esos principios de justicia distributiva, que yo comparto de una manera absoluta, pero que tendrían que ser comparativamente con las Islas Canarias que tienen la misma situación que Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Per replicar, té la paraula el Sr. Antoni Costa.

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. President. El Sr. Conseller d'Obres Públiques, amb un aire d'autosuficiència que no tenen els altres membres del Govern i tot s'ha de dir, va rebutjant les esmenes que afecten els ciutadans d'aquesta illa com si li pertanyessin a ell. Hauria de recordar que vostè també és membre d'una administració pública que és la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, que vostè també pot ajudar a solucionar aquests problemes i que aquest aire de suficiència que té aquí dins, també faria falta que el dugués als ciutadans i al carrer. Aquesta esmena és una esmena justa, una

esmena que fa justícia a una illa d'aquesta Comunitat que no ha estat massa tenguda en compte ni per aquesta Administració ni per altres. Per tant, creim que és de justícia que aquesta esmena es tengui en compte, i vostè pot opinar el que vulgui, però el que no pot negar és que si hi ha la voluntat política i la sensibilitat política d'ajudar, ho poden fer.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Per contestar, pel Govern, té la paraula el Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Gracias, Sr. Presidente, Sr. y Sres. Diputados. Sr. Costa, la voluntad política existe, y yo no he tachado ninguna de estas enmiendas de injusta, yo creo que todas son justas, porque todo lo que sea ayudar al ciudadano es justo. Yo lo que he intentado es buscar la aceptación de justicia comparativa con otros sitios. Nada más. Si a usted le parece que es aire de suficiencia, pues lo lamento, no es esa mi intención, tener aires de suficiencia, lo que sí es mi intención es dejar bien claro que no queremos entrar en el juego demagógico que ya le he dicho al principio que estaban haciendo y que lo empezaron ayer, de hacer aparentar a las islas Pitiusas como las cenicientas de esta Comunidad Autónoma. No lo son, yo se lo he demostrado con cifras, usted quiere seguir insistiendo, y claro, a mí no me queda más remedio que rechazar, reiteradamente, con los mismos argumentos. No es suficiencia, es mantener los mismos criterios, y los mantengo aquí, en la calle y en cualquier otro sitio.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Grups que vulguin intervenir?

No n'hi ha.

Passam a la votació de l'esmena 354.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 16; en contra, 22; abstencions, no n'hi ha.

A continuació, passam a debatre l'esmena 355 del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Sr. Benjami Carreras.

Té deu minuts.

EL SR. CARRERAS FONT:

Gràcies, Sr. President. Srs. Diputats. Bé, aquesta esmena té certa simplicitat, però també té un fons quant a la filosofia de com s'han de fer funcionar els serveis d'assistència tècnica i els serveis de planificació de la Conselleria d'Obres Públiques de la Comunitat Autònoma. Es proposa un increment de 5 milions, o sigui, de passar de 15 a 20 milions, respecte de la partida de planejament de litoral.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, Srs. Diputats, volen guardar silenci i volen ocupar els seus escons? Moltes gràcies.

Pot continuar, Sr. Carreras.

EL SR. CARRERAS FONT:

Sr. Conseller d'Ordenació del Territori, jo crec que un dels problemes més greus que ha tengut vostè i que el tenen en general també totes les administracions és sempre el dèficit d'instruments de planejament, el dèficit de projectes per a execució. Jo aquí no pretenc fer cap crítica, sinó que ja que estam al final, voldria fer una reflexió, una simple anàlisi de la situació. Resulta que segons les liquidacions dels pressuposts dels anys anteriors, s'han executat un 49 % de les inversions, la del pressupost del 84, la del 85, la del 86 no la coneixem, i, en general, quina ha estat la causa d'aquesta manca d'execució de pressuposts, d'inversions? En general crec o consider que ha estat el dèficit de projectes. La Conselleria, sigui pels motius que sigui no ha tengut capacitat de producció de projectes, d'acord amb les demandes socials, d'acord amb les demandes d'administracions i d'acord amb les mateixes demandes de pressupost del Govern. Açò què ha produït? Ha creat que s'ha executat per davall de les disponibilitats dels pressuposts, la qual cosa, i no pretenc donar-li cap responsabilitat a vostè, sinó que crec que és una responsabilitat compartida, ha provocat que es podria haver fet el doble, en general, del que s'ha fet. Tenim molts d'exemples molt concrets i molt específics, podem parlar de la carretera de Ciutadella a Fornells, podem parlar del Pla Especial d'Es Trenc i podríem parlar d'infinitat de projectes que encara estan pendents de protecció, de redacció. És un problema que tenim totes les administracions i els ajuntaments, ho vivim cada dia perquè es pretenen habilitar inversions, però sempre hi ha el retard quant a disponibilitats de projectes.

Per tant, posam, proposam aquesta pujada, que si bé no pot resoldre de forma total el problema, sempre el pot ajudar un poc, perquè creim que és un dèficit a tenir en compte.

I on es pretén incidir amb aquestes partides? Doncs en el planejament del litoral i també en el planejament d'obres públiques dels ports de la Comunitat Autònoma i d'altres que es puguin fer. Encara que si bé es va decretar aquí una moratòria, aquesta moratòria és per a autorització, no per a redacció de projectes i tramitacions. I voldria incidir en la importància de l'ordenació de la franja litoral de les nostres illes. Aquesta franja litoral és necessari que compti amb una planificació, amb uns plans d'ordenació per evitar les desharmonies que es produeixen, amuntaments, insalubritat, discrecionalitat d'usos, publicitat, promiscuïtat, dins aquest microcosmos ambulat que són les platges i concretament avui he tingut oportunitat de veure per primera vegada, a pesar de les moltes visites aquí a Mallorca, la platja de S'Arenal i he quedat, realment, espantat del que s'ha arribat a poder produir dins aquests espais de franges litorals que hi ha dins les Illes, que són el recurs, jo diria, quasi més important cara a la captació del turisme que tant preocupa especialment a certs sectors. I què cerca aquest turisme a les Illes Balears? Crec que en principi cerca tres factors, sol, platja i tranquil·litat. El sol li podem garantir, però qui pot garantir ja el turisme que ens visita, un metre quadrat de platja? És que els números no surten, no quadren. I molt manco ens preocupa el turisme, sinó que els nostres residents, nosaltres mateixos no tenim garantit aquest metre quadrat de platja per a cadascú, perquè ja no quadren els números, ja hem de fugir d'aquests espais tan elementals, i creim que, per aquest aspecte, és molt important dis-

posar d'aquests plans d'ordenació de les platges pels temes dels «xiringuitos», parasols, hamaques, embarcacions, embalums, artillugis diversos, etc., el dèficit, el dèficit que hi ha de planificació creim que justifica molt bé, molt bé l'increment d'aquesta inversió.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Per contestar-li, pel Govern, té la paraula el Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados, Sr. Carreras. Lo siento, créame que lo siento, porque, en principio, estudiando la enmienda, estaba dispuesto a proponerle una transacción y a haberla aceptado, porque pensaba que usted se refería precisamente a la ordenación, al planeamiento del litoral, tal como lo entiende la partida que yo tengo presupuestada, pero, por lo visto, se está refiriendo a otras cosas. Claro, usted cree que es insuficiente, porque no hemos desarrollado a tiempo la carretera de Ciutadella por falta de proyecto, evidentemente, lo que no toca es aumentar la partida de planeamiento del litoral. Si usted cree que no hemos hecho obras en puertos, porque no teníamos los proyectos hechos, tampoco es necesario incrementar la partida de planeamiento del litoral. Y si usted cree que con esta partida evitaríamos el desarrollo urbanístico de la playa de Palma, el urbanístico, no el de la playa, tampoco es esta partida, porque no corresponde a ésta. Entonces, realmente, pienso que no, que yo estaba en lo cierto y que 15 millones presupuestados son suficientes para poder hacer los planes de ordenación del litoral, tal como prevé la Ley de Costas.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Per replicar, té la paraula el Sr. Benjamí Carreras.

EL SR. CARRERAS FONT:

Bé, jo he posat certs exemples, carretera de Ciutadella, Pla Especial d'Es Trenc, n'hagués pogut posar referits a ports propis de la Comunitat Autònoma, port de Ciutadella, manca de projectes, retard en inversions açò creim que ja està ben clar; port de Fornells, projectes que ha de fer el Consell Insular de Menorca, perquè, a petició de l'Ajuntament, dins l'àmbit de cooperació tècnica entre institucions, perquè la Comunitat Autònoma no pot produir, no té capacitat, segurament o possiblement de falta de mitjans o de gestions, no li vull qüestionar per produir els projectes que incentivin i que facin que les inversions s'executin, que és el necessari. Per tant, els projectes que es pretenen creim que són els d'ordenació del litoral als quals es pensa destinar la partida, que se la destini a aquest capítol, faci projectes i no tindrà problemes per invertir i podrem esgotar els pressuposts, que és el que interessa, perquè uns pressuposts, sense executar, són molt preocupants.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per contrareplicar, té la paraula el Conseller Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sí, Sr. Carreras, repito —gracias Sr. Presidente—, creo que sigue sin entenderme, esta partida es para hacer planeamiento, planeamiento, y usted me está pidiendo proyectos de las obras de los puertos, y yo le digo que los proyectos de las obras de los puertos no van a cargo del planeamiento. En primer lugar, los proyectos los hace el personal, y si no tenemos personal suficiente y tiene que contratarse asistencia técnica, la redacción de los proyectos forma parte de la inversión y, en consecuencia, está en las correspondientes partidas de acondicionamiento de la infraestructura o de la conservación y mantenimiento. No está en planeamiento, planeamiento está para otra cosa que no tiene nada que ver con los proyectos, son planes. Lo siento mucho.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Hi ha altre Grup que vulgui intervenir?

Passam a la votació de l'esmena 355.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor de l'esmena, 15 vots; en contra de l'esmena, 22; abstencions, no n'hi ha.

Passam a debatre la darrera esmena de la Secció 17, que és la 356, del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Sr. Francesc Triay.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Moltes gràcies, Sr. President. A l'any 1986, hi va haver 150 milions per a inversions reals en els ports, en el 87 se'n proposen 120, creim que les necessitats dels ports són molt grosses encara, que no basta la inversió que es proposa, i proposam 15 milions més.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Per contestar, pel Govern, té la paraula el Conseller Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Bien, yo no acabo de entender la enmienda, porque está hablando de acondicionamiento de proyectos no incluidos en el Fondo de Compensación, y yo creo que ya quedó claro que había habido un error y, por lo tanto, los proyectos no estaban todos en el Fondo de Compensación, toda clase de proyectos, y yo entiendo, dada la programación de inversiones y dado el estado de redacción de proyectos, etc., etc., y la capacidad de inversión, porque hay que repetir que las inversiones también cuestan una estructura administrativa, es necesaria, y no se puede forzar la marcha de las inversiones, si no se ha reforzado previamente toda la infraestructura administrativa necesaria, pienso que para la que disponemos, la capacidad de inversión de que disponemos, las previsiones son suficientes. En consecuencia, entiendo que no procede esta enmienda.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Per replicar, té la paraula el Sr. Francesc Triay.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Bé, aquests 15 milions són per a altres projectes, a part dels prevists en els Pressuposts, i, com que als pressuposts posa que són per al Fons de Compensació, aquí es posen altres fora del Fons de Compensació. Si s'han equivocat fent els pressuposts ho haurien d'haver corregit. Però, a part d'açò, proposam un increment d'inversió.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per contrareplicar, el Sr. Conseller Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Gràcies, Sr. President. Simplement per recordar que es va rectificar, es va dir que hi havia hagut un error de mecanografia i es va rectificar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Sí.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Un aclariment tècnic. Es va rectificar en Comissió, les esmenes no es tornen a presentar, només es mantenen. Li volia aclarir al Sr. Conseller, per si no coneix la tècnica de funcionament de les esmenes. Per tant, l'esmena era a aquest concepte del Pressupost i no la podia canviar un Grup perquè no l'havia de col·locar.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies per la seva explicació, Sr. Alfonso. Altres Grups que vulguin intervenir? No n'hi ha. Passam a la votació de l'esmena 356.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 15; en contra, 22; abstencions, no n'hi ha. Queda rebutjada aquesta esmena.

Passam a la votació de la Secció 17.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquesta Secció, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta Secció?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor de la Secció, 22 vots; en contra, 15; abstencions, no n'hi ha.

Se suspèn aquesta sessió i recomençarà demà al matí, a les deu.

Bon vespre.

*EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, comença la Sessió. Tractarem, en primer lloc, la Secció 15, relativa a Agricultura, que té diverses esmenes vives. Concretament, en el Capítol Primer, en té dues d'agrupades, la 202.28 i la 202.29, del Grup Esquerra Nacionalista-PSM.

Per defensar aquestes esmenes, té la paraula, per part d'aquest Grup, el Diputat ...

Esmenes 202.28 i 29, Agricultura, del PSM.

* El Molt Il·lustre Sr. President, Antoni Cirerol i Thomàs s'incorpora a la Sessió.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies, Sr. President. Farem per separat la 28, i després, en bloc, farem la 29 i 30, si li pareix bé, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

La 30 no hi és.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Com?

EL SR. PRESIDENT:

La 30 no hi és, Sr. Serra, només hi ha vives, del seu Grup, la 28 i la 29.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Ahl, perdó, la 30 es va transaccionar, té raó Sr. President, sí, exacte, es va transaccionar o subsumida. Sí, d'acord.

EL SR. PRESIDENT:

Exacte.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Bé, passant a l'esmena n.º 28 ...

EL SR. PRESIDENT:

I 29, si les pot treballar conjuntament, jo li agrairia.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Bé, és que són dues, bé, sí, sí, és igual, però votació separada en tot cas.

EL SR. PRESIDENT:

Conforme.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Bé, l'esmena n.º 28 és una de les reivindicacions, creim que lògiques de tots els Grups Parlamentaris que vulguem defensar una mica el sindicalisme pagès, sindicalisme pagès que nosaltres pensam que en aquestes illes és completament necessari per adequar les estructures agràries amb el que és el repte de l'Europa Comunitària, que tan conflictiva es presenta en els darrers temps.

La pagesia d'aquestes illes, Formentera, Eivissa, Menorca i Mallorca, és una pagesia que té molt poca tradició sindicalista, jo gairebé diria que l'única tradició que existia fins fa deu anys, eren les agrupacions de propietaris o de tipus organitzacions corporatives, i no organitzacions sindicals, però fa un temps que hi ha un incipient sindicalisme pagès, de tipus unitari, que s'està desenvolupant a cadascuna de les Illes i que ja ha donat uns fruits, jo crec que bastant interessants i importants. Qui són aquests pagesos que estan en aquests sindicats? Bé, bàsicament són pagesos, petits propietaris que fan agricultura familiar, arrendadors, alguns amitgers dels pocs que en queden, encara, i, en definitiva, ens trobam davant un sector que, ja que ha fet un esforç d'organització, ja que ha fet un esforç de presentar alternatives, nosaltres creim que positives, tant a l'Administració Autònoma com a l'Administració Central, pensam que en aquests moments, a uns pressuposts com aquests i atès que es tracta de poder plantejar un bon funcionament, no només del Consell Agrari, que existeix i que ja funciona, sinó també un

bon funcionament sindical, que no tenguí una dependència de cap tipus d'organització política concreta, que sigui el més unitari i de base possible, i que, a la vegada, pugui entrar en aquests grans reptes de fer estudis, de tenir presència constant, tant a la Conselleria, com als Consells Insulars, com a Madrid, com a Brusel·les, fa que, de fet, necessiti un impuls, una ajuda, per part de les administracions públiques. Nosaltres hem avaluat en 4 milions de pessetes l'ajuda per a un bon funcionament dels sindicats pagesos, i creim que el Govern, creim que els grups de la majoria, creim que tots els Grups Parlamentaris, en definitiva, han d'entendre aquest tipus d'esmena, com una esmena positiva d'ajuda a un bon funcionament del sindicalisme pages.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

Queda oberta qüestió incidental. Té la paraula el Conseller d'Agricultura.

EL SR. SIMARRO MARQUES:

Sr. President. La Conselleria d'Agricultura ha defensat sempre l'associacionisme agrari, els sindicats agraris concretament, i ha intentat potenciar-los. Ara, creim que el que és sindicat concretament ha de ser totalment independent, ha de constar en els mateixos que s'associen, perquè si no, no ho troben com a cosa seva, i, per tant, no han d'estar hipotecats respecte de subvencions de cap tipus, de cap govern.

Amb aquesta filosofia, nosaltres ho hem defensat, i cada any hem dit el mateix, una cosa distinta és la qüestió del Consell Agrari, que aquest sí que està presupostat, en l'aspecte global, que diguéssim, de pagar totes les despeses de viatge, que sap que se li paguen, i dins els capítols corresponents hi ha doblers per fer estudis, que es poden fer, tant pels mateixos sindicats, en temes específics, com amb un altre qualsevol.

De totes formes, li vull dir que els sindicats, els que hi ha a la nostra Comunitat, estan afiliats a sindicats de tipus nacional i que aquests ja tenen la corresponent finançació. Sí que nosaltres volem potenciar més, perquè crec que és una cosa nostra i més reivindicativa en l'aspecte, no tan sols, reivindicatiu, sinó també en la part de comercialització, que són les sectorials. Això sí que crec que és important, concretament les APAS o moviments per l'estil, perquè defensen concretament la seva producció o d'ovelles o d'hortalisses, etc., en tot el procés, des del productiu, fins al de comercialització.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, bé, estam a la primera part de l'esmena, i ara, ha anat molt bé la intervenció del Conseller, perquè ja dona peu també a la segona part de l'esmena. Sr. Simarro, aquesta intervenció que ara ha tenguut vostè, crec que costa, en certa manera, posicions, però hi ha un tema, i és el darrer que vostè ha esmentat, que no acabam de veure, des d'Esquerra Nacionalista, mínimament clara aquesta qüestió. Aquestes sectorials, de fet, fan que el funcionament hagi de ser corporatiu. En aquest cas, com es pot això conjugar, és a dir, no acabam d'entendre, concretament, com es pot entrar dins

un funcionament corporatiu i, en canvi, sense el potenciament del sindicalisme pages.

I ja entrant a la segona part, que és l'esmena 29, i que les defensam, de fet, conjuntament, per abreujar una mica, bé, és l'esmena clàssica que, bé, nosaltres pensam que s'han de promocionar els productes de qualitat del sector agrari de les Illes Balears, i, de fet, això ens du també una mica, també, a aquesta qüestió, sectorial, com vostè ha introduït en el debat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SIMARRO MARQUES:

Sí. Realment, la cosa és un poc complexa, i em pareix que en varem tractar l'altre dia. Les sectorials és una política, no tan sols de la Comunitat nostra, de les Illes Balears, sinó que és una política comunitària. És molt important i té unes ajudes molt importants per aquesta constitució. Hi ha una reglamentació específica del Mercat Comú, endemés, que prohibeix absolutament totes les ajudes, tant per l'Estat membre com per les altres entitats, que no siguin compatibles o de les quals no se n'hagi retut comptes a Brusel·les. Està ben clar i és taxatiu. Aleshores, totes aquestes ajudes ja són regulades i crec que són molt importants. Un altre dia, si vol, li donaré tota la documentació en aquest sentit, però és que estam un poc coartats d'aquesta forma.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

Sres. i Srs. Diputats, passarem a la votació separada de les esmenes 202.28 i 202.29. Primera esmena, 202.28:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 14 vots; en contra, 20; abstencions, cap. Queden rebutjades aquestes dues esmenes.

Passam al debat conjunt de les esmenes 289, 290, 291, 92, 93, 94, 95 i 96, totes agrupades, del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquestes esmenes, té la paraula el Diputat, Sr. Josep Alfonso Villanueva.

Em permet, Sr. Alfonso?

Hem de votar la segona esmena, Sr. Serra?

Doncs passam a la votació. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'esmena 202.29, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

No n'hi ha.

Resultat: el mateix, 14 a favor, en contra 20, abstencions, cap.

I ara, passam a la defensa de les esmenes que he indicat anteriorment.

Sr. Alfonso, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT (SR. AGUILÓ FUSTER):
Té vostè deu minuts.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Si. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Conseller, supòs que bona part de la meua argumentació ja la coneix, perquè ha assistit de forma habitual a aquestes sessions de pressupost, i, a posta, procuraré ser tant breu com pugui i tan concís com pugui, referint-me a la seva secció i al Capítol I.

Com sap, li proposam dues esmenes de reducció de Capítol I, una esmena de reducció de 18 milions de pessetes, una reducció molt prudent, en la nostra opinió i una esmena de reducció del tema vacants, de 31 milions de pessetes, que suposa, en la nostra opinió, reduir 14 vacants. Per què proposam aquestes esmenes? Els arguments clàssics que ja hem dit. Perquè creim que els increments prevists a la seva Conselleria respecte del pressupost de l'any passat, són uns increments que no ens pareixen justificats ni ens ho han paregut a cap Conselleria després d'escoltar-les.

Ahir discutíem, amb el Conseller d'Obres Públiques, un increment del 36 %, a Capítol I, avui discutim amb vostè, un increment del 23-24 %, i ens demanem, com és possible que es justifiqui igualment, amb les mateixes dades, un increment del 36 %, que un increment del 23 %, com és possible que hi hagi aquesta diferència de 13 punts amb el mateix tipus de justificació? Nosaltres, la veritat és que no ho veim.

I molt més a dues Conselleries on els problemes d'homologació han de ser bastant pareguts, perquè són les dues Conselleries que més funcionaris transferits han tengut. No ho entenem. Les explicacions, en la nostra opinió, són absolutament ajustades al que convenia a cada Conseller en la seva secció, i, per tant, mentre no vagin per unes altres explicacions, la veritat és que no ens convenceran. Entrarem en això.

Com veu, a la distribució d'esmenes proposam una reducció d'I-2, del cost d'I-2 treballadors, no arriba a quasi cadascuna de les seccions. Però hi ha una altra cosa que no ens ha permès entrar-hi més a fons, i és que vostè, Conseller, ha fet una reestructuració de programes, ha fet desaparèixer els programes d'ordenació i foment i defensa zoofito-sanitària, i els ha englobat, bé, hem pensat que els havia englobat en la producció i sanitat vegetal i producció i sanitat animal, i també, en alguna cosa en reforma i gaudi agrari, en aquests tres sub-programes, en el 1509, 15010 i 15011, i ens podem haver equivocats, perquè no ens ho explica a la memòria, pareix que estan englobats ordenació i foment i defensa sanitària. Bé, l'esmena que li proposam, a part que ens agradaria una explicació, ens hagués agradat ja abans una explicació d'aquests canvis, és reduir 18.300.000 Pts., que significa, aproximadament, un 3 %, un poc més d'un 3, i busques, molt poc, del seu pressupost de 504 milions.

A part d'això, li proposam que no cobreixi les 21 vacants que vostè té previstes enguany, 21 vacants que són pràcticament les mateixes, en tenia 23 l'any 1986, i plantilla que és pràcticament la mateixa, 225 l'any passat, 223 enguany, que vostè tenia l'any passat.

Per tant, Sr. Conseller, i per no allargar el tema del Capítol I, creim que amb aquest capítol, igual que quasi totes les Conselleries, vostès han utilitzat la tècnica de preveure pressupostàriament molt, perquè enguany tenien disposicions econòmiques suficients per fer-ho. No han hagut, no han tengut la pressió que va-

ren haver de sofrir l'any passat damunt el Capítol I i el Capítol II, no han hagut de rebaixar, agafant unes tises, ni aquest Capítol ni el Capítol II, perquè Unió Mallorquina ha arribat a un pacte amb vostès de deixar-los fer, pressupostàriament, pràcticament, el que vostès volguessin, i quan un pot fer el que vol i té majoria, no sol ser excessivament rigorós amb el tema del seu pressupost.

Crec, Sr. Conseller, que és mal de fer, igual que ho ha estat per tots, a pesar dels grans esforços que el Sr. Conseller d'Economia ha fet des d'aquesta tribuna per explicar pesseta a pesseta o duro a duro els seus càlculs, és molt mal de fer explicar que vostè incrementi un 23 %, el d'Obres Públiques incrementi un 36 %, i uns altres incrementin un 12 %, és molt mal de fer explicar-ho, no tenen explicació, crec que la nostra postura de fer un increment d'un —jo agraeixc als Srs. Diputats que diguin, molt bé, supòs que devia ser jo que estava parlant, i m'estranya que vengui d'aquesta part, però, què hem de fer?

EL SR. PRESIDENT (SR. AGUILÓ FUSTER):

No, Sr. Alfonso, continuï, perquè no anava per vostè. (Murmuris i rialles.)

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President, jo li admet això, però ...

EL SR. PRESIDENT (SR. AGUILÓ FUSTER):

Es que aquests senyors escolten ...

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Es curiós que els interessi tant un debat a Madrid, quan parlem dels pressuposts de la Comunitat Autònoma, és una cosa curiosa, això, sempre. No diu molt quant a les nostres dots oratòries, la veritat és aquesta, ni d'altres coses.

Bé, tornant a això i acabant. Sr. Conseller, nosaltres hem fet la proposta que els increments estiguin al voltant del 16-17 %, que és el càlcul que hem fet, tal vegada en qualque Conselleria hauria de ser un 18, i en qualcuna el 15, però, de totes maneres, no creim que sigui en una el 23, en una el 36 i en l'altra el 12.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT (SR. AGUILÓ FUSTER):

Gràcies, Sr. Diputat.

Pel Govern, té la paraula el Conseller Sr. Joan Simarro.

EL SR. SIMARRO MARQUÈS:

Sr. President, Sr. Diputat. Miri, a mi em va preocupar molt l'augment del Capítol I, perquè si vostè ha acabat la seva intervenció dient que hem tengut llibertat, en el sentit de poder ampliar àmpliament el nostre pressupost, crec que li he de contestar que no és ver, crec que hi ha hagut un augment global d'un 10 % i quan hem fet el repartiment entre els distints Capítols, el primer que va quedar sorprès i el vaig haver de repetir moltes vegades, va ser respecte del Capítol I, perquè em vaig trobar amb uns increments tan forts que m'havien de llevar possibilitats a altres seccions. Però, el Capítol I és un Capítol sagrat, és un Capítol sagrat, perquè als funcionaris no els pots rebaixar els seus increments. I jo li vull explicar aquests increments, perquè són reals.

Hi ha hagut de diferència, en números rodons, de l'any passat a enguany un augment de 93 milions de pessetes, i el concepte més important ha estat el de l'homologació, que puja 54 milions de pessetes. I li explicaré un poc el tema. Em pareix que ha fet allusió ja un poc a la diferència que hi ha entre Conselleries i concretament en qüestió de funcionariat. La Conselleria d'Agricultura i Pesca ha tengut molts de funcionaris transferits, i en aquest sentit, aquests han estat els que han estat subjectes a homologació, i la realitat és aquesta, fent els números un per un surten aquestes quantitats, i a més hi ha molta diferència, no tan sols entre distintes Conselleries, sinó entre distintes programes, concretament de cada Conselleria, jo ho he repassat un poc aquí, fent números, sense cap maquineta de calcular, i em trobo, si fa la comprovació, bé, no la podrà fer, perquè no té les dades d'homologació, però jo les tenc, i tenc diferències tan fortes com un increment, a qualque secció, del Capítol VIII, per exemple, del 8 % enfront del Capítol III, de més d'un 16 %, només respecte del tema de l'homologació, per què?, perquè va en funció del personal tècnic que hi ha a aquestes distintes seccions. I, per tant, aquests increments són així, i sumats, perquè vaig fer sumar un per un tots els funcionaris, i el concepte concret d'homologació em puja ja 54 milions de pessetes. I això és una cosa que s'ha defensat en aquest Parlament i s'ha demanat que hi hagués aquesta homologació, i, per tant, s'ha de respectar, i, a més, són xifres exactes. No les tenc aquí, però si té interès li puc donar funcionari per funcionari al que pressuposta això.

Si sumam a aquests 54 milions el 5 % d'augment global, que són 20'5 milions de pessetes, i sumam la qüestió de vacants, i anem, ara després tractarem la qüestió de vacants, que pressuposa la meitat del pressupost de l'any passat de les vacants que estan cobertes ja enguany, són 10'2 milions de pessetes, ja sap que a l'any passat estaven pressupostades a la meitat les vacants, no?, idè a aquestes que s'han cobertes ja, i després tracarem quines són les que s'han cobertes, són 10'2 milions de pessetes. I després ens queden 8'4 milions de pessetes que són la Seguretat, que ja n'hem xerrat aquí, d'alts càrrecs, més la seguretat social corresponent a l'augment d'homologació, que tampoc no li coincidirà, aquesta xifra, però és que no li coincideix, perquè hi ha molts de funcionaris que no tenen Seguretat Social, sinó que tenen un règim especial, i, concretament, dins la nostra Conselleria, que jo sàpiga, vaja no ho he estudiat exactament, només sabia que els serveis d'extensió agrària tenguessin Seguretat Social. Tots els altres no cotitzen Seguretat Social. Si suma aquests conceptes, més o manco, li donaran aquesta xifra. I, per tant, jo ho sent molt, però no puc admetre aquesta rebaixa, perquè és el sou dels funcionaris, i un sou que s'ha defensat i que s'ha dit que aquest concepte s'havia de fer.

Respecte de la qüestió de vacants, a vostè li ha sortit una xifra, jo les he sumades, a no ser que m'hagi equivocat, perquè també l'he fet, però em sortien 16 vacants. D'aquestes 16 vacants, que figuraven en el pressupost com a vacants, que eren les mateixes de l'any passat, se'n varen cobrir, a final d'any, devers 8 vacants. D'aquestes 8 vacants n'hi havia unes, tres, que varen venir de l'Estat, vaja funcionaris de l'Estat que varen demanar l'ingrés a la Comunitat, i les altres es varen cobrir per les oposicions que hi ha hagudes, li puc dir els noms i llinatges si li interessa. Respecte

de la qüestió de vacants, jo li dic que la gent que hi ha no és estàtica, hi ha altes i baixes sempre, constantment, hi ha hagut traspàs, etc. Però, reconeixent que la Conselleria d'Agricultura té molts de funcionaris, ho reconec, jo sí que li puc dir que aquest nombre de funcionaris no és suficient per a les feines, i no tan sols no és suficient, sinó que està reconegut que fins al moment de les transferències que ja sap que només es pot transferir el que hi ha. Hi va haver organismes que, a més, dels funcionaris, varen transferir partides pressupostàries perquè hi havia un reconeixement implícit que no era possible desenvolupar les funcions que ens encomanaven amb aquest funcionariat, i, per tant, es varen donar doblers. Si en aquell moment sumàssim, enguany no ho he fet, però ho he fet els altres anys, sumàssim tots els doblers que es dediquen a Capítol I, abans de les homologacions, després, no ho sé, amb el que se'ns va transferir actualitzat entre pessetes i nombre de funcionaris, jo li asseguro que és bastant inferior. Però, és que, a més, tenim altres problemes, després d'entrar en el Mercat Comú, si llegeix els butlletins oficials ho veurà, hi ha molts de treballs nous que abans no es feien, i per Reial Decret, se'ns encomanen a nosaltres aquestes funcions, es llegeixi tot el d'agricultura de muntanya, ovelles, llet, etc., etc., basta llegir els butlletins oficials, i això és una cosa que ja l'ha plantejada, no tan sols la nostra Comunitat, sinó d'altres Comunitats en el Ministeri, que d'aquesta forma, no podem donar cabuda a totes aquestes funcions.

Això és el que li volia contestar respecte del tema que vostè ha plantejat i, per tant, jo ho sent molt, però no podem, de cap manera, disminuir aquest Capítol perquè va en contra, no tan sols dels interessos reconeguts dels funcionaris, sinó del bon funcionament de la Conselleria.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Sr. Alfonso, té vostè la paraula. Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Bé, aquesta explicació que ens dona va concretant, ens diu que l'homologació suposa 54 milions, la meitat de l'increment, és a dir, un 12 % aproximadament, 10, 11, 12 %, el tema és important i greu, i jo em vull referir ara que quan l'any 84 parlàrem d'aquesta homologació, tots els càlculs que feïem la Conselleria d'Interior, la veritat és que s'han superat enguany, tots sol, i fa tres anys que es fa l'homologació. El nostre Grup ja no sap a què s'ha d'atendre. Parlaven de 250, 300 milions el 84, enguany suma d'homologació ja ens diuen, arriba als 250 milions de pessetes. Bé, això és un primer tema, per tant, creim que hem estat molt mal informats, o ha estat molt mal informat el Conseller d'Interior, que ens explicava el de l'homologació, o els números, al final, surten d'una altra manera.

Jo crec que un dels greus errors en aquests pressuposts, a part de molts que n'han fet és que aquest tema, que suposa unes quantitats importants de despesa, aquest tema, ningú, és a dir, cap Conseller de cap Conselleria, no s'ha molestat ni a fer una nota a la memòria. Creim que era important que Interior o els Consellers ens diguessin, l'increment de Capítol I ens ve donat per això, això i això, a la memòria, i nos-

altres haguéssim pogut, no aquí a un escó, a un debat, que ens és impossible intentar una comprovació, sinó amb un poc de temps intentar acostar-nos a la realitat del que ens diuen.

Per tant, ja, com a primera crítica, nosaltres hem de mantenir l'esmena, perquè no és que no el creguem a vostè, evidentment, però el que no tenim és cap mètode per estudiar més a fons la feina que han feta, i nosaltres estam per l'homologació, vàrem proposar esmenes a l'articulat, l'any 84, i ho hem continuat mantenint, manco enguany que, pels càlculs hem dit, n'hi deuen haver col·locada a una part.

Vacants, jo no sé si vostè necessita o no més vacants, no ho puc saber, vostè diu que sí, nosaltres el que creim és que la Comunitat Autònoma, en conjunt, no necessita més funcionaris i creim que n'hi sobren. He acabat un llibre, de llegir un llibre aquests dies, que em va impressionar per moltes coses, m'ho vaig passar molt bé, jo els el recoman, després li diré el títol, perquè no crec que s'hagi de dir aquí, i un alt funcionari li deia al seu Conseller, al seu Ministre, que la missió més important d'un ministre, no era fer política, era defensar el pressupost i el nombre de funcionaris, que com més funcionaris tengués un departament, com més pressupost tengués un departament, més importància tenia. Jo crec que vostès han après les recomanacions del funcionari i no les del Ministre.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SIMARRO MARQUES:

Sí, Sr. President. Respecte de la qüestió d'augment d'homologació, crec que s'han donat les explicacions, jo el que li puc dir és que l'any passat, dins la Conselleria s'havia aplicat una part d'homologació, la dels càrrecs i tècnics mitjans, però no estava pressupostat dins la Conselleria, era una cosa de pressupost global, em pareix que ja ho sabia això, i, per tant, enguany ha repercutit la totalitat. Les xifres són aquestes, i jo no el puc enganyar dient que són unes altres, vaja, perquè li dic que em vaig preocupar, perquè em va preocupar el mateix que vostè, l'augment, perquè aquest augment jo l'havia d'absorbir amb altres coses, cosa que em molestava molt, i, per això hi ha una explicació de perquè no hem augmentat el Capítol II, perquè no podria perquè hauria de llevar encara més doblers d'inversió, i no podia llevar aquest augment.

Quant al llibre seu, miri, el que diu al llibre seu, miri, jo ho he practicat, he tengut altres càrrecs, no aquí, sinó a Madrid, i també se'm va demanar precisament el que diu a aquest llibre, i jo sempre he dit, he estat contrari als augments de plantilla, jo sempre he estat partidari que els funcionaris que hi hagi que treballin molt, però han d'estar ben pagats per poder fer aquesta funció. Però dic que jo no som partidari dels augments de plantilla, i la prova que no som partidari, és que precisament tenint més disponibilitats econòmiques al principi, al moment de transferències, no les vaig voler utilitzar.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Grups que vulguin intervenir?

No havent-hi, aleshores, més intervencions, passam

a la votació conjunta de les esmenes 289 a 296. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha. Resultat de la votació: a favor, 14 vots; en contra, 22; abstencions, cap. Queden rebutjades.

Passam al debat de l'esmena 297, si tengués possibilitats, Sr. Alfonso, ... sí.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Perdoni, Sr. President, però no m'he enrecordat de dir-li quan he entrat, però he defensat l'esmena 297, per tant, la podríem votar.

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats, passam a la votació de l'esmena 297, ja defensada pel Grup Socialista. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha. Resultat de la votació: a favor, 14 vots; en contra, 22; abstencions, cap. Queda rebutjada aquesta esmena.

I ara, passam al debat i votació de l'esmena 298, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Josep Alfonso Villanueva.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sres. i Srs. Diputats, Sr. Conseller. Part d'aquesta esmena s'ha discutit fa un quart d'hora i no es tracta tornar als arguments i repetir-los, però vostè n'ha donat uns i nosaltres uns altres, només en aquesta primera part, que és reforçar el paper de les organitzacions professionals d'agricultors, nosaltres li volem dir dues coses. Creim que l'entrada en el Mercat Comú ha suposat un esforç d'adaptació importantíssim, o suposa, de fet, un esforç d'adaptació importantíssim a tots els agricultors de les nostres illes. Ja sabem que l'agricultura a les Illes no representa un percentatge molt important de la renda de la Comunitat Autònoma, però, de totes maneres, suposa en la nostra opinió, un equilibri important dins l'estructuració econòmica d'aquestes illes i dona feina a un col·lectiu que és interessant. I, a part d'això, significa per a les Illes que es poden no haver d'importar quantitats de productes que es produeixen aquí.

L'entrada en el Mercat Comú, com li deia, suposa un increment fort de les necessitats d'aquestes organitzacions, en tant s'han d'adaptar en dos aspectes, un que el Mercat Comú actua fonamentalment com a lobby, com a grup de pressió, a través d'organitzacions empresarials i d'agricultors, per imposar, i ho hem de dir així de clar, les seves opinions, la seva voluntat d'actuació en un sentit o en un altre, això vostè ho coneix molt millor que no jo. I, en segon lloc, aquestes organitzacions són, també, pràcticament l'única manera que tenen els conradors d'aquesta Comunitat Autònoma de tenir assessorament sobre les tendències de

mercat, sobre el que està passant a Brusselles respecte dels acords agrícoles, etc.

Vostè deia al Sr. Serra que és convenient que aquestes organitzacions s'autofinanciïn, que és convenient que aquests agricultors paguin unes quotes i que els ingressos d'aquestes organitzacions siguin propis de l'organització, nosaltres creim que també, però creim que no és suficient i que en aquests moments encara és més insuficient. No creim que la normativa comunitària, no ho creim, perquè no està feta per això, prohibeixi aquest tipus de transferències, aquest tipus d'ajudes. El que prohibeix és transferències, ajudes, que signifiquin, que distorsionin el mercat, ajudes per a funcionament evidentment, i vostè també ho sap, no les prohibeix. Nosaltres pensam que és important que es facin dues coses, les organitzacions que hi ha siguin impulsades pels governs autònoms, perquè puguin tenir una vida adequada i que no només facin manifestacions, sinó que ajudin realment al coneixement de la situació europea, a l'Europa verda, i que per això els fa falta, no només les quotes, sinó que els fa falta, en la nostra opinió, unes certes ajudes econòmiques de la Comunitat Autònoma.

El segon tema, ja, bé, l'hem discutit molts d'anys, el tema del Consell Agrari. Vostè, cada any, posa unes despeses de funcionament al Consell Agrari, unes despeses que serveixen perquè es pugui reunir, bàsicament, la resta, molt poca cosa. I enguany ens ha dit, hem sentit que també alguna despesa per a estudis. Nosaltres creim que ha d'anar un poquet més enllà. El Consell Agrari, igual que aquest consell que hauria de funcionar i no funciona, que és el Consell de Treball, aquest Consell de Presidència de Treball, que no funciona, que encara, bé, que sabem per què, i, la veritat, en aquest aspecte no hem de donar tota la culpa a la Comunitat Autònoma, hem de donar molt més la culpa que no s'entenen entre ells, al Consell Agrari no li passa això, tant de bé, i creim que vostè, des de la Conselleria, no només ha d'impulsar que es puguin reunir, sinó que ha d'impulsar que tinguin activitats distintes, que els membres d'aquest Consell Agrari actuïn per fer altre tipus de feines que no siguin merament estudis, que puguin també, igual que les altres organitzacions, però d'una forma institucional, que l'ajudin a vostè, en definitiva, que ajudin el Govern a transmetre tot allò que és avui imprescindible perquè el camp s'adapti a mig termini a les necessitats que està imposant Europa. El que no podem oblidar, i vostè ho sap millor que no jo, que el procés de configuració de Mercat Comú, el procés de configuració de l'Europa verda, estiguem d'acord o en desacord amb les negociacions, estiguem d'acord o en desacord amb el camí que du, estiguem d'acord o no que aquests certs tipus de econòmic no serien, no són convenientes, que és molt discutible en tots els aspectes, jo crec que no són convenientes, encara que quan feim números, pens que econòmicament surten altres números, a pesar d'això el procés és totalment irreversible, i aquesta irreversibilitat del procés fa que des dels poders públics i molt més a les nostres illes amb uns contradors, en general, que els costa entrar dins la roda de l'agricultura moderna, que la Conselleria faci autèntics esforços perquè des dels mateixos agricultors a través del Consell Agrari es puguin transmetre totes aquestes necessitats que té. Nosaltres creim que, a part de la despesa de funcionament, el Consell Agrari és una gran ajuda a vostè, i li hauria de donar, a través d'una pe-

tita subvenció, 4 milions de pessetes, que proposam, no és una gran subvenció, li hauria de donar un poquet d'ales perquè voli ell tot sol, perquè la seva feina serà més efectiva si la fan ells que si la fa vostè.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.
Queda oberta qüestió incidental.

EL SR. SIMARRO MARQUÈS:

Sr. President. Sr. Alfonso. Jo, en moltes coses que ha dit, pentura, hi puc estar d'acord, però les disponibilitats econòmiques no són fortes i, per tant, hem d'entrar amb uns graus de preferència, amb unes actuacions determinades.

Respecte dels sindicats, crec que ja he contestat. Vaja, dins la filosofia general que ens pot diferenciar a un partit de l'altre, és la forma de potenciar-los. També ja he dit abans que els sindicats realment els d'aquí, més per defensar els interessos reivindicatius que té l'agricultura a Brusselles, no es fan des d'un sindicat d'aquí, ho fa un representant de tipus nacional, i aquí tenim dos sindicats, dos sindicats que realment, bé, en tenim més, però pràcticament que funcionin, només són dos, i crec que basten aquests dos. I, a més, estan ja connectats i relacionats bé amb organitzacions nacionals i tenen les seves representacions a nivell de Brusselles, vol dir que, en aquest aspecte, no creim que faci més falta.

Respecte de les subvencions del Mercat Comú, perdoni, jo en aquell moment, quan ho he dit, no em referia als sindicats en si, em referia a les associacions de productors, perquè aquests tenen activitat comercial. I aquestes sí que estan prohibides. Només li faig uns aclariments i unes puntualitzacions. Res més.

Respecte del Consell Agrari. Al Consell Agrari sap que he intentat potenciar-lo, m'he reunit amb ell totes les vegades que ha fet falta, crec que hi ha un fruit de col·laboració important, que amb moltes més coses potser que no hi estiguem d'acord, però hi ha una exposició clara de cadascuna de les postures, i jo sempre li dic al Consell Agrari és assessor, perquè en el moment que vulgui prendre part en les meves determinacions o jo hagi de fer la seva, aleshores feim un govern conjunt, una política agrària conjunta, i tenim una responsabilitat nosaltres, com a partit de fer la nostra política. Però sí que els hem escoltat i els hem donat sempre totes les determinacions que s'han preses.

Ara, la divulgació, que crec que és important, però no es fa com a Consell Agrari, cadascú dels que intervé allà, intervé en representació d'alguna cosa, o en representació de cooperatives o en representació de sindicats agraris o en representació d'associacions, fins i tot de la Cambra Agrària. I, per tant, la divulgació l'han de fer com a tals associacions, que tenen el seu diàleg i els seus afiliats.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alfonso, té vostè la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sí, Sr. Conseller, ha sortit una divergència important, i és el concepte que vostès tenen del que és el Consell Agrari i el concepte que tenim nosaltres del que és el Consell Agrari. Evidentment que el Consell

Agrari és un organisme assessor, és evident, el Consell Agrari no ha de fer la política de la Conselleria, ros altres no li podríem demanar comptes al Consell Agrari, però nosaltres creim que ha de fer alguna cosa més que assessorar, i és impulsar, a través del mateix Consell, no de les organitzacions representades, sinó del mateix Consell, tota aquesta política globalitzada que, en definitiva, serà la que s'haurà de dur a aquesta Comunitat Autònoma. I aquí hi ha una diferència conceptual, en la nostra opinió, important, per a nosaltres, el Consell Agrari, igual que el Consell Assessor de Treball, són organismes assessors, però amb vida pròpia per no imposar al Govern unes actuacions, sinó per discutir i proposar al Govern unes actuacions. I a l'inrevés, una vegada que aquestes actuacions estiguin proposades o discutides i aprovades, transmetre institucionalment, des del Consell, aquestes decisions o aquesta política als sectors i als agricultors. La política que vostè ens ha exposat és bastant distinta, i així compremem que no pugui acceptar la nostra esmena.

EL SR. PRESIDENT:

No havent-hi més intervencions ... sí?
Volen intervenir els altres Grups?

EL SR. ORFILA PONS:

Sí, gràcies, Sr. President. El nostre Grup donarà suport a l'esmena que ha presentat el Grup Socialista, ja ha defensat abans el nostre company, Sebastià Serra, les necessitats de dotar de forma important, de forma suficient les organitzacions agràries, atesa la seva importància, jo crec que el tema bé s'ho val, hi ha un dèficit real quant a organitzacions agràries al nostre país i a la nostra Comunitat Autònoma, açò és un fet, després, la Comunitat que és generosa, el Govern de la Comunitat a subvencionar dèficits, a proposar que aquests dèficits se corregeixin, crec que té el deure moral de també corregir aquest.

És un fet que les organitzacions agràries s'haurien d'organitzar per si soles, s'haurien d'autofinçar, açò és una tendència que hem de seguir, però tenir en compte que finançar-les, ajudar que es financin en aquest primer moment, quan hi ha unes dificultats certes per poder sobreviure, per poder mantenir-se amb possibilitats reals d'incidir a la societat, necessita que qualcú incentivi, que qualcú faci possible que de cada vegada funcionin millor. Nosaltres pensam que això és un paper que hauria d'assumir la Comunitat Autònoma i, en aquest sentit, donam suport a aquesta esmena.

Pel que fa referència a la segona part de l'esmena, la qüestió del Consell Agrari, coincidim totalment també amb precisió que feia el Grup Socialista, un Consell Agrari que simplement serveixi per reunir-se una vegada cada dos mesos, parlar, discutir, fora de discussió, no serviria per a les grans qüestions que hi ha plantejades en aquests moments a les Illes i que, de qualche manera, haurien de servir per fer, per avançar de forma conjunta. Pensam que hi ha coses que podria fer el Consell Agrari i no fa, es podria, podria servir per vehicular informació quan tots hem detectat que hi ha uns grans dèficits de canals d'informació i de divulgació, que la Conselleria mateix té problemes a l'hora d'arribar als agricultors a través de les pròpies organitzacions, dels propis serveis de la Conselleria. Aquesta feina, jo sé que l'han oferta de vegades les organitzacions agràries de les quals parlam, precisa-

ment, que tenen pocs mitjans econòmics i a les quals planyem una subvenció perquè s'autofinancin, després, si no dotam les organitzacions, els sindicats agraris amb una subvenció, dotem almanco el Consell Agrari d'uns doblers suficients perquè pugui funcionar, elaborar pròpies documentacions o almanco tenir, poder vehicular la informació que des de l'administració central i autonòmica hagi d'arribar als agricultors corregint un dèficit que, dic, és seriós i important.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

Jo pregaria als Srs. Diputats, ja que vostès són titulars de l'escó respectiu, ocupin l'escó respectiu perquè el control de la gravació i el control dels micròfons es fa des d'allà dalt. Quan vostès demanen la paraula i jo don el nom, vostès el bon funcionament de la Cambra. Es posin vostès en el seu lloc.

I, Sres. i Srs. Diputats, passam seguidament a la votació de l'esmena 298. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Vots a favor, 14; vots en contra, 23; abstencions, cap.

Moltes gràcies.

Passam al debat de l'esmena 300/87, del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Sr. Diputat Antoni Costa i Costa.

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Aquesta esmena és una esmena dedicada a l'adquisició de patrimoni forestal a l'illa d'Eivissa. Com bé sabem, l'illa d'Eivissa és l'única illa on la Comunitat Autònoma o les institucions públiques no tenen ni un sol metre de terreny de propietat pública. Creim que és necessari que les institucions públiques comencin a actuar a les illes menors, no només que concentrin la seva actuació quant a adquisició de patrimoni a una illa i que és necessari territorialitzar les inversions que, a aquest objecte, es duen a terme. Crec que és de justícia redistributiva territorial i que la Conselleria, estam segurs, tindrà aquesta aspiració justa de molts de ciutadans de l'illa d'Eivissa que veuen com el seu patrimoni forestal, no només es degrada, per una mala gestió de les institucions públiques locals, sinó que des d'altres institucions, tampoc no hi ha interès quant a adquirir un patrimoni propi, quant a adquirir o millorar les condicions de patrimoni forestal que l'illa es mereix.

Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Costa.

Té la paraula el Conseller d'Agricultura, Sr. Simarro.

EL SR. SIMARRO MARQUÈS:

Sí, Sr. President, Sr. Costa, enguany, per primera vegada, si es firmen els convenis i les promeses que tenim de l'Administració Central, en el debat que varem

tenir sobre la finançació de la Comunitat Autònoma, podem disposar de 330 milions de pessetes per a l'adquisició de finques. Per tant, hi haurà possibilitats.

Jo, em pareix que els vaig dir, quan vàrem comprar S'Albufera, que a mesura que hi hagués més disponibilitats pressupostàries, adquiriríem més finques, però aquestes finques s'han d'adquirir amb una planificació, amb una ordenació de preferències, està establert i s'ha d'establir junt amb les altres Conselleries de Turisme i d'Obres Públiques o d'Ordenació del Territori, i que s'han de fer d'una forma gradual i, a més, no es poden especificar, com és lògic, públicament ni a quines finques ni a quins llocs, perquè en el moment de la negociació, sense cap dubte, pujarà fins als núvols. Li puc dir que hi ha uns doblers i que els criteris s'establiran tot d'una que tinguem aquestes disponibilitats i anirem amb aquesta política d'adquisició de patrimoni.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. President. Entenc jo que el Sr. Conseller estaria disposat a una transaccional allà on hi hagués una territorialització de les inversions per a adquisició de finques que es dedicassin, en un sentit finalista, a adquisició de patrimoni forestal a Eivissa, 35 milions? Perquè si vostè està d'acord que aquesta adquisició es pot fer amb les disponibilitats que té la Conselleria no entenc per què no s'ha de fer una territorialització d'aquestes inversions, que creïem que és el just i el que, a més, diu la Llei de Finances.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. SIMARRO MARQUÈS:

No, de moment no puc fer cap transacció en aquest, perquè, primer de tot, encara no està firmat el conveni i hem de tenir-lo i després, el que jo li he dit, és que ha d'anar fruit d'una planificació conjunta amb un grau de preferències, i no sabem, en aquests moments, quin grau, vaja, podem saber les preferències, però no podem saber, encara, la localització, i, en aquest moment, jo, de cap de les maneres, no vull assumir un compromís de fer-me amb unes coses que encara no s'han especificades.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller i Sr. Diputat. Grups que vulguin intervenir?

EL SR. ORFILA PONS:

Gràcies, Sr. President. El nostre Grup donarà suport ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Ramon Orfila, em permet una observació? Veia que em demanava la paraula, després, dins el torn de rèplica, podrà intervenir. Ara intervenen els Grups Polítics.

EL SR. ORFILA PONS:

Gràcies, Sr. President. El nostre Grup donarà suport a l'esmena presentada pel Grup Socialista, entre altres coses perquè sempre ha defensat el nostre Grup la necessitat que es replantegi la política d'adquisició

patrimonial del Govern Autònom. És un fet que ni Menorca ni Eivissa tenen un patrimoni de terrenys forestals, açò és un fet real, ni de cap casta de terrenys que siguin públics, en el moment en què es va plantejar, en aquesta Cambra, la necessitat d'elaborar una Llei de Boscs, el nostre Grup insistia en la necessitat que es considerés el bosc, no simplement en una visió econòmica, sinó també començant a emprar ja una idea, que a mi em sembla que és molt important, d'entendre el bosc com a protector del medi. Jo crec que aquest és un tema important i té molt a veure amb la política patrimonial que tenim la Conselleria, que tenim aquest Govern. És un fet que normalment l'adquisició d'aquest patrimoni ha estat a l'illa major, ha estat a l'illa de Mallorca, i pensam que era una bona ocasió perquè el Govern es comprometés amb aquesta proposta que feia el Grup Socialista de donar ja a Eivissa d'una part del patrimoni forestal, que, per altra banda, no es concretava a cap finca ni es demanava aquesta concreció. Nosaltres pensam que era un bon començament per després continuar amb les altres illes menors, amb els casos de Menorca i Formentera i anar adquirint un patrimoni que, em sembla que és molt important tenir.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula. Queda oberta qüestió incidental amb el Sr. Ramon Orfila.

EL SR. SIMARRO MARQUÈS:

Es per un aclariment només sobre un tema concret que s'ha alludit, que només s'han adquirit finques a Mallorca. Bé, la Comunitat l'únic que ha adquirit com a tal Comunitat és S'Albufera, perquè les disponibilitats pressupostàries eren mínimes i no podíem fer front més que a aquesta que creïem que era la més important dins la nostra Comunitat que s'havia de preservar, i per això la vàrem escollir. Les altres adquisicions que s'han fet són a través d'un conveni establert entre el Consell Insular de Mallorca i ICONA, o sigui el MAPA de Madrid, i, per tant, com que és un conveni entre aquests dos organismes, només s'ha adquirit a Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula?

EL SR. ORFILA PONS:

Sí, gràcies, Sr. President. És un fet que hi ha hagut un conveni entre ICONA i el Consell Insular de Mallorca per adquirir patrimoni forestal, però és que ICONA està transferit, en la pràctica totalitat, a la Comunitat Autònoma. Per altra banda, jo crec que el Govern de la Comunitat Autònoma, a partir del moment que tenim les transferències d'ICONA pràcticament transferides en la seva totalitat, podria exercir molt bé el paper de mediador entre Consells Insulars i el Govern Central, a través d'ICONA central i de fer-hi a part, una part de la seva despesa, una part del seu pressupost, perquè pensam que el tema d'adquisició d'aquest patrimoni forestal és molt important. En aquests moments, s'ha denunciat repetides vegades dins aquesta Cambra la destrucció massiva i constant de boscs d'alzinars, açò és un tema del qual s'ha dit que era impossible aturar-ho a partir de la legislació que tenim en aquests moments, si no feim una legislació pròpia, la legislació actual no permet defensar les alzines que tenim a les illes, comprem almanco els terrenys que puguin fer possible aquesta protecció. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, vol fer ús de la paraula?

EL SR. SIMARRO MARQUÈS:

Sí, Sr. President. Sí, en vull fer, perquè tornam a insistir en la qüestió de la Llei de Boscs, i d'aquest tema crec que ja en vàrem xerrar. L'alzinar es pot defensar amb la legislació que ara hi ha, perquè no es pot tallar cap alzina si no és amb autorització i si no hi ha expedients corresponents. I després, també aclarir que jo no m'he negat ni he dit a aquesta Cambra que no es pogués comprar o que no tenguéssim intenció de comprar finques, i, a més, li puc dir, com a Consell Insular, que aquest conveni que varen fer el Consell Insular de Mallorca amb ICONA per a compra, estava obert a uns altres convenis dels altres Consells amb el mateix motiu que ho va fer el de Mallorca, ho haguessin pogut fer concretament els altres Consells Insulars.

EL SR. PRESIDENT:

Altres Grups que vulguin intervenir?

Torn de rèplica. Sr. Costa, té vostè la paraula.

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. President. A les paraules del Sr. Conseller d'Agricultura, el que nosaltres entenem és, en primer lloc, que no hi ha un compromís per voler fer aquestes actuacions. Si vostès tenen la voluntat de fer-ho, es comprometen que hi hagi aquestes inversions a un territori determinat i després tendran l'oportunitat, ja amb una base real per invertir-hi, de poder fer una planificació d'on i com s'hauria de comprar aquest patrimoni forestal, però sempre dins una part del territori, que és el que nosaltres volem amb aquesta esmena.

Jo no entenc els arguments del Govern quan se li parla de territorialització, però, de totes maneres, s'ha de dir que tenen una sensibilitat especial de no territorialitzar inversions a les illes d'Eivissa i, potser, a les illes de Menorca i d'altres. Per què serà? Nosaltres, que som un poquet malpensats, hem de pensar que serà pel que ha passat fins ara, que així tenen les mans lliures per poder fer, amb aquests recursos pressupostaris, el que vulguin i que, al final, sempre van al mateix lloc, sempre van al mateix lloc, al mateix castelló. I, mentrestant, es van fent les diferències més grosses entre la realitat d'una illa i de les altres. I això no és fer Comunitat Autònoma, això no és crear, no és crear el cultiu necessari perquè hi hagi un sentiment real de Comunitat Autònoma, i vostès, vostès tenen aquesta obligació de fer aquest cultiu. I insistesc, crec que és de justícia social, és l'única illa, perquè fins i tot Menorca, que no té un patrimoni forestal propi, però hi ha una possibilitat que tenguí almanco un parc natural públic, almanco s'està gestionant en aquests moments, i Eivissa ni tan sols aquesta possibilitat veu en aquests moments, i és, a més, una inversió que jo almanco crec que és petita, no és que demanem la lluna i que és totalment possible dins els pressuposts de la Conselleria. No entenem, com hem dit, aquesta al·lèrgia a voler territorialitzar aquesta inversió.

EL SR. SIMARRO MARQUÈS:

Sr. President, només unes paraules per, en fi, dir-li que vostè és ben lliure de pensar el que vulgui. Si vostè vol pensar que hi ha una aversió cap a Eivissa o no es vol territorialitzar, això és un problema seu, del seu pen-

sament. Jo li he dit una cosa ben clara, i crec que en les actuacions de la nostra Conselleria s'ha actuat correctament en aquest sentit, pens jo, que tota l'adquisició de finques que pressuposi un desembossament important, que no tan sols és el desembossament, sinó les inversions posteriors que han de fer, de guarderia, de conservació, etc., és important, ha de respondre a una planificació, i el Govern, aquesta planificació, l'ha de fer a nivell de Comunitat, no podem regionalitzar o per illes o dins la mateixa illa de Mallorca, Tramuntana o Llevant, s'ha de fer amb uns criteris que han d'intervenir la conservació dels boscs, ha de tenir en compte l'erosió, han de tenir els aspectes ecològics i han de tenir aspectes sociològics de defensa, hi ha tots aquests criteris que s'estan contemplant i en tenir els doblers i en haver firmat el conveni, s'establirà un ordre de preferència, per, a mesura que passin els anys, anar adquirint les finques.

EL SR. PRESIDENT:

Disposa de cinc minuts, dins la qüestió incidental.

EL SR. COSTA COSTA:

Seré molt breu, Sr. President. Perquè crec que està tot dit. Jo no sé si el Conseller se n'ha temut que vivim a unes illes i que és un territori discontinu i que, a més, hi ha una Llei de Finances aprovada per unanimitat en aquest Parlament que preveu una territorialització de les inversions, que el que vostè em diu de prioritats, s'ha de tenir en compte dins aquesta territorialització, perquè, si no, aquí amb prioritats, sempre acabarem fent la inversió a l'illa que té més població, i no és aquest l'esperit ni la necessitat de la Comunitat Autònoma. Sr. Conseller, jo crec que s'hauria de fer mirar els seus pressuposts d'una altra manera. Ahir hi havia un Conseller aquí que ens deia que el 20 % de les seves inversions anaven dedicades a l'illa d'Eivissa, no és que ho posi cap paper, no ho posa, ho deia ell, el creim momentàniament, perquè fins ara no s'ha demostrat, ho veurem al futur, perquè tornarem ser aquí, em vol dir quin percentatge té de la seva Conselleria que vagi a l'illa d'Eivissa, li asseguro que no arriba ni a un 3 %, se'l miri, per favor.

EL SR. PRESIDENT:

No havent-hi més intervencions, Sres. i Srs. Diputats, passam a la votació. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena núm. 300, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Vots a favor, 15; vots en contra, 21; abstencions, cap. Queda rebutjada.

Passam a l'esmena 302, del Grup Parlamentari Socialista. I per defensar-la, té la paraula el Sr. Josep Alfonso Villanueva.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. Conseller, intentarem ser curts amb aquest tema, perquè és un tema que reviu cada any. Li demanam enguany una cosa més petita, una inversió en mostres agràries de 10 milions de pessetes. Mostres agràries que han de servir, fonamentalment, per al foment del consum dels nostres productes. No es tracta, Sr. Con-

seller, només de fer una festa el primer de març i que hi hagi unes mostres agràries i de sobrassada a 44 o 45 estants de pobles, sinó que es tracta, realment, que creem una certa consciència en els ciutadans d'aquestes illes, que les Illes produeixen, tenen productes realment interessants per consumir i que hi ha variacions en les produccions agrícoles, l'any passat li parlàvem, em pareix, de la possibilitat d'un mercat de flors, enguany, ho generalitzam un poquet més, que es facin campanyes per incitar el consumidor de les Illes que consumeixi aquests productes de les nostres illes. Per dues raons perquè això incrementa el valor afegit de la nostra agricultura, i, en segon lloc, perquè així incentiven els nostres propis agricultors perquè produeixin més i millor.

EL SR. PRESIDENT:

Grups que vulguin intervenir?

Sr. Conseller, té vostè la paraula. Queda oberta qüestió incidental.

EL SR. SIMARRO MARQUES:

Sí, Sr. President. Bé, jo li he de contestar que jo estic totalment d'acord amb vostè i que, precisament, són uns capítols que he hagut d'anar reduint molt, a pesar meu, pels increments que hi ha hagut i que li he explicat abans.

No el deixo abandonat, a aquest Capítol, en absolut, hi ha, en el Capítol II del programa 1501 tenim muntat tot d'una, que varem adquirir ja fa un any i el començam a posar en marxa, hi havia una dificultat pressupostària, precisament, perquè em faltava una persona especialista posar en marxa un ... molt modern, que hem adquirit per a la divulgació agrària, no tan sols per donar informació als agricultors, sinó concretament també per fer la defensa dels nostres productes agraris, perquè creim que aquestes campanyes, amb divulgació, es poden aconseguir més que aquests tipus d'estants. I, per tant, és una difusió, amb uns cartells, amb uns fullets divulgatius, fotografies que crec que poden incitar a aquest consum i, estava previst precisament en aquest capítol i hi està previst.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Sr. Alfonso, té vostè la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. Conseller, estam d'acord, però no s'aprova l'esmena, això passa amb certa freqüència. Vostè diu que li han reduït els pressupost o que ha tengut dificultats pressupostàries, jo no ho dubto, quasi tot el pressupost se l'ha endut Ordenació del Territori, bé, Obres Públiques, no m'agrada dir-li Ordenació del Territori, perquè no ho sé, és Obres Públiques, i clar, quan un se'n du molt, els altres pateixen, però hi ha cosetes petites, ara m'acaben de passar un adhesiu petitó, de Menorca, que diu «Consumeixi productes de Menorca», coses d'aquest tipus, d'incentivar, a través de mostres, a través de campanyes, etc., el consum dels nostres productes, jo crec que pot fer tant de bé com les manifestacions enmig del Born o molt millor que les manifestacions enmig del Born.

EL SR. PRESIDENT:

Sí. Dins intervenció dels Grups Polítics.

EL SR. ORFILA PONS:

Sí, gràcies, Sr. President. El nostre Grup donarà suport també a aquesta esmena del Grup Socialista. Jo entenc que el Conseller d'Agricultura no té tot el pressupost que voldria, ho ha dit així i se n'ha lamentat, els retalls que ha tingut els lamentam tots, ho pot ben creure. Almanco en algun tema com aquest. La importància de divulgar, de promoure el consum de productes de qualitat propis a la nostra illa, a les nostres illes, em sembla que és un tema superimportant. I ho prova la feina que fan a altres zones, i em sembla que de manera molt encertada, i que fa el mateix Ministeri d'Agricultura, el seu programa, la seva campanya «Alimentos de España» dona, en aquests moments, uns resultats que sembla que són prou interessants, i sembla que hi haurà unes propostes de col·laboració amb les organitzacions que ja tenen un funcionament propi, com poden ser consells reguladors de denominacions d'origen, i em sembla que el Govern Autònom seria important que es preparés a participar en qüestions com aquesta, fent també campanyes pròpies de divulgació dels nostres productes. Hauríem de demanar-nos la necessitat o no de participar en fires com la d'Alimentària on a nivell tècnic, a nivell professional acudeixen els professionals de l'alimentació, precisament, per tenir coneixement, per tenir contactes amb els productes que estan destinats a tenir un consum fora de les Illes, sense oblidar els propi consum intern que a una zona com la nostra, amb una gran afluència de turisme és un tema que sempre és important promocionar en la forma adéuada.

EL SR. PRESIDENT:

Volen intervenir altres Grups Polítics?

No havent-hi més intervencions, passam a la votació de l'esmena 302.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 17 vots; en contra, 23; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena 302.

I passam a les esmenes 303 i 304, agrupades, del Grup Parlamentari Socialista.

Per defensar aquestes dues esmenes, té la paraula el Sr. Antoni Costa i Costa.

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Com el Sr. Conseller d'Agricultura coneix, a Eivissa hi ha una finca d'experimentació agrària, una finca d'experimentació muntada pel Consell Insular, per la qual cosa el cost total d'aquesta finca i de les experimentacions que s'hi duen a terme, corre a càrrec del Consell Insular d'aquesta illa. La Comunitat Autònoma, com he dit abans, en agricultura, especialment, i tal vegada ateses les condicions especials de l'illa d'Eivissa, que tot s'ha de dir, no ha tengut massa actuacions en aquesta illa. Creim que la major part dels seus recursos, com és lògic, van a altres illes, fins i tot, amb un sistema preferent, tal vegada per les condicions de cultius i actuacions que hi ha, inclosa l'illa de Menorca, on du a terme una sèrie d'actuacions prou importants.

El que li demanam a la finca d'experimentació agrària d'Eivissa és que vostè hi contribueixi a través

d'una transferència amb 5 milions de pessetes amb les quals es podria dotar millor i es podrien fer noves experimentacions.

Per altra part, l'esmena 304 és referent a l'adquisició d'una finca agrícola a l'illa de Formentera. Una finca que creim que podria tenir un doble objectiu, en primer lloc, fer una experimentació de cultius específics, que haurien de ser a l'illa de Formentera, allà on no es disposa d'un mitjà natural tan important com és l'aigua, i allà on s'hauria de donar sortida, dins les seves possibilitats, a l'agricultura d'aquesta illa, rellançant-la amb sistemes moderns i que tinguin un ús contingut de l'aigua. Creim que són dues esmenes de justícia, dues esmenes que poden estar perfectament contemplades dins les actuacions de la Conselleria d'Agricultura i que no dubtam que aquesta Cambra els donarà el seu suport.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.
Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SIMARRO MARQUÈS:

Sr. President. Respecte de l'esmena primera que ha defensat, de la finca experimental que hi ha a Eivissa, jo li puc dir que hi ha un conveni entre la Conselleria d'Agricultura i el Consell Insular, on tota la planificació, tota l'ajuda tècnica i les aportacions econòmiques per fer l'experimentació està allà, i li puc dir ja una sèrie d'experiències que estan plantejades, ja sap que està devora de la depuradora de Santa Eulàlia, s'ha de muntar, enguany mateix, no sé si han començat o no, un motor abans de pujar l'aigua cap a la futura presa que hi ha d'haver, de distribució, per començar ja a experimentar certs cultius de tipus fruital, de tipus mig-tropical que es poden donar, i que, aprofitant aigües depurades, perquè quan arribi a dalt, ja tinguem iniciada aquesta experimentació, igual que altres tipus, de tipus de farratge. I això està en un conveni de col·laboració i està especificat.

Respecte de l'adquisició de la finca de Formentera. A mi, en això, em sap molt de greu, en fi, perquè li he de dir que no la puc acceptar de cap manera, no la puc acceptar perquè abans ja li he dit que les finques no és tan sols comprar-les, que és un desembosament i el llesves d'una altra banda i ja està, sinó que és tota la despesa que du posteriorment, no tan sols de personal, sinó fins i tot de pagesos que hagin de dur allò directament.

La Conselleria com a tal Conselleria, amb el personal que té, no és pagès, vaja, no poden fer les feines d'allà. Aleshores, s'ha de concentrar l'experimentació a un lloc determinat, que ja els tenim distribuïdes a cada illa, endemés, i que ja s'anirà fent l'experimentació.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, té vostè la paraula.

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. President. Coneixem que hi ha un conveni entre el Consell Insular i la Conselleria d'Agricultura, però no hem vist on és pressupostat aquest conveni. Per altra part, la finca d'experimentació té necessitat d'un laboratori per poder avaluar el funcionament dels experiments d'aquesta finca, que no en té, i creim que seria important que féssin aquesta aporta-

ció extraordinària, per dir-ho d'alguna manera, que no és tan extraordinària, perquè la Conselleria sí té finques d'experimentació, i li record altra vegada que som illes, que no som una continuació d'un territori, i que aquestes finques compleixen una doble funció, que és la d'experimentació i la de divulgació d'aquestes experimentacions. Si aquestes experimentacions, a un medi com és el rural, que vostè sap que és desconfiat amb qualsevol tecnologia nova, desconfiat amb qualsevol actuació nova que dugui una industrialització o un canvi de cultius, si no se li pot mostrar que realment això és rendible, que això té futur, és molt difícil que aprengui al camp aquestes actuacions. Jo crec que vostè, que sap d'agricultura molt més que no jo, sap que això és així, i que no l'he de convèncer d'això. Per tant, el que li deman, és un petit esforç, que no és un gran esforç, un petit, petitíssim esforç dins el pressupost de la seva Conselleria perquè faci possible que el camp, a Eivissa i Formentera estigui millor dotat, tenguim millors instruments i pugui avançar cap al futur.

EL SR. SIMARRO MARQUÈS:

Sr. President. La qüestió del laboratori, en fi, quan diu que s'ha de muntar un laboratori a una finca experimental, jo ho sent molt, però m'ha demostrat que no té molta idea de com es fan aquestes coses. Un laboratori és una qüestió molt cara i endemés necessita una tècnica especial, és que no es pot fer petit un laboratori, o s'ha de fer gran o no s'ha de fer. I, a més, necessita uns tècnics especialistes, que el volum que pot donar aquest camp d'experiència, no tan sols el camp d'experiència, sinó tota la producció d'Eivissa, no ho justifica de cap manera.

Respecte de la qüestió d'experimentació. Jo som dels primers que estic convençut que l'experimentació s'ha de dur devora els agricultors, però l'experimentació l'ha de fer el mateix agricultor, i aquesta sí que és una tècnica que és claríssima i que s'ha demostrat, no tant sols a nivell de la nostra Comunitat, sinó a nivell de tot el món. I això es fa i hi ha unes ajudes específiques que poden arribar a més de 300.000 Ptes., per hectàrea per fer aquesta experimentació, i l'estan fent realment, al que denominam finques col·laboradores.

EL SR. PRESIDENT:

Grups que vulguin intervenir?

No havent-hi més intervencions, passam a la votació conjunta de les esmenes 303 i 304.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

No n'hi ha.

Resultat de la votació: a favor, 14 vots; en contra, 24. Queden rebutjades les dues esmenes.

I passam al debat de l'esmena 305, del Grup Parlamentari Socialista, que es podria agrupar, les dues són d'addició, amb la següent? 15 i 50 milions?

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Són dos conceptes absolutament distints.

EL SR. PRESIDENT:

Les defensi separatament.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, seré tan curtet com em sigui possible.

Sr. Conseller, també és una esmena que vostè coneix, aquesta esmena és la creació d'un servei nou d'urgència de menescals. El primer que li hauríem de fer és una pregunta: s'ha creat o funciona qualche servei d'urgència de menescals? La primera pregunta. Nosaltres creim que no. I creim que és necessari aquest servei d'urgència, perquè, bé és ver que, com deia vostè l'any passat, cada ramader pot contractar un menescal, fer una espècie de quota amb menescals, etc., i també és ver que hi ha menescals titulats als pobles que donen servei, però passa moltes vegades i també vostè, sense cap dubte, ho reconeixia, passa moltes vegades que hi ha necessitats urgents i, encara que no tenguí la importància, òbviament, ni de molt, ni d'enfora, d'una urgència d'una persona, per a un ramader, un animal té molta importància i una certa urgència li pot provocar mals de cap importants i pèrdues econòmiques, també importants. Per tant, nosaltres, l'únic que demanam aquí és addicionar als pressuposts un servei nou, que li posam en les seves mans perquè el munti, que es creïn unes urgències, uns menescals que estiguin en permanent servei per tal de cobrir aquelles demandes urgents dels ramaders d'aquestes illes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller. Té vostè la paraula i queda oberta qüestió incidental.

EL SR. SIMARRO MARQUES:

Sr. President. Com diu el Conseller d'Economia, són esmenes clàssiques, de cada any i hem de repetir les mateixes paraules exactament. Li he de contestar que no està creat cap servei d'urgència, com vostè em demanava primer de tot que li contestàs. Segona, li torn a repetir, la medicina veterinària lliure, etc., etc. Respecte d'un tema sí que n'hi volia parlar, que em pareix que una vegada, d'una forma particular, li vaig insinuar, que està feta ja, pendent d'aprovació l'estructura orgànica, i contempla, contempla que a les localitats on fins ara hi ha el que hem dit serveis d'extensió agrària, que els volem dir agències comarcals, estigui coberta també amb places de menescals, una vegada aprovada i admesa en els Pressuposts. No per a assistència de malalties, sinó per a assessorament d'explotacions, no podem anar en contra d'una professió, en aquest sentit, de socialitzar una medicina veterinària rural. Després li puc dir que independentment d'això, hi ha una sèrie d'ajudes directes a través de l'agrupació de defensa sanitària perquè elles mateixes puguin tenir els seus tècnics veterinaris i se subvenciona el sou, durant els primers anys, d'aquests tècnics.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. Conseller, no sé si ha estat un lapsus linguae o li xerrava el Conseller d'Economia a l'orella, però vaja, encara, el nostre Grup no governa. Ens ha dit que vostè no pretén socialitzar la sanitat animal, nosaltres tampoc, nosaltres tampoc. L'únic que volem és donar un servei, que si el Govern ha de tenir, té l'obligació de donar serveis públics, un servei públic

que sigui exactament l'assistència mèdica, en aquest cas, veterinària, en aquest cas, a urgències de menescals. Això no es tracta de socialitzar ni anar en contra de l'actuació d'una professió. Si, i li diré en paraules liberals, si la iniciativa privada, en aquest cas, la professió privada, no arriba o econòmicament el ciutadà no hi pot arribar, a un cert servei públic, és necessari, i parlo en termes estrictament liberals o d'economia liberal, és imprescindible que els poders públics hi arribin. Si fos econòmicament possible que totes les explotacions, petites explotacions agràries arribassin a aquest servei o aquest servei, com un servei públic més, els menescals, com a professionals privats el donassin, l'oferissin als agricultors, jo li donaria la raó i retiraria l'esmena, però no em digui que sigui socialitzar els senyors menescals, proposar que es creï un servei d'urgència de 15 milions de pessetes, és que si amb això se socialitzassin els menescals i tots estiguessin contents crec que fins i tot vostè ho proposaria. Siguem seriosos amb aquest tema.

Sr. Conseller, es tracta de fer un servei públic on la iniciativa privada no hi arriba, primer lloc, i, segon, que quan hi arriba, és massa car per qui l'ha d'utilitzar. Creim que està absolutament justificat, des de qualsevol òptica política aquest servei de menescals.

EL SR. PRESIDENT:

Grups que vulguin intervenir?

No havent-hi més intervencions, passam a la votació.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'esmena 305, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Resultat de la votació: a favor, 15 vots; en contra, 23. Queda rebutjada l'esmena 305.

I passam, per últim, a l'esmena 306, del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Sr. Josep Alfonso i Villanueva.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sres. i Srs. Diputats. Sr. Conseller. Altra vegada una esmena coneguda, i una esmena de diferenciació política, clara. Fa molts pocs moments, el Diputat Sr. Costa li demanava, a través d'una esmena, l'adquisició d'una finca a Formentera, vostè li ha dit que no estava en la seva política adquirir una finca no només és pagar 20 milions per una finca, sinó que és pagar 20 milions, fer-la produir, etc., etc. Sí, sí, té raó. Nosaltres li demanam també, ara, que la Comunitat Autònoma comenci no a fer una reforma agrària, Déu ens n'alliberi, encara que el Tribunal Constitucional donàs la raó a la política, necessària, per altra part, andalus, en aquest tema. Déu ens n'alliberi, en aquestes illes proposar això, perquè no és necessari, si fos necessari ho proposaríem. Però sí és necessari, creim nosaltres, que es vagi configurant un patrimoni agrari, agrícola i ramader a les nostres illes, un patrimoni propi de la Comunitat Autònoma. Per què? D'entrada i entre parèntesis, no direm, no podem dir que això sigui una mesura d'esquerres, això ni vostè ens ho ha dit mai perquè no ho és, ni una mesura revolucionària, és fins i tot conservadora, conservadora en aquests pagaments,

a altres pagaments, en aquests encara no ho és, hem de fer que ho sigui.

Sr. Conseller, nosaltres li proposam, fa tres anys, que la Comunitat Autònoma, a poc a poc, es vagi fent amb un patrimoni no només forestal i de zones ecològicament interessants que molt a poc a poc ho va fent, i ho fa la seva Conselleria, en convenis amb ICONA, etc., i ho fa, sinó que proposam que doni una pesseta més, que es creïn uns fons de terres, exactament, les paraules són, aquí no hi ha canvis, uns fons de terres perquè la Comunitat Autònoma, a part de tenir aquest patrimoni agrari pugui anar actuant com a exemple a d'altres, a la resta d'agricultors i ramaders de la nostra Comunitat. Vostè s'imagina quin efecte tendria per al conjunt de l'agricultura de les Illes que hi hagués una sèrie de finques, 100, 200, 300 hectàrees, 500 a Mallorca, agrícoles vives, igual a Menorca, manco, en proporció, a Eivissa i a Formentera i que aquestes finques experimentassin amb nous productes que avui són econòmicament interessants en el Mercat Comú, fes experimentació biològica de nous productes, etc., etc., etc.? Costaria doblers o no? No ho sabem, això no ho sabem, però què hauríem fet? Seríem un exemple i no només en petites finques de secà, no només en finques d'extensió agrària, seríem un exemple del que és una explotació agrària o una explotació ramadera a la resta, al conjunt dels nostres agricultors. I donaríem, encara un altre exemple, el que pot ser una explotació ramadera-agrícola tipus, de dimensió mitjana, i això també ajudaria a una de les feines que vostè ha de tenir dins el cap, com a Conseller d'Agricultura, que són aquests camins de concentració, de fer explotacions agràries de dimensions adequades per poder, en primer lloc, donar una renda normal a una família i, en segon lloc, tenir en si mateixes rendibilitat. No és una broma que a França ho hagin experimentat i hagi funcionat, i que no ho hagi experimentat Mitterand, sinó que ho hagi experimentat un President o en els temps d'un President que era quasi quasi de la seva corda, quasi quasi, no ho era gaire bé, diferenciat. No és una broma, no és una broma que a altres països aquests tipus de política els facin. A aquest llibre que llegia, i en coses més petites, també Anglaterra ho experimenta.

Sr. Conseller, és que som caparrudets en aquestes illes, però el que pareix un poc progressista, el que pareix que sigui tocar aquesta clàssica història que és estructura agrària, que no sigui pels mitjans de dividir finques a base d'herències, tot és perillós i mai no es pot acceptar. Jo li torno a demanar que reflexioni, i pens, tal vegada som molt agosarat pensant això, que vostè, en principi, no hi està en desacord. Pens això, i vull continuar pensant-ho, perquè, tal vegada, dins aquest conjunt de canvis de govern que es veuen venir, vostè haurà de ser un bon col·laborador d'un possible Conseller d'Agricultura que pensi en això.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SIMARRO MARQUES:

Sr. President, Jo volia ser molt breu, però m'ha complicat l'existència amb les seves argumentacions. Jo li volia dir una cosa molt simple, que és que aquest tema l'hem discutit moltes vegades i que no ha entredit la filosofia dels nostres partits. I així volia acabar. Però, m'ha preocupat l'argumentació que ha donat per

primera vegada, que és la qüestió d'experimentació. Jo el que li puc dir, i crec que tenc un poc d'experiència amb els anys que tenc, que totes les coses que s'han volgudes fer en aquest sentit, i li dic que n'hem fetes, que l'administració tengués una finca per fer de pagès, han estat un absolut fracàs, perquè l'administració, com a tal administració, i els funcionaris no són pagesos ni saben explotar una finca. I, aleshores, a mi, el que em preocupa, és que precisament s'arribi a la cosa contrària, precisament perquè siguin aquestes experimentacions, s'experimenti o es demostrï que és el que no ha de fer el pagès, i això, a mi, em preocupa moltíssim. I, en aquest sentit, tenim una altra fórmula, que creim que és millor per fer l'experimentació, que és la col·laboració amb els mateixos pagesos, s'agafa un pagès avançat, que estigui preparat, etc., i se li diu, hem de fer aquesta experimentació de nous cultius, noves varietats, nova tecnologia, etc., vostè està disposat a fer-la? Sí. Quins mitjans necessita? Aquests. I si no resulta aquesta experimentació, sàpiga que té assegurada una quantitat, no me'n record de la xifra, però abans l'he apuntada perquè sé l'any passat quina era i no sé si s'ha augmentat enguany, de 300.000 Ptes., per hectàrea per assegurar, almanco, uns beneficis normals, independentment del que doni aquesta experimentació, i crec que això sí que és positiu, i és la forma de dur endavant, perquè s'impliquen els mateixos pagesos. I la prova del que m'està fent, per exemple, la qüestió d'introducció de varietats de blat, ordi, etc., etc., crec que ha estat un èxit i ràpidament, en quatre anys, s'ha canviat totalment el sistema de cultiu, que hem passat del rendiment de 2.000 Kgrs., per hectàrea, hem arribat a 7 i 8.000 Kgrs., per hectàrea. I crec que aquest és el sistema positiu, i no el sistema de fons de terra.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alfonso, té vostè la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. Conseller, m'ha contestat a una cosa que jo no li havia dit. Mai no se m'hagués ocorregut posar funcionaris a una finca, nosaltres podem tenir propostes avançades, però no crec que el nostre Grup hagi demostrat que sigui tan boig com tot això. No, funcionaris que duguin una finca, no. Hi ha dues filosofies i dues situacions. La primera, jo estic d'acord, i s'avança, aquest tipus de col·laboració és bo, però, en la nostra opinió, li falta una cosa, la creació d'aquest patrimoni, però per mitjà d'aquesta col·laboració. Això és evident. Una finca l'ha d'explotar un agricultor, l'ha d'explotar un conrador, claríssimament, com, què té a veure si la finca és propietat, per conjunció de petites finques, perquè aquí hi ha la segona filosofia, anar a la concentració parcel·laria de mode que aquelles finques que avui no estan explotades, i vostè sap que a Mallorca n'hi ha moltes, petites finques que no estan explotades, perquè és impossible que qualsevol exploti aquesta divisió, anar a concentrar-les i fer finques vàlides econòmicament i posar-les en mans, precisament, de conradors que puguin experimentar, amb aquestes rendibilitats, etc. Són dues coses que no es contradiuen i que estan perfectament d'acord en posar-ho en marxa. I ens congratulam i ens alegrem que faci aquest conveni de col·laboració, ens alegraríem més que donàs la pròxima passa, i és que actuàs damunt l'estructura de la producció agrària, de l'explotació agrària,

aquí on, precisament, hi ha quantitat d'explotacions, petetíssimes explotacions o petetíssimes finques que són d'impossible explotació econòmica, perquè no tenen dimensions per explotar-les.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SIMARRO MARQUÈS:

Sí, Sr. President. Aquí hem enllaçat dues coses, primer de tot, els altres anys no ens donava aquests raonaments, supòs que enguany, ja ha trobat una justificació per justificar aquest fons de terres. Independentment d'això, les finques abandonades, normalment, les finques abandonades són, i n'hi haurà més, i em sap molt de greu, a mi, com a Conseller d'Agricultura, haver de dir això, però és una realitat i és una realitat econòmica, cada vegada s'abandonaran més finques, és un tema que l'hem discutit altres vegades, no aquí, perquè és una cosa tècnica, és una evolució normal sobre les noves que existeixen, del seu potencial de producció, que necessiten un altre tipus de terres, etc., vol dir que, desgraciadament, de cada vegada s'abandonaran més, però s'abandonaran perquè s'han d'abandonar, perquè no poden tenir rendibilitat agrària en aquests moments i en el futur, tampoc.

Respecte del que diu de divisió, hi ha instruments, i s'han aplicat aquí, que és la concentració parcel·laria, i s'ha aplicat ja a una zona on el difícil era començar, a Son Mesquida, i probablement continuarem a Sa Marineta, en aquest sentit, i això són coses on hi hem d'entrar, perquè l'agricultor hi entri, jo sempre, respecte de la qüestió de la concentració parcel·laria, dic que si entre els germans es barallen per un tros de terra o per unes pessetes, què s'ha de fer entre gent desconeguda, per tant, és un tema en el qual hi hem d'anar amb peus de plom, i ha de ser per consentiment dels mateixos pagesos. I l'important era començar, i ja hem començat, i pareix que amb èxit.

EL SR. PRESIDENT:

No havent-hi més intervencions, passam a la votació ...

Sí.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sé, Sr. President, que no tenc dret a rèplica, ho sé perfectament, però crec que en el tema hem introduït factors nous, i només per dir-li dues coses, i no hi haurà, òbviament, si vostè em dona la paraula, cap problema perquè el Conseller em respongui.

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, vostè té dret d'usar la paraula perquè estàvem dins el torn d'intervencions dels Grups Polítics. La qüestió incidental ha acabat, per tant, té vostè dret.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Gràcies. Seré molt breu. Sr. Conseller, vostè m'ha donat més raons de les que jo he donades. M'ha dit, aquestes finquetes s'abandonen i se n'abandonaran més, perquè no són rendibles, d'acord totalment, hem d'intentar, per moltes raons, i no només agrícoles, i no només agràries, que aquestes finques es posin en producció, encara que no siguin rendibles del tot. Si es concentren, si a través d'una acció pública aconseguim explotacions de dimensions rendibles aconseguirem dues coses, o quasi rendibles, evitar la desertització que

du com a conseqüència la no explotació d'aquestes petites finques i continuar mantenint un nivell d'activitat agrària que nosaltres creim que és imprescindible mantenir.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

Sí, sí, sí, vostè, sempre que em demani la paraula, la tindrà.

EL SR. SIMARRO MARQUÈS:

Per aclariments. Moltes gràcies, Sr. President. L'abandonament no és perquè la finca sigui petita, sinó perquè no té un potencial productiu que respongui a les noves necessitats. Li he dit que és una qüestió tècnica i, com que estam fent una esmena a un pressupost, no és qüestió d'entrar en temes tècnics, i no em vull allargar més.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

No havent-hi, aleshores, més intervencions, passam a la votació d'aquesta darrera esmena 306. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Resultat de la votació: a favor, 15 vots; en contra, 22; abstencions, cap. Queda rebutjada.

I passam, Sres. i Srs. Diputats a la votació de la Secció 15 d'Agricultura. I deman a la Cambra —per favor, Sr. Moll, no pot entrar ni sortir, en aquest moment, perdoni. Votació de la Secció 15, i deman:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta Secció, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

No n'hi ha.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor?

Resultat de la votació: a favor, 22 vots; en contra, cap; abstencions, 16. Queda aprovada la Secció 15 d'Agricultura.

Aquesta Presidència decreta un descans de quinze minuts i demana als membres de la Junta de Portaveus si es podrien reunir amb la Presidència a la sala del Senat.

EL SR. PRESIDENT:

Recomença la Sessió.

De conformitat amb el convengut, tractarem a continuació i debatrem la Secció 18, que fa referència a Sanitat Pública, posposant, probablement per avui hora-baixa, la Secció 16 d'Interior. Per tant, entram al debat de la Secció 18, Sanitat que té diverses esmenes vives, però, sobretot, en té una de totalitat, la 357, del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquesta esmena té la paraula el Sr. Francesc Gómez Sabrido.

EL SR. GÓMEZ SABRIDO:

Gracias, Sr. Presidente. Sres. Diputados. El terreno de la sanidad y los servicios sociales es uno de los

campos donde las competencias eran bien claras y bien definidas y, en gran parte, estaban ya transferidas a esta Comunitat Autònoma, con muchas de estas competencias por la Cámara Pre-autonómica y por las Diputaciones que eran ejercidas sus funciones, por lo que al Gobierno Autónomo le queda el papel de perfeccionarlas y gestionarlas debidamente, además de desarrollar y crear los servicios que sean necesarios para el desarrollo del bienestar de la población fija y de la población temporal y turística de las Islas Baleares.

Nos tememos, sin embargo, que el camino que indican los actuales presupuestos no sea adecuado para conseguir estos fines, puesto que es una continuidad del concepto de gasto sanitario y social de los presupuestos anteriores que no cumplieron, a nuestro entender este cometido.

No criticaremos, en absoluto, los gastos de apertura de centros de salud en las diferentes localidades de la isla, porque desde siempre hemos estado a favor de ellos y les hemos dado nuestro más sincero apoyo, otra cosa diferente es que una vez constituidos, construidos e inaugurados, estos locales cumplan debidamente la función para la que son creados. Esto sí es una obligación de este Gobierno, del Conseller. La integración de los servicios de la sanidad local, la dinamización de la conciencia de salud en aquella zona y el mejor aprovechamiento de los recursos sanitarios locales, esto sí que es una responsabilidad del Gobierno. Como lo es la buena ordenación laboral del personal a su cargo y la exigencia del cumplimiento de sus funciones. Unido a lo anterior, está la medicina laboral, que ha sido olvidada en los años anteriores y que vemos como en este presupuesto del año 1987 se continúa en esa misma línea, de pasar por el otro lado de la calle para no verlo. En pocas palabras, como si fuese un problema inexistente y del cual no se derivasen toda una multitud de patologías, tanto orgánicas como psíquicas, para los trabajadores, además de la repercusión que pueden tener en el resto de la población y usuarios de los servicios y productos, cosas que frecuentemente vemos publicadas en la prensa sobre accidentes, muertes, bajas definitivas, incapacidades laborales, intoxicaciones por vertidos, por ruidos molestos, polución y también otros.

No vemos, como digo, planes de actuación y coordinación con otros organismos competentes en este campo de las responsabilidades de política sanitaria, no se nos remita, por otro lado, al carnet de manipulador de alimentos porque quisiéramos saber si los criterios anteriores de cobrar por este servicio no siempre, además, ni según a qué empresa se van a mantener, porque estamos absolutamente en contra de que se cobren tasas a empresas o a individuos a los que, además se les exige, y eso sí me parece muy bien, que se les exija, someterse a unos exámenes a veces molestos y con pérdida de tiempo de trabajo, además de los desplazamientos. Los ciudadanos pagan unos servicios de salud y prevención para el que los necesite, estos mismos ciudadanos, y para quienes el Gobierno considere que deben someterse a ellos por necesidades sanitarias, pero no cobrándoles, además, por segunda vez.

Es difícil hacer un plan de ordenación sanitaria, eso es evidente, o un mapa sanitario, pero es necesario hacerlo como base de la planificación para el futuro, a medio y largo plazo, por lo menos. Para ello hemos dado, como Partido nuestro apoyo, pero, naturalmente

condicionado a la defensa de los criterios que, nos parece, deben mantenerse y con la franca oposición que, a criterio del Gobierno, no nos parecían apropiados. En este sentido, contando siempre con el esquema que nos presenta la Ley General de Sanidad, que se extenderá, naturalmente, a todo el territorio de la nación, y entre otros criterios el de apoyar las encuestas de salud de la población a atender. En este aspecto, no vemos que los actuales presupuestos vayan a resolver esa grave deficiencia, por tanto, nos parece que este plan nace cojo. Un plan sanitario en el que previamente y como base de partida, además de los conceptos geográficos, demográficos, no se tengan en cuenta las diferentes patologías que cabe, en principio, esperar que sufra aquella comunidad. No vemos que con los presupuestos actuales se vaya a solucionar ese problema.

Pero es en el terreno de lo que podemos llamar asistencia social o servicios sociales, donde vemos las carencias más importantes. Esto es, hasta cierto punto, normal. Los socialistas, evidentemente, no son ustedes, los socialistas somos nosotros, y por eso, precisamente, nos duele más y más profundamente que todo el panorama de la drogadicción, de la asistencia psiquiátrica, la asistencia a ancianos, infancia, juventud, no se atienda con decisión y con clara voluntad de resolver, hasta el máximo posible la problemática tan grave que existe en este terreno, así como la demanda social apremiante, en muchos casos.

La lucha contra la drogadicción y sus consecuencias no se ha afrontado de forma global y completa, a nuestro entender. Ya han pasado casi cuatro años desde que el Gobierno actual inició la andadura y todavía no se ha inaugurado la granja para rehabilitación de drogadictos, ni sabemos cuando se va a inaugurar. No vemos, en los presupuestos 87, las partidas necesarias y suficientes para su sostenimiento, nos tememos que tenga que continuar la dispersión y que cada Consell Insular tenga que cubrir las necesidades más perentorias y acuciantes dentro de su área de actuación. En cuanto a la reinserción social de drogadictos, no parece que se vaya a hacer gran cosa con los presupuestos actuales. Pero este aspecto nos parece fundamental, sin embargo, porque me pregunto para qué servirá el gasto y las molestias de una granja en cierrro, si luego a los pocos días o semanas, el que sale de allí se encuentra en el casillero de salida, esto es, vuelta a empezar en la rehabilitación, la salida, el mismo ambiente, la vuelta a la droga, la vuelta a la granja, lo único que puede ocurrir con esto es que la sociedad se desespere de pagar y que además, a la larga, no puedan sostenerse estos gastos.

En el aspecto de la atención psiquiátrica, además de la necesaria coordinación, que por el momento no existe, nos gustaría ver que el Gobierno Autónomo ayuda y apoya económicamente a los Consells Insulares, sobre todo a los de Ibiza y Formentera, por ser, digamos, los más débiles y los que en su territorio, Ibiza, Formentera y Menorca, tienen que sostener dos centros de atención psiquiátrica, que son en cierto sentido modélicos, pero modestos en medios, y a los que consideramos que les es fundamental el apoyo económico del Gobierno de la Comunidad Autónoma, con cargo, por supuesto, a estos presupuestos. Creo que el esfuerzo de los Consells Insulares y la importancia del problema, bien necesita esta atención y apoyo económico que no vemos, como digo, en estos presupuestos.

Ni hemos visto en los anteriores, también hay que decirlo.

El problema de los disminuidos es, en gran parte, similar al anterior, no vemos qué acción se va a desarrollar, cómo y con qué medios, pese a nuestra flamante Ley de Asistencia y Acción Social, en este caso también la coordinación con otras entidades, como INSERSO, en los Consells Insulares, es fundamental. Me parece que esa coordinación en la planificación de este centro que esperamos ver construido en un futuro, no inmediato, sino medio, no ha existido suficientemente.

Lo mismo en cuanto a las residencias de ancianos y creación de centros y atención domiciliaria a los ancianos. Nos parece que en este terreno también la coordinación con los Consells Insulares es fundamental. Es evidente, y eso se repite aquí reiteradamente que es un conjunto de islas, pero que al mismo tiempo somos una sola y única Comunidad Autónoma, y esta coordinación es fundamental, no me parece que haya existido, y en los presupuestos que vemos este año, no parece que vaya a existir.

Nos gustaría ver reflejado en los planes y presupuestos de este año 87 la voluntad de coordinar las acciones de todos, Consells Insulares, organismos estatales implicados, Gobierno Autónomo, etc., en este terreno de la acción social, con la creación de un Consejo Coordinador de Sanidad y de Bienestar Social, de forma que se aproveche al máximo el conjunto de los recursos económicos, humanos y técnicos existentes, a fin de lograr una verdadera integración de la promoción de la salud, la asistencia sanitaria y rehabilitación, reinserción social. No lo vemos, y es una de las razones fundamentales de que tengamos el rechazo a este presupuesto del año 87.

Queda, dentro de las preocupaciones sociales, el tema de las guarderías y atención a la infancia, con la pérdida de una buena ocasión durante el pasado y que me parece que se pierde también este año, de preparar una norma o guía de guarderías donde se establezcan los mínimos recomendables de las condiciones a reunir por estos centros. Una agilización de la cobertura de plazas vacantes en las guarderías transferidas del INAS y no como ha ocurrido en el pasado, así como aumento de plazas y ajuste de plantillas en las existentes, muchas de las plazas no se atienden, exactamente, a las necesidades. Además, solicitamos la creación de una guardería social que sería oportuno, del tipo INAS en Ibiza, puesto que consideramos que teniendo guarderías como tienen, Menorca, dos, Mallorca, una, Ibiza-Formentera carecer de una guardería social, me parece que no está justificado, puesto que en Ibiza consideramos que, como mínimo, las necesidades sociales deben ser iguales a las necesidades sociales que existen en este campo de atención que las que pueden existir en Menorca, por supuesto.

En el consumo, la partida que vemos de los presupuestos, nos parece totalmente insuficiente para afrontar unas acciones eficaces en el campo del consumo que tan graves repercusiones tiene en los efectos sanitarios de toda la población en general. De acuerdo que los ayuntamientos tienen competencias en este aspecto, pero eso no es óbice, nos parece para que el Gobierno de la Comunidad, por medio de su Conselleria de Sanidad aporte cantidades más substanciales en apoyo de la acción que hoy por hoy se ven, prácticamente, dispuestos o teniendo que defender en

solitario los Ayuntamientos, algunos de ellos, además con el apoyo, naturalmente, de los Consells Insulares, pero nos parece que el Gobierno, en su Conselleria de Sanidad, debía de afrontar con mayores cantidades presupuestarias este campo.

Por todas estas deficiencias que a nuestro entender existen y que existieron en el pasado y que vemos reiterarse en el presente, es por lo que nuestro Grupo rechaza estos presupuestos y solicita esta enmienda de supresión al apartado 18 de los presupuestos y pedimos el apoyo a esta enmienda de supresión.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller, té vostè la paraula. Queda oberta qüestió incidental.

EL SR. OLIVER CAPÓ:

Gràcies, Sr. President. Srs. Diputats. Bé, jo no sé en nom de quines atribucions, com no sigui l'autosuficiència, és capaç el Partit Socialista de dir que la nostra Conselleria no té política social definida, no sé si és en nom de la famosa Llei d'Acció Social que ens va prometre el Govern de Madrid per a tota la nació i que encara esperam, després de molts d'anys, no sé si és en nom de les manifestacions fetes pel President de la Nació, que és del seu Partit, on diu textualment que «nadie en el mundo hace más que este Gobierno en política social». Clar, nosaltres, a aquest nivell d'autocomplacència, esperam no arribar-hi mai. Ara, nosaltres parlem en nom de polítiques definides d'acció social i de programes totalment definits que s'han anat fent durant aquests quatre anys i que estan prevists també als pressuposts d'enguany. I parlem en el programa d'ajuda a persones físiques i a institucions que cada any el Govern de Madrid ens redueix les assignacions per a aquests conceptes i que dins aquest programa, nosaltres, l'any 1984, hi vàrem haver d'afegir més de 25 milions de pessetes, i l'any 85 més de 150 milions de pessetes dins aquest programa. Parlem també en nom del programa de centres assistencials que tenim, com és el menjador d'adults i de transeünts, amb grans millors, on es compta, per exemple, tripliar el pressupost amb què el vàrem rebre, quan el vàrem rebre es donaven 100 dinars diaris i un entrepà els capvespres, avui en dia es donen més de 200 dinars i més de 200 sopars. La guarderia infantil Verge de la Salut, on s'ha augmentat la dotació i s'ha augmentat el nombre de treballadors que hi fan feina. La residència de vells d'UIALFAS, on s'ha augmentat la dotació de personal, el mateix que al Club de Vells Talaiot. Parlem també en nom dels convenis que hem fet amb altres institucions, que ajuden a vertebrar la societat i que ja tenen una infraestructura feta, com és el conveni amb el Bisbat o com és el conveni de fa pocs dies amb la Creu Roja, o parlem en nom d'aquest centre que vostè ha dit, de disminuïts profunds, al qual hi duim a prop de 200 milions de pessetes gastats, i és aquí, és a manco de tres quilòmetres del centre de Palma, o parlem en nom del programa de centres de tercera edat, amb ajudes substancials, a Consell, Muro, Santa Maria, Santanyí, Petra, Porreres, etc., etc., per a edificació de centres de tercera edat. Pensam que a la pròxima legislatura cobrirem totalment els municipis de Balears, com hem cobert amb els centres sanitaris.

I, quant a la part de sanitat, que no estava prevista a l'escrit que ens varen enviar per rebatre aquesta secció 18, els centres de salut els hem fet, no era obligació nostra, ni era obligació dels Ajuntaments fer-los, i els hem fet conjuntament, com una prova de coordinació, no amb qualque ajuntament, sinó amb tots els ajuntaments de Balears, i no era obligació nostra, perquè ni els Ajuntaments ni nosaltres cobram ni un duro de les cartilles de la Seguretat Social, que les cobra totalment l'INSALUD, i és la seva obligació atendre l'atenció primària, i això és dins la línia de la Llei General de Sanitat, i nosaltres hem acudit, amb ajuda, fins i tot, de l'INSALUD, que cobra, ni més ni manco, que la Seguretat Social de 18.000 ptes., per cartilla de les quals una tercera part se la queda INSALUD.

Quant a la medicina laboral, és evident que l'Institut de Seguretat i Higiene en el Treball no és competència nostra, i és una competència de l'Estat, que la desenvolupi, perquè fins ara l'ha tengut, a aquest Institut, amb un sol metge, quan està programat per tenir una cadena de metges, allà on, si falta un eslabó, falla tota la cadena.

La coordinació amb altres, amb altres institucions, dimarts dia 7 d'abril, anam, una altra vegada, al Ministeri, amb el qual hem tengut moltes converses per al desenvolupament de la Llei General de Sanitat i on es farà la comissió interterritorial de sanitat, com a primera passa, al cap d'un any d'estar promulgada la Llei de Sanitat, com a primera passa al desenvolupament d'aquesta Llei.

I, quant al Pla d'Ordenació Sanitària, és un pla d'ordenació, no és un pla de malalties, això vendrà, com diu la mateixa Llei General de Sanitat, això serà una conseqüència. La Llei General diu que hem de fer aquests plans d'ordenació, els quals seran l'eina per dur a càrrec les enquestes de salut, i ho diu clarament la Llei i ho diu, a més a més, com a norma bàsica.

Quant a l'atenció psiquiàtrica, jo crec que és, primer, és una competència de les antigues Diputacions, avui dels Consells Insulars, però és que, a més a més, la Llei General de Sanitat la contempla per primera vegada com un tot dins la sanitat, i aquesta sanitat és a punt de desenvolupar-se. I tots els centres sanitaris de totes les institucions de la Comunitat Autònoma, vostès saben que passaran a formar part del servei de salut, per la qual cosa no veim per què hem d'ajudar ara, en aquest moment, a una competència que, avui per avui, és dels Consells Insulars i que sabem que, dins pocs mesos, si el Govern de Madrid no ens engana s'anirà desenvolupant aquesta Llei d'Acció Social.

La guarderia d'Eivissa està prevista en aquests pressuposts, perquè al cap de devers tres anys de negociacions amb l'Administració Central hem aconseguit que venguessin els terrenys i els doblers d'aquestes guarderies, tant d'Eivissa, com de Sa Pobla, com la del Polígon de Llevant.

De consum, només tenim la gestió, nosaltres creim que hi dedicam molt més del que ens han transferit.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Sr. Diputat, Sr. Francesc Gómez Sabrido, té la paraula.

Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. GÓMEZ SABRIDO:

Gracias, Sr. Presidente. Sres. Diputados. Sí, es evidente que hay muchas cosas de las que ha dicho el Conseller del Gobierno de la Comunidad, el Conseller de Sanidad, de las cuales nosotros, por medio de mi persona, aquí hemos dicho que estábamos plenamente de acuerdo. Con la construcción, por ejemplo, de los centros sanitarios, cómo no vamos a estarlo, en que se dignifique y se logre tener unos lugares dignos, lo hemos estado y él lo sabe perfectamente, que ha tenido el apoyo desde el primer momento. Eso es algo indudable, que no podría, en ningún aspecto, negarlo, y estoy seguro que no lo negaría.

Por otro lado, hay otros aspectos que ha tocado, que ya son más discutibles. En cuanto a remitirse a Madrid, sí, eso se puede hacer perfectamente, pero yo creo que no puede ser un sistema habitual que tengamos, en un Parlamento Autónomo, que pensar que siempre, quejarnos de papá o siempre esperar que nos lo dé papá, estamos aquí y tendremos que conseguir las cosas, y a cada uno nos toca aguantar lo que tenemos y conseguir lo que podemos. Cada palo, como dicen, tiene que aguantar su vela. Aquí estamos criticando, como partido, una acción en unos presupuestos, que son fundamentales para la acción y la política de una Conselleria tan importante, tan fundamental, tanto en la cantidad de recursos que mueve como de personas, como los efectos que tiene en la población, como es la de Sanidad, donde criticamos la acción de este Gobierno, perfectamente legítima, creo yo que es esta crítica, y las deficiencias que nos parece encontrar en estos presupuestos, en el apartado n.º 18 de Sanidad. Por lo tanto, me parece que no nos remitamos más al Gobierno de la Nación, porque, por otro lado, si nos remitiésemos, tendríamos que admitir que una gran parte de ese dinero que viene encauzado hacia la Comunidad, ha venido porque el Gobierno ha sido capaz de aumentar, por decir solamente un ejemplo, las pensiones asistenciales a unos niveles como nunca habían estado en este país, tanto en cifras absolutas como en cifras relativas, y dejemos ya el Gobierno Central. El Gobierno Central bastantes problemas tiene actualmente en la propia Cámara.

En cuanto a los centros de minusválidos profundos, sí, es verdad que está, yo me he quejado no de que se haga, de esto no me quejaré nunca, puesto que nosotros, como digo, los socialistas somos nosotros, somos nosotros los que queremos que existan esos centros, y ojalá hubiera muchos más, de lo que me he quejado es, bueno, de que llegue tarde, de que no dé tiempo, quizás, en esta Legislatura, bueno, seguro que no lo dará, a inaugurar ese centro, y que no haya habido las consultas suficientes con los Gobiernos y con los organismos gubernamentales, digamos, sobre todo Conselleria de Sanidad de los diferentes Consells Insulares para coordinar, porque este centro, entiendo que es para todo Baleares, creo que, si es de todas Baleares, todas las islas podrán conducir allí aquellos deficientes profundos que consideren necesarios llevar, no es sólo para Mallorca, pienso.

En cuanto a los centros de tercera edad, estamos plenamente de acuerdo, le digo lo anterior, los socialistas, repito, somos nosotros, y somos los que queremos que toda esta política social se haga por el máximo, el máximo por los ancianos, el máximo por los disminuidos, el máximo por los niños, el máximo por

los que estén en un desamparo, ésta es nuestra política, y siempre lo apoyaremos. Lo que, como todo es una promesa, esto.

En cuanto a los centros de la salud, lo he dicho antes, lo tengo apuntado, simplemente en la página, como cita, porque era un punto quinto, me parece, que ha citado el Sr. Conseller, pero nada más, lo he dicho antes. Los centros de salud los apoyamos completamente. Lo que si queremos y nos gustaría que esa coordinación para que estos centros tengan vida y cumplan la función que nos parece elemental que es revitalizar y crear una conciencia sanitaria en la población, hasta ahora existe el local, que están muy bien, hemos ido encantados a inaugurarlos cada vez y a tomarnos allí la cerveza y los cacahuètes, encantados, con el Sr. Conseller, pero que estaríamos encantados de ir muchas veces más, muchas veces más a inaugurar todos los que hiciera falta. Y creo que en ese campo, he dicho desde el principio, que estábamos satisfechos. Lo que ya no es tanto es en la coordinación y la gestión de estos centros para que rindan el máximo, ya que ha habido un gasto.

La medicina laboral, de acuerdo en que los organismos son nacionales, pedimos que se coordine, que se organice y que se hagan acciones, no impide que sean en manos del Estado, que aquí hay unos ciudadanos que están en esta Comunidad y que requieren unas necesidades, muchos medios hay, o el dar la lata en los Ministerios o el conseguir las ayudas, si hace falta, de tipo económico, de cualquier tipo, necesarias. Siempre se puede conseguir, y es trabajo que creo que se debe hacer.

La ordenación sanitaria, de acuerdo en que es un plan de ordenación, y esto en el sentido estricto de la Ley. Pero nosotros, como partido, siempre hemos defendido que se haga además, al mismo tiempo, que creíamos que se podía hacer, al mismo tiempo que se hacía este mapa, que hemos pasado tiempo en él y reuniones, se hiciese esta encuesta de salud de la población que nos parece importante y repito que nos parece fundamental, conocer qué tipo de patologías, qué tipo de afecciones se están sufriendo para planificar la sanidad futura, eso me parece que a largo plazo es imposible, porque la sanidad, naturalmente, piensa el Sr. Conseller, que puede ser muy cambiante, y las patologías hoy día, estamos viendo, precisamente, un caso de una patología que aparece nueva, que, en principio, no se puede uno quedar pensando que siempre va a ser lo mismo y que el camino está trazado. La sanidad es una cosa que hay que defender la salud de la población, y con lo que vaya surgiendo hay que estar atento para luchar, y al contrario. Por eso digo, y he dicho antes a medio plazo, no he dicho nunca a largo plazo, eso quiere decir con unos años por delante, e irlo adaptando a las necesidades del momento.

En cuanto a la psiquiatría, es verdad. Los centros pasarán a los planes de salud, de acuerdo, pasarán, pero hoy por hoy no han pasado, no vamos a decir de quién sea la culpa, no han pasado, en la práctica, no han pasado, no están más que en el espíritu de la Ley y en la letra. Entonces, hay necesidad de ayudarlos, yo creo que hay que ayudarlos, son centros que están cumpliendo una función importante, el de Ibiza-Formentera que fue modélico en su momento, de él sacamos como ejemplo para hacer en Menorca un centro igual, en las características, todavía no está a la altura del de Ibiza-Formentera, creo yo, pero bueno, va-

mos por ese camino. Gente que lo ha visto, personas técnicas, psiquiatras ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat.

EL SR. GÓMEZ SABRIDO:

Un minuto, nada más.

... que les ha parecido modélico, en el aspecto y en su estructura, pocas camas, pocas camas, gran atención a la psiquiatría, digamos, de consulta externa, una pequeña hospitalización y un tiempo máximo y permanente de atención, si es necesario, fuera. Y en este aspecto, creo que bien merecen una ayuda que no vemos.

La guardería de Ibiza, de acuerdo, pero yo no creo que sea una guardería del INAS, tengo entendido que es una guardería laboral, laboral. En los presupuestos, me parece que figura como laboral. Si es INAS, yo estoy encantado de que sea así, si es laboral, ya no tanto, porque no es la misma cosa, una guardería INAS que una guardería laboral, una guardería de asistencia social que una guardería laboral, no cumple ni tiene el mismo destino ni cumple las mismas funciones.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. OLIVER CAPÓ:

Sr. President. Bé, jo voldria aclarir que el centre de disminuïts profunds, indubtablement, és per a totes les Balears, varem fer una enquesta per saber, exactament, quin nombre li haviem de donar, però la història d'aquest centre, crec que també val la pena saber-la. Aquest terreny el va regalar el Consell Insular de Mallorca a l'associació de pares de subnormals profunds, que es deia, i aquesta, a la vegada, ens el va oferir a nosaltres perquè féssim, si nosaltres ens comprometíem a fer aquest centre de disminuïts profunds, l'estudi que varem fer era per a uns 100 acollits, dels quals 60 són interns i 40 externs, i creim que això resoldrà, al manco a mig termini, tots els problemes de Balears. Però volia fer la salvetat que, efectivament, prové del Consell Insular, però realment és per a totes les Balears, des del moment que ho agafarem nosaltres.

El Pla de Salut ja li he dit, l'eina per fer un pla de salut és l'ordenació sanitària en zones, en àrees, o en zones, en sectors i en àrees, com preveu la Llei.

L'atenció psiquiàtrica, crec que ja he donat les nostres raons. Crec que, a més a més, amb ajudes puntuals, efectivament, podem ajudar, amb ajudes puntuals per programes de la Conselleria.

Quant a les guarderies laborals, ja no se'n fan més, des de fa anys, va ser una cosa que va emprendre el Ministeri de Treball, aquestes tenen unes ajudes específiques, etc., i no n'estan programades més en tota la nació, segons tenim entès.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Volen intervenir els altres Grups?

Pel Grup Esquerra Nacionalista-PSM, el Sr. Sebastià Serra té la paraula.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Conseller, estam d'acord, Esquerra Nacionalista, que la sanitat pública, en aquests moments, està en una situació crítica, una situació de mala gestió en termes generals i crec que això ens preocupa a tots, a tots els que som a aquesta Cambra i, de fet, tots patim, quan veim els problemes sanitaris, i avui, tristament, amb una vaga com hi ha avui, certament, està bé parlar-ne i està bé que tots vegem aquest problema. Però, així com la sanitat pública és competència del Govern de l'Estat, per a Esquerra Nacionalista-PSM, hi ha uns quants temes que sí que volem centrar en aquest debat, i que haguéssim volgut que en aquest pressupost del 87 els trobàssim solucions de tipus immediat, trobar-los un horitzó, trobar una sèrie de propostes per resoldre'ls. I això que, aquest Diputat, reconeix que la Conselleria ha millorat dotacions com la del menjador del carrer del Patronat Obrer, com molt bé ha dit el Conseller, però, ara, entrem a una sèrie de grans temes que hi ha a la nostra societat, a la societat de les Illes Balears que encara estan molt enfora de veure's apuntalats o de veure com comença a trobar-se solució.

Per a nosaltres, el primer problema i més greu de tots, és el problema de la drogadicció, i volem insistir que a hores d'ara, encara no tenim en marxa el centre de Ses Sitjoles a Campos, centre que, per a nosaltres, és injustificable que després de més de tres anys no estigui en marxa. I, a més, Sr. Conseller, aquest Diputat té una terrible por que això ara no quedi molt a l'aire en funció que ens trobem que la feina que ha fet aquest equip, a Roma, a Euskadi i a altres bandes, resulta que després no serveixi perquè a l'hora de posar-lo en marxa ens trobem que ja ha acabat aquesta Legislatura, que ja ha acabat el mandat d'aquest Govern i hi pugui haver canvis d'orientacions respecte d'aquest assumpte concret com pugui ser Ses Sitjoles. I consti que l'equip que s'ha preparat, creim nosaltres que és un equip solvent, i, per tant, és un primer tema que hem de tocar a fons. En el tema de la drogadicció s'ha actuat molt parcialment, més burocràticament que amb mesures, entenem nosaltres de burocràcia directa, i és el tema socialment, avui per avui, més important, o el primer que existeix a les Illes Balears.

El segon tema que Esquerra Nacionalista-PSM també vol treure a rotllo és el tema de la marginació social. Miri, Sr. Conseller, la marginació augmenta, augmenta dia a dia, tant d'homes com de dones, hi ha el que en termes d'hostaleria es diu overbooking a tots els centres que atenen els marginats durant tot aquest hivern i aquesta primavera, i, en definitiva, hem de dir que no hi veim, tampoc, una política directa perquè ni s'ha creat cap centre ni tampoc no s'ha entrat a formar part de gestió de centres que existeixin per atendre les ampliacions adequades.

El mateix podem dir, una mica, de la problemàtica de disminucions psíquiques i físiques. És ver que s'ha augmentat la dotació per donar doblers, beques a les famílies que desgraciadament tenen disminuïts psíquics i físics, però nosaltres creim que, en aquestes illes, on la renda per cap és la més elevada de l'Estat Espanyol, on l'estalvi és elevadíssim i on els excedents són elevadíssims, s'hagués pogut tenir una actuació molt directa tant en el terreny de disminucions, com marginació com drogadicció per aconseguir que les Illes Balears s'equiparassin, precisament, amb

el concepte de benestar social, amb el de renda per cap.

I, per acabar, volem entrar a dos temes més, un és el de les inspeccions al carrer. Nosaltres hem analitzat molt detingudament i amb molt de respecte, la feina dels inspectors, creim que hi ha bons inspectors, però fan falta més inspectors, sobra burocràcia i fa falta una política decididament sancionadora. Pensem que bars, cafeteries, menjars, begudes, etc., hi ha molts de problemes, i nosaltres no hem vist com la tasca inspeccionadora hagi augmentat i, fins i tot diríem que qualche bon inspector ens dona la impressió que està en una postura de molta de tranquil·litat i de deixar molt les seves obligacions, atès que no troba un ambient favorable a aquesta necessitat urgent en favor de la qualitat de vida que és la tasca dels inspectors, inspeccionadora al carrer.

I ja, el darrer aspecte, i amb aquest sí que Esquerra Nacionalista-PSM vol acabar aquesta breu intervenció, és el de les previsions de la Llei d'Acció Social. Una Llei d'Acció Social aprovada en aquest Parlament l'any 86, i ens trobam que dins els pressuposts del 87, no hi ha unes previsions globalitzadores i concretes per posar en marxa, en tots els seus aspectes, aquesta Llei d'Acció Social. Per tant, creim que al marge de bones voluntats, bones paraules, etc., hi ha encara un conjunt de diferències estructurals importants que s'haguessin pogut apuntalar i, això sí, Sr. Conseller, amb vostè estam d'acord que la sanitat pública, concretament INSALUD, està fent aigua, i en això estam bé d'acord.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. OLIVER CAPO:

Sí, gràcies, Sr. President. Miri, jo, en tots els temes que toca, d'acció social, crec que quant al tema de Ses Sitjoles el vaig explicar perfectament, i vostè ho sap, en una Comissió de Parlament, crec que és de més tornar-lo a repetir, perquè seria allargar el temps, però el que sí li puc dir és que som una de les Comunitats Autònomes que, en proporció, hi ha dedicat més econòmicament i en esforços en aquest tema, però és un tema molt gros, no me'l vulgui posar tot damunt l'esquena, perquè fins ara, cap nació no s'ha atrevit a tant.

Sí, nosaltres, en definitiva, crec que parlem un idioma que crec que és el que ha de parlar el Govern o un govern, diu que la política és indefinida, què vol més definit que una Llei d'Acció Social, duta a aquest Parlament i aprovada sense cap vot en contra? I aquesta Llei no es va aprovar el 86, s'ha aprovat el 87, i encara no està publicada, per tant, mal podríem nosaltres, quan vàrem fer aquest pressupost, pensar o projectar o pressupostar les despeses que duria en si aquesta Llei d'Acció Social, a pesar de tot, la formació, el personal que pugui haver-se de menester, una vegada que s'hagi publicat i que es posi en marxa la Llei, si està previst. Però de totes formes, sí no, com a tota llei nova, es demana un pressupost extraordinari a aquest Parlament, i el Parlament dirà el que sigui.

Sí diu que aquesta labor d'aquest equip que s'ha format tan bé, després resulta que ve un altre senyor i no el vol aprofitar, indubtablement, Sr. Serra, la responsabilitat serà d'aquest senyor, no meua.

Quant a les inspeccions, no sé ben bé a quines es refereix, no sé si als inspectors de consum o als de sanitat. Jo crec que tant uns com els altres fan una bona labor.

I, quant a la política sancionadora, jo no crec que s'hagi de dur una política sancionadora, sinó que perseguint un altre fi, en tot cas serà com a escaló per arribar a una millor sanitat o salut pública, però, només li donaré una dada, i és que quan nosaltres vàrem arribar, mai, mai no s'havia fet un expedient per sanitat.

EL SR. PRESIDENT:

Vol replicar, Sr. Serra?

Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sr. Conseller, m'alliberin tots els déus de posar-li tot damunt l'esquena, eh? Vull dir que queda ben aclarit que comprèn, Esquerra Nacionalista-PSM, tota la problemàtica, i aquest Diputat, molt particularment, complexa, profunda i que, certament, certament, molt poca cosa s'havia feta els darrers vint anys a les Illes Balears en matèria d'acció social, en matèria d'inspecció, etc., etc. Però, insistir. La renda per cap més elevada de l'Estat Espanyol la té la nostra Comunitat Autònoma. Insistir que per molt que la llei, per assumptes estrictament burocràtics, i vostè ho sap millor que no jo, i assumptes molt mals d'entendre per la població de per què aquesta llei no està aprovada fa sis mesos o una cosa així, però, en definitiva, jo diria que no hi ha hagut unes previsions, i vostè em diu que el de Ses Sitjoles ho va explicar, jo ja ho sé que es va explicar, i tots ho hem escoltat o, almenys, aquest Diputat amb molta d'atenció i fent sempre propostes en positiu i urgent que es funcionàs, però el fet és que a final de març del 87, Ses Sitjoles encara no està en marxa, i el fet és, en definitiva, Sr. Conseller, que deficiències i sobretot, jo diria, problemes socials, en aquestes illes estan en augment. Aquest és el problema, i, per tant, això és el nostre deure.

EL SR. PRESIDENT:

Volen intervenir els altres Grups?

No havent-hi més intervencions, passam a la votació de l'esmena 357.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 17 vots; en contra, 23; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena de totalitat 353, 357.

Debitem, a continuació, les quatre esmenes vives que manté a aquesta secció el Grup Esquerra Nacionalista. En primer lloc, agrupadament, defensarà les esmenes 35 i 36.

Té la paraula el Sr. Serra Busquets.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies, Sr. President. L'esmena 35 és una de les coses que és gairebé increïble que encara no s'hagin resoltes a les Illes Balears, i, clar, concretament, la proposta és que es resolgui a Ciutat, a Palma, allà on el problema és més gros. I és la necessitat de po-

sar en marxa un hospital de nit per a dones. Nosaltres feim una proposta d'una inversió inicial de 25 milions de pessetes, per crear ja, posar en marxa, aquesta actuació, perquè, de fet, els centres d'acollida de marginats socials que funcionen dins aquestes illes no tenen una previsió quan el marginat és una dona, i es pot acudir a qualsevol dels centres quan es presenten dones, que n'hi ha, de marginades, i profundes, i no es pot, només relacionar amb problemàtica de prostitució, sinó que el tema és bastant més profund i bastant més complex, en definitiva, hi ha problemes, sempre, amb aquesta qüestió de les dones marginades. Per tant, la primera esmena és precisament aquesta, és una dotació de 25 milions inicials, per crear un hospital de nit per a dones.

La segona esmena, la n.º 36, que la podem defensar conjuntament, si bé la votació, tal vegada, es podria fer per separat, la següent esmena és ja una esmena de tipus subvencionador. Nosaltres pensam que s'han d'augmentar les partides destinades a ajudar el sosteniment de les entitats destinades a atendre els sectors de població que pateixen marginació social. Sabem que el Govern de la Comunitat, a alguns centres de la seva dependència, de la seva competència, els paga, sabem també que dona una sèrie de subvencions, però nosaltres creim que s'ha d'augmentar fins a 20 milions de pessetes perquè, coneixent un poc els distints centres que es dediquen a atendre la població que pateix marginació social, per molt que siguin centres de propietat d'altres entitats, siguin entitats relacionades amb l'Església, siguin entitats relacionades amb ajuntaments, Consells Insulars, etc., sabem que normalment aquestes entitats encara tenen uns pressuposts baixos, encara tenen uns problemes de dèficits i, sobretot, després de l'experiència d'aquest hivern i primers mesos dels 87 en què hi ha hagut una autèntica inflació i, com havia dit, overbooking de persones que pateixen la marginació social.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. OLIVER CAPÓ:

Sí. Quant a l'esmena 36, d'incrementar la partida per a l'Hospital de Nit, bé, nosaltres, en acció social sempre ho hem dit, són moltes les necessitats que es plantegen i que es plantejaren, i quan en tens una, no és més que un escaló per obtenir-ne una altra. Això és evident. I moltes són més urgents, en definitiva, ho són totes, urgents, ara bé, els desitjos de solucionar-les, de vegades, desgraciadament han de quedar frenats per les disponibilitats pressupostàries i de moltes altres necessitats, no les podem atendre totes, és evident. Avui, dedicar 25 milions de pessetes per a l'Hospital de Nit per a dones no ho podem fer, no entra dins els nostres pressuposts. De totes formes, en aquest sentit, es vénen concedint ajudes a Caritas, Centre de la Dona, Pis de Tramuntana, Pisos de Reinserció, Conveni amb el Bisbat, com una de les accions que es contemplen i que ajuda a paliar, si més no totalment, almanco en part aquest problema.

Quant a l'esmena n.º 36, que és el que deim beneficència d'urgència, nosaltres hi dedicam una quantia de 2.200.000 Pts., es ve duent a terme a través dels nostres centres d'acció social de Son Roca i del Pont d'Inca. A més a més, es preveuen ajudes també a altres institucions que fan aquesta funció, com puguin ser

Obinso, Caritas, Oblates, El Temple, Can Gasà, Minyones, etc., que en aquest any passat, per exemple, han suposat una quantitat d'uns 16 milions de pessetes, i que creim que seran superats l'any 87. Venc a dir que creim que pressupostàriament no podem acceptar aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. ...

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

Sres. i Srs. Diputats passam a la votació d'aquestes dues esmenes. Primera esmena, la n.º 35, 202.35:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Resultat de la votació: a favor, 15 vots; en contra, 24; abstencions, cap. Queda rebutjada.

Passam a la votació de l'esmena 36, 202.36:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 15; en contra, 24; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena.

Votades les esmenes 35 i 36, passam a l'esmena 37 del Grup Esquerra Nacionalista. Té la paraula el Sr. Sebastià Serra i Busquets.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies, Sr. President. L'esmena 37 és que s'augmenti fins a 30 milions de pessetes l'assistència a disminuïts, perquè nosaltres pensam en aquests moments que tots els centres que hi ha a les Illes Balears que es dediquen a l'atenció de disminuïts tenen alguns problemes de finançament. Creim nosaltres que la prestació del servei s'ha de fer d'acord amb un criteri molt respectuós d'autonomia de tots els centres, però, al mateix temps, pensam que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears hauria d'utilitzar la figura dels concerts, que està establerta, per altra banda, a la Llei d'Acció Social i a tota una àmplia legislació que existeix a l'Estat Espanyol i a tota Europa, per tal que es donassin uns serveis d'atenció, d'assistència als disminuïts amb una coordinació, un impuls i un finançament per part del Govern de la Comunitat Autònoma. Nosaltres encara recordam com molts d'aquests centres, moltes de vegades, s'han queixat dels seus dèficits econòmics, i encara no veim que les solucions estiguin mitjanament en marxa. Per tant, la nostra proposta és que a través de concerts, els centres que es dediquen a la prestació de serveis a disminuïts vegin augmentada la dotació econòmica, per part del Govern de la Comunitat.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. OLIVER CAPÓ:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, nosaltres en aquest Capítol, i ho acabam de dir fa poc, sempre hi hem dedicat molt, i, a més, crec que el nostre Govern en

aquesta problemàtica, durant una sèrie d'anys, hi dedica part dels sobrants que pugui haver-hi de segons quines partides, els ha dedicat sempre a aquest Capítol, i estam d'acord que el de subvencions no s'hauria de seguir, estam d'acord amb els concerts, creim que cadascuna d'aquestes institucions hauria de tenir un concert amb l'administració, on li assegurassin, si no tot, un tant per cent de les seves despeses. Però això, precisament, és el que hi ha previst a la Llei d'Acció Social, és a dir que una vegada que es vagi desenvolupant aquesta Llei desapareixeran o aniran desapareixent aquestes subvencions per convertir-se en convenis. Creim que no hi ha per què, ara, en aquests moments, fixar una partida, a més, de 30 milions.

EL SR. PRESIDENT:

No havent-hi més intervencions, passam Sres. i Srs. Diputats, a la votació de l'esmena 37:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Resultat de la votació: a favor, 14 vots; en contra, 22; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena 202.37.

Passam a l'esmena 40, 202/87-40, del Grup Esquerra Nacionalista. Té la paraula el Sr. Sebastià Serra i Busquets.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies, President. L'esmena 40 és, en certa manera, una esmena equilibradora i fins i tot jo diria que es tracta d'una esmena incentivadora, i també per anar cobrint aquesta deficiència de què parlàvem fa una estona respecte dels drogadictes. La proposta és crear un centre de tractament i rehabilitació de gent que és dependent de la droga, que té aquesta problemàtica, i crear aquest centre a l'illa de Menorca. Fins ara existeix un centre a Eivissa, quan es posi en marxa el de Ses Sitjoles en tindrem un altre a Mallorca, però, en tindrem un a Menorca, serà el segon a les Illes Balears des d'un punt de vista de les administracions públiques, i nosaltres proposam que també se'n creï un a Menorca, per tal de, per una banda, poder atendre els drogo-dependents de Menorca, però també als de les altres illes que no caben al centre d'Eivissa o que no cabran al de Mallorca, perquè tots sabem que entre el de Ses Sitjoles i el d'Eivissa no és suficient per atendre la gent que és drogo-dependent a les Illes Balears. La nostra proposta és de 25 milions de pessetes per a començar una inversió i, en definitiva, per seguir un poc aquest criteri d'equilibri que hi hagi un centre a cada illa, si bé és clar que un centre a Menorca avui en dia, afortunadament per als menorquins, s'ompliria, no només amb gent de Menorca, sinó també amb gent de Mallorca, perquè avui en dia el dèficit més gros òbviament és Mallorca, i quedaria una mica resolt amb Ses Sitjoles i també una mica amb aquest centre de Menorca.

Sr. Conseller, quan nosaltres feim una proposta d'aquesta naturalesa, cregui que és perquè tenim estadístiques, perquè sabem números de persones drogo-dependents, i sabem que existeixen ja tot un conjunt d'iniciatives que s'estan duent a terme, que moltes de vegades, són de dubtosa eficàcia i són de dubtosa le-

galitat, fins i tot, ens atreviríem a dir. Ens referim a certes iniciatives que han sorgit a Mallorca per devers Sòller, per devers Campanet, amb molts de problemes, és a dir, centres per atendre drogo-dependents, que després resulta que fracassen d'una manera total i absoluta. Nosaltres creim que aquests centres de tractament i rehabilitació de drogo-dependents han de ser, a ser possible, tutelats, organitzats per la Comunitat Autònoma, i per això creim que, a més del de Ses Sitjoles, quan el vegem estarem molt, ens alegrarem molt del seu funcionament, creim que també és positiu i necessari que se'n faci un altre, i, en aquest cas, la proposta és equilibradora territorialment parlant, i per això proposam que sigui a l'illa de Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. OLIVER CAPÓ:

Gràcies, Sr. President. Efectivament, al principi que vàrem començar el programa de drogadicció, de lluita contra la drogadicció, vàrem pensar i vàrem parlar amb el representant del Consell Insular de Menorca de després o tot d'una que poguéssim, fer una altra unitat terapèutica a Menorca. Però, en canvi, els estudis dels tècnics ens diuen que allà no fa falta per ara, no fa falta per ara, el primer acostament estadístic que nosaltres hem fet, ens dona que a Menorca hi ha un 10 % dels drogadictes d'Eivissa, i a Eivissa n'hi ha una 3.ª part dels que hi ha a Mallorca. En números rodons eren 2.000 per Mallorca, 900 per Eivissa i 100 per Menorca. Però és que, a més a més, a Menorca, on hem dut i hem aconseguit ajudes del Pla Nacional de Drogues, s'ha posat en marxa una acció en famílies d'acollida i de suport, que pareix que dona un bon resultat, i creim que, per ara, en aquest pressuposts, almanco, a no ser que les circumstàncies canviïn, tant pressupostaris com de tècnics, creim que aquest moment no és el moment d'iniciar aquesta acció.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Serra, té vostè la paraula.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies. La naturalesa de la proposta no és, Sr. Conseller, la mateixa de les famílies de suport o el que se li vulgui dir, la proposta és d'una altra naturalesa i és per a persones que necessiten estar a un centre de tractament i de rehabilitació, no és per al tipus de persona que es pot acollir a aquest tipus d'acció, que ens pareix positiva, i que és el drogo-dependent que pot anar a través d'una família o d'ajudes de família a veure resolt el problema. De totes maneres, nosaltres creim que si és ver que el Consell Insular de Menorca i el Govern Autònom pensen que a Menorca no és urgent, que es passàs a Mallorca, com a un segon centre. És a dir que el problema geogràfic és mínim, el problema és de drogo-dependents.

EL SR. PRESIDENT:

No havent-hi més intervencions, passam a la votació de l'esmena 40:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha. Resultat de la votació: a favor, 15 vots; en contra, 23; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena.

Passam a debatre, seguidament, les esmenes 358, 359 i 360, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Diputat Sr. Josep Alfonso i Villanueva.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sres. i Srs. Diputats, també he demanat al President si podia incloure també la 361, i així ...

EL SR. PRESIDENT:

Queda inclosa.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President. I així, veurem tot el tema del Capítol I.

Sr. Conseller, vostè és un dels pocs Consellers que ha incrementat competències aquest any passat, li han transferit l'Hospital Joan March, i lògicament això es reflecteix, seriosament i d'una forma normal, en els Pressuposts. Per tant, a pesar que l'increment és molt considerable, l'increment percentual, hem de tenir coneixement i quan s'analitza aquest increment, s'ha de descomptar com a situació nova la despesa produïda per aquesta incorporació de nova competència. De totes maneres, Sr. Conseller, i fent una altra excepció, el que em pareix que es diu la gran nòmina, vostè té un pressupost de Capítol I, un pressupost molt considerable, vostè té un pressupost, inclòs el Joan March i inclosa aquesta gran nòmina, de 1.255 milions de pessetes, el pressupost més gros de totes les Conselleries en Capítol I, globalment, el segon pressupost de totes les Conselleries, i li proposam reducció petita quant a despesa de personal de 37 milions de pessetes i relativament grossa quant a cobertura de vacants, que vostè ens proposa cobrir-ne 60, i nosaltres li deim que pensam, donada la necessitat de reestructuració de tota la Comunitat Autònoma en tema de personal, i donat, com ja hem vingut a dir, que s'està fent un estudi per una empresa d'adequació i racionalització de plantilles orgàniques, que en aquests moments no és convenient, en la nostra opinió, anar cobrint aquest tipus de vacants.

De totes maneres, nosaltres li volíem fer Sr. Conseller, un altre tipus de crítica. Els pressuposts que ens presenta i l'explicació que ha donat, primer de victimisme, i després de la feina que ha fet la Conselleria, ens ha paregut, realment molt pobra. I ens ha paregut realment molt pobra quan el comparem pressupostàriament. Ja no es tracta de si Madrid ha de fer o ha de deixar de fer, sinó que es tracta, Sr. Conseller, del que la Conselleria de Sanitat i Consum ha de fer aquí. Amb un pressupost de Capítol I de 1.255 milions, amb un pressupost de què podríem llevar 200 o 300 milions de la gran nòmina, però també és feina seva, però no és feina d'un altre, la veritat, el balanç del que ens ha presentat l'hem trobat molt pobre.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. OLIVER CAPÓ:

Gràcies, Sr. President. Jo no he fet cap victimisme he demanat en nom de què parlaven vostès, en nom de

quines atribucions, com no sigui l'autosuficiència i l'autocomplacència, per les paraules que ha dit el President de la Nació.

Però quant a Capítol, aCapítol I, no crec que puguem reduir aquests doblers que ens proposen, perquè, si bé en el moment de confeccionar aquests pressuposts, efectivament hi havia places vacants, a les quals creim que es refereix, és perquè vostè es basa en una llista feta el mes de juliol, tot d'una d'aprovat els pressuposts del 86 i que, per tant, encara s'havien de cobrir i que, a més a més, enguany hem de desenvolupar la Llei de Sanitat i la Llei d'Acció Social. A més a més, a l'esmena 360, ens diu de reduir també les substitucions de sanitaris locals, tots sols, se'n duen més de 300 milions de pessetes, i són imprescindibles, no podem estar més de 24 hores sense cobrir aquestes places. Les vacants que vostè deia, tantes vacants, avui en queden 16, 16 dins un col·lectiu de 800 persones, no creim que sigui cap disbarat, creim que és una, diríem, conseqüència d'aquestes, de tantes places.

Els pressuposts, que diu que tenc 1.256 milions, efectivament, s'han augmentat, i li diré el perquè. En el 86 hi havia 967 milions de pessetes, més un 5 %, són 1.016, més l'homologació, són 1.107, més el Joan March, efectivament, que són 193 milions de pessetes, són 1.300, més la Seguretat Social d'alts càrrecs. Així i tot, ens en sortirien 1.307, i només en posam 1.256, perquè hi ha 51 milions de pessetes que estan transferits o delegats en el Consell Insular de Menorca.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alfonso, té vostè la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Conseller, ens fa una pregunta que crec que ningú aquí no s'hagués atrevit mai a fer-la. Nosaltres parlem en nom del Grup Parlamentari Socialista. Punt. Res més. No parlem ni en nom d'un President de Govern de l'Estat, parlem, senzillament, en nom del Grup Parlamentari Socialista, elegit, 21 Diputats, elegit pel poble d'aquestes illes quasi fa quarante anys. Ja està. No ens faci aquestes preguntes. Això ho sap tothom. I parlem en nom d'aquest Grup als pressuposts de la Comunitat Autònoma de Balears. I vostès, supòs que quan parlen a Madrid parlen, el seu Grup, als pressuposts del Parlament, del Congrés, de l'Estat Espanyol. Per tant, aquí parlem d'aquest pressupost, ja està. Li he contestat en nom de qui parlem.

I un tema, i no hi entrarem més, que m'ha preocupat molt. En diu que hi ha 16 vacants pendents. Sr. Conseller, hi ha 80 vacants pendents, almanco oficialment, hi ha 80 vacants pendents, i, si no, vostès estan utilitzant malament la documentació que envien a aquest Parlament. Així de clar. Si els pressuposts, el que estam discutint aquí, que encara no està aprovat, encara no està aprovat, el que estam discutint aquí són 80 vacants, estam parlant de 80 vacants, i no de 16. Si són 16, com ahir eren 40, senyors del Govern, ens enviïn la documentació així com toca, per favor, perquè ja ens hauríem de negar a discutir amb vostès sobre uns documents que jo no vull dir que siguin falsos, però sí que estan equivocats.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. OLIVER CAPÓ:

Miri, les vacants que hi havia són les que s'han anat cobrint, Sr. Alfonso, les del 86 són les que s'han anat cobrint, i les convocatòries crec que surten al diari cada dia. Vostè mateix crec que ho ha vist, si això no li basta, vengui a veure qui són els que surten i els que no surten, etc. Avui per cobrir, totes aquestes estan o cobertes o pendents de convocatòries ja publicades. I en queden 16, actualment.

EL SR. PRESIDENT:

Volen intervenir els altres Grups?

No havent-hi més intervencions, passam a la votació d'aquest Grup d'esmenes.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de les esmenes 58, 59, 60 i 61, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 15 vots; en contra, 22; abstencions, cap. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Tractarem a continuació i debatrem les esmenes 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369 i 370. Per defensar aquestes esmenes, té la paraula, en nom del Grup Socialista, el Sr. Josep Alfonso i Villanueva.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Entram, una altra vegada, en la discussió de Capítol II, a un pressupost que, i hem de tornar a fer una excepció, perquè aquesta vegada hem de fer l'excepció, Sr. Conseller, nosaltres no que té un increment molt considerable percentualment, però que una part important d'aquest increment està centrada en el Joan March. Això és clar. Vostè proposa un increment de 115 milions de pessetes, aproximadament, 57 dels quals estan al Capítol I del Joan March, no discutibles enguany, en aquests moments, no discutibles, esperem que els discutim a l'inrevés l'any que ve, però hem d'entrar als increments dels altres.

El primer de tot que li hem de dir, Sr. Conseller, és una cosa que l'hem dita a un parell de Consellers, és que podrien ser més considerats amb el Parlament, podrien ser més considerats amb la documentació que ens presenten, i quan fan una variació important amb denominació i enumeració de programes, com a mínim, ens expliquin com hem de comparar o com hem d'estudiar, entre d'altres coses, perquè la Llei de Finances ho diu. Dir que la Llei de Finances diu que es faran uns estats comparatius dels Pressuposts anteriors, i difícil estat comparatiu ha de ser aquell que no explica què ha passat amb un programa que abans es deia no sé si 1804 o 1803, creim que un d'aquests dos es devia dir, i ara es diu 1802. No hi ha manera, dins la seva Conselleria, ho hem intentat, tal vegada és que no en sabem, però de fer casar els números per poder dir-li vostè ha augmentat tant per cent en aquest programa, vostè ha augmentat tant per cent a aquest altre programa, perquè els programes no es corresponen amb el que teníem. Hi ha un programa que ja no el podem comparar, el 1805 perquè creim que l'ha acumulat. Un altre programa, el 1802, no sabem d'on ens ve, perquè si hi hagués correspondència, el 1802, que no té increment d'atribucions, ni de molt, l'incrementa un 140 %, i no ens ho acabam de creure, perquè el 130 que aug-

menta tot el Capítol II de la secció es deu en bona part, una part, no tota ni de molt, als 57 milions del Joan March.

Sr. Conseller, aquest Capítol II vostè no el té excessivament inflat, no el té excessivament inflat, li hem de dir així, si als 115 milions, li llevam els 57 ens queden manco de 60 milions, ens queden 58 milions que, sobre 203, no passa d'un 25 %, ha estat moderat, ha estat prudent. De totes maneres, li demanam que el redueixi, perquè també l'hem comparat amb els de l'any passat, i l'any passat ho va ser encara molt més, prudent, i esper, com sempre els he dit, que l'any passat vostès no fossin imprudents polítics, que l'any passat féssin el pressupost així com toca, que les despeses que l'any passat tenien previstes hagin estat aproximadament, Déu me'n lliuri de pensar que aquests tipus de despeses siguin exactes, no ho són mai, hagin estat aproximadament el que havien de gastar, si ha estat molt manco, com pareix que es desprèn, jo no m'ho crec, però hi ha certes cares, de vegades, que són molt expressives, com pareix que es desprèn, com li deia, que l'any passat varen fer uns pressuposts molt petits per a les seves necessitats, l'acusació ja no hauria de ser, vostès inflen els pressuposts, sinó que l'acusació hauria de ser, vostès actuen o varen actuar l'any passat irresponsablement, perquè els varen ofegar políticament, i quan un no pot actuar amb responsabilitat, no ha de deixar que l'ofeguin políticament.

A posta, Sr. Conseller, creim que un 25 % és una cosa excessiva, li demanam que el redueixi, li demanam 25 % net, és excessiu, li demanam que el redueixi i sigui, continuï amb la prudència, amb les despeses corrents que varen tenir el 1986.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. OLIVER CAPÓ:

Gràcies, Sr. President. Nosaltres no ens hem sentit mai ofegats pels pressuposts, la prova són les accions que hem fet, la política dins del possibles dins les circumstàncies en què cadascun navega.

Esmena per esmena, li diré que l'esmena 363, que es refereix a dotacions per a despeses d'oficina, la despesa prevista creim que és la justa tirant a baixa, representa només, i vostè en sap, d'empreses, un 0'35 % aproximadament del nostre pressupost, a més a més, la posada en marxa de la informatització de la Conselleria du tots els impressos per adequar aquesta funció, només això ens du uns 3 milions de pessetes, l'Hospital Joan March uns 2 milions de pessetes en impressos, etc., etc., tenguí en compte que només per escriure una comunicació o circular al personal mèdic de Balears representa 2.000 cartes, per exemple.

A l'esmena 264, que són lloguers, manteniments i altres despeses, hi ha per a lloguers, només, una previsió de 8.800.000 Pts. que representa un 0'2 % del total del Pressupost, i per a manteniment i altres despeses, una previsió de 16.800.000 Pts. que representa un 0'55 % del Pressupost. Només l'Hospital Joan March, efectivament, se'n du 10 milions de pessetes, més les despeses de neteja, GESA, calefacció, repàs de pintura, etc., de tots els locals de la Conselleria, i més el lloguer dels locals de la Rambla que avui està a més de 7 milions de pessetes.

La 365, en combustibles i vehicles, 9 milions i mig de pessetes, i comunicacions, més ben dit, el 0'2 % del total, no creim que puguem estar en manco.

La 366, 12 milions de pessetes, que representa un 0'4 % del total dels nostres pressuposts, és ajustadíssim. Aquesta partida inclou, per exemple, els transports del personal de l'Hospital Joan March, que ell tot sol, aquesta partida tota sola, se'n du 3 milions i mig de pessetes, també hi ha totes les despeses de dietes, locomoció, etc., d'actuacions i del personal d'inspecció sanitària i d'inspecció de consum, que ha de fer la seva feina i se li han de pagar les dietes o els transports.

La 367, aquest article inclou totes les accions de publicacions, informació, despeses d'equips informàtics i d'equips de transmissió, línies telefòniques, vestuari, alimentació, medicaments, material tècnic de laboratori, comissions de Caixa Postal, etc., etc. Només les despeses d'informatització de la gran nòmina, se'n duen 3 milions de pessetes, només l'alimentació, les partides de vestuari i alimentació de l'Hospital Joan March se'n duen 16 milions i mig, més de 17 milions de pessetes per a menjar a centres assistencials de vells, més de 25 milions de pessetes en atencions als centres socials restants, etc., etc.

La 368, conservació i reparació d'immobles, 5 milions de pessetes, el 0'16 % del pressupost, no crec que es pugui posar en dubte.

La 369, mobiliaris i equip inventariable, s'ha previst un total de 13.700.000 Pts., que és un 0'4 % del pressupost. Es consigna el necessari per dotar d'equipament i mobiliari o per renovar equipament i mobiliari de laboratoris a centres comarcals insulars, de l'Hospital Joan March, dels serveis de la Conselleria, dels serveis de salut.

I a la 370, es consignen de 19 milions, només uns 12 milions per a l'organització i promoció d'accions que es deriven de la Llei General de Sanitat, que esperem que la puguem realitzar.

És a dir, crec que no podem acceptar cap esmena de reducció en aquests casos.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alfonso, té vostè la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. No he volgut entrar esmena per esmena i cost per cost, perquè ja li he dit, vostè ho duia escrit, supòs, i no m'ha fet cas, ja li he dit que jo comptava que el Joan March era a part, i que eren 57 milions de pessetes de despesa corrent. Per tant, ja no el comptava, si l'hagués comptat, li hagués dit, el seu increment és el 130 %, però creim que quan es compara s'ha d'homogeneïtzar, no es pot comparar, si vostè té el Joan March, enguany, i no el tenia l'any passat, no ho puc comparar i no li he comparat, jo ja li he descomptat. Vostè ha fet la seva via, a mi em pareix molt bé.

Però, la meua pregunta era una altra, després hi entraré amb més detall. La meua pregunta era, a vostè, l'any passat li varen bastar 88 milions? Sí, ha de ser que sí, no pot ser altra cosa, bé, si li varen bastar 88 milions, és a dir, si vostè l'any passat va rebaixar 20 milions del pressupost que havia presentat en el juny, n'hem parlat abans del juny, que l'havia presentat en el juny, jo li proposo que de la mateixa manera, amb manco poder polític nostre efectiu, en aquests mo-

ments, també els rebaixi. Qui li va imposar l'any passat, tenia poder polític efectiu, nosaltres, avui, poder polític efectiu per fer-li rebaixar, no en tenim, però li proposam que ho rebaixi, perquè si l'any passat ho va poder fer, no creu que enguany també ho pot fer?

I ara entrarem en els detalls. I hi entrarem un poquet més. M'ha dit cadascun dels articles, des de lloguers, combustibles i tal, i jo li diré unes dades que segur que no coneix, perquè no només es corresponen a vostè. Vostè sabia que en els pressuposts de la Comunitat Autònoma de 1987 el combustible i altres despeses de vehicles i les comunicacions augmenten el 60'08 %? Ah que no ho sabia? Vostè sabia que el mobiliari i equip inventariable augmenta de l'any 86 al 87, el 63'62 %? No afecten el Joan March, bàsicament cap de les dues coses, o amb molt petita cosa, amb molt petita cosa dins els pressuposts globals de la Comunitat Autònoma, afecta en 3 milions, si ens ho ha dit vostè, ah que no ho sabia? Nosaltres creim que aquest Capítol li està superinflat, comparat amb el 86, o el 86 estava malament i estava rebaixat per imperatius polítics que tots coneixem aquí, i vostès varen ser irresponsables políticament d'acceptar-ho, o enguany estan totalment inflats.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. OLIVER CAPÓ:

Miri, Sr. Alfonso, vostè em presenta uns tants per cent, jo n'hi he presentat uns altres als quals vostè no ha contestat, i em demana, perquè sí, que redueixi, i jo, perquè sí, i perquè no és possible políticament, li dic que no.

EL SR. PRESIDENT:

No havent-hi més intervencions, Sres. i Srs. Diputats, passam a la votació conjunta d'aquestes esmenes. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha. Resultat de la votació: a favor, 14 vots; en contra, 21; abstencions, cap. Queden rebutjades les esmenes.

Passam, a continuació, a debatre l'esmena 371 del Grup Socialista, per defensar aquesta esmena, té la paraula el Diputat Sr. Guillem Seguí.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

Perfecte, queden agrupades les esmenes 371 i 372, que es defensaran conjuntament.

Sr. Seguí, té vostè la paraula.

EL SR. SEGUÍ COLL:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, senyors del Govern. Aquestes esmenes són d'increment a la Conselleria de Sanitat, precisament perquè ja, com saben vostès i el mateix Conseller ens ho ha manifestat, els centres de salut mental són dels Consells Insulars, i és ver, però el Govern és el Govern de les Illes Balears, no és Govern només, que després passam la pilota que el Govern Central té la Llei Bàsica de Salut, que després els centres de salut mental depenen dels Consells Insulars, i sembla que el Govern de la

Comunitat Autònoma queda enmig i tira les pilotes fora. Bé, és a dir, gràcies que els Consells Insulars tenen els centres de salut mental, tal vegada per això funcionen, perquè si fossin del Govern, no sé si funcionarien. Aquesta és la veritat, de principi, almanco, funcionen. Crec que el Govern hauria de ser sensible a la problemàtica que tenen, a les necessitats bàsiques que tenen tots aquests centres. Aquests centres, són molt limitats, tant el Consell d'Eivissa, de Menorca i Mallorca, encara que sigui el més gran, són limitats, perquè, com sabeu, voldria, almanco, des d'aquesta tribuna, fer sentir el ressò d'aquests Consells, com pot ser dos col·legues que tenim aquí de President de Consells, i crec que tal vegada i tot estarien d'acord amb aquesta actuació.

Demaniem per a Ciutadella, per al centre de salut mental de Ciutadella, 10 milions de pessetes, perquè, ja ho he dit, compleix unes necessitats bàsiques i, a més a més, també s'intenta almanco cercar, fer un tractament de cara als toxicòmans, un tractament almanco per poder detectar, no és un tractament, no és un centre de toxicòmans, sinó poder detectar aquest vici tant greu com és la toxicomania. I des d'allà, tal vegada, ja que tenim uns especialistes, afegint algunes persones més, tal vegada podríem aclarir-ho. I després, també per al bon funcionament en general.

I després, com sabran també, almanco els ho recordaré, supòs que ho deuen saber, el centre de salut mental de Palma de Mallorca aglutina els malalts de més llarga durada de les altres illes menors, i, a més a més, els seus propis malalts que té aquí, crec que són, tal vegada, 400 o 500 persones que passen per aquest centre psiquiàtric de Palma. I, per això, demanaríem 20 milions de pessetes per a aquest centre. I esperam, ja dic, que hàgim tocat la sensibilitat d'aquest Govern a veure si ens poden ajudar en aquesta acció social tant forta.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Guillem Seguí i Coll.

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. OLIVER CAPÓ:

Gràcies, Sr. President, Bé, jo crec que en aquests temes de l'assistència psiquiàtrica he donat raons suficients quan hem discutit l'esmena a la totalitat, les he donades al Diputat Dr. Gómez Sabrido, i crec que les raons són les mateixes, bàsicament. És a dir, són competències pures dels Consells Insulars, però és que, a més a més, encara que ens poguéssim plantejar aquesta discussió o aquesta proposta, jo crec que estant en portes el desenvolupament de la Llei General de Sanitat, on tots aquests centres queden inclosos, i on queden inclosos dins els serveis de salut de la Comunitat Autònoma, on hi estaran representades totes les institucions, siguin Consells Insulars, siguin Ajuntaments, jo crec que no és el moment, en els pressuposts actuals, de donar aquestes ajudes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Seguí i Coll, té vostè la paraula.

EL SR. SEGUÍ COLL:

Gràcies, Sr. President, Sr. Conseller, ja sap, hi ha una dita que diu que «las cosas de palacio van despa-

cio», i sigui qui sigui que tenguí el «palacio» normalment sol anar «despacio», desgraciadament. Ara, també jo crec que a Sa Pobla, on sembraren patates, si haguessin d'esperar si plou o no plou per sembrar les patates, no en sembrarien mai, i jo crec que nosaltres hauríem de fer una acció de cara a aquesta activitat, ja dic, perquè podem estar, tal vegada sí que d'aquí dos mesos ho tendríem, però podem estar dos anys, i què?, què feim allà aturats? Jo crec que valdria la pena i jo crec que els Consells Insulars agrairien a aquest Govern i tal vegada crearien punts, fins i tot, de cara a aquesta acció, perquè almanco veurien que un Govern de la Comunitat Autònoma dona suport als Consells Insulars.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir, Sr. Conseller?

EL SR. OLIVER CAPÓ:

Naturalment, tothom estaria content que li donassin milions de pessetes. Efectivament, si els tenguéssim en el pressupost, amb molt de gust, jo també estaria content.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller; gràcies, Sr. Diputat, de les seves intervencions.

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

No havent-hi altres intervencions, passam a la votació conjunta de les esmenes 371 i 372:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquestes dues esmenes, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 14 vots; en contra, 21; abstencions, cap. Queden rebutjades.

Passam al debat de l'esmena 373 del Grup Socialista. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Diputat Sr. Antoni Costa i Costa.

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. President. Aquesta esmena és una esmena que va englobada dins el programa que té la Conselleria de Sanitat a tota la Comunitat Autònoma de fer àules de tercera edat, el desig del nostre Grup és que faci una àula de tercera edat a l'illa de Formentera, que pareix que sempre se n'obliden i que no hem d'oblidar que és una illa i que mereix aquestes atencions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. OLIVER CAPÓ:

Gràcies, Sr. President. Jo crec, Sr. Diputat, que s'ha equivocat de Conselleria, les àules de tercera edat no són competència ni de Sanitat ni de Serveis Socials, són clubs, en tot cas, residències de tercera edat, creim que és una cosa que, pel seu caràcter eminentment cultural, més bé ho podríem dur a Cultura o a Educació. Per altra part, nosaltres, en el nostre programa, hem previst per a Eivissa-Formentera, una in-

versió de 4 milions de pessetes en centres de tercera edat, que no àules.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, té vostè la paraula.

EL SR. COSTA COSTA:

Sr. Conseller, escudar-se darrera àula o centre em pareix completament ridícul i fora de lloc. Vostè sap molt bé del que li parlo i si té la voluntat política de fer-ho, ho inclogui en els seus pressuposts amb una territorialització d'aquestes inversions, si no ho vol fer, que em tem que és la realitat, no posi excuses, no posi excuses dialèctiques ni excuses de llenguatge, perquè ens referim als centres de tercera edat que vostès estan fent i que, a més, estan ben ubicats a la Conselleria de Sanitat.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. OLIVER CAPÓ:

Sr. President, jo no m'escudo en res, li he dit que tenim 4 milions de pessetes per a Eivissa-Formentera per a centres de tercera edat, als quals es poden acollir tots els municipis, i aquests municipis, fins ara, l'únic que ens ha demanat una ajuda per a això, és el municipi de Sant Joan, però, com els altres, nosaltres de clubs de tercera edat i de residències de tercera edat, crec que abans n'he anomenat i no els he anomenat tots, ni molt manco, només li he volgut fer aquesta salvetat, una àula no ens correspon, crec que li vàrem dir dins Comissió que les àules són de Cultura o són d'Educació, però no nostres.

EL SR. PRESIDENT:

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

No havent-hi més intervencions —per favor, Sr. Diputat—, passam a la votació. No havent-hi més intervencions, passam a la votació de l'esmena 373:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 13 vots; en contra, 20; abstencions, cap. Queda rebutjada.

Per últim, passarem al debat de les esmenes 374 i 375, que jo suplicaria al Grup Socialista que es tractassin conjuntament, si és possible.

EL SR. COSTA COSTA:

Sr. President, entenc que són dos projectes completament distints i, per tant, molt difícils d'agrupar.

EL SR. PRESIDENT:

Aleshores, té vostè la paraula per defensar l'esmena 374.

El Sr. Guillem Seguí i Coll defensarà l'esmena.

EL SR. SEGUÍ COLL:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Aquesta esmena també és d'addició, i demanam 6 milions, no molts, 6 milions per als toxicòmans, o sigui, per poder fer una actuació d'aquest Govern de cara als toxicòmans. Ja sa-

hem la problemàtica, la coneixen vostès, nosaltres també la coneixem i dins la societat, avui en dia, creim que és una problemàtica, com ens ha dit un bon amic i company del Grup d'Esquerra Nacionalista, que era tal vegada la primera problemàtica dins les Illes Balears, ja que hi tenim molta cosa. Bé, i nosaltres, en realitat, no hi podem fer molta cosa, no hi podem fer molta cosa pel fet que en açò, moltes coses, com les persecucions, etc., depenen de la justícia, i en aquestes coses no hi podem entrar, ara sí que crec que han de ser sensibles, que fins i tot en la premsa es fan manifestacions de cara a açò, i nosaltres, la possibilitat que tendríem o que tenim, són els centres o les granges aquestes, que n'hi ha una de muntada a Eivissa, i aquesta que es pretén muntar, que fa un caramull de temps que la tenim, que és Ses Sitjoles, la tenim allà pendent, i no sabem al final que n'hauré de fer, no sé si la usarem per posar-hi bens o per què l'usarem, perquè al final, una dotació de 10 milions, per ser més exacte, 10.362.953 Pts. per a Ses Sitjoles, no sé per què pot servir, perquè sabem de bona tinta que fins i tot els mateixos constructors diuen que amb el pressupost que es va fer no basta per a res, si el pressupost que es va fer no bastava per a res i ara hi afegim açò, si serà definitivament per acabar definitivament la construcció, i com la dotam, després, Sr. Conseller?

Ja dic, açò és un tema que és molt greu per a la societat, i ja sabem la problemàtica que tenim ara amb aquesta greu malaltia incontrolable que és la SIDA que no en parlaré massa perquè la premsa, precisament, ahir mateix, el «Balears» duia sis temes que parlaven de la droga i la SIDA, jo crec que el ressò no importa fer-lo des d'aquí. El poble i els mateixos ciutadans estarien molt agraïts que poguessin dur una acció forta i ferma de cara a aquesta actuació, i creim que la lluita continua, senyors, encara que sigui un govern conservador, crec que haurien de cercar un poc d'exemple, i a veure si lluitam, continuam en la lluita. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Seguí.

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. OLIVER CAPÓ:

Sr. President. Bé, jo crec que en drogadicció hem explicat molt al Parlament, en Comissió, hem explicat molt el que fèiem. Ara, aquestes acusacions que no sap per què ha de servir una granja de drogadictes, doncs jo supòs que per tractar drogadictes, si els constructors diuen que els doblers que hi dedicam no basten, és estrany que es presentassin a la subhasta i damunt fessin rebaixes, no ho entenc, però és que, a més a més, s'havia fer en dues anualitats aquest concurs, i estava publicat al Butlletí Oficial de l'Estat, efectivament, faltaven aquests milions per acabar-la. Però tampoc no ens ha explicat per què ni on van aquests 6 milions més, és a dir, nosaltres hi dedicam a prop de 60 milions a la lluita contra la droga, i creim que feim, no tot, ni molt manco, feim molt poc, però no sap ningú, ni cap institució en el món, què és que s'ha de fer per les drogues, més, i ho intentam i consultam i hi dedicam una quantitat de doblers impressionant. Entre tots, Espanya i tot el món, s'hi dedica molt i nosaltres creim que no quedam enrera, perquè el percentatge que hi dedicam nosaltres és superior a molts d'altres pressuposts d'institucions molt més fortes que les

nostres. Ara, creim que hi dedicam tot el que podem dedicar aquest any, en els pressuposts, i no 6 milions més.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Guillem Seguí, té la paraula.

EL SR. SEGUÍ COLL:

Sí, Sr. President. Sr. Conseller, ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, silenci.

EL SR. SEGUÍ COLL:

Hi dedicam o hi dedica, tot l'Estat de la Nació i, fins i tot a nivell mundial, molts de diners, a la droga, dedicada a la droga, ara, també hi ha molta gent, molta que dedica molts de diners a fomentar aquesta droga, també, hi ha uns poders econòmics fàctics a qui no podem fer res, no els podem fer res, són un tema de la justícia. Aquesta és la veritat. Ara després hi ha aquells senyors que també, fins i tot, induïts per aquests poders econòmics que induïxen a la droga s'enganxen, i dic aquesta paraula, estar enganxat, perquè és prou clara, tothom ho sap, i el que hauríem de mirar nosaltres és per poder donar suport a aquesta gent que s'enganxa, i valgui la redundància, a veure si hi podem afegir, ja dic, a més a més del pressupost seu, els 6 milions aquests a fi de poder dur una lluita més elegant i més digna.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

No havent-hi més intervencions, Sres. i Srs. Diputats, passam a la votació. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 12 vots; en contra, 20; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena 374.

I, per últim, passam a debatre l'esmena 375 que formula el Grup Parlamentari Socialista, que defensarà el Diputat Sr. Antoni Costa i Costa.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Sanitat, llegiré un tros de la memòria del programa que vostè ens presentava en aquest Parlament. Parlava en aquest Parlament, «per aquest motiu, es preveu l'oportuna dotació per a la continuació de les inversions iniciades l'any 1983 a Menorca en centres sanitaris locals, les quals, en 1984, 1985 i 1986 es continuaran a Eivissa i a Mallorca, continuaran a 1987 amb l'equipament dels centres construïts al llarg del 86 i del 87».

Com vostè sap bé, a Eivissa, el Centre Insular de Salut existeix d'una manera quasi fictícia, ocupa unes dependències de l'Hospital Insular, que no reuneixen les mínimes condicions necessàries per a aquest centre de salut, i allà on s'ha donat el cas que un menescal que està en plantilla durant diversos mesos, ni tan sols pogué passar o acudir a aquest centre, perquè no tenia un lloc físic de treball.

Deien vostès que construïrien aquest centre el 1986, no ho han fet. En aquests moments sabem que han adquirit, de l'Ajuntament d'Eivissa, un solar per a la construcció d'aquest centre, però, sorpresa, quan miram els pressuposts de la Comunitat Autònoma, en el capítol d'inversions, resulta que tenen previst 1.400.000 Pts. No entenem com poden pretendre vostès construir un centre insular de salut amb aquesta quantitat. Per tant, els proposam afegir a aquests pressuposts, 40 milions de pessetes. Creim que és absolutament necessari que es doti de quantitat per a la construcció d'aquest centre, perquè vostè sap perfectament que hi ha necessitat, i estic segur que coincidirà en mi que és urgent la seva construcció.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. OLIVER CAPÓ:

Gràcies, Sr. President. Miri, per a aquest centre, efectivament, l'any 1986, hi havia una partida de 20 milions de pessetes que estava condicionada que per l'Ajuntament se'ns oferís el solar adequat, la qual cosa s'ha dut a efecte a primers d'aquest any. I, per tant, aquesta partida ja s'ha incorporat o s'ha d'incorporar a l'any 87, on, a més a més, hi tenim dedicats, no sé si són 20 o 30 milions de pessetes més per a aquest centre. Creim que amb la partida incorporada de l'any passat i amb la d'enguany serà suficient, almanco, si no per acabar-lo tot, però ventura l'equipament s'haurà de fer l'altre any, però estam fent feina amb el projecte els equips d'arquitectes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Sr. Costa, vol replicar?

EL SR. COSTA COSTA:

Sr. Conseller, entenc que vostè assumeix un compromís davant aquesta Cambra perquè, amb el superàvit dels pressuposts de 1986, es construeixi aquest centre insular de salut.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. OLIVER CAPÓ:

No és un superàvit, és una incorporació. És distint.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Sr. Alfonso, vol ...?

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, ens agradaria moltíssim que ens explicàs aquest procediment, és que ens hem quedat així, un poc aturats, és una incorporació d'on?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller d'Hisenda, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, com és lògic, és una incorporació, com ha dit el Conseller de Sanitat, dels pressuposts del 86, no és,

en teoria, del superàvit que pugui quedar de lliure disposició, seria, en tot cas, superàvit condicionat, procedent d'una incorporació.

EL SR. PRESIDENT:

Aclarit el concepte, senyors, passam a la votació, si no hi ha més intervencions.

Té vostè la paraula com a Conseller.

EL SR. MARÍ CLARET (ANTONI):

Bé, jo no tenia intenció de sortir, però m'hi veig obligat una mica. Jo li diria al Sr. Costa que he seguit atentament les seves intervencions i les hi agraesc. No estic d'acord en certes paraules i en el to de certes vegades, però vostè sap que vostè i jo estam d'acord en quasi totes les esmenes que vostè ha presentat.

Bé, no parlaré de demagògia, perquè d'altres ja n'han parlat. Només li volia dir és que el Govern té un programa i és el que té un pressupost, que és el que l'ha de dur endavant. No per córrer molt s'arriba sempre abans, i vostè ho sap, a voltes un s'estrella. Jo li voldria dir que amb aquest centre insular de salut o no sé com es dirà, duc molt de temps preocupat i fent-hi feina, però, a mi que se m'ha acusat en moltes ocasions de xovinista, i que no ho he considerat mai com un insult, sinó que m'agrada que m'ho diguin, crec que a voltes hem de pensar i que si hem de fer un país balear, l'hem de fer entre tots, i que no podem abusar de les coses perquè siguin d'un lloc o l'altre. Jo li voldria dir que el centre insular de salut es durà endavant, jo el que em pregunto és per què demana vostè 40 milions de pessetes, sap vostè quants de metres quadrats ha de tenir aquest centre? Sap vostè què costa aquest centre? Perquè jo li diré que amb 40 milions de pessetes no es farà. I avui, que està en fase de redacció de projecte, el mateix poden ser 70 que poden ser 100, per a enguany en disposarem de 50 i, si Déu ho vol, l'any que ve es posarà la partida que farà falta, res més, que poden ser 30, poden ser 40 més, poden ser els que siguin, els que facin falta. Jo, el que li diria és que deixi fer al que ho fa, cregui que jo hi tenc més interès, almanco, tant com vostè, perquè som el que he sofert moltes d'aquestes coses que vostè ha dit abans, i que té raó. I, a més, d'aquí uns mesos tenim unes eleccions, si nosaltres ho hem fet malament, l'electorat ja ens jutjarà i llavors tendran vostès ocasions de demostrar la seva eficàcia i de com fan de bé les coses, i, si és al contrari, continuarem amb els nostres programes que creim, nosaltres creim, almanco, que ho hem fet bé.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Vol replicar, Sr. Costa?

Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. President. Jo no dubto que el Sr. Mari comparteix les inquietuds que tenim tots els membres d'aquesta Cambra d'intentar solucionar problemes reals de les nostres illes i dels nostres ciutadans, aquí, el que passa és que a uns ens ha tocat un paper i als altres, un altre. I a vostès els ha tocat la responsabilitat de solucionar aquests problemes des d'una acció de Govern. Realment, compartim aquests problemes, i estic convençut que és així, que els sentiments de les

persones estan per solucionar aquests problemes, el que passa és que durant quatre anys, n'hem vists molts pocs de solucionats, i l'oposició ha de jugar a aquest paper, el paper de recordar-los que vostès són aquí, no només per dirigir-nos paraules més o manco emocionals, sinó per resoldre aquests problemes. Per què 40 milions? Doncs miri, vostès en tenien 20 l'any 1986, i deien al seu programa que el construïrien, a qui enganyaven, a vostès, als ciutadans d'Eivissa o a l'oposició o a tots un poc? 40 milions reconeixerà que s'atracca més, malgrat sigui un càlcul totalment aleatori, s'atracca més a la realitat que els 20 que pressupostaven vostès. No es preocupi que si fan aquest centre, tots estaran contents i el mèrit principal serà sempre del Govern, mai de l'oposició, però la nostra obligació és recordar-los-ho, i jo, com a Diputat elegit per la circumscriptió d'Eivissa, recordar-los que Eivissa també té necessitats. El nostre Grup els recorda que també hi ha necessitats a cadascuna d'aquestes illes, formam un grup que representa a totes les illes, malgrat tenguem una elecció distinta, a una circumscriptió determinada cadascun i és allà on dedicam cadascú la nostra feina. Creim que amb la voluntat de les seves paraules es podrien fer moltes coses i es podrien fer les coses bastant més ben fetes del que s'han fet fins ara. Si vostès no han propiciat un diàleg i no ha estat així, s'han escudat sempre darrera el seu Partit i darrera la seva majoria per dur endavant els seus projectes, cosa perfectament legítima i que jo no criticaré, però, crec que un poc més de diàleg amb l'oposició hagués fet possible que molts dels problemes que avui en dia patim estiguessin resolts. No hi ha hagut aquest diàleg, s'ha volgut escudar en un partidisme molt aforat, i jo, sense cap dubte, no som qui els ha de jutjar, i els don l'opinió d'un grup que representa determinats ciutadans d'aquestes illes. Qui el jutjaran, de veritat, seran els ciutadans a les properes eleccions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

No havent-hi més intervencions, passam a l'esmena 375, darrera d'aquesta Secció 18.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 15 vots; en contra, 21; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena.

Passam, per últim, a la votació de la Secció 18. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de la Secció 18, es volen posar drets, per favor?

Seguin, per favor.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Resultat de la votació: a favor de la Secció, 21 vots; en contra, 15; abstencions, cap. Queda aprovada la Secció 18.

Avui horabaixa recomençarem aquest Plenari tractant i debatint la Secció 16. Per tant, s'aixeca aquesta Sessió fins a les quatre i mitja de l'horabaixa.

EL SR. PRESIDENT:

... Srs. Diputats, dins la sala si hi ha quòrum necessari per començar.

Debatrem, en primer lloc, com hem dit avui matí, la Secció 16, corresponent a la Conselleria d'Interior, que té una esmena de totalitat, la 309. Per defensar aquesta esmena de totalitat, en nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula, el Diputat Sr. José Luis Martín Peregrín.

Té vostè deu minuts.

Silenci, per favor.

EL SR. MARTÍN PEREGRÍN:

Sr. Presidente, Sras. y Sres. Diputados. No es, creo, el día ni la hora apropiados para iniciar un debate sobre temas tan intensamente expuestos en algunas otras ocasiones aquí, relativos a política de personal del Gobierno de la Comunidad Autónoma, pero, entendemos que la fundamentación o el razonamiento en el que está basada la enmienda a la totalidad a la Sección 16, provocada, esencialmente por las causas que se relacionan en la misma: falta de política de personal, descontrol en los gastos de Capítulo I y contrataciones excesivas, hacen que la intervención, aunque quisiera que fuera corta, tenga que tener su debida extensión.

En el transcurso del debate, el Diputado Sr. Alfonso ha venido exponiendo sistemáticamente una serie de razones que daban pie a entender que el Capítulo I, el Capítulo de gastos de personal, presentado en la Ley de Presupuestos del Gobierno, no tenía suficientes argumentos como para ser defendido en su planteamiento puro y estrictamente material. Y es que, realmente, hay un desfase manifiesto entre lo que nosotros creemos que son las necesidades reales de la Comunidad, hoy, y lo que se nos quiere plantear en los propios presupuestos. Y no es sólo eso, sino que además, en el transcurso de todas las intervenciones que se han producido, en esta Cámara, ninguna de ellas ha argumentado o ha demostrado que la disfunción o, mejor dicho, la diferencia ostensible que hay entre los gastos de personal, del año pasado y los de éste, tengan una razón esencialmente fundada.

No es propiamente la Conselleria de Interior la que aquí está siendo cuestionada en su planteamiento en relación de los gastos del Capítulo I, sino todo el Gobierno, y se cuestiona la política del Gobierno en relación a personal, porque en el transcurso de cuatro años, una y otra vez, nos hemos encontrado con que esta política no ha existido de ninguna de las maneras, es el día en que podemos preguntar al Gobierno de la Comunidad Autónoma si sabe o no cuáles son los recursos personales de qué dispone, si esos son los que necesita o son suficientes o si le sobran, y estamos seguros de que tampoco a esa pregunta va a haber ninguna clase de respuesta. Hay una serie de incrementos de gastos de personal que no han sido justificados, y en el transcurso de las intervenciones de los Consellers, el de Obras Públicas, el de Agricultura, esta mañana, el de Sanidad u otros, no hemos encontrado nunca la suficiente coherencia entre las respuestas de unos y otros para entender por qué el Capítulo I este año aumenta en un 29'18 %, en términos absolutos, en relación al presupuesto del año pasado, en cifras, 4.799 millones de pesetas, frente a 3.803 del año pasado. Y, como decíamos no lo acabamos de comprender, aparte de las contradicciones que se han producido entre cada uno de los miembros del Gobierno que han actuado y han tra-

tado de justificar los aumentos del Capítulo I en cada una de las respectivas Consellerías, porque el Gobierno no sabe exactamente de qué recursos dispone o no los sabe situar en su sitio adecuado.

Reiteradamente, se nos ha venido diciendo aquí que la política de personal, el gasto de personal y las contrataciones, la política de contratación no podían estar suficientemente ajustadas, porque el Gobierno se encontraba con que existía un proceso de integración de funcionarios que venían del exterior, de otras administraciones y también se encontraba con una administración que tenía que ir generando recursos en el transcurso del tiempo. Pero esto que podía ser válido en los dos primeros años de Legislatura, en el cuarto año, cuando estamos pasando ya el examen final, es absolutamente inalicable. Se nos decía que la Ley de Función Pública sería el instrumento adecuado para comenzar a resolver estos problemas. La Ley de Función Pública, entre unas cosas y otras, llegó al Parlamento mal y tarde, ya lo denunciábamos en su momento. Se nos decía o se nos dice que existen graves problemas en la contratación y que las circunstancias coyunturales que se presentan día a día son las que promueven que, a lo mejor o a lo peor no exista una sistemática o un sistemático ordenamiento en el proceso de contratación. Tampoco es cierto, tampoco es cierto. Porque, de ninguna de las maneras se puede consentir o admitir que una serie de plazas que ya se preveían en anteriores presupuestos que estaban en situación de vacante y las cuales se dotaban para cubrir las, muchas de ellas no hayan sido cubiertas y se presenten de nuevo para que se lleve a cabo su efectivo cubrimiento, otras lo hayan sido por procesos o por métodos absolutamente inalicables desde el punto de vista administrativo, a través de contrataciones extrañas y fuera de la propia Ley, cubriéndose puestos que estaban sujetos a plantilla de una forma que no es admisible en Derecho, es decir, a través del Capítulo II tratar de decir que la Comunidad Autónoma o el Govern de la Comunidad Autónoma suplanta o, mejor dicho, sustituye esas plazas por personas a las que tenía en una situación absolutamente irregular. No ha existido entre ninguna Consellería y, en consecuencia, en el Gobierno, una política coordinada de personal, por tanto, los gastos se han disparado y están absolutamente descontrolados, y, por consiguiente, además, las contrataciones que se producen o, una de dos, o son excesivas como se está diciendo así, y nosotros creemos que sí, o no están ajustadas a la realidad de las necesidades de la Comunidad Autónoma.

A la vista de tales evidencias, queda aún más patente y de manifiesto que el Gobierno de la Comunidad Autónoma, que está llevando a cabo una catalogación de los puestos de trabajo, una subsiguiente valoración de los mismos y, en definitiva, una relación de esos puestos de trabajo, resulta que ahora nos plantea o nos quiere plantear y nos dice, por vía del propio Conseller de Hacienda, que el presupuesto de Capítulo I en relación a Personal está muy ajustado, ¿muy ajustado a qué y en referencia a qué?, me pregunto yo, porque si no se sabe cuáles son los puestos de trabajo que realmente va a haber o tiene que haber en esa Comunidad, si se desconoce su valoración a los efectos de los correspondientes niveles, que eso es dinero contante y sonante, y si no se dispone de la relación de puestos de trabajo adecuada, ya me dirán us-

tedes, en relación a qué estamos ajustando el presupuesto en el Capítulo I. No es de recibo, no es de recibo aunque ustedes quieran decir, unos y otros, que lo tienen muy estudiado, aunque resulte difícil de creer.

Señores del Govern, una política de personal adecuada, una política de personal donde, efectivamente, dentro de los cauces y de los límites legales que se establecen por las normas en relación con aumentos de gastos en personal, requiere un rigor mucho más profundo del que hasta ahora han venido llevando a cabo. Es notorio, y aquí no estamos haciendo oposición, sino recogiendo el sentir de los propios trabajadores de la Comunidad y de la calle, que existe una auténtica desorientación en todos los trabajadores de la Comunidad, funcionarios o contratados laborales, que existe un absoluto despiste en la ubicación de estos trabajadores y que, como consecuencia de esa desorientación y de ese despiste, el rendimiento, la eficacia de los funcionarios y de los trabajadores no puede ser, de ninguna de las maneras, la que tendría que ser, y no es por culpa de ellos, ni muchísimo menos, porque yo estoy convencido de que hay muchos funcionarios y muchos trabajadores de la Comunidad que quieren rendir pero en su puesto de trabajo, no en otro sitio, en el que les corresponde, según su capacidad, según su mérito, según su preparación, y ustedes saben perfectamente que eso no es así.

Señores del Govern, su política de personal merece una descalificación global, y ésta es la razón fundamental por la que hoy le decimos que no es posible admitir ni consentir los números que ustedes nos presentan en relación con el presupuesto de Capítulo I de gastos de personal.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula. Parla com a Conseller o com a Diputat?

Com a Conseller.

Vol parlar des de la tribuna?

EL SR. LLOMPART SALVA:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Diu el Sr. Martín Peregrín en el seu començament que aquest tema de personal ha estat intensament exposat. Jo crec que si anam a analitzar el Diari de Sessions, tenim la certesa que només hi ha un tema que s'hagi tocat més que el tema de personal, aquest tema, no crec que hi hagi necessitat de dir-ho, ha estat el de la normalització lingüística, en això, cada dia, hi som. Però, després d'aquest, tal vegada en un 50, o un 60 o un 70 %, ha estat el problema de personal, està ben tocat, ben palpat i ben aclarit, pareix que no, per part nostra, sí.

Diu que falta política de personal, jo, que no volia llegir, i volia que aquesta intervenció meva fos curta, em veig obligat a contestar almanco alguna cosa al Sr. Martín Peregrín. Falta política de personal, bé, és que no s'ha fet res en qüestió de política de personal? No hi ha hagut, per exemple, una homologació? No hi ha hagut, per exemple, unes eleccions sindicals? Que, per cert, i en aquest punt vull ressaltar, si m'ho permeten, que hi va haver, en aquest aspecte, cinc recursos, cinc recursos que tots ells han estat favorables a la Comunitat Autònoma, no sé si vol dir res això, supòs que sí, que és important, que hi ha hagut, en dues ocasions, una vegada verbalment i una altra vegada per escrit, moció de reprovació contra aquesta persona que

els parla, contra aquest Conseller d'Interior, la primera no va passar, era exclusivament verbal, la segona, es va discutir aquí, segurament en presència de tots vostès, i va ser denegada. Però, endemés, crec que el que s'ha fet en qüestió de la Llei de la Funció Pública, crec que ha estat important, aquesta Llei està aquí dins i si no va arribar abans, ja els he explicat en altres ocasions, i no crec que importi perdre més temps, perquè no va venir en el moment que s'havia anticipat, però que estava feta per abril de l'any passat, hi estava, fet i preparat aquest avantprojecte de Llei.

El Conveni Collectiu, de què també s'ha parlat, s'ha orejat, s'ha parlat i s'ha discutit, vostès saben que està a punt d'acabar-se i saben perfectament que un Conveni Collectiu i, a més, amb la quantitat de convenis que hi havia dins la Comunitat Autònoma, no és tan fàcil de fer, avui està pendent de dues o tres cosetes que, possiblement, es resoldran.

Una altra cosa important, no s'ha fet, però s'està fent, també ho saben, és el catàleg de llocs de feina, és la valoració de llocs de feina, això, en el seu moment, possibilitarà l'elaboració de relació de llocs de feina, aquesta relació de llocs de feina, vostès saben molt bé que això és la base sense la qual no es pot usar ni es pot fer l'oferta d'ocupació pública. Es fa també el registre de personal, això poden veure que és obligatori, la Llei 30 ho diu ben clar, registre de personal de la CAIB, constituït per la inscripció de tot el personal al seu servei i on s'anotaran tots els actes que afecten la vida administrativa de la Comunitat Autònoma. Es fan, es determinen aquests camins per saber cada cosa del personal com es fa i com s'ha de fer, altes, baixes, reconeixements de triennis, sollicituds de jubilacions, consolidació de grau, carrera administrativa, etc. La nòmina, que està feta darrerament amb la IBM-S38, que antigament es feia a màquina, actualment, en forma clara no s'hi pot fer, perquè el nombre de funcionaris i laborals que hi havia en el moment d'entrar aquest Govern a la Comunitat Autònoma, era de 200 i pocs, avui s'acosten als 2.000, i esperem que hi hagi alguna cosa més, com és natural. Es crea, amb aquesta Llei, també, cosa important, la inspecció general de serveis i es crea també l'Institut Balear de la Funció Pública.

No vull allargar més, si vostès creuen, senyors de l'oposició, que això és no fer res, aleshores, i els ho diré en castellà, «apaga y vámonos», si això no és fer res, vostès ja em diran què fan.

Ha dit vostè que el Govern no sap el personal que necessita, però precisament avui matí, el Sr. Alfonso, després d'aquesta frase que vostè ha repetida ara, ha dit també que el PSOE no sap el personal que necessita el Govern. És natural, permeti'm que li digui un refrany en mallorquí, «ningú no sap el mal de l'olla més que la cullera», els que hi som dins sí que ho sabem, vostès, com ho poden saber? Vostès saben el que els convé, vostès saben el que els bufen a l'orella, i qualcuna d'aquestes coses que els bufen a vostès a l'orella, com els podia aclarir, no ho diré, també les sabem nosaltres, tenint en compte, a més, que qui és dins una Conselleria sap les necessitats que té i sap que quan es fa una contractació és perquè és necessari aquest servei. En aquest aspecte, del que em deia vostè, de la relació de llocs de feina, l'únic camí de saber, amb exactitud el que es necessita, per què es necessita i com es necessita, és acabar aquesta feina que fa SOFEMASA, és fer, acabar el catàleg de llocs de feina, és acabar la

valoració d'aquest catàleg de llocs de feina, és fer la relació després de llocs de feina, i després vendrà l'oferta d'ocupació pública, si és que s'aprova la Llei de la Funció Pública de la Comunitat Autònoma.

Això, i vostè no me n'ha parlat, però d'això se n'ha parlat aquí dins, de si plantilles orgàniques, se n'ha parlat aquí dins aquests dies, Sr. Martín Peregrín, no m'ho negui, ho tenc anotat aquí, perquè anticipadament de sortit i haver de sortit jo perquè es tractàs de la meua Conselleria, he pres unes notes, es va dir aquí dins el de la plantilla orgànica, que encara no estava feta, això, perdoni, la plantilla orgànica avui per avui, és un fet passat, no té cap sentit, el que si té sentit és la relació de llocs de feina, això és la verdadera plantilla orgànica que val avui, la resta són històries. Jo fa molt de temps que no en parlo, de plantilles orgàniques, per què?, perquè la Llei de la Funció Pública parla de relació de llocs de feina i parla de totes aquestes coses que feim ara i, com ja li he dit, vostès, segurament n'estan assabentats. La Llei de la Funció Pública, ha usat vostè dues paraules, que són, la Llei de la Funció Pública, «mal y tarde», bé, vostè pot fer aquestes interpretacions, però vostè sap ben bé que la Llei de la Funció Pública no és dolenta, no és dolenta perquè les persones que hi ha dins la Comissió Nacional de Funció Pública, totes, en representació de totes les Comunitats Autònomes, presidides pel Secretari General, amb categoria de Director General, que ja no és el mateix senyor, però vaja, és el mateix, la varen aprovar per unanimitat, no deu estar tan mal feta, la varen aprovar per unanimitat i vostè ho sap. Tard, bé, també ho hem explicat moltes vegades, nosaltres no tenim la culpa que els mateixos treballadors volguessin esperar fer les eleccions, volguessin esperar l'homologació, per després donar el seu vist-i-plau que havia de passar per ells, pel sindicat, havia de passar per ells, i sense que passàs per ells, no podíem anar per darrera vegada a Madrid, i així ho férem, i està fet d'aquesta manera.

Vostè parla de l'assumpte de contractació, jo, moltes vegades, ja arribo a oblidar-me de les coses de tant de saber-les i de tant de sentir-les, per què no van a casos concrets?, per què no van a casos concrets? Jo li dic a vostè que en tema de contractació estic parlant del meu lloc, de Conseller de l'Interior, no em parli de res més, li dic que jo no he comès aquest pecat que vostè vol dir, i això també ho sap vostè i ho sap tota la Cambra, perquè fins i tot la premsa n'ha parlat, amb motiu de la segona moció de reprovació per a aquest Conseller.

Contractació a través de Capítol II, d'això no me'n parli, no n'he fet ni una, ni una. El Conseller d'Hisenda va dir, segons vostè, que estava el Capítol I molt ajustat, ell segurament ho sabrà, jo li puc contestar del Capítol I de la meua Conselleria, no de totes i cadascuna de les Conselleries, perquè, a més, no té per què haver-se de treure una altra vegada, perquè això ja ha estat explicat aquí pels Consellers respectius.

Diu que aquestes coses recullen el sentit dels treballadors, contractats laborals i funcionaris, vostè serà, segurament, una de les persones a qui aniran a contar aquestes històries, com han contades unes poques històries que, ni el mateix interessat, tenc les meves notícies, s'ha ha cregut.

És a dir, quant al que fa referència a la meua Conselleria, no vull aficar-me en altres Conselleries, perquè no és la meua funció, aquesta, en tot

cas seria la de tots i cadascun dels Consellers que han desfilat abans i dels que desfilan després, el personal és insuficient. Hi ha 75 persones dins la Conselleria d'Interior, tenguí en compte que la Conselleria d'Interior no és només personal, és administració local, és vivenda rural, són ordenances, és parc mòbil, són serveis de seguretat, és protecció civil, etc., i això, naturalment, a una empresa pública, no crec que ningú s'atreveixi a dir que és excessiu aquest personal. Ve ajustat, perquè ja em dirà vostè, amb una proposta que hi ha de protecció civil, com a vacants noves, tres persones, si creu vostè que són suficients, o, per exemple, a l'Institut d'Estudis de la Funció Pública posar-hi tres persones serà suficient, si vostè és capaç de desenvolupar una feina amb l'Institut de la Funció Pública amb tres persones, ja m'ho explicarà.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Vol replicar, Sr. Martín Peregrín?

Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. MARTÍN PEREGRÍN:

Gracias, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. Sr. Conseller, usted me parece que alguna de las cosas que se han dicho aquí no las ha entendido en el sentido en que se han dicho ni, además, consecuentemente ha interpretado bien. Mire, Sr. Conseller, en primer lugar, cuando nosotros, que no yo, los compañeros, los Sres. Diputados, han hablado de plantilla orgánica, lo único que han hecho es repetir lo que dice el artículo 14 de la propia Ley de Presupuestos de ustedes. No es un invento. Plantillas, artículo 12, perdón. «Durante el ejercicio correspondiente ...», perdón, (Pausa), está en un artículo, pero ahora me va a perdonar que no le encuentre, ¿cuál es?, el 12. «Durante el ejercicio de 1986 —perdone, es que estaba, sí—, el Govern elaborará las plantillas orgánicas correspondientes a la administración de la Comunidad Autónoma». Es el propio artículo 12. Yo, efectivamente, no he hablado de plantilla orgánica, porque ciertamente, desde el punto de vista legal no existe este término o concepto. Pero bueno, vamos al fondo de la cuestión.

Ustedes están hablando de que hacen un catálogo, una valoración y, posteriormente, una relación de puestos de trabajo, que están negociando un convenio colectivo y que, además, este convenio colectivo, naturalmente, se tiene que reflejar en el Capítulo de gastos de personal y yo me pregunto, si no tienen esa valoración de puestos de trabajo, el catálogo, y el convenio colectivo todavía no está firmado, en función de qué datos y argumentos, pueden ustedes permitirse el lujo de decir que los presupuestos en relación a gastos de personal están ajustados y son los que tienen que ser. Es una pregunta que le pongo a usted para que me diga el porqué esa firmeza en decir que eso es lo que tiene que haber.

Usted dice que son los que tienen los datos y que, por tanto, son los que saben lo que hay, claro que sí, evidentemente, ustedes tienen los datos, pero a mí me da la impresión de que esos datos no los saben poner en su sitio y que, en realidad, cuando hablan de plantilla suficiente no saben dónde tiene que estar situada esa plantilla. ¿Cuáles son los departamentos o las Consellerías que están sobredimensionadas o cuáles son las Consellerías que necesitan de personal? ¿Qué clase de personal es el que necesitan ustedes en cada una de las

Consellerías, si tienen que ser puestos ocupados por funcionarios o puestos ocupados por personal laboral? Hoy en día, circunstancias muy importantes a los efectos de elaborar una adecuada relación de puestos de trabajo. Usted me dice que usted no responde de las contrataciones de otros departamentos, pues buenos estamos, y ¿dónde está su responsabilidad, entonces? ¿qué es lo que hace el Conseller de Interior?, ¿cuál es su función, en el Gobierno?, ¿no es usted el responsable de contratación?, entonces, cómo va a decirme o cómo va a decir a la Cámara que no se hace responsable de las contrataciones de personal. Me ha pedido ejemplos concretos, ¿quiere usted una historia concreta? Pues se la voy a contar.

«En contestación a la denuncia formulada por ustedes ante esta Inspección Provincial de Trabajo, me complazco en transcribirles el informe emitido por el inspector Sr. Jaime Solivellas: Girada visita de inspección, se comprueba que habiendo iniciado su relación laboral en fecha 1-2-84, la empresa no les dio de alta, dentro del plazo legal, en régimen general de la Seguridad Social, lo que motivó que por este inspector, en fecha 14 de mayo del 84, se practicase a su favor acta de liquidación de cuotas por el período, etc., etc. Durante el mes de septiembre de 1984 no figuran de alta, por lo que se ha practicado la oportuna acta de liquidación, tampoco figuran dadas de alta el período 1-3-85 a 31-7-85, practicándose igualmente acta de liquidación». Y finaliza el inspector: «Durante el período 1-8-85 a 31-7-86, figuraron dadas de alta en la empresa SERESCO, Sociedad Anónima, trabajando cedidas a la Comunidad Autónoma, por lo que se ha practicado acta de infracción por cesión ilegal de personal». Cinco personas, con sus nombres y apellidos que se los digo ahora mismo, si usted también quiere. Propuesta de sanción de 1.418.009 Pts., y otra propuesta de sanción de 210.291 Pts. Los nombres y los apellidos están aquí, a su disposición. Ya tiene casos concretos. Uno de los que hay, que hay más. Y le voy a contar uno personal que le ha ocurrido a este Diputado, en una Consellería. Fui, por razones profesionales a preguntar qué había pasado con cierto pago que se tenía que llevar a efecto. El Director General, muy sorprendido, me dijo que en el mes de octubre se había dado traslado a la intervención y que no sabía por qué no estaba ese pago ya efectuado. Pidió la documentación, y vino la documentación, y el papel decía que se devolvía a Intervención porque faltaba el código. Correcto, por parte de Intervención. Pero ese papel se había devuelto en el mes de octubre de 1986, y el que le habla se encontraba en la Consellería día 3 de marzo del 1987. Sorprendido el Director General preguntó delante mío a la presunta responsable que qué había pasado. Cinco administrativas que había adscritas a esa Consellería, ninguna de ellas supo responder que les correspondía pasar a máquina y corregir ese error material, entre otras cosas porque decían, no había habido ningún responsable que les hubiera indicado que esa era su obligación. Que venga Dios y lo vea, dije yo, si algún día a alguno de nosotros les caían esas responsabilidades, pero también pensé que posiblemente ese error, y por eso se lo decía antes, no fuera imputable única y exclusivamente a los funcionarios, sino que lo que había era un auténtico desbarajuste de personal y de responsabilidades, y que nadie sabía cuál era su obligación allí. Si cada uno de los funcionarios y de los trabajadores lo supiera, le digo a usted que

la administración funcionaría mucho mejor. Y ese es el problema, que empezamos por no saber dónde gastamos el dinero, y por eso le decimos que no ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍN PEREGRÍN:

Sí, Sr. Presidente. Que no hay razonamiento que lo justifique y que tampoco saben ustedes de qué personal y de qué recursos humanos disponen. Y así les va.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller, vol replicar?

EL SR. LLOMPART SALVA:

Moltes gràcies, Sr. President. Aquest assumpte de SERESCO, Sr. Martín Peregrín, el sap tothom, però, per favor, vostè no em doni la culpa a mi, vostè, què creu, que jo responc de tots els actes que es facin per tot? Pensi, mediti, si, des del punt de vista religiós, es diu que quan un va a confessar-se no ha de donar la culpa als altres d'haver comès els pecats, i vostè, em pareix que no la sap, a aquesta història. Doni la culpa allà on sigui, a més, si hi ha una contractació d'un servei, és legal, vostè també ho sap, no li ho he d'explicar, si hi ha una contractació d'un servei, no li ho puc explicar, perquè, a més, és legal, si hi ha un error, en un detall, no li ho discuteixo, però, cadascu amb el seu pecat.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

No havent-hi més intervencions, passam a la votació de l'esmena 309, de totalitat. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha. Resultat de la votació: a favor, 12 vots; en contra, 19; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena.

Passam a continuació a debatre les esmenes 310, 11, 12 i 13 agrupades, que defensarà, pel Grup Parlamentari Socialista, el Diputat Sr. Josep Alfonso i Villanueva.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Seré molt més breu. Sres. i Srs. Diputats. Supòs que el Sr. Conseller d'Interior em dirà que ell sí és responsable dels pressuposts de la seva Conselleria, nosaltres creim que té una responsabilitat política damunt tota la responsabilitat de personal del Govern, ell creu que no, és el seu problema sobre distribució de responsabilitats, nosaltres continuam pensant que sí la té. I, sobretot, que sí la té sobre el pressupost de la seva Conselleria.

Sr. Conseller, nosaltres li feim unes esmenes de reducció de 10 milions de pessetes, 10.300.000 Pts damunt el seu pressupost i de 14 vacants que creim que

no ha de cobrir, i feim aquesta esmena de reducció, senzillament, perquè vostè proposa al Parlament d'aquestes illes un increment de personal del 28 %, creim que és absolutament exagerat i proposa una fixació de vacants en 19. Per cert, crec que ha dit al meu company, Diputat, company de tots, però company de Grup, Sr. Martín Peregrín, que tenia 75 persones a la Conselleria, és possible, vostè ho deu saber millor que no jo i, sobretot, ho deu saber millor que el Conseller d'Hisenda que ens presenta el pressupost, perquè ell diu que en té 81, d'aquestes 81, amb 19 places, l'any passat, 89, amb 6 places vacants, li demanam que no en cobreixi 14, i que no en cobreixi 14, Sr. Conseller, per una raó bastant simple, i la hi he dit abans l'he repetida a altres Consellers, és ben ver que des de l'oposició és molt mal de saber quines són exactament les necessitats de personal de cadascun dels departaments de la Comunitat Autònoma, en això li don tota la raó, més bo defer és, des del Govern, saber-ho, també li don la raó, però crec que vostè em donarà la raó que el Govern, en aquests moments, a nivell globalitzat, de tota la Comunitat Autònoma, no sap quines necessitats de personal té, que no és discutible que un departament pugui necessitar tres vacants o tres persones més, no ho hem de discutir, però que globalment vostè no saben quines necessitats de personal tenen, ni quin és el cost global pressupostat del pressupost que necessiten, ho indica o ho diu o ho demostra una simple qüestió, i jo la hi diré. Vostès, l'any passat, varen fer un pressupost primer de 188 milions, un primer pressupost, Conselleria d'Interior, un segon pressupost de uns 140 i busques de milions, i enguany presenten un pressupost de 179 milions, 178.892.000, jo no sé ja, ni vostè tampoc, crec, amb quina carta m'he de quedar, si calcular sobre el primer, calcular sobre el segon o calcular sobre el tercer. El que crec és que vostès tampoc no saben quina carta juguen.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller.

EL SR. LLOMPART SALVA:

En permetrà —sí, gràcies, Sr. President—, em permetrà, Sr. Alfonso, que li digui que em deixi anar de pressuposts del 85 i del 86, estam parlant del pressupost de 1987, vostè em diu que tenc 81 vacants, 81 places —va bé així?—, no 75, sinó 81. Bé. Teòricament, podria ser que tengués raó, però fins que el pressupost aquest no estigui aprovat, li dic a vostè que en tenc 75, perquè hi ha 6 vacants de nova creació, li diré on: una, a activitats classificades, que aquest servei ha passat del 83 tenir manco de 400 expedients al 86 amb 1.800 i més expedients, si vostè compara, ja em dirà com va, això. En relació amb el pressupost de què parla vostè, li diré que el del 86 era de 139 milions, si hi afegim el 5 %, a grosso modo, són 7 milions, són 146. La Seguretat Social d'alts càrrecs, són 5'3, en total, 151'3. L'homologació i la Seguretat Social de l'homologació va al voltant de 10 milions, total 161'3. Noves places, 6, amb 7'6, 168'9 milions, 169, hi ha una diferència de 9 milions en relació amb l'anterior, que són vacants a mig any, creades. I aquestes sis vacants són: un auxiliar per a activitats classificades, com li he dit abans; una vacant per a administració local, també d'auxiliar; a personal, un tècnic de grau superior que serà aquest inspector general de què parla la fu-

tura Llei de la Funció Pública, si és que s'aprova; i, per començar les activitats de protecció civil, 3, un tècnic superior, un administratiu i un auxiliar. No sé si li he aclarit aquest punt de no sé quantes vacants. Ara bé, tal vegada vostè tenguí raó, perquè vacants d'administratius i d'auxiliars administratius, que les proves s'han fet dins el mes de desembre estan ocupades ja pel personal aprovat, per tant, no coincideix el nombre de vacants amb el nombre de funcionaris o de aborals.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. Conseller, la veritat és que cada vegada que m'expliquen les coses, cada vegada les embullen més. Parlam d'unes plantilles pressupostàries, aquestes plantilles pressupostàries teòricament, sempre, quan es posen damunt d'un pressupost es diu, per exemple, x, x, x, vacants, en blanc, perquè no se sap qui és; coberta el 1985, 86, 84, 83, 87, sis mesos, per què es posa això o toca posar això? Per una raó molt simple, perquè el càlcul pressupostari s'ha de fer en funció del temps que la vacant estigui funcionant. I és obvi que si l'any 1986 la vacant s'havia de cobrir, l'any 1987, «tipe», tota, i si s'havia cobrir l'any 85, s'ha de calcular pressupostàriament tota la vacant. Per tant, les precisions són importants per fer càlculs, perquè si es cobreix per a mig any, es calcula mig any, si es cobreix per a un any, es calculen un any. I també és claríssim que l'any passat, em pareix, parlo de memòria i no m'n record molt bé, però em pareix que n'hi havia vacants que deien, i així li contest, contestant-lo a vostè, que és el tema de personal, a totes les argumentacions sobre mig any de cobertura i això, em pareix que hi havia 22 vacants en totes les Conselleries que deien cobertura 1986, 6 mesos. 22, entre totes les Conselleries, imagini si me n'han justificades de vacants, de milions de pessetes en vacants que només s'havien calculat per 6 mesos, però s'havien pressupostades totes.

Per tant, de ver, el que li deia quan he finalitzat la intervenció, no sabem amb quin joc de cartes jugam i el pitjor és que vostès tampoc. I acabaré de demostrar-li, i dues paraules, perquè a aquest tema li hem donat moltes voltes, però, cada vegada, cada volta que li donam ens surt una nova sorpresa. Miri, Sr. Conseller, vostè, l'any passat, pressuposta, com vostè ha dit molt bé, 139 milions de pessetes, no importa anar als duros, anirem als 139 milions, i això ho pressuposta amb 89 llocs de feina, plantilla pressupostària, 89, enguany, 6 vacants d'aquests 89, el que vol dir que n'hi havia 85 de cobertes, si jo mal no entenc el que és una plantilla pressupostària, tal vegada vostès s'han inventat un altre mètode, però per tot es fa així com jo li he dit, 89, 6 vacants; enguany pressuposta 81 places a la seva Conselleria, 19 vacants, 19 vacants, això és el pressupost, Sr. Conseller, jo no sé si interpret bé la seva cara, però si em diu que això no és el seu pressupost l'agafam aquí i el miram, eh?, és aquí, això és el seu pressupost, 19 vacants, 178.892.000 Pts. 179 milions, però hi ha una curiositat increïble, i a posta he dit que jo no sé si vostès saben el que fan, que quatre mesos abans, quatre mesos abans havien presentat a aquesta Cambra l'any passat, i em diu, par-

lam del pressupost del 87, evidentment, però vostè també deu conèixer la Llei de Finances, i diu que a efectes de poder estudiar els pressuposts del 87, s'han de presentar els pressuposts, és a dir, el nivell d'execució del 86 i els estats comparatius, això, fins i tot el Conseller els va presentar a la premsa, els estats comparatius, els que va trobar que havia de presentar, jo li faig el que jo trobo que he de fer, supòs que tenc tot el dret a fer-ho. Idò, resulta que li faig un estat comparatiu de tres pressuposts, perquè l'any 86 n'hi va haver dos, un que va ser un avortament, i és curiós, el Conseller demòcrata-cristià va avortar un pressupost, però les coses són com són, i va arribar aquí i no va arribar a néixer, es va retirar, aquesta és la paraula genèrica, i no em digui també que la retirí, perquè no ofenc a ningú, amb això, bé, vostè em presenta un pressupost al desembre de l'any 85 per al 86 amb 76 places, com ho valoraven? No se'n deuen recordar, jo li ho diré, 188 milions, dos mesos després, un pressupost amb 89 places, valorat amb 139 milions, de cop el va rebaixar en 50 milions, enguany 81 places, el valora amb 178 milions, crec que no fan falta més comentaris.

EL SR. LLOMPART SALVA:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Alfonso, amb la qüestió de vacants, i em referesc al pressupost del 1987, que és el que discutim, i no de pressuposts non natos, perquè si no va néixer és non nato, del que em parla vostè d'altres Conselleries, en la qüestió de valoració de duros, de Capítol I, em permeti que no li expliqui res, perquè no ho sé ni ho vull explicar, perquè no em correspon a mi. I en qüestió del que ha anat parlant després, de vacants i més vacants, per favor, Punt.

EL SR. PRESIDENT:

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

Grup Esquerra Nacionalista, té la paraula.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, només per fer una advertència per part del Grup d'Esquerra Nacionalista. És que nosaltres trobam que les respostes de la Conselleria d'Interior a aquest cas estan molt poc documentades, i lamentam que no hi pugui haver una mica més de documentació, per poder prendre part un poquet més directament en el debat.

EL SR. PRESIDENT:

Més intervencions de Grups?

No havent-hi més intervencions, passam a la votació de les esmenes 310, 11, 12 i 13. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 13 vots; en contra, 20; abstencions, cap. Queden rebutjades.

Passam a l'esmena 314, del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Diputat Sr. Josep Alfonso i Villanueva.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President, jo deman ja que es votí, perquè, de fer, dins la discussió general he inclòs el raonament d'aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Li pareix molt raonable a aquesta Presidència, i sotmet l'esmena 214 a votació. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Resultat de la votació: a favor, 13 vots; en contra, 20; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena 314.

Passam ara a l'esmena 315, del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Diputat Sr. Josep Alfonso Villanueva

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Bé Sr. Conseller, abans hem entrat en una certa definició de si era un pressupost non nato, jo crec que era non nato, però pot ser nasciturus, per tant, quan va entrar aquí, aquest pressupost, jo tenc dret ja a comparar-lo. No crec que hàgim d'entrar en discussions teològiques ni de cap tipus d'aquests. Bé. Li proposam una esmena al Capítol II, Sr. Conseller, petita, 3 milions de pessetes, jo crec que aquesta vegada no es pot queixar, perquè amb un increment de pressupost del 28 %, només proposar-li 3 milions, la veritat és que creim que ens portam excessivament bé amb aquesta Conselleria, no amb vostè, evidentment, que l'estimam molt.

Vostè proposa un pressupost de 35 milions de pessetes de Capítol II, i en tenia 27, 28 % d'augment, i analitzat sobre el que realment creim que havia de gastar, quedava sobre els 32 milions de pessetes, proposa un augment del 10 %. Creim que només s'ha passat en 3 milions de pessetes, que és poca cosa, i demanam que s'aprovi. Sr. Conseller, la reducció de la despesa corrent, crec que ha de ser una de les lluites constants de qualsevol Govern, difícil, no vull dir impossible, però sí molt difícil, però, com a mínim, s'ha d'intentar lluitar, quan parlem d'increments que sobrepassen en 22 punts, vostè ha estat molt prudent, a altres en 100 punts, en 120 punts, l'index del cost de vida, creim que la imprudència indica una falta clara de bona administració. En el seu cas, nosaltres li demanam que ens accepti l'esmena de 3 milions, que és una esmena petita, que és una esmena prudent entrant únicament i exclusivament dins el que vostè ens proposa, un increment important, del 30 %, perdó, no em vull equivocar, del 28'36 % i nosaltres li deixariem reduït a un increment del 20 %, que ens pareix ja gros, però dins aquest conjunt de desgavell pressupostari que se'ns ha presentat aquí, dels manco inflats que hem vist.

EL SR. PRESIDENT (SR. AGUILÓ FUSTER):

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Govern té la paraula el Sr. Jaume Llopart.

EL SR. LLOPART SALVA:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, Sr. Alfon-

so, perdoni, jo no li nec cap dret a intervenir, ni molt manco, perquè si fos així, no es preocupi, no li nec res, en absolut, ho dic perquè ha començat amb aquesta expressió, i jo li vull confessar que no, si l'he ofès, li deman perdó.

Vostè demana un reducció a Capítol II, una reducció global de 3 milions de pessetes, vostè té una filosofia, i jo en tenc una altra, juntament amb tot el Govern, perquè quan hem presentat el pressupost, a cada Conselleria, creim que aquest és el pressupost necessari i, tal vegada, insuficient, en qualque aspecte, per la qual cosa, aquesta esmena que vostè demana, jo no li puc concedir aquesta reducció de 3 milions de pessetes.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT (SR. AGUILÓ FUSTER):

Gràcies, Sr. Conseller.

Per replicar, té la paraula el Diputat Sr. Josep Alfonso.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. Conseller. Jo ja ho he notat que era una filosofia de tot el Govern, això, el que passa és que n'hi ha uns que són més govern que uns altres, perquè uns tenen la filosofia d'augmentar un 130 %, i els altres tenen la filosofia d'augmentar un 3 %. Exemples: dos que estan, no a prop ideològicament, el Sr. Conseller d'Agricultura, amb el 3 %, el Sr. Conseller d'Obres Públiques, amb el 130 %. Jo crec que estan, no a prop ideològicament, sinó molt enfora, sobretot en pes polític. Jo crec que la filosofia del Govern en aquest Capítol II ha estat la filosofia, ens ho va explicar el Conseller d'Economia, bé, llevarem el que abans eren inversions petites, certes inversions que no ho són, les passarem a Capítol II, i això li admet, està ben fet, no hi ha problema, i després, compensarem enguany tot el que no hem pogut gastar l'any passat, i això no li ho puc admetre. Així de senzill. Aquesta crec que és la filosofia del Govern, l'entenc, però no la puc admetre. Jo ho entenc que l'any passat, és molt mal d'aguantar un grup que l'altre li diu, no et votaré els pressuposts, retira-los, lleva 1.000 milions o 2.000 milions de deute públic, és molt mal d'aguantar, això, i has de començar a retallar de per tot. Bé, hi ha dues solucions, retallar de per tot i passar, de dir, bé, ja que ens posen cara a la paret, hi estarem, i l'altra de dir, no, les necessitats meves són aquestes, i aquestes necessitats aguant, si no em vols votar, és el teu problema. Vostès tenien altres armes, però no les han sabudes jugar políticament, però en tenien d'altres, d'armes. I varen passar per on el Grup Regionalista va voler que passassin, que és reducció del 20 % de totes les despeses corrents, reducció de certes Conselleries, com la seva, de 50 milions del Capítol I, vostè ho sap, això. Per tant, per a nosaltres, la filosofia del Govern és la filosofia que conjunturalment, quan els pareix la marca un altre grup, molt minoritari. Ens pareix pobra filosofia.

EL SR. PRESIDENT (SR. AGUILÓ FUSTER):

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per contrareplicar, té la paraula el Conseller Sr. Jaume Llopart.

EL SR. LLOPART SALVA:

No, per només dir una petita expressió, vostè sap el que és política. No importa dir res més.

EL SR. PRESIDENT (SR. AGUILÓ FUSTER):

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Altres Grups que vulguin intervenir?

Com que no n'hi ha, passarem a la votació de l'esmena 315.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Vots a favor de l'esmena, 13; en contra, 19; abstencions, cap. Per tant, queda rebutjada.

A continuació, passam a debatre l'esmena 316, del Grup Parlamentari Socialista, per defensar-la, té la paraula el Diputat Sr. Jaume Llull i Bibiloni.

Sr. Diputat, té vostè deu minuts.

EL SR. LLULL BIBILONI:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors. A aquesta hora gairebé amable del te, ja que estam en família, pràcticament, com l'any passat, entrarem en discussió de lesmena 316, relativa a corporacions locals pel que fa a ajuda a cases consistorials o necròpolis o cementiris. Pel que fa al primer tema, ja ho vaig dir l'any passat, nosaltres donarem suport, si mal no record, a unes ajudes, sempre que les cases consistorials fossin monuments, la majoria d'ajuntaments hi estan, i per això pensam que aquestes ajudes podríem estar perfectament incloses dins els pressuposts d'Obres Públiques o fins i tot de Cultura, només hi ha una cosa, quan pensam que la casa del poble, l'ajuntament, quan dic l'ajuntament ho dic en doble sentit, el poble té el que realment vol. Pel que fa a cementiris, no sé si he de recórrer a un llenguatge escatològic a aquesta hora dels adéus d'aquesta Legislatura, podria recórrer a un llenguatge millenarista, ara acabam un mil·lenni, podria recordar si la vida és un somni, seguint Quevedo, o a una filosofia sobre el ser o el no ser, segons Hamlet, o les andances del fosser, segons Espronceda, però simplement, aquí hem de mesclar dues magnituds, una és el fet físic dels cementiris, i l'altra, les circumstàncies que ens relaten aquest fet. L'experiència em diu i ho vaig dir l'any passat, que dins els cementiris, en primer lloc, es produeix especulació, es produeix especulació pel que fa referència als preus de les tombes, podríem citar casos nombrosos, si vengués al cas, però els obviaré. Es produeix una equiparació, i esment com a cas curiós, un anunci que va sortir un dia d'aquests a un diari d'Eivissa, on un senyor reclamava el domini o la concessió, cosa curiosa, però la redacció de l'anunci deia ninxos tal, el d'aquí i dos d'allà deçà, és a dir que pareixia que reclamava el barrisc d'una tomba, no sé amb quin sentit es feia aquesta reclamació, però sí, en definitiva, crec que reafirma la tesi que dic. Vostès volen dedicar uns doblers per a conservació, crec que no és per a construcció, de tombes, peròensem que hi ha unes taxes municipals, unes taxes municipals que ben bé poden contemplar el manteniment del cementeris, iensem que aquests pressuposts, per molt grossa que sigui la quantia, la quantia serà en relació amb el tamany, per tant, el divisor d'aquest pressupost estarà en funció, sempre serà cent o mils, la quantitat a dividir, per tant, el pressupost, de cap manera, no pot ser oneros per a les arques municipals. Més encara, a la premsa local va aparèixer

un anunci o un retall d'una notícia d'un diari de la península on es deia que el negoci de construcció de tombes era un negoci amb alta, cit literalment, és un negoci en alta perquè hi ha empreses que es dediquen a la construcció de ninxos, això vol dir que hi ha una clientela potencial, realment. A mi, personalment, no fa més de quinze dies i juntament amb un representant d'un altre partit aquí present, se'm va sotmetre a la consideració, i perdó per la immodèstia, com es veuria lliurar un projecte a l'ajuntament on es construïssin un determinat nombre de ninxos, a canvi d'una concessió per a un determinat temps, l'únic que li vaig dir és que tengués en compte que si construïa a sol públic, salvant que els cementiris haguessin de ser particulars, ara, i que el que havia de tenir en compte era la concessió, si en aquest cas la donava l'ajuntament, sobre tot per una cosa, perquè s'aclareixi d'una vegada el que significa la concessió a perpetuïtat. Això concretament era una empresa d'assegurances, dins la polissa d'assegurança aquesta, posaven el títol d'un ninxo. Per tant, creim que per aquest altre camí, tampoc no és necessari aquesta ajuda a les corporacions locals.

A canvi d'això, perquè no es digui que només són solucions negatives, aquests 30 milions que hi ha a aquesta partida, per exemple, en podríem posar més, es podrien dedicar, en parlàvem avui matí a una recessió amb el Conseller d'Agricultura, deia que tenia dificultats per construir o per acabar la dotació d'un laboratori d'anàlisi de productes del camp i també per a la dotació de personal, que ha de ser un personal qualificat. Per tant, aquí, vostès, ja tenen una sortida.

Per altra part, m'atreiria a fer-li al Sr. Conseller d'Interior una suggerència, a veure si seria possible, amb el mateix nivell que s'ha estudiat, per exemple, una ordenança sobre la contaminació, que em pareix molt bé, els hem de felicitar per això, si es pogués estudiar a nivell de Conselleria, diríem, un règim de policia mortuòria, no sé si és correcte, amb la finalitat que es poguessin unificar criteris, salvant l'autonomia municipal que s'hagi de salvar, però que almanco els ajuntaments tenguessin un punt de referència comú per a tots, perquè no es donassin situacions d'aquestes que consider fora de lloc. I posaré com a exemple, em consta, que hi ha qualque encarregat de cementiri que estant en plantilla a un ajuntament, crec que al marge, de forma il·legal, dona servei a altres ajuntaments. Per tant, faci el favor de recollir aquesta suggerència.

I, per acabar, passant a un altre tema, ja, ahir es va fer, encara que de passada, una mica de referència a la utopia i als socialistes. Al respecte, també voldria dir una sèrie de consideracions. Jo crec que la utopia la té tota aquella persona que no pensa mirant-se el llombrigol, als nostres allots els ensenyan moltes vegades la lluna i els deim que mirin d'agafar-la, això també és una forma d'utopia, i, al cap i a la fi, avui per avui, a la lluna, ja s'hi ha arribat. No fa més de 500 anys o fa uns 500 anys, ja hi havia un senyor que li deien Tomás Moro, que ja va dir, si no veig equivocat, que a una societat on els doblers eren mesura, difícilment es podria parlar de justícia social. Nosaltres ens apuntam a aquesta justícia social.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Llopart, té vostè la paraula.

EL SR. LLOMPART SALVA:

Jo no voldria acabar cantant el «Viesile-viesila», perquè això ha estat una passada de violí.

Bé, en qüestió d'això del punt de referència, que diu vostè, si no estic equivocat, i parlo de memòria, existeix una Llei de Sanitat Mortuòria, que crec que determina totes aquestes coses de què vostè em parlava, fins i tot, si no record malament permet els cementiris particulars. O sigui que un que faci un cementiri particular, ningú no li podrà discutir si ho ven car o si ho ven barat. A més, vostè sap que l'especulació en qüestió de cementiris ve com a conseqüència que la gent creu que la tomba sempre és seva, i això no és ver, però això no és qüestió del Govern de la Comunitat Autònoma, existeix la Llei de Sanitat Mortuòria, existeixen les taxes i els impostos que posen els ajuntaments, i crec que és allà que han d'anar. De totes maneres, crec jo que si el Govern podria fer alguna cosa, no tendria inconvenient, ara, el que jo no crec que pugui fer el Govern, perquè jo no li ho aconsellaré és modificar aquests 30 milions per a les cases consistorials i per a cementiris. Bé voldria jo, no 30 milions, 300 milions, per exemple, per poder ajudar als municipis per a les seves cases consistorials i per als cementiris, que em cregui, Sr. Lluï, que hi ha qualche cementeri que fa ganes de plorar, fa ganes de plorar.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.
Sr. Lluï, vol replicar?

EL SR. LLULL BIBILONI:

Sí, moltes gràcies. Realment, és una qüestió de filosofia, i aquí ja topam. Estic d'acord completament que hi ha molts de cementiris que estan en males condicions, ara, creim que també és voluntat dels responsables municipals dur-ho endavant, li podria posar un exemple, com pugui ser la construcció de 1.329 nixos, amb un pressupost de quasi 60 milions de pessetes sense cap cost per l'ajuntament, una actuació, després de 30 anys d'abandonament d'un cementiri concret.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

No havent-hi més intervencions, passam a la votació de l'esmena 316.

Sres. i Srs. Diputats, que votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Resultat de la votació: a favor, 15 vots; en contra, 20; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena.

I passam, Sres. i Srs. Diputats, a la votació de la Secció 16 d'Interior.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquesta Secció, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Resultat de la votació: a favor, 20 vots; en contra, 15; abstencions, cap. Queda aprovada la Secció 16.

Passam, seguidament, a la Secció de Treball i Transport, Secció 19, que té diverses esmenes vives, entre elles, una de totalitat, la 376, que formula el Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquesta esmena de totalitat, té la paraula el Sr. Guillem Seguí i Coll.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. SEGUÍ COLL:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Senyors del Govern. Sr. Conseller de Treball i Transports. Aquesta és una esmena d'obligat compliment en aquesta Conselleria, com ho ha estat en totes les altres. I començaria per dir que aquest Govern o aquesta Conselleria ha tingut un munt d'oportunitats per poder-se lluir, per poder fer alguna cosa, ja que, a través, fins i tot, del Govern de l'Estat, se li va oferir, se li va oferir, quan era el Ministre Almunia que duia el Ministeri de Treball, se li va oferir poder dur i canalitzar una acció cara a la Comunitat Econòmica Europea, i era que aquí, a través d'aquí, de la Comunitat Autònoma, poguéssim tenir l'oportunitat de captar la gent dels sectors més marginats o més dèbils, a fi que, a través de la Comunitat Autònoma, poguéssim anar al Govern Central i del Govern Central a la Comunitat Econòmica Europea. Fins i tot hi havia, em sembla, 5.000 milions de pessetes que disposava el Govern de l'Estat per a aquesta actuació. És una cosa que no tenim notícia que s'hagi fet cap actuació en aquest camp, i, la veritat és una cosa que es lamenta, que la lamentam, nosaltres i que crec que ho podrien lamentar totes les empreses pràcticament que tenim al nostre entorn.

Després, una altra oportunitat que hi ha, al Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma dia 10 d'octubre del 85 es va aprovar un Consell Assessor de Presidència, després, al BOCAIB, dia 28 d'abril, surt també publicada, en aquest butlletí, la composició d'aquest Consell Econòmic Laboral o Consell de Presidència. I jo li faria una pregunta, una o dues preguntes, mirant l'article 4 que diu, el Consell Assessor estarà integrat per dotze membres, a mi m'agradaria saber quins membres són, almanco els que representen les centrals sindicals, almanco aquests tres membres que diu quí, al punt a), m'agradaria saber qui són aquests membres que representen les centrals sindicals.

Després, com sabrà vostè, que jo també hi era, en aquest cas, vam tenir dues o tres reunions allà, al Gabinet de Seguretat i Higiene en el Treball, que era precisament per elaborar un programa de treball, que allà hi havia representats les patronals, els sindicats, el Govern i els Consells, per cert, que em pareix que només hi havia el representant del Consell de Menorca, en aquell moment, perquè els altres no es van presentar. Bé. Allà, aquesta Conselleria va presentar un programa, programa que, la veritat, vam començar, el programa que va presentar la Conselleria és un programa que el grup d'Esquerra havia presentat dotze propostes d'actuació a treball, després PIMEM, fins i tot amb impressos amb les capçaleres de PIMEM ens presenta Conselleria de Treball, la veritat és que la Conselleria de Treball no va aportar res, només, no va tenir més que crítiques, després cap a les centrals sindicals i fins i tot d'alguns Consellers, perquè van veure que, la veritat, no s'havia fet res, no va presentar més que unes propostes que havia fet altra gent, i val. I això, la veritat.

Després, li demanaria, dins la formació professional, bé, primer, formació ocupacional, a veure quines actuacions ha dutes aquesta Conselleria. Perquè la formació ocupacional, hem de tenir molt en compte que és ocupacional, no tan sols per a les classes ètniques o els grups ètnics i per a gent marginada, sinó que és per fomentar ocupació. I jo tenc entès que aquesta Conselleria, el que fa és donar, aprofitar aquests doblers que ens donen a través de l'INEM, aprofitar per a aquella gent que en realitat no farà feina mai, sinó que més bé és una acció social, i ja contempla la Llei d'Acció Social per a aquesta gent, ja hi ha una disposició dins una altra Conselleria i no sé, aquesta Conselleria crec que seria més bé de cara a poder actuar, ja dic, de cara al món laboral i no a aquesta gent que, en realitat, és gent marginada, que val la pena que tinguin assistència, i tenir-ho en compte. Però ja que hi ha una altra Conselleria que ho fa, crec que valdria més que es dedicàs a altres coses, fins i tot, i no a aquestes.

Açò és una Conselleria que em sembla, ja dic, almanco, Treball, com he dit abans, s'hagués pogut lliur perquè ha tingut moltes oportunitats i podria fer d'«hombre bueno», fins i tot «hombre bueno» entre empreses, sindicats, patronals i així seria la manera que aquest Govern pugui fer d'«hombre bueno» dins les empreses, amb les complicitats que hi pugui haver, perquè és més social que no industrial, aquesta Conselleria.

I, passant al tema de transports, ara jo, dins els mitjans d'informació he llegit que hi ha, entre Illes Balears, hi ha quatre empreses que duen el monopoli d'aquestes illes, quatre empreses de transports. Aquestes quatre empreses de transport han augmentat, em sembla que un 53 o un 70 o augmentaran o han augmentat o tenen previst augmentar, i precisament a la Llotja, quan estàvem a la Llotja, abans de venir a aquesta Seu, el Sr. President del Govern va dir que tendria molt en compte mantenir la indústria dels mobles, aquí, i que hi hauria una subvenció per als transports, ja que tenen molt poc valor afegit la indústria del moble. No sé que s'hi hagi fet res, resulta que això augmenta un 53 o un 70 % i no sé que hi hagi hagut cap subvenció, ja dic, de cara al transport del moble, fins i tot me'n record que un Conseller, perdó, un Diputat del nostre Grup ja havia fet una pregunta, i no sé si es du cap actuació forta en això.

Bé, i res més, ja dic, crec és una Conselleria que, en realitat, no tenint competències ni tenint res, tenia oportunitat des del Govern Central, a través dels butlletins aquests que s'han publicat, a fer el que he dit, a formació professional, a formació ocupacional, a formació professional mateix, que abans me n'havia oblidat. És un tema que dius, bé, depèn del Ministeri d'Educació i Ciència, però, bé, hi ha coses com sabem tots, i la Comunitat Autònoma té l'obligació, moltes vegades, fins i tot per Llei, resulta que el Ministeri no hi arriba, no hi arriba per les seves dificultats, de vegades necessitam una màquina molt sofisticada, de cara a la industrialització, i nosaltres hem de ser capaços de veure si nosaltres, dins els centres de formació hi podem presentar una cosa, quan els joves surten de formació professional, siguin capaços de ser bons professionals, no que siguin peons, que, en realitat després, i ja dic, no don tota la culpa al Govern, però hauria pogut ser una actuació, una actuació molt vàlida i molt forta que podia fer el Govern.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.
Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. FONT QUETGLAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. M'ha parlat, el Sr. Diputat, d'uns temes molt concrets i, concretament també, li contestaré, un per un.

El tema que m'ha dit que quan el Ministre Almunia tenia el Departament de Treball ens va oferir, crec que ha dit 5.000 milions de pessetes per a la Comunitat Econòmica Europea, bé, ni un, ni un. Únicament, la Comunitat Autònoma pot actuar com una empresa més, que pot tenir unes actuacions que, en aquests moments, no ens ha interessat per certes raons, que les hi puc explicar quan vulgui, però sí que aquest departament, i, a més, vostè ha dit una cosa molt concreta, ha de venir la Comunitat Autònoma, la Comunitat Autònoma ha d'anar al Govern Central i del Govern Central a la Comunitat Econòmica Europea, per tant, jo crec que és un pas, en tot cas seria un pas inútil, perquè, pels projectes que hi pugui haver d'empreses aquí de la Comunitat Econòmica Europea, l'Administració Central té un departament amb un personal que s'hi dedica, a la Direcció Provincial de Treball, i li puc dir que a prop de quasi, em pareix que són, bé, almanco un dia que jo vaig anar per allà hi havia tres persones i tècnics superiors, encara vénen a la Conselleria a demanar-nos que els diguem com es fa, i els ho explicam, perquè allà no els poden dir com es fa, perquè no ho sabem, a part que només hi ha tres persones. Li puc donar casos, ara en aquest moment no els tenc, perquè em pensava que el tema no seria aquest, però el convid a venir a la Conselleria i li ho demostraré. Per tant, crec que, primera, no ens han fet cap oferta mai, li ho puc assegurar, i, segona, hi ha un departament aquí que es dedica a això, durant el primer any em pareix que no va tramitar cap expedient i enguany, pèntura són dos o tres, una cosa així, que n'hi ha. És a dir, crec que nosaltres ficar-nos en aquest tema, tenen temps suficient, perquè hi ha unes persones que ja estan pagades per això.

El Consell Assessor de Presidència, era el segon tema que m'ha comentat, ja ho ha dit vostè mateix, és un Consell Assessor de Presidència, però no de la Conselleria de Treball i Transports, però també m'ha fet una cosa, un detall concret i és que em diu, quines centrals sindicals estan representades, a mi em sap greu, perquè hi ha coses que em sap greu repetir-les, però en força, miri, això és un dels escrits que hem enviat, coneix el segell, em supòs, perquè és d'UGT, encara esperam que ens contesti, per què em demana això a mi, a veure quines estan representades, si encara no ens ha contestat, com li ho podem dir.

Les reunions del Gabinet de Seguretat i Higiene en el Treball, que va ser com a conseqüència d'una reunió d'aquest Parlament, de la promoció d'ocupació, bé, jo record que vostès sempre volien distorsionar el que havien de ser aquelles reunions, no vostè, altres membres d'allà dins, la veritat és que no va ser així, i jo sempre llegia l'acord, el vaig haver de llegir diverses vegades, l'acord que va prendre aquest Parlament, i l'acord és aquest, per tant, facem feina damunt això, perquè jo no tenc altra mandat més que el mandat parlamentari. Es va elaborar un text, no només elaborar un text, sinó que es varen fer actes de totes les reunions, fa mesos que és aquí, i no ens ha tornat a

dir res. Nosaltres vàrem complir. I recordi que el seu Grup i torn a començar amb UGT deien, varen dir que no volien fer cap proposta perquè el Parlament s'havia equivocat, no ho vaig dir jo, ho va dir UGT, i està l'acta aprovada, per unanimitat, va dir que el Parlament s'havia equivocat i que primer havia de donar uns doblers, havia de donar una partida pressupostària per després elaborar un programa, repetesc que ho va dir UGT. I, a més, vostè a aquesta reunió també va ser totalment contradictori, perquè vostè havia fet un aportació, ara no record quina, però era una aportació, i al final, quan va veure el que opinaven els seus companys, va dir, jo estic en desacord, i jo li vaig dir, i en la seva també, i vostè va dir, sí amb la meua també estic en desacord.

Quant a formació ocupacional, nosaltres, li record una vegada més que és un tema en el qual tenc una especial sensibilitat, a causa que jo continuu essent un professional de la formació professional, i és que som funcionari en excedència de formació professional, i m'interessa aquest tema, però nosaltres sempre hem fet una labor, i ho hem explicat aquí, nosaltres no som el Ministeri de Treball, cadascú té les seves funcions i aquí hi ha dos Governos, un damunt l'altre, i cadascun té les seves competències. Nosaltres, el que hem intentat fer sempre ha estat fer unes aportacions subsidiàries, és a dir, allà on no arriba un Ministeri, entrar-hi nosaltres, i hem fet un tipus de formació professional, alguns són d'aquests tipus que vostè diu, té tota la raó, altres no, i diguem un exemple en què no estic tant d'acord, el que hem fet a la presó, que ha tengut tant d'èxit, vostè ha dit, aquesta gent mai no servirà per fer feina, jo intent que, almanco, la gent que és allà dins es pugui reinserir.

I són, em pareix, els quatre temes de què vostè ens ha parlat sobre Treball.

Quant a Transports, m'ha fet una explicació dient-me que hi havia quatre empreses, bé, aquest ... de les quatre empreses que, segons com es miri són més, però vaja en posarem quatre, és un ... que està condicionat, i fixi's en la paraula, condicionat per l'Administració Central, és a dir, ni tan sols en deixa entrar més ni manco, està condicionat, tant és així que va excloure una empresa que hi havia aquí, que es deia VANESA, que jo li puc mostrar tots els documents, que aquesta empresa li va fer una sèrie de recursos i el Ministeri no en va contestar ni un, ni tan sols va contestar, per tant, aquesta empresa va haver de morir per inanició. Per això, no em digui que només n'hi ha quatre, n'hi ha quatre perquè el Ministeri no n'ha volgut més.

Quant a la preocupació de la Comunitat, li puc contestar que en aquest moment sembla ser més grossa que la de l'Administració Central, que té el Govern Socialista. Miri, dia primer, d'aquí un parell de dies, havíem organitzat una jornada sobre el transport marítim que, a més, la vaig anunciar a la Comissió d'Hisenda, quan vaig fer la compareixença. Estava tot preparat i hi havia d'haver un ponent que era de la Marina Mercant, i un ponent que havia de ser de Ports, no sé sabia si seria del Ports d'aquí, s'havia de combinar, és a dir, el President de la Junta d'aquí havia de dir si era ell, un representant seu o un senyor, el Director General de Ports. Bé, el sub-director General de la Marina Mercant que havia d'intervenir ens va enviar, fins i tot, la ponència, fa tres dies vàrem rebre un telegrama i ens diu, no puc venir, vàrem intentar posar-nos en contacte amb ell, va ser molt difícil, molt difícil, al final ens va

dir, mirin, és que jo no puc venir, ens digui una d'altra data, ho canviarem tot per vostè, ens va dir, jo és que ho sent molt, però tenc tots els dies ocupats, vaig dir, aquest senyor o fa molta de feina o és que no vol venir. Quant a l'altra ponència, fa quinze dies que esperam que ens diguin qui la'ns ha de fer, ja de totes maneres no la farem, però esperam que ens diguin qui la de fer, perquè estic segur que no la volen fer. Per tant, aquesta preocupació pel transport marítim de l'administració seva, em diguin on és.

Quant a un tema concret que vostè ens ha mencionat, no em torni a mencionar el tema dels mobles, precisament gràcies a la intervenció d'aquest Conseller, li vaig explicar i el Sr. Lluís crec que va quedar conforme, va saber que l'exportació o el transport des d'aquí cap a la península té un descompte del 50 %, també, jo crec que està bastant bé.

Per tot això, deman que es rebutgi aquesta esmena. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Sr. Seguí, té vostè la paraula.

EL SR. SEGUÍ COLL:

Senyors del Govern, Sr. Conseller. Vostè em diu que Almunia no va enviar 5.000 milions, no, no n'hi ha cap de milió, aquí, l'únic que va fer el Govern de l'Estat va ser disposar 5.000 milions de pessetes perquè les empreses que ho sollicitassin, ... Europea, si estaven dos anys a arribar, ells almanco podrien avançar els doblers, no per a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, sinó per a tot el país. No era només per a açò.

I després, tal vegada, no sé si confonem el de l'AES, que hi havia tres senyors, alts càrrecs, bé, funcionaris de l'administració perifèrica de l'Estat, si era l'AES, que no sabíem prou com anava, que precisament nosaltres, des de Menorca, vàrem gestionar algunes coses, algunes empreses, i em cregui que va molt bé, que vostè em diu, bé, però no tenim competències i, bé, i després podem estar mans plegades i ja està. No, crec que una gestió del Govern és molt important, quan una empresa té el suport del Govern de la Comunitat Autònoma, és molt important perquè a Madrid l'escolten, sincerament, una empresa que hem gestionat nosaltres des de Menorca, del Consell Insular, a Madrid no ens ha escoltat i no han ... dels duros, no han estat capaços. És difícil de vegades, però crec que és més difícil que sigui un particular que se'n vagi allà i digui, mira, és que jo necessit una moratòria de la Seguretat Social, qualsevol cosa, i, clar, i aquells diuen, bé, mira, hi ha molta gent que està en aquesta situació, si veuen que és una empresa que té una viabilitat, que fa un estudi de viabilitat i que la Comunitat Autònoma o el Govern de la Comunitat Autònoma li dona suport, moltes vegades té possibilitats. Això són gestions, gestions de feina, no són doblers, no es necessiten doblers, la veritat és que és qüestió de, bé, no diré la frase que anava a dir, però bé, una frase que de vegades els pescadors l'empren.

Bé, vostè, quan varen anar al Gabinet de Seguretat i Higiene al Treball, va dir diverses vegades, no una, a mi és que m'han enviat, m'han enviat aquí, o sigui que el Parlament aquest m'ha enviat aquí i jo som aquí perquè m'han enviat, si no, la veritat és que no hagués vingut. Precisament, l'expressió almanco em

semblava o a quasi tots ens semblava que era això. I nosaltres, diu, no vam aprovar el que havia dut, no ho vam aprovar els sindicats, perdó, no es va aprovar perquè, clar, diu, necessitam una dotació, necessitam una dotació i una iniciativa, necessitam que un Conseller digui alguna cosa entre les mans, i després, drem, doblers també, si vols, però serà poca cosa, és a dir, allà, mira el de PIMEM i el d'Esquerra Socialista, això, no, quicú havia de dur alguna cosa seva, la veritat.

La formació professional, és important, és una actuació en què estam molt d'acord, el de la presó, i jo no dic que els presos no es puguin reintegrar dins la societat, jo dic que moltes vegades, moltes vegades es fa, agafen les senyores, les posen a l'atur, les senyores que no fan comptes fer feina mai, moltes vegades, i fan un curset, i cobren 1.000 Pts. cada dia per fer aquest curset, i moltes vegades són les senyores dels funcionaris i tot, alguna vegada, si no saben que han de fer el capvespre fan un curset, i això, crec que hauriem de mirar a veure si ho evitam, sincerament.

Bé, ens diu, ens diu del tema de transports, de les quatre empreses de transports aquestse, jo, com he dit abans, en el tema de treball, tal vegada si aquesta empresa hagués estat gestionada per la Comunitat Autònoma, tal vegada hi seria, però clar, el que passa és que, clar, una empresa que tarda temps, que no sé què, i aquella empresa va a pic, no té capital financer, no té líquid, i se'n va a pic. Tal vegada si hagués tengut el suport, aquesta empresa per la Comunitat Autònoma, la veritat, tal vegada haguéssim pogut fer més cosa. I crec que nosaltres, encara que el Govern de l'Estat Espanyol sigui socialista i el Govern d'aquí sigui conservador, crec que hauriem de coordinar els esforços i atracar-nos a la gent, sincerament, que ens atracassin a la gent, aniria molt millor.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.
Sr. Conseller.

EL SR. FONT QUETGLAS:

Gràcies, Sr. President. Jo crec que, poques coses hi ha ara, però les reunions aquestes, segons com es diu una cosa, pot parèixer una cosa o l'altra, jo no deia jo som aquí, jo deia, el mandat del Parlament diu això, per tant concretem-nos a això, perquè llavors allò volia ser com una festa de carrer, dient, el Conseller, no, aquí diu que hem de fer un pla conjunt, etc., etc., i jo no em limitava més que a llegir, jo no deia veng aquí, jo deia, això diu, el paper que és l'acord del Parlament.

Quant a formació ocupacional i quant a col·laboració amb l'administració Central, sempre estam disposats en la col·laboració, i aquí li consta a algun parlamentari, encara que n'hi hagi pocs, que nosaltres hem anat a demanar informacions sobre les nostres relacions a certs departaments de l'Administració Central en matèria de treball i li han dit que les relacions són excel·lents, em consta i jo dic el mateix de part seva, també, que, per exemple, amb l'INEM, les relacions són excel·lents, amb l'Administració d'aquí, sobretot. Ara, per exemple, i se m'havia oblidat dir-li, en la formació ocupacional volíem fer un escola seriosa, aquest any, teníem aquestes pretensions, i des de principis de gener, ara no me'n record la data, però dia 5, 6 de gener, això seria els Reis, posem 7 o 8, varem fer una

petició, acollint-nos a les ajudes que dona l'Estat com una empresa més, que és el que he dit abans, que pot ser la Comunitat, per fer aquesta escola de formació ocupacional, tenim el lloc per fer-la, ho tenim tot previst, encara no ens han contestat.

I totes aquestes col·laboracions que feim, sempre intentam donar una subsidiarietat a l'Estat, record, per exemple, una cosa corrent, i que consti que tenc les mateixes competències que pugui tenir vostè al Consell Insular de Menorca, exactament les mateixes, en aquest moment. Però si ens ve una empresa, com diu vostè, i ens demana la nostra ajuda, la de VANESA varem fer uns escrits que no ens han contestat tampoc a l'administració, això és, em sap molt de greu cada vegada dir això, però és la realitat. I quant a empreses que vénen i ens diuen, volem tenir aquesta idea, doncs miri, li pos ara un exemple que és l'empresa BARIU, i diu, miri, nosaltres voldríem ampliar la plantilla amb 40 persones amb una formació professional, l'INEM ens dona fins aquí, no ens basta perquè tenim aquest programa d'actuació, ens podeu arribar fins allà on ens costa la formació del personal? Sí, idò han estat 40 contractes durant un any. Aquestes són les nostres aportacions, com sempre, subsidiàriament no substituïnt mai perquè evidentment no podem competir en això, només segons informacions en premsa, l'INEM provincial té més pressupost que la Comunitat Autònoma, com comprendrà, no podem competir en absolut.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Volen intervenir els altres Grups Polítics?
Esquerra Nacionalista-PSM.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, Esquerra Nacionalista-PSM donarà suport a l'esmena de totalitat del Grup Parlamentari Socialista, perquè consideram que la Conselleria de Treball i Transports, en la part de treball ha estat, en un 90 %, pràcticament inexistent, nosaltres tenim una certa valoració de cada Conselleria, si bé pot ser que no estiguem d'acord amb les actuacions d'alguna d'elles, però sí que hem fet una certa valoració de la feina, de les iniciatives, del que han fet en aquesta societat i del que han dut en aquest Parlament. Però és que, en matèria de treball, nosaltres entenem que la seva funció no ha arribat a un 10 %, i, quant a transports, creim que no arriba, tampoc a un 40 %, per tant, creim que és la Conselleria, tal vegada, més inèdita de les que hi ha al Govern de la Comunitat i, per tant, òbviament, és una Conselleria que fins i tot creim que no té raó d'existir.

EL SR. PRESIDENT:

Volen intervenir els altres ...?
Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. FONT QUETGLAS:

Sí, bé, no és la primera vegada que em fa aquests comentaris, només dir-li que crec que, no sé si era ahir o abans d'ahir, vostè va fer un comentari dient que anava a totes les Conselleries, vostè sap que jo l'he convidat a venir a la nostra, i em fa l'efecte que no ha vingut mai. Quant al rendiment del 10 %, miri, amb un personal 0, el que hem fet, mai no pot ser un 10 % el que hem fet, mai, amb un personal 0, mai no pot ser això. Només aquest comentari.

EL SR. PRESIDENT:

Vol replicar?

Volen intervenir els altres Grups?

No havent-hi més intervencions, passam a la votació de l'esmena 376.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Resultat de la votació: a favor, 13 vots; en contra, 19; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena.

Passam a debatre les esmenes 202-41 i 42, del Grup Esquerra Nacionalista-PSM. Té la paraula el Sr. Sebastià Serra i Busquets.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Passam a la defensa de l'esmena núm. 41. Sr. Conseller, estam davant una acció positiva que proposam que es dugui a terme i és posar a l'abast de la gent jove que està aturada instruments per crear cooperatives, per construir cooperatives, mitjans i, en definitiva, donar una dinàmica i unes expectatives a aquest atur juvenil creixent, preocupant i que, de deu pics nou està, desgraciadament, només dins el treball submergit i molt parcial. Creim que un dels instruments és el cooperativisme, afortunadament la Llei de Cooperatives pareix que està acabada, pareix que ha acabat la seva tramitació en el Parlament de l'Estat i, en aquests moments, creim que ja hi ha tota una pràctica possible i ja no hi ha cap tipus d'excusa per no actuar des d'una administració autònoma en concordança i coordinació amb la Llei General de Cooperatives de l'Estat Espanyol. Per tant, és una reivindicació que venim mantenint fa estona i creim que és una acció que perfectament es pot desenvolupar. És a dir, instruments per crear cooperatives la gent jove que està aturada.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. FONT QUETGLAS:

Sr. President. Torn a dir que seria interessant que el Sr. Serra passàs per la Conselleria. Contestant a aquesta esmena concreta, vul dir que ja està previst un Capítol per a aquestes ajudes, que és precisament la partida del Capítol IV, 4117, està prevista per a això, i són ajudes als treballadors, però les cooperatives són una empresa més, és a dir, hi caben perfectament, i no és la primera, ni la segona, ni la tercera que donam en concret, ahir mateix vàrem ajudar o va venir una cooperativa de sis persones joves, i aquesta empresa ja estarà en marxa d'aquí uns quants dies, a causa de l'ajuda que nosaltres li aportam en aquest cas. O sigui, no és ni una ni dues, sinó que estam fent una ajuda, perquè està prevista dins aquesta partida.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Serra.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Em pareix que no parlam exactament del mateix, Sr. Conseller, vostè parla d'una partida de Capítol IV,

que és molt concreta d'ajudes en general i genèriques, la nostra proposta no és una ajuda a aquella cooperativa que els venguí com una empresa més, com un treballador més, sinó que la nostra proposta és de crear els instruments perquè la gent jove pugui construir cooperatives. Estam aquí parlant un poc d'una tasca que no és de quan ve qualcú, que vostès li diguin sí o no segons les condicions, i entenent que una cooperativa de joves, en aquest cas, és com una altra empresa, sinó precisament una altra qüestió, és alentar la gent jove introduint models de funcionament i introduir perspectives i, en definitiva, és una cosa lleugerament diferenciada. I, a part, Sr. Font, vostè sap perfectament que a aquestes illes, el cooperativisme, un poc a excepció de Menorca, el cooperativisme és tremendament poc conegut, és poc freqüent i, en canvi ens trobam a un món, a un món occidental, on és totalment necessari introduir, perquè a Mallorca, Eivissa i Formentera es tracta gairebé d'introduir, les fórmules cooperatives com noves fórmules d'organització socioeconòmica.

EL SR. FONT QUETGLAS:

Està en el tema de substituir l'Administració Central, Sr. Serra, a l'Administració Central estan prevists tots aquests tipus d'ajudes, i nosaltres no feim més que una ajuda subsidiària que està prevista, està generalitzada, està a les explicacions de tota aquesta propaganda que fa actualment, nosaltres tenim el Decret 70/84, on es pot acollir qualsevol cooperativa que s'estigui creant, o sigui que crec que estam complint en una forma subsidiària, diguem, d'un tema en què, insistent, no tenim competències, però sí voluntat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Volen intervenir els altres Grups?

Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. José Luis Martín Peregrín.

EL SR. MARTÍN PEREGRÍN:

Sí, Sr. Presidente. El Grupo Socialista está totalmente de acuerdo con la enmienda que propone el PSM en este sentido, y quiere incidir en una cuestión que entiende que es fundamental y donde el Gobierno de la Comunidad Autónoma puede hacer cosas. Este tipo de empresas, este tipo de entidades, muchas veces, por experiencia propia lo sé, fracasan porque la formación de las personas que las componen, tanto desde un punto de vista social como técnico, no es el adecuado. Entonces, la función de los poderes públicos, cualesquiera que sean y en este caso el Gobierno de la Comunidad Autónoma, podría estar alineada en ese sentido. Es decir, la promoción de las cooperativas no es una promoción puramente material, las cooperativas o las sociedades anónimas laborales tienen que ser creadas con bases fundamentos suficientes, y las bases empiezan a forjarse a partir de la promoción del trabajador o del socio, tanto en su formación social, porque entra en una dinámica completamente distinta de la que supone ser trabajador asalariado, como en su condición social. Si el trabajador no tiene conciencia de que asume una responsabilidad de trabajo, pero también una responsabilidad de empresa, las cooperativas están condenadas al fracaso. Y, en ese sentido, el Gobierno de la Comunidad Autónoma, como cualquier poder público, puede hacer mucho y debe de hacer mucho.

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir, Sr. Conseller?

EL SR. FONT QUETGLAS:

Dir que el Sr. Martín coneix molt bé aquestes ajudes de formació que dona la administració centra, les coneix molt bé i, a més UGT és especialista en aquests temes, ja li basten, ja hi són aquests temes, ja estan prevists per l'Administració Central, ja tenen tot tipus d'ajudes, per què els hem de posar nosaltres també?

EL SR. PRESIDENT:

No havent-hi més intervencions, passam aleshores a la votació d'aquesta esmena. Esmena 202-41, del Grup Esquerra Nacionalista:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 13 vots; en contra, 20; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena.

Passam a l'esmena 202-42, del Grup Esquerra Nacionalista. Té la paraula el Sr. Sebastià Serra i Busquets.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies, Sr. President. Aquesta esmena és una esmena de substitució d'una despesa que té prevista la Conselleria de Transports de 9 milions de pessetes que fa comptes destinar a ajudes a empreses de transports. Bé, nosaltres pensam que no són gran cosa per ajudar a la reestructuració de certes empreses que tal vegada ho necessitin, i, a més, pensam que a les empreses ja tenen un conjunt de decrets que han fet altres Conselleries del Govern de la Comunitat Autònoma, i que, naturalment, és la Conselleria d'Economia, Hisenda i Pressupost, la que més competències té sobre aquest tema i més experiència. Pensam que el fet que enguany la Conselleria de Transports i Treball ens surti en 9 milions de subvencions previstes a empreses de transports, és una cosa que no hem acabat d'entendre ni en concret ni en filosofia ni en res en absolut. I, la veritat, és que ens hem estimat més, en lloc de demanar una esmena de supressió d'aquests 9 milions, hem cregut que no, que tampoc no era just, que aquesta Conselleria que, en fi, que nosaltres consideram que va tan baixa de funcionament, encara en tengués manco, i hem pensat que aquests 9 milions seria bo que passassin a ajudar al manteniment de centrals sindicals i en el funcionament del Consell de Treball de les Illes Balears. Que consti que en el Consell de Treball de les Illes Balears hi ha d'haver representats, com molt bé se sap, els distints collectius socials, no només sindicats, sinó també confederacions empresarials. A més ens sembla, ens fa la impressió que això és una activitat bastant freqüent i que, endemés, recolliria una mica el sentit de confederacions empresarials, com la PIMEM o de centrals sindicals, Comissions Obreres i que, fins i tot, ens evitaria, en certa manera, que s'ajudi alguna vegada a una confederació empresarial o sindical o a un sindicat concret i, en canvi es podria fer d'una manera institucional i d'una manera molt més igualitària a través d'aquestes ajudes directes, a través d'un conveni, i òbviament, a través del funcionament del Consell de Treball de les Illes Balears.

Per tant, pensam que és un tipus d'esmena de substitució, de 9 milions prevists per a un objectiu que nosaltres no hem vist gens clar ni al programa ni tampoc dins el text dels pressuposts i creim que, de fet, satisfaria molt concretament les reivindicacions de PIMEM i, per altra banda, de Comissions i crec que totes les centrals sindicals hi estarien d'acord i suposam que tots els instruments que hi ha per fer política socio-econòmica en aquestes illes.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. FONT QUETGLAS:

Sr. President. Crec que, a part que aquesta és una esmena tècnica, que és llevar d'un lloc per posar a l'altre, que és com haurien de ser totes, crec que, a pesar de tot, s'ha equivocat, perquè la partida que menciona de 9 milions de pessetes no és el que ha mencionat el Sr. Serra. Per tant, no cal aquesta esmena. La partida 4810 és destinada primordialment a l'aportació de la Comunitat al conveni INEM-CAIB. Per tant, crec que no s'aguanta aquesta esmena i he de demanar que es rebutgi.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Serra,

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, pot ser un error numèric, però els 9 milions, sí que són els 9 milions que vostè fa comptes dedicar a subvencions a empreses de transports.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller,

EL SR. FONT QUETGLAS:

No, són 10, són 10 milions, és una altra partida, i, bé, nosaltres crec que estam en disposició de poder contestar per què volem fer aquestes ajudes. En primer lloc, perquè creim que una ajuda a les empreses, una filosofia del nostre Govern, és que sempre és interessant, i, sobretot, si es puntua, dins aquestes ajudes que es fan, es puntua la creació d'ocupació, com estant venint una sèrie de peticions que si els donen ajuda, crearan ocupació. Però, perquè es vegi que és necessari, només dir que Comunitats, a més, ja ho vaig comentar dins Comissió també, com la Valenciana, d'uns colors més preferits del Sr. Serra, dona, no 10 milions de pessetes amb crèdit, sinó 300 i busques de milions a fons perdut, és a dir, un senyor que compra un autocar li donen fins al 35 % del preu de l'autocar, nosaltres no podem arribar a això, però si altres Comunitats, a nivell general de tota Espanya, donen unes ajudes al transport, especialment a aquestes línies regulars de dèbil trànsit de pobles o de muntanya, que tenen cada dia menys trànsit i el cost és superior i tenen dèficit, algunes d'elles, de Mallorca i de Menorca i Eivissa quasi quasi podríem dir que continuen per inèrcia i perquè ja ve de pares i fills, crec que estam a un moment en què hem de donar aquestes ajudes. A part, insistesc, que una de les puntuacions que es fan és la de creació d'ocupació, que és més interessant que aquestes partides que ell ens vol destinar. Per tant, això, dins aquesta partida que jo comentava abans que és la 4810, també hi caben una sèrie d'actuacions que tenen a les centrals sindicals, en lloc de donar una sub-

enció, el que nosaltres volem és que quan una central sindical té una actuació a fer que creim que pot ser interessant, no tenim cap inconvenient, i n'hem fet una sèrie, que siguin conferències, siguin col·loquis, siguin per fer venir alguna persona de fora per fer alguna cosa que trobam interessant, i n'hem fet amb TEI, hem fet una sèrie de col·laboracions amb UGT, amb una sèrie de sindicats, però amb actuacions individualitzades i no com una subvenció.

EL SR. PRESIDENT:

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

No havent-hi més intervencions, Sres. i Srs. Diputats, passam a la votació d'aquesta esmena, 202.42.

I deman: Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena, és volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 13 vots; en contra, 19; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena 202.42.

I passam a les esmenes del Grup Parlamentari Socialista. La 379, d'aquest Grup, la defensarà el Sr. Diputat Josep Alfonso i Villanueva.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Això és una esmena de personal. Havíem fet, a la presentació del pressupost, dues esmenes de personal, una esmena de 25 milions i aquesta. L'esmena de 25 milions la vàrem retirar, perquè se'ns va explicar que era per a uns convenis, que hi havia 40 milions per a uns convenis amb INEM, per actuacions de cara a l'atur. Bé, la llàstima, i ho hem de dir aquí, és que no estigui ben explicat a la memòria i hàgim hagut d'arribar a Comissió per a aquesta explicació. Però, com que no és l'esmena de què es tracta, no en parlarem més.

Demanam una reducció de 8.875.000 Pts. de personal, només en un concepte, en concepte de vacants. I sabem una cosa, que la Conselleria de Transports és la Conselleria més poc dotada de la Comunitat Autònoma, és la Conselleria que manco pressupost té en personal de la Comunitat Autònoma, és una Conselleria amb competències de transports importants, pràcticament totes les competències de transport, perquè és molt mal de fer, exepete Illes-Península, li falten encara les competències de ferrocarril, però en qualsevol moment que es posin d'acord amb les valoracions, les tendran, o es tendran, i sap com a greu fer una proposta de reducció. Per tant, com que ens sap com a greu i voldríem que al Conseller no li passàs el que ha dit abans, que no té un sol duro per dotar la Conselleria de Treball, nosaltres retirarem la nostra esmena i, si pot, que a aquests 8 milions i busques els dediqui a contractar tres persones per a Treball, que creim que bona falta li fan.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso, es considera retirada l'esmena.

Passam a les esmenes 380 i 381, del Grup Socialista. Les defensa el Sr. Guillem Seguí i Coll.

Disposa d'un etmps de deu minuts.

EL SR. SEGUÍ COLL:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, Sr. Conseller.

Miri, aquí tenim, la veritat és que s'han confús un poc, perquè ens diu que això és conveni d'INEM i no sé què, i la veritat és que, és a dir, nosaltres en la memòria i en els pressuposts, després, posa transferències a empreses privades, són pràcticament subvencions a empreses privades, els convenis amb INEM seria una altra que digués, Comunitat Autònoma-INEM. Nosaltres demanam la supressió d'aquesta partida de 9 milions de pessetes i la dotaríem, perdó, faré un incís, Sr. President, ...

EL SR. PRESIDENT:

Em pareix molt bé.

EL SR. SEGUÍ COLL:

He demanat al Sr. President per poder juntar la 381 que és d'addició. O sigui, per tant, faríem un canvi de partida que seria que aquesta partida de 9 milions de pessetes, que va a empreses privades, i prou, ho diu així, passàs a les centrals sindicals. Perquè, ja dic, em sembla que d'empreses privades, diguem-li industrialització i foment de l'ocupació, és important, allà on hi ha unes mesures molt importants a nivell del Govern Central que doten una empresa menor de 50 treballadors, la dota d'un 25 %, només paga un 25 % de seguretat social i, fins i tot, té possibilitats de cobrar un 25 % del salari dels treballadors i ja hi ha una acció prou forta, ja té flexibilitat el Govern Central, actualment, ho és prou flexible per aquestes coses, la veritat, a pesar que el sel grup trobi que no.

Ja dic, demanaria això, perquè crec que les centrals sindicals són organismes que tenen competències, fins i tot, perquè, com veurà, quasi per tot diguem-li, en seguretat i higiene en el treball, quasi per tot tenen centrals sindicals i patronals, poden dir molt, poden dir molt, i, tal vegada no diuen, no diuen, perquè se senten marginats, fins i tot, de vegades les patronals, però els sindicals, especialment, perquè el Govern no els té en compte mai i no és això. I, en canvi, hi ha hagut alguna acció de la qual se n'han omplert la boca, perquè l'altre dia, el Sr. Cladera, era ahir o bans d'ahir, ja no record quan era, el Sr. Cladera va dir, és que han fet un conveni amb l'hostaleria, les centrals sindicals que, bé, demanin als sindicalistes d'UGT, veurà quin conveni més polit que ha resultat per a l'allargament de la temporada, per a allargament dels contractes de sis mesos. No sé si saben, aquests Srs. Diputats, que això es va iniciar a Menorca, perquè a Menorca sí que hi ha unes relacions amb les centrals sindicals, i es va reunir el Delegat de Treball i les centrals sindicals i patronals, i després, clar, la patronal mateix com que tenen els tècnics aquí, ho van dur aquí. I supòs que de rebot, de rebot, hi va entrar el Parlament Balear, bé, el Govern Balear. Ja dic, crec que és important que ajudem aquest col·lectiu, perquè aquest col·lectiu, com vag dir l'any passat i com he repetit moltes vegades, és un col·lectiu que crec que cal tenir-lo en compte, i tal vegada no estariem tan barallats, són forces convergents, com en diu emperò em sembla que seria important que li donàsim suport.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Seguí.

EL SR. FONT QUETGLAS:

Bé, aquesta esmena també ve cada any, cada any

els raonaments són els mateixos, i, a més, cada any ve repetida, per part d'Agricultura i per part de Treball. La resposta, cda vegada és la mateixa. En principi, sobre el que m'ha dit, tenguí en compte que en el primer document que hi havia a l'esmena 380, vostè em parla de dues partides, per tant a a conclusió no hi és, hi ha la 4710 i la 4810, una és per a incentius de treballadors, i l'altra especialment dedicada al conveni INEM-CAIB. Però és que, a més, dins aquestes partides hi caben altres actuacions, i li coment que nosaltres feim actuacions fins i tot amb centrals sindicals, el que passa és que en lloc de donar una subvenció, no som partidaris de donar subvencions, som partidaris de fer coses conjuntes, i si ens diuen, aquesta actuació, i creim que és convenient, la duim a terme. Només li vull dir, per exemple que insistesc amb aquest mateix tema, quan hem demanat a una central sindical que vengui a formar part del Consell Assessor i que a més tenia prevista una participació i estaven previstes, a més, unes dietes, no ha vingut, per tant, per què li hem de donar una subvenció?

Moltes gràcies?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Seguí.

EL SR. SEGUÍ COLL:

Sí, Sr. President. Sr. Conseller, em diu això que es collabora i es collabora amb accions puntuals amb centrals sindicals, bé, jo ho crec que el Govern té activitats puntuals, ara, jo crec que el desenvolupament de les centrals sindicals no tan sols és una conferència o que el convidin a un Gabinet assessor i que tenguí una dieta i tot això, sinó que la central sindical ho necessiten, almanco els treballadors, i després supòs que tot el tema aquest sona millor quan una persona està preparada, és per poder preparar els treballadors quan hi ha uns convenis, quan hi ha una problemàtica dins una empresa, on el diàleg va molt millor, fins i tot, que, tal vegada evitariem alguna vaga i tot, perquè amb el diàleg es podria evitar això. Tenim els delegats dels treballadors dintre les empreses que, moltes vegades, com sabrà, no estan preparats, no tenen, no a cada moment estan preparats i no tenen l'advocat al costat, sinó que és una gent que ha de lluitar allà dins, dins el lloc de feina, mentre duen la roba bruta i les espadenyes, i la veritat és que si poguéssim preparar aquesta gent, sembla que aniria millor el món socio-econòmic d'aquesta Comunitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Grups que vulguin intervenir?

No havent-hi més intervencions, passam a la votació de les esmenes 380 i 381 conjuntament. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquestes dues esmenes, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 12 vots; en contra, 21; abstencions, cap. Queden rebutjades les dues esmenes, 380 i 381.

I passam a l'esmena 382, que defensa el Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquesta esmena, jo li demanaria al Sr. Diputat si la podria agrupar amb l'esmena 382, 383, perdoni, la 382 estava agrupada amb l'anterior, ho ha dit vostè.

EL SR. SEGUÍ COLL:

No, no, perdó. Hi havia la 381 que era un canvi de partida, la 380 i la 381, que era un canvi de partida, empreses privades a centrals sindicals

EL SR. PRESIDENT:

Correcte.

EL SR. SEGUÍ COLL:

I ara, presentariem la 382.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte. Jo li demanaria si la podria agrupar amb la 383.

EL SR. SEGUÍ COLL:

No, perquè, perdoni, però això depèn d'empreses privades, també, l'altra és una bàscula, i ...

EL SR. PRESIDENT:

És igual.

EL SR. SEGUÍ COLL:

La cosa no lliga massa.

EL SR. PRESIDENT:

Té vostè la paraula per defensar aquesta esmena 382.

EL SR. SEGUÍ COLL:

Gràcies, Sr. President. Senyors del Govern, Sr. Conseller. Miri, aquesta és una esmena que presentam, igual que ha presentat el Grup d'Esquerra Socialista, també, sobre la supressió dels 10 milions aquests que diu que són de cara al foment d'ocupació. El foment d'ocupació em pareix que està ben inclòs dins Treball, dins Treball hi ha uns convenis amb l'INEM, hi ha moltes coses, subvencions a empreses de cara al foment d'ocupació, i a Transports, foment d'ocupació, val, però jo crec que la Conselleria de Treball no toca, només, no sé, si és que la Conselleria de Treball toca calçat, bijuteria i això, i després transports du una altra branca, perquè el treball és treball tant si fan feina a la mar, com si fan feina a la terra, com si volen, i, la veritat, nosaltres ho suprimiríem, perquè unes ajudes a empreses privades, això només així, empreses privades i prou, això em sembla que no està prou documentat, ens ha dit, o almanco jo ho sé perquè no ha contestat a l'altre Grup que havia intervingut abans, que això són unes ajudes per fer els cursets per a formació a empreses. Els cursets per a formació a empreses, sabrà que estan molt ben dotats pel Ministeri de Treball, amb el pla FORD, especialment, estan molt ben dotats, i em sembla que aquesta Comunitat Autònoma es vol integrar dins el pla FORD.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Sr. Conseller, vol fer ús de la paraula?

EL SR. FONT QUETGLAS:

Sí, perdoni, però no és aquest el tema, aquesta esmena fa referència a la línia de crèdit a què ja hem fet abans menció, que he donat una explicació i que està regulada per decret. Això és tot.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President, Sr. Conseller. Aquesta esmena de supressió de 10 milions de pessetes, el Sr. Serra li ho deia, és una esmena que, com deia el meu company, li demanem que la supprimeixi, perquè ni amb 10 milions de pessetes vostè ajuda des del Govern a millorar la infraestructura del transport, ni ajuda a millorar l'exploatació del transport, ni, realment se li permet fer una mínima política de transports, i jo no li he de contar. Jo no hi volia entrar en aquest tema, però vostè ho sap.

I jo crec que sí és necessari que, com vostè ha dit molt bé, certes línies regulars de pobles i d'altres siguin subvencionades, perquè si no, el transport d'aquest poble és perdut, és a dir, no es pot posar en marxa, i òbviament aquest concepte de 10 milions de transferències corrents pot ser això, aquest tipus de subvenció, i pot ser subvencions a crèdit, més difícil, perquè seria per a formació de capítol, excepte que fossin crèdits per circulat, que no ens ha quedat molt clar, per tant, han de ser subvencions a empreses d'aquest tipus.

Nosaltres creim, Sr. Conseller, que això és una cosa que s'ha de fer, però que s'ha de fer amb una planificació, fent primer el que vostè va dir que havia començat l'Institut del Transport, que és una planificació global del transport de la Comunitat Autònoma i, una vegada fet això i estudiades cadascuna de les línies dels nostres pobles, després planificar quins tipus d'ajudes necessiten amb les contraprestacions que necessita la Comunitat Autònoma haver de donar i haver de rebre, és a dir, balanços exactes, viatgers exactes, etc., etc., que vostè sap, i jo també, que quasi mai podem tenir, o vostès, l'administració, pot tenir clara.

Per tant, jo sí que li deman, Sr. Conseller, que s'ho repensi i que aquestes ajudes de 10 milions de pessetes que no arreglen el problema de transport en aquesta Comunitat Autònoma, que no l'arreglin, la retiri i després del Pla de Transport que s'està fent, planifiqui també, 10, 100 o 200, això és poc important, les ajudes necessàries per posar en marxa una autèntica política de transports de la nostra illa, bé, de les nostres illes, Menorca i Eivissa són més petites i tenen manco problemes, però de les nostres illes, en relació amb el transport regular d'aquestes illes

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.
Sr. Conseller.

EL SR. FONT QUETGLAS:

Només dir que són dos conceptes distints, que no tenen per què estar ni tan sols antagònics, un són unes ajudes, i l'altre, també, una línia de crèdit, crec que no hi ha motius suficients per retirar aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Hi ha més intervencions? No.

Passam, aleshores, Sres. i Srs. Diputats, a la votació de l'esmena 382. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenguen? No n'hi ha.

A favor, 13 vots; en contra, 21; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena 382.

Passam, per últim al debat de l'esmena 383, del Grup Socialista, en relació amb l'adquisició d'una bàscula pública oficial a Menorca, per 3 milions de pessetes.

Té la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Nosaltres aquesta esmena havíem anunciat que la retiràvem a Comissió, perquè se'ns va anunciar que aquesta bàscula ja estava comprada, però averiguant a veure si ja havia arribat a Menorca, pareix que en el transport de Mallorca a Menorca hi ha moltes més dificultats amb la vaga del que tots creim, sobretot per transportar una bàscula, i que fa quatre mesos o cinc que està comprada, i la bàscula no arriba a Menorca o no la desembalen. Òbviament, si se'ns explica que està desembalada i ja és a Menorca, i tal, la retirarem, perquè no en volem dues, només en volem una.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. FONT QUETGLAS:

Sí, Bé, el transport en si no funciona massa bé d'ençà que hi ha certs senyors que duen les empreses que hi van, perquè només hi ha un viatge setmanal, per tant, hi hem d'anar una setmana sencera o no hi podem anar. Però a part que el transport marítim funcioni malament, he de dir que aquesta bàscula està comprada, n'hi ha una, de bàscula mòbil, perquè nosaltres som partidaris de les mòbils, ja que les pots dur allà on sigui, a la carretera que sigui i, a més, no has de desviar els camions, que hi ha una obligació de deixar-se desviar 25 quilòmetres, amb la qual cosa es fan pòls, a part de les multes que solen posar. Aquesta bàscula és ja suficientment coneguda, perquè sàpiguen que està desembalada, en aquests moments és a Eivissa, perquè hi ha més problemes que no a Menorca, el pròxim viatge serà a Menorca, ara bé, tampoc no hi ha més personal per manejar una bàscula i, per tant, ha d'anar fent alternatives, és a dir, comprar més bàscules tampoc no tendria més sentit, perquè no hi hauria més personal per poder-les manejar. De totes formes, creim que la labor que fa és molt positiva i que la gent s'està de cada vegada posant més dins la legalitat, no només la legalitat de transports en general, que puc dir que en quatre anys hi ha hagut un 20 % més d'augment d'autoritzacions la qual cosa no vol dir que hi hagi un 20 % més de transportistes o de vehicles, sinó que hi ha hagut una legalització de tota la gent que no hi estava, sinó que també quant a les denúncies de pes a causa d'aquesta bàscula, cada vegada van minvant, i creim que la labor d'aquesta bàscula de cada vegada serà manco important.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, vol contestar?

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, no és exactament l'explicació que ens varen donar, nosaltres podem admetre, de moment, que aquesta bàscula pugui recórrer les Illes. Bé, el tema de la legalització de les empreses, que no sé a quin conte ve, crec que hi ha una explicació clara, i l'explicació té tres lletres. IVA. Per això es legalitzen empreses, no es legalitzen per la bàscula, evidentment. Bé, nosaltres retirarem l'esmena, i esperem que si arriba qualche dia a Menorca faci revisions, si es comprovava, Sr. Conseller, que no basta aquesta bàscula mòbil, per favor, recordi que li hem fet una esmena d'inversió i compri'n una per a Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Queda retirada l'esmena 383. I passam a la votació de la Secció:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de la Secció 19, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Resultat de la votació: a favor de la Secció, 20; en contra, cap; abstencions, 13. Queda aprovada la Secció 19 de Treball i Transports.

Passam a la penúltima Secció, la 20, de Comerç i Indústria, aquesta Secció no té cap esmena de totalitat, en canvi, manté vives les esmenes 202.38, 39 i 49, del Grup Esquerra Nacionalista. Deman al Grup Esquerra Nacionalista-PSM ...

He demanat al Sr. Serra si podria agrupar les dues esmenes 38 i 39, ja que fan referència a cooperativisme, i li he enviat una nota sobre aquest particular. Per tant, li deman al Sr. Serra, pot agrupar, per favor, aquestes dues esmenes, i després tractarem la 49 tota sola?

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, Sr. President.

Aquestes dues esmenes fan referència a la necessitat de la promoció del cooperativisme a la indústria i al comerç. En definitiva, nosaltres pensam que això s'hauria de fer a través de capítol VII i és senzillament inversions per promocionar les inversions que realitzen o que haurien de realitzar tant les cooperatives industrials com les cooperatives comercials. Nosaltres pensam que han de ser accions específiques, perquè, si no són accions específiques, la cooperativa té un tractament semblant al que es dona a qualsevol empresa, i nosaltres creim que avui per avui el que són cooperatives a tots els àmbits, però molt particularment a l'àmbit industrial i a l'àmbit comercial, lògicament, lògicament pensam que necessiten un tractament diferenciat i preferent respecte del que són empreses ordinàries, perquè, evidentment, aquest tipus d'esmena es presenta, evidentment, a partir de l'experiència de conèixer els decrets que té el Govern respecte d'ajudes a empreses, perquè nosaltres pensam que les ajudes a empreses són decrets que són respectables, que tenen una dinàmica, un funcionament, etc., l'avaluació final és mala de fer, avui per avui, i dels seus resultats, però, en

principi, el que és evident és que no hi ha un tractament específic i preferent per a cooperatives, tant industrials com comercials, a part que creim que en aquestes illes, on de cada vegada més la temptació dels grans magatzems, la temptació de la gran concentració comercial existeix i que crea tants de conflictes polítics de definició, de prendre postures i, en definitiva, que deixa que molts de temes quedin a l'aire, creim que un foment al cooperativisme, tant comercial com industrial, podria ser un bon instrument de defensa, en definitiva, dels sectors que vulguin dedicar-se a l'economia lliure de mercat, a sectors, però, com deim, manco potents, manco monopolistes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. OLIVER MUT:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Nosaltres no podem admetre aquestes dues esmenes, i la motivació l'he donada repetides vegades en aquesta Cambra, quina és la filosofia del Govern respecte de les cooperatives i a les empreses industrials, nosaltres estam fomentant totes les empreses, i les cooperatives les tenim incloses com empreses, també, com associacions. I dir-li, al Sr. Serra, que aquest foment del cooperativisme el feim i que a les resolucions de la Conselleria que regulen els decrets que tenim d'ajudes i d'incentius per a aquestes empreses, el cooperativisme està contemplat d'una manera específica i té més ajudes que les altres empreses.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Volent intervenir?

No havent-hi més intervencions, Sres. i Srs. Diputats, passam a la votació de les esmenes 38 i 39, del Grup Esquerra Nacionalista:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 12 vots; en contra, 20; abstencions, cap. Queden rebutjades les dues esmenes.

L'esmena 202, núm. 49, del mateix Grup, la defensa el Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets, al qual se li dona la paraula.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. L'esmena núm. 49, és una esmena de supressió de 5 milions de pessetes a tres partides concretes del pressupost, en concret, 15 milions de supressió de la Conselleria d'Indústria, de distintes actuacions i promocions que nosaltres pensam que estan massa alegrament pressupostades, en definitiva.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. OLIVER MUT:

Sí, tampoc no podem admetre aquesta esmena. Dir-li que això forma part del programa de reindustrialitza-

ció, quant al 28, és promoció i estudis de la mateixa Conselleria, el 77 a empreses i el 78 a intitucions sense fi de lucre. Per tant, nosaltres demanam que es rebutgi aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

No havent-hi més intervencions, passam a la votació d'aquesta esmena:

Sres. i Sr. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 13 vots; en contra, 20; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena 202.49.

Es tractaran, a continuació, les esmenes 384, 85, 86 i 87, agrupades, del Grup Socialista. Per defensar aquestes esmenes, té la paraula el Sr. Josep Alfonso i Villanueva.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Bé, la darrera vegada que utilitzo uns arguments, i no els faré massa llargs. La darrera vegada que li dic al Govern de la Comunitat Autònoma, dirigit al Conseller d'Indústria, Sr. Conseller, també vostè s'ha passat, també vostè ha fet un pressupost de Capítol I, amb un increment que, en la nostra opinió, és excessiu, amb un increment, això ja no és la nostra opinió, sinó que és un increment numèric, del 37 %. I la sorpresa, la sorpresa meua i del nostre Grup, és que analitzat fil per randa el personal, el que ara ja no sabem si anam bé o anam malament, després de tot el que hem sentit aquests dies, resulta, possiblement anem malament, sí, Sr. Vice-president, possiblement anem malament, i ara li diré per què, resulta que l'any passat havia previst 102 places, en primer lloc, 98, en segon lloc, i enguany 99, i devem anar malament, perquè si no hi ha increment de places, com no n'hi ha, nosaltres que tot d'una que vérem el pressupost varem dir, un increment fort, el 37 %, ho entenem, s'ha de posar en marxa el pla de reindustrialització, necessita més personal, es necessita més despesa corrent, ha d'anar endavant el tema, hi estam d'acord, i el Conseller ho ha vist, no li hem fet esmena a a totalitat, i ja és estrany en un tema que, durant quatre anys, hem estat discutint en el tema industrial, se'n recorda? Però ja varen dur un pla de reindustrialització, ja el discutírem, i no havíem d'anar a repetir, aquí, no havíem de fer el que han fet a Madrid, hem de ser, en aquest aspecte un poquet més seriosos, almanco el nostre Grup ho intenta, i no repetir debats després de quatre mesos, almanco debats d'aquesta magnitud. Però, analitzat el pressupost, analitzades seriosament les plantilles deim, no ens surten els números, devem estar equivocats, m'ho deia el Sr. Vice-president, el Sr. Huguet, estam equivocats, no sé amb què, però devem estar equivocats, perquè te la mateixa plantilla de l'any passat i incremente un 37 %. A posta, li demanam, quant a cost, una reducció de 31 milions de pessetes.

I quant a vacants, n'ha cobertes bastants de les de l'any passat, en vol fer 15, que les té pressupostades, nosaltres no estam d'acord que creï vacants, però no ja la seva Conselleria, tal vegada sí que estam d'acord

en la seva Conselleria per posar en marxa el pla de reindustrialització, però hem donat alternatives, i vostè ho sap. Nosaltres li hem dit que hi destini 50 milions de pessetes, a vostè o al Conseller d'Economia, ens és igual, aquest organisme, aquest programa supradepartamental, 50 milions de pessetes, una empresa pública de promoció industrial, que tindrà personal, serveis nous, tendria personal, per tant, creim que vostè ja no en necessita. I també li feim l'esmena de reducció de vacants, englobada dins tot aquest sentit. No crec que ens pugui dir, no ho crec, que som contradictoris dient, pla de reindustrialització sense personal, no, pla de reindustrialització amb el personal que té, sense les vacants que pensa crear, almanco sense 10 de les 15, que en pensa crear, i dedicar per a serveis nous, que no sabem quin personal serà, a una empresa pública, 50 milions de pessetes, però el que no ens acabam d'explicar, una altra vegada, Sr. Conseller d'Economia, sé que ens tornaran a fer els mateixos números, se'ls pot estalviar, tanmateix, aquests números, a nosaltres, estudiant comparativament el pressupost, no ens convenen. Afegesc una petita cosa.

Hi podria haver qualcú del Govern que em digués al llarg del 85, 86 i 87, què costarà l'homologació?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. OLIVER MUT:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Mirem, Sr. Alfonso, si ens surten els números, fem-los plegats, jo el convido que agafi un bolígraf, i si no, l'hi passaré i mirem si ens surten, mirem d'intentar-ho, deixem-nos anar de mitjanes aritmètiques, que això és més propi dels advocats i anem als valors absoluts.

Primerament, no és un 37 % que augmenta la Conselleria, és un 38'22, a favor seu. Dir, d'entrada, que si comparam el pressupost de Capítol I del 86 respecte del del 87, el 86 tenim que suposava un 31'82 %, i el Capítol I, damunt el pressupost de l'any 87, suposa un 26 %, un 26'55 %, crec que hi ha una reducció important. El 86 tenim 183.848.000 Ptes., aquí hi hem de sumar el 5 % d'increment lineal damunt aquests 183 milions, i això són 9.200.000; per al pla de reindustrialització, hi ha 25.050.000 Ptes., Seguretat Social d'alts càrrecs, 4.970.000; 3.300.000, que corresponen a personal eventual per a l'estació ITV, fins que arribem a la concessió, l'any passat ja ho férem, enguany ho tornam fer i, com supòs que sap, és a causa de l'increment que hi ha hagut d'inspecció que s'ha de fer a rel del Decret que va treure el Ministeri, per als vehicles turístics. L'homologació ens suposa 17.200.000, i aquí li puc dir que l'any 86 es va homologar a la Conselleria, el 50 % dels tècnics de grau superior i el 40 % dels tècnics de grau mitjà, i el 87 es completa aquesta homologació al 100 %, com que aquesta homologació estava dins la Secció 31, és evident que dins el 87 l'hem de sumar al Capítol I del 83. 2.300.000 que corresponen a dues vacants de nova creació, que estan pressupostades al 50 %, que són les vacants d'un tècnic de grau superior i un auxiliar administratiu per dur tota la tasca de les inspeccions dels sensors que, com sap vostè, ha entrat un Reial Decret, també en vigor, que obliga a fer aquestes inspeccions, i nosaltres pensam que ha de ser la pròpia administració, en aquest cas concret, i no mitjançant entitats col·laboradores. Quant a les vacants cobertes l'any 86, que estaven pressupostades al 50 %, que aquest any, en

el 87, es pressuposten al 100 %, hem d'incrementar aquesta diferència i l'hem de sumar, que això suposa 8.250.000, el total, a mi em surt, 250 milions, 100 i busques, és a dir, quedant pràcticament, quadrat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alfonso, té vostè la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President. La resposta serà molt ràpida. Primer oc, com continua sortin 36'95 %. Ho acabo de tornar a fer, tal vegada la màquina s'equivoca o jo m'equivoc, 254.185.000, 36'95, però és igual, és una anècdota. 185, 553, 254, diu aquí, eh?, diu aquí, tal vegada m'he equivocat, no ho crec, però aquí ho diu.

Ja m'ha explicat una cosa, me l'ha explicada clara, pla de reindustrialització, 25 milions de pessetes, però on és la plantilla d'aquest pla de reindustrialització? No està fixat dins la plantilla, comparativament amb l'any passat, no està fixat. Bé, l'any passat ja el tenia en marxa, perquè hi ha la mateixa plantilla, si no és a base de subvencions o d'ajudes, hi ha la mateixa plantilla, jo creuria que està fixat a la plantilla, 25 milions de pessetes, són 10 persones, ja està, això sí, però no hi està. A posta crec que hi ha moltes maneres, com diu, de fer números, i m'ha fet una cosa que sap que és un bon recurs, ni jo li he d'ensenyar a fer números a vostè, ni vostè no me n'ha d'ensenyar a fer a mi, tots dos en sabem fer, ha utilitzat un recurs que al Sr. Soler també li encanta, l'equilibri de masses, però Sr. Conseller, equilibri de masses quan posi en marxa en pla de reindustrialització, equilibri de masses quan la inversió seva o l'actuació seva per transferències de capital no l'infla, però és que ha estat molt inflat enguany, i no hem dit res, ben contents, al contrari. Llavors, pot parlar d'equilibri de masses. Enguany, als Pressuposts Generals de la Comunitat Autònoma es manté un equilibri desequilibrat de masses, no hi ha cap dubte que les despeses corrents pugen al 46 % sobre la mitjana del 30, no hi ha cap dubte ni un, això és indiscutible, però, clar que fan un equilibri de masses, però ja els vaig dir que si els tocava la loteria, també farien equilibri de masses.

I mantenc la pregunta, què ha costat, no a vostè, què ha costat, globalment, l'homologació? No ho entenc, m'agradaria saber-ho.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. OLIVER MUT:

Sr. President. Aquesta pregunta no la hi puc contestar jo, evidentment, jo el que li contesto és el que ha costat l'homologació a la Conselleria de Comerç i Indústria. Començam a avançar molt, Sr. Alfonso, perquè diu, ja m'ha donat l'explicació, el PRI, mira que bé, ja sabem l'explicació del Capítol I de la Secció 20. Efectivament, Sr. Alfonso, enguany, de plantilla, augmentam dues places, que són les que li he dit abans. Les places, les vacants del 86, n'hi ha una sèrie que estan cobertes i les altres que estan convocades, i després, al PRI, vostè té raó, per al PRI no està quantificada com a vacant, no hi està, però aquesta partida de 25 milions, amb aquesta partida serà per contractar tècnics de grau mitjà i un parell d'auxiliars, nosaltres calculam sobre unes 10 places, i això, després, en parlar de l'altra esmena, encara li donaré més explicacions.

EL SR. PRESIDENT:

Volen intervenir els altres Grups?

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sé que com a Portaveu del Grup no tenc intervenció, però és que ha fet un aclariment que jo consider molt interessant, i és, i volia fer una proposta doble, primera, que s'incloguin aquestes vacants dins el programa de vacants, aquestes, del PRI, que no és el PRI que diu el Sr. Hernández Mancha, per cert, eh? I, segona, que si es crea l'empresa pública de promoció, aquests fons vagin a l'empresa pública de promoció, li deix així, i després, si vostè fa això, jo retir el primer conjunt d'esmenes.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. OLIVER MUT:

Gràcies, Sr. President. Crec que ara hem entrat també a l'altra esmena, o sigui que quasi pràcticament, Sr. Alfonso, jo li demanaria a veure si podríem dir que hem englobat l'altra esmena amb aquestes quatre. Bé, efectivament, quan jo li he dit que no estan pressupostades com a vacants, és perquè, com vostè sap molt bé, hi va haver una proposició aquí, de resolució, allà on jo no li vaig negar, no la hi vàrem votar a favor, però li vaig dir que nosaltres no decantàvem la possibilitat de, pentura, crear aquesta empresa, i per això ho vàrem posar, com li ha explicat el Sr. Soler, ho vàrem posar a la Llei d'aquest Pressupost. Aquest Capítol I no està quantificat com a vacants, però nosaltres pensam, primerament, poder cobrir ja automàticament, amb contractes de sis mesos, a causa de la Llei de la Funció Pública, les convocatòries, tot això, és molt llarg i no ens queda més remei que posar en marxa, però ja, el Pla de Reindustrialització, convocant per a sis mesos totes aquestes places, i si es fa, si es fa l'empresa pública, evidentment, totes aquestes places ja cobertes anirien a formar part d'aquesta empresa pública. Vostè a l'esmena em diu 50 milions de capital social, bé, hem arribat a la meitat, quasi quasi ja n'hi ha 25, si es fa.

Gràcies.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President. Si és en aquest sentit i, com que queda en el Diari de Sessions, ens ho hem de creure, exactament, nosaltres retirariem l'esmena 388, de vacants, i li donaríem el marge de confiança amb els dos mesos i mig que li queden per dur endavant aquest programa, per començar-lo, perdó.

EL SR. PRESIDENT:

Acceptada aquesta proposició, considera aquesta Presidència el següent: les esmenes 384, 85, 86 i 87 han estat retirades pel Grup Socialista, i es vota l'esmena 388. A l'inrevés. Sres. i Srs. Diputats, sotmetem a votació les esmenes 384 a 387. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Resultat: a favor, 15 vots; en contra, 22; abstencions, cap. Queden rebutjades aquestes esmenes.

L'esmena 388 ha estat retirada.

Les esmenes 389, 90, 91 i 92, del Grup Socialista, són defensades pel Diputat Sr. Josep Alfonso.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí. L'esmena és al Capítol II, i, Sr. Conseller, li feim una esmena de 10 milions de pessetes, això suposa un 4'5 %, perdó, un 9 % damunt, perdó, un 10 %, no arriba, 10, un 10'50 % damunt el que té pressupostat, i li deixaria el pressupost en un 60 %, aproximadament, d'augment. Li feim l'esmena tenint en compte, precisament, que ha de posar en marxa un pla de reindustrialització, però que d'aquest pla de reindustrialització, nosaltres li hem proposat o hem proposat, encara que no hagi estat aprovat, hem proposat que l'actuació en noves promocions vagi per un altre camí, coordinat per Economia i vostè, com vulguin, però per un altre camí. Llavors, considerem que aquest increment de 39 milions de pessetes de Capítol II és un increment molt considerable, a pesar que hagin de posar en marxa certes accions del pla de reindustrialització, que dins una mitjana de tota la Comunitat Autònoma d'aquestes illes, del 46 %, que vostè es passi 30 punts, ens pareix que no es justifica, de moment, pel pla de reindustrialització, i, a posta, demanam, senzillament, fent-ho per articles, però la importància de l'esmena 389 és que és de caràcter global de tot el Capítol II, que redueixi 10 milions de pessetes. Crec que hi ha pocs arguments més, vostè em dirà que estan ben calculats, jo li diré que no estan ben calculats, vostè em dirà que és el que necessita i jo li diré que ja ho sabia vostè l'any 86, que necessitaria més que els 54 milions que va pressupostar, que en necessitava, possiblement, uns 67, que era el que havia pressupostat. Tot això, ens ho podem estalviar, perquè és així, de totes maneres, si és ver que necessitava 54 milions el 86, enguany no en necessita 93.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. OLIVER MUT:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, lament haver enredat dos o tres minuts, però és per millorar els papers. Bé, Sr. Alfonso, aquí, dins el Capítol IV, li vaig explicar per què el Capítol II de l'any passat va ser suficient per a la Conselleria, i aquest que presentem enguany, en el 87, és el que ha de ser suficient i imprescindible per a la Conselleria, ni més ni manco. L'equilibri, com vostè ha dit, el 9'37 l'any passat, el 9'78, enguany. Bé, anem a veure-ho.

Dietes i locomoció, dins Secretaria General Tècnica, 328.000 Ptes., d'augment, és evident que cada dia hem de viatjar més, i aquest Conseller, també ha de viatjar més, per desgràcia, anant a fires i a fer un poc d'institució per obrir portes, maldament no s'ho cregui, però és així, a totes aquestes associacions, i els resultats estan, per exemple, a la fira de Düsseldorf del calçat, de la setmana passada. Dins l'OPIB, dietes i locomoció, un augment de 960.000, i això correspon als tècnics de l'OPIB que en virtut, precisament, del pla de reindustrialització hauran de viatjar més i en virtut també que aquest nou personal que es contracti també anirà el càrrec dietes i locomoció a l'OPIB, 960.000 Ptes. Indústria, un augment d'1.200.000, li parlo en valors absoluts, perquè crec que és més bo d'explicar que no en percentatges, això correspon a les dietes i locomoció que

hauran de fer aquests tècnics de grau superior per fer les inspeccions en els ascensors, tenguin en compte també que per a la inspecció tècnica de vehicles, a les illes de Menorca i Eivissa, a causa d'aquest increment, també els tècnics hi han d'acudir més que no abans, abans hi anaven un dia, ara n'hi van dos o almanco intensifiquen el mateix dia que hi van, i també, a causa que hi haurà tres estacions d'ITV més en marxa i també s'hauran de fer aquestes inspeccions, com vostè sap, hi ha segons quines inspeccions que no entren dins la concessió, perquè no ho permet el decret de transferències. I també, perquè de cada dia ens preocupa més millorar el control de seguretat industrial. Crec que per a tot això 1.200.000 Ptes., no és massa elevat.

Quant a l'article 25, hi ha un increment de 6 milions a l'OPIB, 4 que corresponen a la publicació del cens industrial, ara ja depurat totalment, el que volem fer és publicar-ho, i 2 milions per a equips informàtics, precisament per informatitzar més aquest cens industrial.

A Indústria, és una riulla, 300.000 Ptes., de vestuari, xofers, subalterns, ordenances i personal d'ITV que, com sap, duen «monos». Mobiliari, 220.000 Ptes., és evident, tenim més gent, no els podem tenir al carrer, els hem de tenir a una taula, almanco.

I pel que fa referència a l'article 28, i per anar ja molt aviat, hi ha un increment important, sense cap subte, que és a l'OPIB, un increment de 22 milions de pessetes, i aquests 22 milions van a aquesta primera etapa que és la captació de noves indústries i també a promocionar el pla en si per al reforçament, el suport de les indústries existents. Pràcticament, tot això són estudis, pagar la campanya de promoció i tot el que fa referència, també, a paper per promocionar aquesta campanya. Crec que 22 milions de pessetes per promocionar el pla de reindustrialització, no és exagerat, no anem a tenir un pla de reindustrialització, que crec que és bo, convençut estic que és bo, i després, per fer un retall a aquesta partida de promoció, ens quedem amb aquest pla dins la Conselleria i sense tenir socis.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo deman que tenguin un poquet de paciència, acabam, ja, Li he de dir una cosa, Sr. Conseller, si jo li hagués volgut fer les esmenes amb el detall que vostè m'ha donat les explicacions, avui estaríem discutint més de 1.000 esmenes a aquest Pressupost. Sub-programa, article, concepte, encara no hauríem passat de la Secció 11. I no es tracta d'això, li he fet una explicació global, perquè crec que aquí hem de fer explicacions globalitzades. Però n'he agafat una de curiosa, curiosa.

Hem diu que l'OPIB té un increment de 900.000 Ptes., si no ho he entès malament, en dietes, si no ho he entès malament, tal vegada sí que ho he entès malament, com que ho anava agafant, això suposen 240 dietes d'increment, no és poca cosa. Crec que, tal vegada no ho han calculat bé, però és un detall petit.

M'han interessat molt més aquests 22 milions de promoció, ja deim que 22 més 25 són 47, ens acostam moltíssim als 50 per rellançar la nova empresa de pro-

moció, jo li recoman, Sr. Conseller, que vagi per aquest camí, ho llevi de la Conselleria, ho afiqui dins l'empresa de promoció i no hauriem hagut de fer aquestes esmenes ni mantenir-les, i l'empresa de promoció, sota la seva direcció, evidentment, perquè és una empresa pública, fins, d'aquí al juny, lògicament podria fer totes aquestes accions, tota aquesta promoció, i quedaria molt clarificat, òbviament si ha hagués vengut el pressupost aquí, el pressupost d'Indústria, que, en principi, li hem de dir que limitadament estam molt d'acord amb el pla de reindustrialització, limitadament, perquè és petit, però no podem estar d'acord que no sigui suficientment valent per posar-lo en marxa, com més agilitat hagi de tenir.

EL SR. PRESIDENT (SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT):

Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. OLIVER MUT:

Gràcies, Sr. President. No m'ha agafat tots els números de les dietes, Sr. Alfonso, 960 només és dins l'OPIB, li he dit que n'hi havia 1.500.000 dins Indústria i 328.000 dins Secretaria General Tècnica. Però, Sr. Alfonso, què té més, què té més que aquests 22 milions estiguin dins promoció dins la Conselleria o estiguin dins aquesta empresa pública, només hi ha una diferència, que aquesta empresa, encara no està creada, i jo li he dit, i crec que vostè és conscient, i tots els d'aquesta Cambra ho hem de ser, de la urgència, de la urgència de posar aquest pla en marxa, si tenim aprovat tot d'una aquest pressupost, que tant de bo que s'haguessin aprovat molt més prest, posarem en marxa tot d'una aquesta campanya, i no passi vostè gens de pena, no passi pena, que si es crea aquesta empresa, que és molt possible que sí, que es creï, automàticament es pot fer el traspàs cap a aquesta empresa, però no em limiti vostè dins el temps i no em faci esperar un mes o un mes i mig o no sé quin temps, fins que estigui constituïda aquesta empresa, no podem perdre més temps, n'hem perdut ja molt i no en podem perdre més. Crec que és ben hora d'anar endavant en aquest tema.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT (SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT):

Altres Grups que vulguin intervenir?

Passam a la votació:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor?

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenguen?

Resultat de la votació: a favor, 12 vots; en contra, 19; abstencions, zero.

Passam a debatre les esmenes 94 i 97. Té la paraula el Conseller, Sr. Gaspar Oliver.

EL SR. OLIVER MUT:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Anunciar que acceptarem aquestes dues esmenes.

EL SR. PRESIDENT (SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT):

Queden acceptades aquestes dues esmenes.

Passam a l'esmena 396. Té la paraula el Sr. Antoni Costa.

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. President. Bé, aquesta esmena és una esmena de supressió, perquè nosaltres entenem que el

programa d'aigües hauria d'estar dins la Conselleria d'Obres Públiques.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT (SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT):

Té la paraula el Sr. Gaspar Oliver.

EL SR. OLIVER MUT:

Bé, si la motivació és aquesta, jo únicament he de dir que aquesta partida de 6 milions correspon al conveni que té firmat la Conselleria d'Indústria amb l'IRME, l'Institut Radiològic i Miner d'Espanya i que està al Ministeri d'Indústria, que aquest any es firmarà l'....., i que, per aquests motius, per aquests motius està dins la Conselleria d'Indústria.

EL SR. PRESIDENT (SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT):

El Sr. Antoni Costa té la paraula.

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. President. Bé, creim que això no té res a veure amb aquesta esmena. No obstant això, la retiram.

EL SR. PRESIDENT (SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT):

Queda retirada aquesta esmena.

Passam a la votació de la Secció 20.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Resultat de la votació: vots a favor, 18; en contra, cap; abstencions, 13.

Queda aprovada la Secció 20.

Passam a debatre la Secció 31.

Té la paraula el Sr. Josep Alfonso.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

No, demanam votació directament. S'ha debatut molt el tema.

EL SR. PRESIDENT (SR. AGUILÓ FUSTER):

Passam a la votació:

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de les esmenes 398, 399 i 400, es volen posar drets, per favor?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenguen? No n'hi ha.

Vots a favor, 13; en contra, 20.

A continuació, passam a la votació de la Secció 31.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquesta Secció, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta Secció? No n'hi ha.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenguen, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies.

Vots a favor de la Secció, 20; abstencions, 14; en contra, no n'hi ha.

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats, moltes gràcies de la seva ajuda, han fet vostès un gran esforç. Bon vespre.